

Patiesa dzīve Dievā - 1988

1988. gada 1. janvāris

Mans Dievs...

Es Esmu; satver Manu Roku, tagad paņem arī otru un staigā!

(Reiz man jau bija bijusi šī vīzija, kurā Dievs saņēma manas abas rokas. Toreiz tā vēstīja par jaunas tēmas aizsākumu.)

ej! mīļotā, ej uz priekšu! nebīsties; Es esmu tevi nozīmējis par Savu vēstnesi ne tikai kādai Manas radības daļai, bet gan visai Manai radībai; Vassula, uzgaidi un tu redzēsi, Es pat vēl neesmu Savas Vēsts vidū; Vassula, Es varētu darboties arī bez tevis, tomēr Es priecājos, ka varu dalīties Savos Darbos ar tevi, ziedin; Es esmu Dievs un Man pietiek pašam ar Sevi; Es svētīju ikvienu tavu soli, tāpēc, mīļotā, virzies uz priekšu, ej uz priekšu kopā ar Mani;

Visvarenais Dievs, ja tāda ir Tava Griba, tad palīdzi man iet uz priekšu. Viena pati es to nespēju, tāpēc, kā parasti, es lūgšu, lai Tu mani nestu. Es itin neko nespēju!

Vassula, Es tev palīdzēšu, jo Es esmu tavš Spēks;

1988. gada 2. janvāris

Kungs, Visvarenais Dievs, pasargā mūs no kļūdām, jo tas var būt tik postoši, ka vienas kļūdas dēļ pazūd pat veselas tautas, kā tas notika Iesākumā.

jā, Vassula, bīsties no šīs sērgas, jo Kļūda ir kā lipīga sērga;

Kungs, es kaut kur izlasīju, ka Baznīca nepieņem privātās atklāsmes tāpēc, ka Bībeles atklāsmē pati par sevi ir pilnīga un tajā viss jau ir pateikts. Nekas jauns (ne jau tematiski, bet ārpus Svētajiem Rakstiem) netiek pieņemts, jo cilvēki baidās, ka tas varētu viņus novirzīt no pareizā ceļa...

Vassula, vai, redzot Savu grēka saistīto radību krītam ienaidnieka slazdos, Es varētu mierīgi noskatīties, nevēloties steigties tiem palīgā? vai atceries, kā Es sabatā dziedināju cilvēku, kam bija tūska, – ko Es toreiz jautāju farizejiem?

Kungs, man ir jāpaskatās Bībelē.

pameklē Manā Vārdā;

(Es atradu attiecīgo Evaņģēlija vietu un to izlasīju.)¹

meitiņ, Es pavaicāju: „Vai Likums atļauj sabatā dziedināt, vai nē?“, bet neviens uz šo jautājumu neatbildēja; Es pavaicāju: „Kurš no jums, kuram dēls vai vērsis sabatā iekritis akā, nekavējoties neietu to glābt?“, līdz pat šai dienai viņi nespēj atrast atbildi uz šo jautājumu;²

tiem, kuri netic šai atklāsmei, Es šodien vēlos pavaicāt: – Vai tas jūsu laikmetā ir pret Manu Likumu, kad Es ar tagadnes dievišķās Apredzības Darbiem vēlos pasargāt Savu radību no krišanas?; Vassula, Mans vārds ir Jēzus un šis vārds nozīmē Pestītājs;

Kungs, tad es lūdzu, lai Tu viņiem to visu atgādinātu.

mīļotā, viņi Manu Sirdi ir kronējuši ar ērkšķu vainagu; Mana Svētā Sirds asiņo;

Jēzu, vai šie cilvēki paši to apzinās?

Es klusiņām pienākšu pie viņu nama durvīm un bez klauvējiena ieiešu iekšā; Es tiem parādīšu Savu Svēto Sirdi, un tie, kas ir patiesi, atzīs savu vainu; nāc, meitiņ, mēs, mums?

¹ Lk 14, 1 - 6

² Šis ir simbolisks izteikums par mūsu laikmetu.

Jā, Kungs, vienoti!

1988. gada 4. janvāris

Vassula!³ ak, Vassula! kāda no Manām iemīļotajām meitām guļ mirusi! tava māsa!

Kungs, kas guļ mirusi?

mana mīlotā meita Krievija; nāc! nāc, un Es tev to parādīšu; paskaties!

(Kungs mani aizveda tuksneša malā un ar rādītājpirkstu un izstieptu roku norādīja kaut kur tālumā. Tur svelošā saulē gulēja Viņa meita un mana māsa. Tās miesa, atbrīvota no tirānijas, tagad gulēja tuksneša vidū. Šķita, ka tā bija pamesta pat savas nāves stundā un nebija neviena, kas būtu varējis viņu mierināt. Ieraudzījusi šo sāpīgo skatu, es izplūdu rūgtās un nožēlas pilnās asarās.)

Vassula, neraudi tik gauži, Es viņu augšāmcelšu Savai Slavai; Es viņu atdzīvināšu tieši tāpat kā atdzīvināju Lācaru;

Kungs, šis skats mani tik ļoti sāpina...

tavas sāpes, salīdzinot ar Manējām, ir tik niecīgas! Vassula, Es viņu mīlu un arī Man ir viņas žēl; Es to neatstāšu guļam mirušu svelmainā vējā, – Vassula, mīli savu māsu; apžēlojies par viņu, ej pie viņas, mīli viņu, mīli viņu, jo tik ļoti daudzi to nemīl!

Vassula, viņa Mani atstāja un vērsās pret Mani; kad tā pieauga un pienāca viņas laiks mīlēt, Es to aicināju nākt zem Mana apmetņa, bet viņa, sajutusi savu briedumu, noticeja, ka pati spēs sevi pabarot un parūpēties par sevi, viņa pagrieza Man muguru un aizgāja tāpat, kā aizskrien neuzticīga sieva;

Mana mīlotā, vai vari saprast, ko nozīmē zaudēt meitu? Manu Sirdi plosīja ciešanas, Es raudāju; it kā ar to vēl nepietiktu, tā lepmi bez mazākās nožēlas pasludināja atklātu karu pret Mani, Savu Tēvu, un visiem Maniem svētajiem mocekļiem! Viņa Man vairs neticēja, Mani neslavēja un nemīlēja, tā zaudēja cerību uz Mani! šķita, ka viņa ir aizmirsusi mūsu agrāko mīlestību;

Es viņai devu dēlus un meitas, bet tā savās nevaldāmajās dusmās noslepkavoja Manus bērnus, atdeva tos Sātanam kā dedzināmo upuri; tad, it kā ar to vēl nepietiktu, viņa noslēdza derību ar Sātanu, solot būt uzticīgai un pielūgt viņu, ja vien viņš apņemtos piepildīt visas viņas vēlmes; Sātans piekrita, bet ar noteikumu, ka viņam ir jāsaņem rīcības brīvība; tad ļaunais gars viņu pilnībā atrāva no Manis, tā viņam atļāva saraut mūs vienojošās saites, un viņš lika tai uzticēties viņam; būdams nodevējs, viņš vispirms ieveda Manu meitu purvājā, kur viņai nācās paļauties uz viņu; baidīdamās nogrimt plūstošajās smiltīs, tā lūdza viņam pilnīgu atbalstu;

Vassula, tāpat kā Jeruzaleme, kura arī kādu dienu aizbēga no Mana Nama, no Svētuma Nama, kļūstot par palaistuvi, atdodot visus savus bērnus upurim, Mana meita Krievija bija izdomājusi, ka būtu gudri rīkoties tāpat; tā paņēma Manas Svētās Dāvanas un upurēja Sātanam, kurš tās pārvērtā ieročos; Sātana godība aizmigloja viņas skatienu, no purviem tas viņu aizveda uz tuksnešiem, uz slāpju un nāves zemēm; Es redzēju viņas kailumu un asiņainās cīņas, Es viņu aicināju, bet viņa neklausījās, lai arī Es viņu aicināju atkal un atkal no jauna; tomēr Krievija neklausījās Manā balsī, – tā vietā viņa Mani izaicināja, aicinot savas jaunākās māsas atbalstīt viņas tikumus; ja tās atteicās, viņa tās piespieda ar zobena palīdzību; vai Es neesmu sacījis: „kas zobenu pacels, tas no zobena kritīs?”

Es liedzu viņai maizi, lai tā vairāk ilgtos pēc Manējās, tomēr Mana meita deva priekšroku nevis Manai barībai, bet pabīrām; pārgurusi un izsalkusi, viņa sūtīja savas

³ Dieva balsī bija jaušama steiga, kura mijās ar sāpēm.

jaunākās māsas, lai tās slepenībā turpinātu viņas ļaunos darbus, jo viņas tukšību taču bija iedvesmojis tas, kurš pats ir Tukšība – Sātans; Krievijas zemes vairs nespēja viņu pabarot un tā kļuva par „atkarīgo” – atkarīga no Mana ienaidnieka; meitiņ, Es vēlos, lai tagad tu atpūstos, bet Es Savu vēstījumu turpināšu rīt; meitiņ, nāc, lai Es tevi svētītu; saņem Manu barību; mēs, mums?
Jā, Kungs.

1988. gada 5. janvāris

(Pārlasot vēstījumu par mirušo Krieviju, es atkal sāku rūgti raudāt.)

Vassula, neraudi; Es tev sacīju, ka augšāmcelšu viņu;

Kungs, es viņu mīlu un man viņas ir žēl! Kungs, es viņu mīlu...

mīli viņu, jo arī Es viņu mīlu; arī viņa ir Mana meita un tātad tava māsa;

Kungs, vai Tu aiziesi līdz viņai un viņu piecelsi? Kungs, vai viņa atgriezīsies pie Tevis?

Es iešu pie viņas un to piecelšu; Es viņu aiznesīšu Savā Namā; Es ilgojos, lai visi Mani bērni viņu mīlētu un pārklātu viņu ar Mīlestību;

Kungs, vai Tu teici, ka turpināsi 4. janvāra vēstījumu?

Es turpināšu; kad Krievija kļuva atkarīga no Sātana, jo tās robežas aizvērās, viņš no saviem krājumiem deva tai augli, kuru taupa Maniem mīļotajiem; tas nogalina pakāpeniski – jo vairāk no tā ēd, jo vairāk šis auglis tam ir vajadzīgs un pamazām iestājas nāve; Sātans Krievijai iebaroja šo augli un tas viņu nogalināja – tā nomira ar augli rokās; Vassula, palaujies uz Mani, Es viņu augšāmcelšu; meitiņ, esi klusa, neraizējies; ļauj Man brīvi rīkoties un Es piepildīšu Savus Darbus;

Kungs, es raizējos, jo vispirms Tu lūdzi, lai es svētīju Garabandāles bērnus un parādīt viņiem Tavu vēstījumu, pēc tam ir šis vēstījums par Krieviju, pie tam Tu esi man devis mājienu iepazīstināt ar Taviem vēstījumiem Tavu kalpu Jāni Pāvilu II. Bet es neko no tā visa neesmu izdarījusi, Tavs Vārds gulstas pār mani kā smaga nasta;
pasaki to tagad;

Gribēju Tev lūgt piedošanu, bet biju nolēmusi to izdarīt vēlāk.¹

Vassula, Es šo Krustu nesu kopā ar tevi, Es tajā dalos ar tevi; Es esmu tev devis lieciniekus, kuri nes to pašu krustu; tu aizmirsti, ka nevis tu risināsi šos jautājumus, bet Es, Kungs; tev Mani ir jāmīl un jāēd no Manas rokas;

nāc, meitiņ, Es iečukstēšu tev ausī Savu Mīlestību; meitiņ, priecājies, jo Laiks ir tuvu; mīli Mani tā, kā Es mīlu tevi; Es esmu Jēzus Kristus, Dieva Mīļotais Dēls, Es esmu Pestītājs; uzzīmē Manu zīmi:

IXΘΥΣ

1988. gada 6. janvāris

Jēzu, vai Tava pagodinātā Miesa cieš? Vai Tu un Tava Māte neesat pasargāti no personiskām ciešanām?

Vassula, Man nav fiziskas miesas;² Es esmu Gars,³ tāpēc Man nav fizisku sāpju, tomēr Mana Dvēsele nepanesami cieš; tieši tāpat, redzot Mūsu bērnus dodamies tieši Sātana valgos, cieš arī tavas Svētās Mātes dvēsele;

¹ Man bija kauns, bet tā kā Kungs ir Patiesība, tad Viņš vēlējās, lai es pabeidzu iesākto teikumu.

² Šie vārdi nav pretrunā ne ar Jēzus augšāmcelšanos, ne Viņa dzīvi cilvēciskā miesā. Jēzus vēlas pateikt, ka Viņa Miesai tās pašreizējā stāvoklī piemīt citas raksturiezīmes nekā tai bija pirms Augšāmcelšanās. Sk. arī: 1.Kor 15, 42 – 44. (*Orģinālizdevuma izdevēja piezīme.*)

Kungs, bet vai Tu ciet tad, kad ciešu es, piemēram, kad tieku netaisnīgi apvainota?

ja tevi nepatiesi apvaino, Es ciešu gan par tevi, gan par to, kurš tevi ir apvainojis, jo jebkura netaisnība ir Sātana darbs; tas nozīmē, ka Sātanam ir izdevies manipulēt ar to cilvēku, kurš tevi apvaino, bet Mana Sirds sāp arī par upuri; Manus Vārdus aplicina Svētie Raksti; Es māju godībā, bet, būdams vienots ar tevi, vienlaicīgi sajūtu visu to pašu, ko tu;

Paldies Tev, Kungs.

1988. gada 8. janvāris

(Mani bija pārņēmušas nebeidzamas ilgas pēc Dieva.)

pagodini Mani ar savām ilgām pēc Manis; atrautība no citiem tuvinās tevi Man un attīstīs tevī izpratni par garīgo un pārdabisko; mīlotā, Es tev dāvāšu žēlastību ieiet vēl dziļāk Manās Brūcēs; nākamreiz Es tevi piepildīšu ar visu kā tev pietrūkst un daudz intensīvāk darbošos tevī; Es tevi pacelšu pie Sevis; esmu izvēlējis tev ceļu, pa kuru vedu visus Savus izredzētos, – ceļu, kas iaved Manas mīlotās dvēseles Manu Ciešanu noslēpumā un pārveido viņas līdzīgas Man; tagad nāc; ja pati to nespēj, Es pats tev atgādināšu par Savu Klātbūtni; labi?

Tikko grasījies pateikt, ka neesmu spējīgs dzīvot Tavā Klātbūtnē! Manī nav nekā laba, un es esmu pilnībā atkarīga no Tevis, Kungs, ka Tu Savā bezgalīgajā Žēlsirdībā piepildi mani ar visu, kā man pietrūkst.

jā, saproti, ka viss labais nāk no Manis, nāc, mēs, mums?

Jā, Kungs.

1988. gada 9. janvāris

Kungs, es lasīju par zinātniekiem, kuri netic stigmām, apgalvojot, ka šie cilvēki ir psihiski slimi un ir tikuši garīgi iespaidoti. Viņi atklāti atzīstas, ka netic brīnumiem un cenšas pierādīt, ka visam ir kāds dabīgs izskaidrojums, bet paši nevienu izskaidrojumu nedod.

zinātne vienmēr būs gudro un saprātīgo pirmais ierocis cīņā pret Mani; jūsu vidū ir dvēseles, kas atsakās pat ieklausīties; Manās acīs viņas rod visvairāk līdzietības, tāpēc lūdzies par šīm pazudušajām dvēselēm;

1988. gada 10. janvāris

Kungs, ir patīkami dzirdēt arī par citiem cilvēkiem, kas saņem Tavu Vārdu pārdabiskā veidā, lai arī tas atšķiras no manējā. Es esmu dzirdējusi par divām sievietēm, kuru saņemtie vēstījumi ļoti līdzinās tiem, kādus es saņemu, tikai viņas tad atrodas transa stāvoklī, tāpat kā apustulis Jānis! Bet tos visus iedvesmo Svētais Gars!

Es Savu Vārdu izdalīju brīvi, un tā tas būs vienmēr; mīlotā, esi Man patīkama un lūdzies kopā ar Mani, Mana Dvēsele tev ir dāvājusi Savu labvēlību; nāc, lūgsimies:¹

„Taisnīgais Tēvs, es vēlos pildīt Tavu svēto Gribu, es vēlos spert pirmo soli un iepriecināt Tavu tik jūtīgo Sirdi, aizstājot ērkšķus, kas vēl ir Tevī, ar savu mīlestību. Āmen.”

nāc, Es tev iemācīšu vēl kādu lūgšanu, kura ir vēl iedarbīgāka, labojot gan savas, gan citu kļūdas; kopā ar Mani atkārtos šos vārdus:

³ Kristus vārdi par to, ka Viņš ir Gars, nav pretrunā ar Viņa augšāmcēlšanos Miesā. Sk. arī: 2. Kor 3, 17 un 1. Kor 15, 46. Jēzus Savos vēstījumos ļoti skaidri aplicina Savas Miesas Augšāmcēlšanos (1987. gada 8. augusta un 1989. gada 6. decembra vēstījumi). (*Orģinālizdevuma izdevēja piezīme.*)

¹ Jēzus pienāca tuvāk un novietoja Savu roku man uz pleca.

„Es ticu, es pielūdzu, es ceru un es Tevi mīlu. Āmen.”

Kungs, šos vārdus sacīja Tavs miera eņģelis Fatimā!

Es iemācīju Saviem eņģeļiem lūgties šādā veidā; tagad Es to pašu vēlos iemācīt Saviem bērniem, lai viņi to lūgtu, nožēlojot savus grēkus;

Kungs, Tu patiešām esi Mana Cerība, Tu esi Mana Laime, Mans Smaids! Es tev ticu, jo tu esi mans Dzīvesprieks un Mana Dzīvība! Es tevi pielūdzu un slavēju mūžīgi. Āmen.

tagad nāc pie Manis,² pārmet Krusta zīmi;

(Es piecēlos, piegāju pie Viņa, nometos ceļos un pārmetu krusta zīmi.)

jā, meitiņ, Es tevi mīlu Vissvētākajā Trīsvienībā; mēs, mums?

Jā, Kungs!

stāsti viņiem; pastāsti tiem;

(Kungs vēlējās, lai es pārmetu Krusta zīmi tā, kā to māca Pareizticīgā Baznīca – savienojot kopā īkšķi, rādītājpirkstu un vidējo pirkstu. Šis žests apliecina Svēto Trīsvienību.)

1988. gada 12. janvāris

Kungs, mans Dievs.

Vassula, Es vēlos tev palīdzēt; vai atceries vīziju, kurā tev parādīju trīs metāla stieņus, taisnus un nelokāmus?

Jā, Kungs, es atceros.

tātad, lai tie visi trīs savienotos, tiem visiem vajadzētu noliekties; Es nekad neesmu sacījis, ka pieliekties vajadzētu tikai diviem; Vassula, vai tu apzinies, ka Es, Dievs, esmu pilns apņēmības jūs apvienot?

Mūsu šīsdienas tikšanās sākumā es vēlējos pavaicāt par vakardienas vēstījumu, par veidu, kā katrs pārmet sev krustu.

meitiņ, Es zinu, tādēļ vēlos, lai jūs izprastu, ko Es domāju, teikdams: „lai apvienotos, visiem ir jāpieliecas”; Es mīlu jūs visus un Savas bezgalīgās Žēlsirdības dēļ esmu nācis, lai palīdzētu jums apvienoties;

Vassula, meklē Mani sirds vienkāršībā; Es esmu Mīlestības Dievs, Es esmu lēnprātīgs un pazemīgs; lai jūs spētu apvienoties, atcerieties Manus ceļus; atmetiet katru egoistisku nodomu, pazīstiet Manu Balsi; jums Es esmu uzticējies Savu Vārdu un jums Es esmu uzticējies tūkstošiem dvēselu; jūs, kurus Es esmu nosaucis par Sava Ganāmpulka vadoņiem, kādēļ jūs meklējat savu labumu un nevis Manējo? Manas avis ir izkaisītas, izklīdušas visapkārt...

ziedīņ, Es nāku caur tevi pulcināt kopā tautas, sapulcināt Savus priesterus un atjaunot jūs Savā Mīlestībā;

Kungs un Pestītāj, kā gan viņi atzīs un sapratīs savas kļūdas?

savas kļūdas var atzīt, meklējot Manu Gribu; nožēlojot grēkus, pārdomājot par Manu Žēlsirdību, ticot Manas Apredzības veiktajiem darbiem, nevis mīdot tos kājām; patiesi slavējot Mani, meklējot Manu Labumu un nevis savējo;

Kungs, piedod, bet es īsti neizprotu, ko Tu domā ar vārdu „intereses, labums”. Vai tas nozīmē, ka Tava vienīgā vēlme būtu atkal no jauna sapulcināt kopā izkaisīto ganāmpulku?

mīļotā, pat tu esi sapratusi pēc kā Es ilgojos visvairāk, tomēr tas nav vienīgais; ja pārlasīsi vēlreiz šo atklāsmi, tu sapratīsi, Vassula;

² Jēzus norādīja uz Turīnas Liķauta attēlu.

Jā, Kungs.

meitiņ, vēlos tev atgādināt, lai tu svētītu tos, kas tevi vajā; Mīlestība vienmēr ir pacietīga un laipna, tādēļ dzīvo svēti un atceries, cik pacietīgs Es esmu bijis attiecībās ar tevi, meitiņ;¹ esi Mans attēls, tici Man, ceri un mīli, nāc un atpūties Manī, dvēsele, kas Man tik dārga, sajūti Manu Mīlestību un pagodini Mani, savu Dievu; mēs, mums?

Kungs, es Tev pateicos par Mīlestību, kādā Tu mani ietērp, par Tavu pacietību, labvēlību un līdzjūtību pret mani. Kungs, es ticu, es slavēju, es ceru un es mīlu Tevi. Āmen.

ak, mīlotā! Mīlestība, ar kādu tu izsaki šos vārdus, saviļņo Manu Sirdi!²

Ak, Dievs! Kā gan lai Tevi nemīlu! Pat, ja esmu tikai māls, es dzīvoju Tev un es pieredu Tev. Es nemeklēju savu labumu, bet gan vēlos pagodināt Tavu Vārdu, vēlos atvest Tavus jērus atpakaļ pie Tevis, vēlos sekot Tavai Gribai, Kungs. Es Tevi mīlu un šīs mīlestības dēļ, kuru Tu pats man esi devis un iemācījis, es lūdzu, lai Tu stiprinātu manu ticību. Kungs, dari, lai manai mīlestībai uz tevi nebūtu robežu, un lai es spētu turpināt iesāktu ceļu, pagodinot Tevi. Āmen.

Es tevi pabarošu ar Sava dārza augļiem, Es tevi barošu tavu ienaidnieku acu priekšā, jo tāda ir Mana Griba;

Kungs Jēzu, es pateicos Tev.

cieši turies pie tā, ko esmu tev devis, un neļauj nevienam atņemt tev šo godalgu; tici Man ar visu savu spēku; nāc, satver tagad Manu Roku un uzklausi, ko vēlos iečukstēt tavā ausī;

1988. gada 13. janvāris.

Kungs, daudzi uzskata, ka Tu esi netaisnīgs. Šādā veidā viņi cenšas no Tevis novērsties, sakot: „Ja tur būtu bijis Dievs... ja Viņš ir, tad kā Viņš to ir pieļāvis...”

ziedīn, šiem Es vēlos pateikt: „ja jūs mirstat, tad tas ir ļaunuma dēļ, ko jūs paši esat nodarījuši, tās ir jūsu atkrišanas sekas; nožēlojiet grēkus, atgriezieties, atsakieties no saviem grēkiem, atgriezieties pie Manis un Es jums piedošu;”

uzlūkojiet Mani kā savu Glābēju un Mierinātāju, Es nāku kā Gaisma mūsdienu tumšajā pasaulē; Manā Namā valda apjukums, strīdi, sava labuma meklēšana, nesvētums; Pēteri, Pēteri! kādēļ Mani mācekļi ir sanaidojušies un pagriezuši viens otram muguru? Manu roku svētītie, Mani brāļi, kopš mūžības Es esmu jūs iemīlējis;

Mana Svētā Sirds ir ievainota, un ērkšķus Tajā ir sadūruši savējie, tie, kurus Es mīlu; Es jums parādīšu Savu ievainoto Sirdi; tie no jauna to caurdur un no tās izšļācas Manas asinis; viņi no jauna piesit Mani Krustā, viņi nav patiesi, un Mana Miesa smeldz no Mīlestības trūkuma; Manas Lūpas ir izkaltošas no mīlestības trūkuma, mīlotā, Man slāpst; tie ir aizmirsuši Manus ceļus, tie ir aizmirsuši, ka Es esmu Pazemīgs, Lēnprātīgs un Mīlestības pilns; vienīgais, ko no jums lūdzu, ir, lai jūs mīlētu cits citu, kā Es jūs esmu mīlējis; kādēļ Manā Baznīcā notiek tādas cīņas? kādēļ Manā Klātbūtnē notiek strīdi un tiek pieļauta naidošānās? Kādēļ visi šie indīgie paziņojumi? kur ir viņu svētums? kādēļ tie atstāj novārtā Manu Dārzu? viņi izklīdina Manas avis daudz lielākā mērā nekā agrāk, un tās nedaudzās, kas vēl ir atlikušas, drīz vien, atstātas bez uzraudzības un barības, izzudīs no aploka;

¹ Ja Dievs nebūtu bijis Mīlestība un nerīkotos mīlestībā, Viņš jau sen būtu mani satriecis.

² Dievs izskatījās loti iepriecināts.

Pēteri, Es esmu noguris skatīties kā viņi viens otru apvaino; tie ir ļāvuši izkalst Manām plāvām, un nav vairs nekā, ar ko pabarot Manas avis; Es nevaru atzīt par labu viņu rīcību, jo biju tiem devis Mīlestību un Mieru, Es nekad neesmu tiem mācījis tiesāt vienam otru; Vassula, Es valdu ar lielu laipnību, Mana Svētā Sirds ir saplosīta un asiņo, kādēļ gan tie Mani izaicina? vai neesmu sacījis, ka ikviens, kurš apliecina sevi esam Gaismā, bet ienīst savu brāli, vēl arvien mājo tumsībā? vai viņi ir sapratuši, ko es domāju, teikdams: „kad tu nes pie altāra savu dāvanu, bet pa ceļam atceries, ka tavam brālim ir kas pret tevi, tad atstāj savu dāvanu pie altāra, ej, sameklē savu brāli, samierinies vispirms ar viņu un tikai tad nāc, lai ar tīru sirdi upurētu savu dāvanu;”

ar šiem vārdiem Es vēlējos pateikt, ka visiem vajadzētu dzīvot kopējā saskaņā un mīlēt vienam otru, cenšoties uzturēt mieru un savstarpēji izlīgt, pirms upurēt savas dāvanas Manā Namā; bērniņ, ne Manā, ne Manu pirmo mācekļu sirdīs nekad netrūka mīlestības;

Kungs, sajūtot Tavas ciešanas, es arī ciešu. Tu esi tik pacietīgs!

Vassula, Mans bērns, piecelta no mirušajiem, tīci Man, ceri uz Mani un mīli Mani; Es, Kungs, tevi nekad neatstāšu;

Kungs, lūdzu, pacel arī citus Savus bērnus, tāpat kā Tu esi mani piecēlis no mirušajiem.

Es to izdarīšu, tomēr ne tāpēc, ka tu man to esi lūgusi; Es viņus augšāmcelšu, jo tāds ir bijis un arī tagad ir Mans Prāts; nāc un neaizmirsti par Manu Klātbūtni; mīļotā, uzvara piederēs Man;

1988. gada 18. janvāris

Kungs, es nesaprotu, – ja Tu esi Visvarens, un viss notiek pēc Tava Prāta, tad kāpēc Tu neapgaismo tos, kuriem Tu šos vēstījumus atklāj? Kāpēc Tu neliec viņiem tos pieņemt?

mīļo meitiņ, priecājies un esi laimīga par to, ka esmu tev dāvājis ticību un dziedinājis tevi; Mana Žēlsirdība sniedzas uz audžu audzēm pār tiem, kas Mani bīstas; bet uz tiem, kuri atkal no jauna caurdur Mani ar saviem ērkšķiem, attiecas pravieša Isajas pravietojums: „jūs klausīdamies klausīsieties, bet nesapratīsiet, skatīdamies skatīsieties, bet neredzēsiet, jo šīs tautas sirds ir kļuvusi cieta, un viņu ausis – nedzirdīgas, un viņi ir aizvēruši savas acis, lai neredzētu, kas viņiem ir jāredz, un savas ausis – lai nedzirdētu, kas tiem ir jādzird, bet savas sirdis – lai neatgrieztos pie Manis un nesaņemtu dziedināšanu;”

meitiņ, jau kopš mūžības Es esmu paredzējis viņu stūrgalvību; to noliedzošā attieksme pret Apredzības Darbiem liek tiem zaudēt viņu privilēģēto stāvokli;

Vassula, simtiem reižu lūdies, lai sasniegtu to, pēc kā Es tevī ilgojos visvairāk – mīlestību, ticību un cerību;¹

tos, kuri pierāda savu patiesīgumu, Es apgaismoju; Es neapgaismošu gudros un prātīgos, jo viņos nav patiesuma; Es, Kungs, meklēju zemos un pazemīgos; jo mazāki jūs esat, jo vairāk Mana Varenība nolieksies jūsu priekšā un pacels jūs pie Sevis; jo mazāki un nenožīmīgāki jūs esat, jo vieglāk jums būs ieiet Manā Svētajā Sirdī; Vassula, vai tu redzi? *(Jēzus man parādīja vīziju. Milzīgs klints bluķis nosprostoja koridora eju, bet aiz tā bija saredzama ļoti spoža gaisma. Akmens bluķis traucēja šai gaismai ienākt koridorā.)*

viņi ir tie, kas aizšķērso Ceļu pie Manis; viņu neģēlība neļauj ieraudzīt Gaismu tiem, kas Mani meklē; Es, Kungs, viņiem saku: Es necietīšu jūsu grandiozumu, un jūsu augstprātība Man ir apnikusi, Mans Kauss ir pilns un, pienākot laikam, Es viņus citu pēc cita aicināšu nožēlot grēkus; bēdas neuzticīgajiem, jo tiem nāksies uzlūkot Mani;

¹ Tiem, kuri sajūt savu aklumu un kurlumu, lūgšanā vajadzēt prasīt Kungam spēju saprast un atzīt Patiesību.

Jēzu, es sāku saprast, ka Tavi mācekļi, pazemīgie un maziņie, priecāsies par šo atklāsmi, bet tā nepatiks tiem, kuri nav Tev uzticīgi. Citiem vārdiem sakot, vieniem tā ir laba, bet citiem – slikta.

jā, Vassula, tagad tu saproti;²

Jaunava Marija, lai gan es esmu ļoti grēcīga, lūdzu, atbalsti un iedrošini mani. Vai atradīsies kaut viena Baznīcas autoritāte, kas uzklaut šos vēstījumus? Kaut vai viens?

Vassula, Mana meitiņa, Jēzus tevi mīl un arī Es tevi mīlu; Es un Jēzus – mēs tev palīdzēsim; lūdzies, lai varētu iegūt Viņa atbalstu;

Jā, Māmiņ, tikai palīdzi man atrast īstos vārdus!

Es tev, ziedīn, palīdzēšu; Es mīlu ikvienu no jums; nekad nešaubieties;

Paldies par Tavu palīdzību.

Mans bērns, Mīlestība tev palīdzēs pārciest daudzus pārbaudījumus, Jēzus tev dāvās Savu Spēku; nebīsties, Es vienmēr tevi iedrošināšu;³ Es tevi sargāju;

mīļotā dvēsele, Es esmu Kungs; tagad pagodini Mani un ej kopā ar Mani, Es Tev došu Savu Spēku piepildīt Manas ilgas; Es tik ļoti tevi mīlu! tava dvēsele nekad nespēs aptvert to Mīlestības daudzumu, ar kādu Tevi mīlu;

jūsu vidū pašlaik nolaizas Mana Miera un Žēlsirdības, Mīlestības un Taisnīguma vēsts; slavē Mani, Mana Mīlestība jūs izglābs no Manas Taisnības; ja Mana radība arī šoreiz neklausīsies Manā balsī, Taisnība jau tagad ir gatava nokrist pār to; Es Savā bezgalīgajā Žēlsirdībā nāku, lai jūs brīdinātu; Es vēlos, lai Mana radība nožēlotu grēkus un atzītu Mani; Fatimas svētnīca skaļā balsī apraud Garabandālei nodarīto netaisnību un atstumšanu, Manu Dvēseli, tāpat kā Fatimas laikā, atkal ieskauj dziļas skumjas; kā gan viņi var šaubīties, ja Mans Gars ir viņos, bet viņi – Manī? Mans Fatimas vēstījums netika ņemts vērā, līdz bija par vēlu;

Es mīlu ikvienu no jums; ar jums runāju Es, Kungs, nekad nešaubieties un lūdzieties par dvēselēm, kuras staigā tumsībā;

Pēteri,¹ Es tevi esmu nozīmējis un Es esmu tevi svaidījis; Manas Acis vienmēr ir bijušas nomodā pār tevi, visus šos gadus esmu vērojis tevi; tagad, Mans brāli, Es stāvu tavu durvju priekšā un klauvēju, vai atļausi Man ienākt? Pēteri, nenoliedz Mani, Es tevi mīlu; dzirdi Mani, sadzirdi Manu balsi; atpazīsti Manu Balsi – tas esmu Es, Kungs; miers lai ir tavai dvēselei, priecājies! Es esmu nācis, lai apvienotu Savu asiņojošo Miesu, esmu nācis sapulcināt Savus jērus, esmu nācis apūdeņot Manu dārzu; Es esmu Jēzus, tavs Pestītājs; redzi!² Pēteri, redzi, Mana Vissvētākā Sirds atkal tiek daudzu ērkšķu caurdurta, tos ir sadūruši tie, kurus Es mīlu! Mana Dvēsele atkal ir savainota, viņi mīda ar kājām Mūsu Sirdis;³ Mūsu abu Sirdis atkal ir kronētas ar ērkšķu vainagiem; Mans Sāns ir atvērts un no tā šļācas asinis; tagad Es stāvu pie tavām durvīm un esmu paņēmis līdzīgu Savu apslēpto pestīšanas Plānu, te tas ir;

šī Atklāsme ir Mana Balss; Es mīlu jūs visus no visas Savas Sirds, no visas Savas Sirds Es mīlu jūs;

1988. gada 24. janvāris

² Jēzus šos vārdus izteica ļoti skumjā balsī.

³ Marija uzsvēra, ka nav jāpadodas Sātana neimtīgajiem centieniem laupīt man drosmi.

¹ Pēkšņi Jēzus vērsās pie pāvesta Jāņa Pāvila II tā, it kā tiešā veidā uzrunātu viņu.

² Jēzus atvēra Savu apmetni un norādīja uz Savu Sirdi. Viņš vēlējās, lai pāvests ieraudzītu Viņa Sirdi.

³ Jēzus runā par Savu un Savas Mātes Sirdi.

Vassula, Es vēlos Savam brālim atklāt Savas jūtas (...), uzklausi Mani; Mans brāli! dvēsele! Uz visiem laikiem padzen no sevis domu, ka Dievs tuvojas un paceļ tikai Viņam veltījušās dvēseles; Es netuvojos vienīgi dievbijīgajiem; Manās Acīs nav nekādas atšķirības, jo Es neesmu izredzētības Dievs; Mana Sirds cieš, noskatoties, cik daudzi no jums vēl arvien tic, ka Es Savas žēlastības piešķiru tikai dievbijīgiem brāļiem un māsām? redzi, bērns, ka pat Manējie vēl arvien vāji izprot Mani?

(Jēzus skumji pielieca galvu un pielika Roku pie Savas Sirds. Kādu brīdi Viņš palika kā sastindzis. Viņš izskatījās ļoti skaists.)

Es esmu tuvojies tiem, kuri ir ārpus Manas Baznīcas, jā, grēcīgām dvēselēm...⁴ pārvēršot tās par Man uzticamiem sekotājiem, Es no tām radīju mācekļus un svētos, tomēr daudzas Baznīcas autoritātes skatās no augšas uz šiem Maniem darbiem un neņem tos vērā, viņi nekad nav atzinuši šīs dvēseles, viņi par tām neko nezina, daudzi ir tikuši noraidīti un atgrūsti viņu pārliekās dedzības dēļ; šī teorija par to, ka „Dievs tuvojas tikai dievbijīgajiem, kuri nēsā mūka tērpu”, ir aplama; jūs tik ļoti maldāties!

(Ja pirms tam Jēzus bija nedaudz noskumis, tad tagad Viņš likās dziļi sāpināts.)

ja vien jūs zinātu, cik daudz dvēselēm, kuras nevalkā mūka tērpu vai arī nebūt nav dievbijīgas, Es esmu tuvojies! cik daudzus no viņiem Es esmu darījis par svētajiem! mīļotie, vai patiešām jūs esat aizmirsuši, kā paši sajūtāt Manu Klātbūtni? Es jūs esmu izpeldinājis Savā smaržā, Es jūs esmu svētījis! nāciet un jūs sapratīsiet! Es esmu daudzas dvēseles atgriezis pie Sevis caur Saviem Mīlestības un Miera vēstījumiem; pazudušās avis ir atgriezušās un kritušās Manās rokās; dvēsele, priecājies! vai ir kāds lielāks brīnums par to, ka pazudis jēriņš atrod savu Saimnieku! cik ļoti priecājas Gans, no jauna atrazdam savu pazudušo avi!⁵ sludini Maniem brāļiem Pestīšanas brīnumus! sludini tos kaimiņiem! pasludini labo vēsti, pasludini Manus Darbus! dari zināmus Manus Darbus, dari zināmus Manus brīnumus!

Es esmu atnācis un piepildījis Tavu lampu, Es esmu dāvājis Tev Savu Gaismu, tādēļ neapslēp to zem gultas, jo tad tā nebūs derīga; priecājieties, brāļi, jo Es esmu piepildījis jūsu lampas, lai tās tiktu liktas lukturī, un viņi ieraudzītu Gaismu un atzītu, ka tā nāk no Manis;

sludini Manus svētos Darbus, pagodini Mani, aizdedzinot Manu Gaismu uz sava nama jumta, lai katrs varētu to ieraudzīt; ļauj šo Gaismu ieraudzīt visiem, kad viņi to ieraudzīs, viņi sapulcēsies no tuvienes un tālienes; pastāsti tiem, kā Es atnācu, dāvādams jums šo Gaismu; saņem Manu Mieru;

1988. gada 25. janvāris

Jēzu?

Es esmu;

Jēzu, līdz pat šai dienai es vēl arvien esmu pārsteigta par visām šīm atklāsmēm. Dažkārt man šķiet, ka tas ir tikai sapnis, no kura man jāpamostas, lai saprastu, ka tikai sapņoju. Tas ir pārsteidzoši!

Vassula, Es esmu Visvarens un Visuzinošs, Es vēlējos tevi piecelt no mirušajiem un apgaismot tevi; vai atceries vīziju, kurā parādīju tev ‘Sauli’?

Jā, Kungs, Tu man parādīji spožu gaismas lodi. (26.03.1987)

⁴ Jēzus balss šajā brīdī bija ļoti laipna, lai arī noskumusi.

⁵ Jēzus maigajā tenora balsī atskanēja ļoti liels prieks. Šķita, ka Viņa Sirds gaviļē!

ši apaļā Gaisma ir pazīstama jūsu vidū kā „Saules brīnums”; tā, kuru redzēji tu, ir tā pati, kas bija redzama Fatimā; Es tev atļāvu tajā ieiet; Vassula, ja tu spētu apzināties, cik liela priekšrocība tev ir tikusi dāvāta! maziņā, tu to vēl nesaproti, jo Es turu tavas acis aizklātas;

Mans Dievs, es Tevi mīlu.

Vassula, Es tevi apslēpšu Savā Svētajā Sirdī, tu esi ļoti dārga Manās acīs, Es, tavs Dievs, tevi mīlu; nekad nebaidies no Manis, jo Es esmu Mīlestība, Es esmu Maiguma pilnais Tēvs, bīsties Manis vienīgi tad, kad esi sadumpojusies pret Mani; ak, Vassula, Manī ir ļoti daudz noslēpumu, un lielākā daļa no tiem ir tev apslēpti;

Vassula, tagad uzmanīgi klausies: visi pravietojumi piepildīsies, piepildīsies ikviens Bībelē rakstītais vārds; Vassula, Es vēlos, lai tu uzzīmē divas Sirdis:

ZĪMĒJUMS 183.lpp.

jā, tās ir ļoti tuvu viena otrai, patiesībā tās ir pilnībā vienotas; tām apkārt uzzīmē ērkšķu vainagu; Manas Mātes Bezvainīgā Sirds ir vienota ar Manējo, Es vēlos, lai ikviens no jums dāvātu Viņas Bezvainīgajai Sirdij pienākošos godu; meitiņ, tu redzi, ka cilvēki mūsu dievišķās Sirdis ir apklājuši ar nepateicības, mīlestības trūkuma un zaimu ērkšķiem; ērkšķu vainags attēlo viņu grēku kopumu;

Vassula, Es, kas esmu Vārds, mīlu un cienu Savu Māti; Es vēlos, lai tu viņai tuvotos un godinātu Viņu tā, kā Viņu godinu Es; Es vēlētos, lai Viņas priekšā locītos ikviens celis, Es vēlos, lai tu sveicinātu savu Māti ar Rožukroņa lūgšanu; Es vēlos, lai tu gandarītu par saviem grēkiem, lūdzot Viņu tevi mācīt;

meitiņ, esi modra; nāc, Es esmu tev atklājis, kādā veidā Manas Mātes Sirds ir vienota ar Manu Dievišķo Sirdi, apvītas ar ērkšķu vainagu; Es tev atgādināšu par Savu Klātbūtni, Es tevi mīlu;

Jēzu, arī es Tevi mīlu.

nāc; Vassula, vai lūgsies kopā ar Mani?

Jā, Kungs.

„Abba, Tēvs! Es Tev upurēju savu gribu un savu dzīvi, es pakļaujos Tev. Taisnīgais Tēvs, ja tāda ir Tava Griba, dari mani cienīgu, lai es, kļūstot par Tavu kvēlojošo ilgu upuri, varētu tikt lietota visā pilnībā Tavas Gribas īstenošanai. Dari, kā labpatīk Tavai Sirdij. Āmen.”

Vassula, svētī savus apspiedējus un lūdzies par tiem; nāc, lūdzies savu Svēto Māti, lūdzies kopā ar Mani:

(Jēzus nodiktētā lūgšana.)

„Ak, Svētā Māte! Es vēlos labot ikvienu apvainojumu, kas ir izteikts pret Tavu Bezvainīgo Sirdi, kļūstot par mīlestības upuri Mīlestībai. Āmen.”

Vassula, kopīgi lūgsim Tēvu:

„Mīļotais Tēvs! Tu man esi vajadzīgs, lai es spētu pieaugt ticībā, cerībā un mīlestībā un lai es atkal varētu pagodināt Tavu Svēto Vārdu. Āmen.”

1988. gada 26. janvāris

Vassula, vai tu piekrīti sadarboties ar savu Svēto Māti? Mēs esam nešķirami;

Jā, Jēzu.

Es tevi mīlu; Es vienmēr esmu Viņas tuvumā; tagad tava Svētā Māte tevi mācīs;

(Jēzus bija kopā ar Jaunavu Mariju. Viņš atļāva man saprast, ka pat tad, ja vienmēr es neredzēju viņus kopā, tas nenozīmē, ka Marija nav bijusi Viņam blakus. Viņi vienmēr ir kopā.)

meitiņ, Es vienmēr esmu bijusi tev līdzās, Es tevi sargāju un palīdzu;

(Šai brīdī sapratu, ka Marija man ir palīdzējusi izprast dažas lietas un turpina palīdzēt iet šo Dieva nosprausto ceļu.)

Es tev palīdzēšu līdz pat galam;

(Marijas izteiksme norādīja, ka mums kopīgi vajadzētu pārlasīt Atklāsmes grāmatas 12. nodaļu.)

nāc, Es tev paskaidrošu; kad Sātans kauju zaudēja, viņš nozvērējās vajāt Manus bērnus un karot ar tiem; savā ārprātīgajā niknumā, zinādams, ka viņa dienas ir skaitītas, viņš nozvērējās tos saplosīt, un tagad vēlas aizraut sev līdz pēc iespējas vairāk dvēseļu; viņš ir pūķis un viņa astes vēziens draud aizmēzt pazušanā Dieva radību;¹ Vassula, Mans bērns, Sātans, pats būdams Tukšība, apsūdz Visvarenā Dieva darbus un vēlas pierādīt, ka Dievs ir cietis neveiksmi Savā radībā un ka Mūsu bērni ir radīti, lai staigātu viņa ļaunajos ceļos; Vassula, Es vēlos tev pateikt vēsti, kas iepriecinās tos, kuri Mani mīl: šis gads būs veltīts Manai Godībai;² nē, tu to neizproti, bet Mana Bezvainīgā Sirds triumfēs;³ Es pievilksu atpakaļ pie Jēzus ļoti daudzas sirdis;

(Jaunava Marija vērsa manu uzmanību uz Viņas parādīšanos.)

Es parādījos Lurdā un Fatimā, bet pēc tam Es parādījos un līdzīgu vēstījumu devu arī Garabandālē; Garabandāle ir Fatimas vēstījuma atvase, tomēr Sātans kārtējo reizi ir iemetis putekļus Baznīcas autoritāšu acīs, lai radītu viņos apjukumu; Sātans viņu sirdīs⁴ ir iesējis savu sēklu, lai tie noliegtu Manas parādības un neatļautu vēstījumam izplatīties visā pasaulē; Vassula, Mūsu Sirdis asiņo, jo tajās ir tikuši sadurti ērkšķi; Vassula, Es tik bieži apraudu Savus bērnus, Es jūs mīlu un Mana Sirds asiņo, redzot, kā pūķa aste cenšas jūs aizslaucīt!

(Jaunava Marija izskatījās ļoti sāpināta.)

Vassula, Es kaut ko iečukstēšu tavā ausī, paklausies;

(Jaunava Marija man pačukstēja kādu noslēpumu. Dažkārt man liekas, ka es sapņoju un tūlīt pamodīšos.)

Vassula, tev tā šķiet tāpēc, ka Jēzus tavas acis ir apklājis ar plīvuru, tomēr, pienākot laikam, Viņš šo plīvuru noņems; Es vēlos, meitiņ, lai tu uzticies Viņam un atļauj sevi vadīt šajā ceļā; ziediņ, neskumsti, jo Es vienmēr esmu ar tevi; vai atceries, kā Es Turīnā pie Manas baznīcas parādījos Tavai māsiņai?

Jā! (Jaunava Marija parādījās manai māsiņai milzīgas statujas izskatā, lai parādītu mums, kur atrodas Viņas baznīca.)

jā, Es parādījos, lai jūs aicinātu, jo Es vēlējos, lai jūs ieietu Man veltītajā Baznīcā; Es parādos, lai aicinātu savus bērnus, dažādās vietās daudziem cilvēkiem; ja vien jūs zinātu cik ļoti jūs mīlu, vēlos jūs visus apkampt un pievilkt pie Savas Sirds;

(Man prātā ienāca kāda skumja doma. Nemot vērā šīs atklāsmes lielo apjomu un nozīmīgo saturu, Baznīcas autoritātes to varētu apšaubīt. Tas pārsniegtu viņu sapratnes spējas, kā Jēzus to divreiz bija teicis. Šaubas, šaubas, šaubas un skepse, skepse, skepse...)

¹ Tas ir jebkurš ceļš, kurā mēs aizmirstam par Dievu.

² Es nesapratu.

³ Tagad es sāku saprast.

⁴ Es sapratu, ka tas nozīmē „viņu vidū”.

bērniņ, kāpēc tu aizmirsti Jēzus piedzīvoto šeit, virs zemes; Viņu farizeji vajāja, izsmēja un Viņam neticēja; meitiņ, mūsdienās viņi¹ netic daudziem Dieva Darbiem; tavš laikmets, meitiņ, ir kritis tikpat zemu kā Sodoma; Jēzus tevi ir brīdinājis par daudzajiem ienaidniekiem, ar kuriem tev nāksies saskarties, tomēr Es tevi aizsargāju no vislielākā ļaunuma;

nāc, Vassula, neaizmirsti piedzīvoto Dieva Svētākajā Vietā, ar šiem vārdiem tev vēlos atgādināt, ka Viņš tevi ir ielicis Savā Svētajā Sirdī; Viņš tev ir atļāvis ieiet Savā Gaismā – jā, „Saulē”,² tu esi redzējusi Dieva Vissvētāko Vietu;

Marija, es nesapratu, ka šī ‘Gaismas lode’ ir tā pati, kas bija redzama Fatimā!

Tu to nezināji, bet tad Mīlestība tevi iecēla Viņa Sirdī; to visu Viņš darīs arī pārējiem Saviem bērniem; Mēs aicinām Savus bērnus, Dievs tiem piedos viņu grēkus, Viņš mācīs tos nožēlot un laboties, Viņš tiem iemācīs Savus ceļus; Dievs paēdinās tos ar Savu Veselumu un viņi atgriezīsies;

Vassula, nāc un pagodini Mani, izturies pret Mani kā pret savu Svēto Māti; tu esi Mana, bērniņ;

Jā, Māmiņ! Tagad man ir Svētā Ģimene, es tevi mīlu! (Biju noraizējusies par rītdienu.)

neraizējies, Es iečukstēšu tev ausī Savus vārdus, Vassula, Es esmu ikviena cilvēka Māte;

(Es sajutu Viņas Sirdi un sapratu, ka mūsu Svētā Māte ir tikpat ievainota kā Jēzus.)

jā, Vassula, Es esmu ievainota; Mani sāpina Baznīcas vadības atkārtotās kļūdas, viņu noraidošā attieksme pret Garabandāles vēstījumu; Garabandāle ir Fatimas vēsts turpinājums, tā to paplašina;

Vassula, tagad atpūties, rītdien es tevi aicināšu atkal;

Jā, Jaunava Marija, es Tevi svētīju.

meitiņ, nāc pie Manis, kad vien tu vēlies;

1988. gada 29. janvāris

(Pagājušo nakti es sapnī redzēju savas nāves brīdi, kādā veidā es nomiršu. Kamēr es miru, Jēzus mani balstīja. Es stāvēju grīlodamās, Viņš atbalstīja manu zodu uz Sava pleca, un es pie sava labā vaiga sajutu Viņa matus, tie līdzinājās Turīnas liķauta attēlā esošajiem, un šķita, ka Kungs ir pārcietis varmācību. Viņš man palīdzēja, Viņa vārdi bija gan mierinoši, gan pamācoši, - Jēzus vēlējās atvieglot manas ciešanas un palīdzēt dvēselei atstāt miesu. Dažkārt izklausījās, it kā Jēzus runātu kā ārsts. Visā redzētajā nebija nekā satraucoša, un es nevienu mirkli neizjutu bailes.)

Vassula, bērniņ, Mēs esam kopā;

(Jēzus un Jaunava Marija.)

ziediņ, pienākot laikam, Es tevi noplūkšu un pārstādīšu Savā Iepriecinājumā dārzā, Vassula, tevis redzētais bija vienīgi nākamās īstenības atspulgs; tagad nāc, mīlotā, un nožēlo savus grēkus, Es klausos;

(Es nožēloju, lūdzot piedošanu par saviem grēkiem.)

viss ir piedots; Es tev iemācīšu, kā dzīvot nedalītu, svētu dzīvi, negrēko vairs;

(Jaunava Marija:)

jā, Vassula, mīli Dievu no visas savas dvēseles, ar visu savu prātu un visu savu spēku; Viņš tevi bezgalīgi mīl, bērniņ, nekad neaizmirst, kā Viņš tevi ir atbrīvojis no ļaunuma;

¹ Baznīcas autoritātes.

² Es pati esmu to nosaukusi par Sauli.

Viņš nemitas iet pie visām durvīm ar Savu Sirdi plaukstā, cerot un ilgojoties, kaut dvēseles sadzirdētu Viņu, bet, ak, vai, tikai reti kura dzird Viņa balsi...

Vassula, vai zini, kā Es darbojos?

Nē, es neko īpašu par to nezinu...

Es lūdzu, Es lūdzu par dvēseļu pestīšanu; Es jūs aizsargāju no ļaunā, Es esmu jūsu Vairogs; tāpat kā ikviena māte briesmu brīdī aizsargās savu bērnu, arī Es jūs pasargāju no Sātana un viņa bezdievības valgiem; Es lūdzu, lai dvēseles atgrieztos pie Jēzus, Es tās sapulcinu un svētīju; patiešām, tās Mani neredz, bet daudzas tomēr sajūt...

Es Tev vēlētos uzdāvēt ko tādu, kas Tevi darītu laimīgu, kaut ko, kas atbilstu manām spējām.

Vassula, centies Man patikt, paklausot Dieva Gribai, paklausī;

*'Poss'?*¹

necenties izprast, kāpēc Dievs tieši tev un nevis kādam citam ir dāvājis Savus vēstījumus; bērniņ, pieņem to un paklausī Viņam, ja Viņš tev ko lūdz; vai tu lūdzies lūgšanas, kuras Viņš tev ir norādījis lūgt pirms vēstījumu saņemšanas?

Nē.

Vassula, Es tev palīdzēšu;

Marija, tagad Viņš uz mani noteikti ir dusmīgs un vīlies manī! (Šajā brīdī ienīdu pati sevi, jo nekad nebiju vēlējusies sagādāt Viņam vilšanos.)

Vassula, Viņš nedusmojas, jo pazīst tavu neizsakāmo vājumu un grēcīgumu, nezaudē cerību, Jēzus tevi ir mācījis un tu Viņam patīc, bet esi viņam patīkama, arī paklausot Viņa prasībām, atceries, ka Jēzus nekad tev nelūgtu ko tādu, kas tev varētu nākt par ļaunu; Jēzus ir tavai pestīšanai, Viņa vārds nozīmē Pestītājs;

Marija, es Tevi svētīju.

Vassula, Es tevi vienmēr aizstāvēšu, nāc tagad pie Manis; meitiņ, Es tevi mīlu;

1988. gada 30. janvāris

Vassula, Es apraudu Savus bērnus, kuri ir noklīduši neceļos;

(Marija patiešām raudāja, Viņās bija jaušamas dziļas skumjas.)

Mīlestība un Žēlsirdība atkal nolaižas jūsu vidū, lai paēdinātu jūs ar Veseluma un Svētuma Maizi; Mīlestība nolaižas, lai dotu jums Cerību un Mieru; Vassula, Es jūs visus mīlu;

(Sekoja klusuma brīdis.)

vai nāksiet Mani pagodināt Man veltītajā Turīnas baznīcā? nāciet pie Manis biežāk; vai jūs dosiet Man uzticības solījumu? meitiņ, Mana Dēla saderinātā līgava, vai tu apsoliši būt Man uzticīga?

Māmiņ, es vēlos būt patīkama Tavai Bezvainīgajai Sirdij, es apmeklēšu Tev veltīto baznīcu Turīnā, bet es nezinu, ko nozīmē „uzticības solījums”. Esmu gatava Tev upurēt visu, ko vien Tu vēlies, bet dari man saprotamu, ko es apsolos, lai vēlāk, savas neziņas dēļ, es šos solījumus nepārkāptu.

esi vēl patīkamāka Manam Dēlam, upurējot Viņam savu mīlestību un nodošanos Manai Bezvainīgajai Sirdij, esi vēl patīkamāka Manam Dēlam, upurējot Viņam dvēseles, lai Viņš tās varētu atpestīt, esi patīkama Man, apsotot uzticību; tavš uzticības solījums izpaudīsies sekošanā Jēzum, esi Viņa atspulgs, esi Viņam uzticama; Vassula, Es aizlūgšu par tevi;

¹ Poss (grieķu val.) kādā veidā?

Jēzus saderinātā, Mūsu abus Sirdis ir apvijis ērkšķu vainags; Mans Garabandāles vēstījums ir ticis atstāts novārtā; Es vēlētos, lai Mans mīļotais dēls Jānis Pāvils nāktu pie Manis un sajustu Manu bezvainīgo Sirdi un Jēzus Dievišķo Sirdi, Es vēlos, lai viņš sajustu, cik ļoti Mūsu Sirdis ir saplosītas un izmocītas, Tās abas ir kā viena liela Brūce; viņi ir saplosījuši sava Dieva Sirdi un arī savas Mātes Bezvainīgo Sirdi;

Es vēlos, lai tu lūgtos par visiem, kuri tevi atstums, Mans bērns, tev būs daudz jācieš;

Es esmu gatava ciest Dieva Godam.

neaizmirsti, ka Es un Jēzus – Mēs esam ar tevi; ziediņ, Mēs tevi mierināsim; tagad Es vēlos teikt, ka tev pašai nav jācenšas izplatīt vēstījumi Baznīcas autoritātēm, Jēzus tev ir dāvājis lieciniekus, kuriem ir jāliecina tavā vietā;

Marija, tātad tas, ko mēs izdarījām, bija nepareizi?

jā, Vassula; dod saviem draugiem iespēju lasīt Jēzus vēstījumus, lai tie pārveido viņu sirdis, bet necenties pati iet pie cilvēkiem, kuri Baznīcā ieņem kādu atbildīgu amatu, tas tev ir jāatstāj savu divu liecinieku ziņā; Jēzus ir viņus apgaismojis un tie saprot, kā Viņš darbojas, arī Es vienmēr būšu ar viņiem; Vassula, kāds ir vislielākais brīnums, kas apstiprina Manas Vēsts patiesumu?

Atgriešanās?

jā, Vassula, Mans priesteri, tagad arī tu izproti, ka vislielākais brīnums ir Atgriešanās; noslēgumā Mūsu Sirdis gūs virsroku; meitiņ?

Jā, Jaunava Marija.

nāc pie Manis Turīnas baznīcā; vai piekrti tur dot Man savus uzticības solījumus?

Jā, Marija.

Es ļoti priecājos tevi tur redzēt, uzaicini arī Ismini un citus draugus; Es svētīšu ikvienu no jums;

1988. gada 31. janvāris

Vassula, Mēs abi esam ar tevi;

(Tikko, sēžot uz dīvāna, sajutu Jēzus apmetņa malu pieglaužamies manai labajai rokai. Viņš uzlika Savu roku uz mana pleca, un es atkal ļoti skaidri apzinājos Viņa Klātbūtni. Piecēlos, lai rakstītu, un jutu sev blakus sēžam arī Jaunavu Mariju.)

Es no tevis sagaidu uzticības solījumu; esi uzticīga Jēzum, lai Viņš tavā dzīvē būtu pirmajā vietā; vēlies darīt Viņa Gribu;

Marija, man šķiet, ka es līdz galam to neizprotu...

bēniņ, Dievs tavam skatienam priekšā ir aizklājis plīvuru; pieņem to veidu, kādā Viņš tevī darbojas; paļaujies uz Kungu;

Vassula, Es tevi gaidu Man veltītajā baznīcā,¹ Es svētīšu ikvienu, kurš ieies Manā namā; jā, Es patiešām svētīšu ikvienu, kurš nāks pie Manis;

Vassula, pārbaudījumu brīžos nezaudē drosmi, turpini lūgties, nāc pie Manis, svētī tos, kuri tevi vajās, lūdzies par tiem, kuri tevi apspiedīs, ļaunumu atmaksā ar mīlestību; Mana Bezvainīgā Sirds uzvarēs;

Fatimā Es liku notikt ļoti lielumam, lai ikviens ticētu; jūs to dēvējat par ‘Saules brīnumu’; ziediņ, vai zini, ka Dievs tavam garam ļāva ieiet šajā brīnumā? tu iegāji Viņa Mājoklī, Vassula, cik maz vēl tu apzinies Dieva parādīto labvēlību!

Jā, Jaunava Marija, šķiet, ka es pilnībā to neapzināšos nekad. Tomēr, ja tā ir Dieva Griba, es pieņemu visu, kā tas ir.

¹ Turīnā.

jā, nekad nevaicā, kāpēc, un ar pateicību pieņem visu, ko Dievs tev dod; Viņa žēlastībā paklausī Viņam; Kungs tavas acis ir aizklājis ar plīvuru, lai šīs žēlastības, ko Viņš tevī izlej, neļautu tev kļūt pārlieku pacilātai; Kungs tev ir atļāvis ieiet Vissvētākajā Vietā, kur Viņa troni ieskauj miljoniem serafu, kas nemitīgi Viņu slavē; vienīgi Vissvētākajiem eņģeļiem ir atļauts ieiet Dieva Svētajā Mājoklī, – vai tagad, meitiņ, tu apzinies, cik lielu žēlastību Viņš tev ir dāvājis?

Marija, piedod, ka neesmu to apzinājusies.

Es aizlūgšu par tevi;

Svētā Māte, es Tev pateicos par Tavu palīdzību.

šeit ir Jēzus;

Vassula, arī Es tur būšu² un svētīšu ikvienu, kas nāks; tagad nāc un sajūti Mani, iepriecini Mani, uzsmaidi Man, runā, lai Es sadzirdu tavus vārdus; Vassula, meklē Mani tur, kur ir Mana Māte – tava Svētā Māte; Mēs abi esam kopā, Es tevi mīlu;

1988. gada 1. februāris

Vassula, Es tik daudz reižu esmu lūdzis, lai Mana meita Krievija tiktu veltīta Man, esmu lūdzies viņas konsekrāciju; šodien³ ir tā diena, kad viņa ir ieraudzījusi Manu Gaismu un svinēs savu tūkstošgadi;

Vassula, tava māsa⁴ ir mirusi, tomēr Kungs ir tās tuvumā un viņu augšāmcels; Mīlestība mīlēs Nemīlēto un tā sauks uz Viņu: „Tu esi Mans Dievs un Mans Pestītājs!”; šis sauciens padzīs dēmonus, tie, nobijušies, bēgs, jo šī tauta kļūs par visdedzīgāko no Dieva kalponēm; Dieva Spēka augšāmcelta un dziedināta, viņas svētums un dedzīgā kalpošana Visvarenajam pievilks kaimiņu tautas; Krievija kļūs par Dieva Godības, Žēlsirdības un Mīlestības simbolu; viņas himnas un dziedājumi, tik patīkami Mūsu ausīm, pacelsies Debesīs kā vīraks; Mīlestība augšāmcels Krieviju tāpat kā pirms tūkstoš gadiem;⁵

Es esmu Kungs, Es esmu Augšāmcelšanās, kad Es augšāmcelšu Krieviju, tā atjaunos arī Manas dāvanas, tā izgreznos Manu Namu ar mīlestību un Es to atkal vienošu ar Sevi; Es Krievijai dāvāšu Savu Maizi un Vīnu, un tā neatteiksies no Manas Barības, tā pieņems Manu dāvanu, ēdīs Manu Maizi un dzers Manu Vīnu, tas viņu atjaunos un Krievija Mani slavēs; Es ietērpšu šo zemi Savā Godībā, Es to izrotāšu ar majestātisku greznumu, apūdeņošu no Saviem Avotiem un atkal no jauna piepildīšu tās klētis; Manas Acis nolūkojas uz viņu; ak, Vassula, tikai pagaidi un tu ieraudzīsi!¹ meitiņ, cik ļoti Es ilgojos redzēt Pēteri; Mans Pēteri, apciemo savu māsu...

Kungs, iedrošini viņu un, ja tāda ir Tava Griba, paver viņam ceļu uz turieni!

Vassula, Es darbojos ļoti daudzās sirdīs; lūdzies, lai saņemtu Mana Tēva labvēlību; Es atjaunošu Savu Baznīcu, bēdas neuzticīgajiem! Vassula, vēlos tev atgādināt, ka Es esmu Tas, Kurš kavē augsto koku izstiepšanos, bet veicina zemo koku augšanu; tagad nāc pie Manis, mēs, jā² mums, jā;³

² Jēzus ļāva saprast, ka arī Viņš būs Turīnā.

³ Domāts šis gads.

⁴ Krievija.

⁵ Šeit noslēdzas Marijas vēstījums.

¹ Šķita, ka Jēzum vēl ir daudz dažādu noslēpumu. Viņš izklausījās laimīgs un pacilāts.

² Piepeši es ieraudzīju Jēzu, kurš sēdēja klubkrēslā. Viņš izskatījās ļoti skaists un ar Savu roku norādīja ‘mēs’, vēlēdamies pārliecināties, vai Es patiešām Viņu redzu.

³ Nākamais ‘jā’ attiecās uz Jaunavu Mariju, – Viņa stāvēja pie krēsla un smaidīja.

jā, Vassula, nekad nešaubies; esmu tev iemācījis mūs uzlūkot ar tavas dvēseles acīm; Es esmu tavs Skolotājs, Es tevi mīlu, nekad nešaubies;

1988. gada 2. februāris

ziedīn, miers lai ir ar tevi; tas esmu Es, Jēzus, tavs Pestītājs; mīlotā, Mīlestība tevi atrada grēcīguma pašā vidū! Es, Kungs, pār tevi klāju Savas Dievišķās rokas un tevi izgreznoju... skatīdamās uz Mani, tu pagodini Mani;

Jēzu, es ienīstu sevi, ka esmu tik grēcīga;

Vassula, ko tu runā! tu aizmirsti, cik ļoti esmu vienots ar tevi, sargies pati no saviem vārdiem, vai atceries: „mēs, mums”?

Jēzu, Tava pacietība ir milzīga...

Es tevi mīlu, nāc un ieklausies Manā Mātē;⁴

cik ļoti Es tevi mīlu, Vassula; to Spiti Mou se zītai, i portes ine orthanikhites yia sena pethi Mou⁵ to noritero meta ti thefteri praxi;⁶

1988. gada 3. februāris

Vassula, vai apzinies, cik ļoti tevi mīlu, kad tuvojies Man tieši šādā veidā? tu nāc Manā priekšā, apzinoties savu grēcīgumu, uz ceļiem, tu atver Man savu sirdi; tavas mīlestības un ilgu pilnās asaras ir balzāms, kas remdē Manas Brūces; meitiņ, tu esi Manas mirres, Mans atlikums, Es tik ļoti tevi mīlu! tavas nopūtas, saderinātā, līdzinās tūkstošiem mīlestības vārdu, Manu ziedīn, Manas rokas svētītā, nezaudē cerību; šoreiz Ābels netiks satriekts... viņš dzīvos; jā! izveido savā sirdī Debesis Man, esmu noguris un Man ir vajadzīga atpūta; ziedīn, dāvā Man savu smaržu, mierini Mani ar savu mīlestību;

maziņā, Es tevi ietērpšu skaistumā, Es tev piedošu tavus grēkus, tavs vecais ietērps vairs nebūs, tu būsi izrotāta, ziedīn; Es tevi pilnībā atjaunošu, Vassula, Es tevi mīlu, Mana žēlastība ir pār tevi; tagad satver Manu roku, Es tevi vadu;

(Jaunava Marija:)

O Vassula, min amfivalis, Se zītao, tha zissis mono yia to Christo, to Potiri Tou ine ksekhilo me tis maarties tou cosmou, afto ine to telefteo Tou Minima, ean to arnithoun thafisso to Kheri Tou na pessi apano tous then tha boresso alo na to kartisso, ekhi varini. Avrio Vassula, tha kano to thavma Mou, i ora plissizi;”⁷

Dieva Valstība ir jūsu vidū, neaizmirstiet par Laiku Beigām, neaizmirstiet, ka šie vēstījumi dziedinās Viņa Miesu un apvienos to; neaizmirstiet, ka Jēzus Pestīšanas plāns atpestīs miljoniem dvēseļu, Viņa Mīlestības un Miera vēsts atvedīs Mūsu bērnus atpakaļ pie Mīlestības; Jēzus viņus atgriež tai mirklī, kad viņi nobauda Viņa Maizi, tas ir Mīlestības auglis; Mīlestība atjaunos jūs visus; Mīlestība un Žēlsirdība atraisīs jūs no Sātana bezdievības tīkliem; nāc, mīlotā, dari Dieva Gribu; Es vienmēr esmu pie tevis, Es tevi esmu svētījusi, jo tu atceries Mani;

⁴ Jaunavā Marijā.

⁵ *(Grieķu val.)* Tu esi vajadzīga Manam Namam, - tā durvis tev ir plaši atvērtas, Mans bērns.

⁶ Es biju uzdevusi mūsu Svētajai Mātei kādu jautājumu.

⁷ *(Grieķu val.)* Vassula, nešaubies; Es tevi aicinu, tu dzīvosi vienīgi Kristum; Viņa Kauss pārplūst no pasaules grēku daudzuma; šis vēstījums ir Viņa pēdējais brīdinājums; ja viņi neatgriezīsies, Es likšu pār viņiem krist Viņa Rokai; Es vairs nespēju to noturēt, - tā ir kļuvusi pārāk smaga; Vassula, drīz vien Es darīšu Savu brīnumu, laiks ir tuvu;

vai tu Manis dēļ to izdarītu? Saņem Manu Mieru;¹

1988. gada 4. februāris

(Šorīt Jēzus izskatās pavisam savādāks. Dažkārt es baidos, ka tas viss varētu būt nepatiesība, ka man tikai šķiet, ka redzu Viņu. Šādos brīžos Dievam tomēr izdodas mani pārliecināt, ka tas ir Viņš.) Jēzu, vai tas patiešām esi Tu?

Es esmu; tu Mani redzēji tā, kā biju tev mācījis, Es tev parādīšu Savu Sirdi; uzraksti, ko tu redzi un sajūti Manā Klātbūtnē;

(Šajos brīžos izjūtu Dieva Klātbūtni, – tā mani sajūsmina un paceļ. Es vēlētos, lai šie mirkli nekad nebeidzas, jo tajos viss pārējais šķiet nenozīmīgs un nesvarīgs. Dieva Klātbūtne ienāk ikvienā tukšumā, tā liek sajusties piepildītam un pilnīgam, un man nekā cita vairs nevajag. Es gandrīz fiziski saklausu Viņa apgērba vēdas, Viņa soļus. Kad esmu noliekusies pār savu galdiņu, uz kura atrodas Turīnas liķauta attēls, es jūtu, ka Viņš stāv man kreisajā pusē. Jēzus atrodas divu pēdu attālumā no manis, un Viņa svētā Seja ir pats Skaistums. Jēzus lūdza man uzlūkot Viņu un parādīja man Savu Sirdi, – Viņa Krūtis atmirdzēja gaismā, Mīlestības pilnā spožumā.)

viss ir pareizi; viss, ko tu redzi, tā arī ir; Vassula, Mana Vassula, Es tik ļoti tevi mīlu; mīļotā dvēsele, tu vari nākt pie Manis, kad vien vēlies, tu esi redzējusi Manu Sirdi;

(Sākumā es lūdzos lūgšanas, kuras Jēzus man bija ieteicis lūgt pirms vēstījumu saņemšanas, bet tad es tās atstāju novārtā. Jaunava Marija man atgādināja, ka vajadzētu turpināt. Kopš tā brīža es tā arī daru. Jēzus šajā vēstījumā paskaidro, kā aizsākt dienu, kad pierakstu Viņa vēstījumu, ar šīm trim lūgšanām, bet, tā kā dažkārt es pierakstu vēstījumus pat trīs četras reizes dienā, citreiz tikai pa vienam teikumam, tad vēlējos saprast, cik bieži man būtu šīs lūgšanas jālūdzas.)

Vassula, sapulcini Manus bērnus un izlasi vēstījumu, kuru tev pirms kāda laika nodiktēju;² Es vēlētos, lai tu to viņiem nolasi; Es viņus mīlu un māju viņu vidū; Mana radība, tu piederi Man; mīļotie, jūs esat Mana sēkla, un Es esmu jūsu Pestītājs, vai jūs atgriezīsieties pie Manis un pieņemsiet Manus apkampienus? Es jums piedošu jūsu grēkus, nāciet un ēdiet Manu Maizi, nāciet un baudiet Manu Vīnu; ja jūs nožēlosiet, Es jums piedošu, ieklausieties Manos sirdspukstos, katrs sirdspuksts ir aicinājums dvēselei; Vassula, vai tu viņiem izlasīsi Manu iepriekšējo Vēstījumu un arī šo?

Jā, Kungs, es izlasīšu.

1988. gada 4. februāris

(Izlasīju Dāvida vēstuli un kādu avīzes izgriezumu, kurā stāstīts, kāpēc cilvēki un Baznīcas neuzticas 'atklāsmēm'. Tas man palīdzēja saprast, ka garīdzniekiem ir grūti pieņemt šo atklāsmi, jo ir daudz viltojumu un blēdību. Tomēr vēl arvien nesaprotu viņu skepsi attiecībā uz Fatimas brīnumu. Pašreiz viņi skeptiski izturas pret Garabandāli, bet, rīt, kad viņi to pieņems, iespējams, būs jau par vēlu. Šī skepse ir pārlietu spēcīga. Tēvs, man ir...

saki, ko vēlēties teikt;

¹ Šajā pašā vakarā, ja Sātanam būtu dota vara mani nogalināt, tad viņš savās naida pilnajās dūsmās to noteikti būtu izdarījis.

² 1986. gada 14. oktobrī Jēzus nodiktētais vēstījums bija paredzēts 1988. gada 21. februāra tikšanās reizei.

¹ Es šaubījos, vai vajadzētu to teikt.

man ir bail no pāvesta noraidošā viedokļa. Kādēļ gan lai viņš man ticētu? Kādēļ vispār kādam vajadzētu man ticēt? Ja nu vienīgi tas notiktu ar viņiem pašiem! Vienīgi tad...

Vassula, Es esmu tev dāvājis Savu Maizi un pabarojis tevi ar Sava dārza augļiem; esmu tevi barojis no Savas paša rokas; mīļotais bērns, kurš tevi ir atgriezis, ja ne Es? kurš tevi ir mācījis Mani mīlēt, ja ne Es? kurš tevi meklēja un beidzot atrada mirušo mirušo vidū, kurš noliecās, lai tevi augšāmceltu, – vai tas nebiju Es? kurš tevi aiznesa atpakaļ Savās Mājās, dziedināja un loloja, kamēr tapī vesela, – vai ne Es? kurš ik dienas tev ir mācījis Savus ceļus – vai ne Es? un kurš šobrīd liek atgriezties Saviem bērniem? vai tas neesmu Es?

Es esmu tavš Pestītājs, Vassula, tagad tu esi daļa no Manis; tu vairs nespēj izdzīvot viena, Es tev esmu vajadzīgs; kā zars nespēj nest augļus pats no sevis, jo tam ir jābūt savienotam ar Savu koku, tā arī tev ir jābūt savienotai ar Mani; tavi augļi sakņojas Manī un tie pabaros daudzus; Mani augļi ir tava liecība; tie, kuri šaubās, lai paskatās uz taviem augļiem: „labs koks nes labus augļus”;

kad Mani izsalkušie bērni nogaršo Manus augļus un atgriežas pie Manis, kad tie ar asarām acīs nožēlo savus grēkus, Es jūtos laimīgs, Es esmu tik laimīgs! Es tos izrauju no Sātana varas; Vassula, esi pacietīga, esmu tev sacījis, ka Mans Vārds līdzinās strautiņam, kurš, ar laiku paplašinoties, pārtop upē, kas plūst kā spēcīga straume, Mans Vārds pārvērtīsies plašā okeānā, Mīlestības Okeānā, tas appludinās jūsu sirdis ar mīlestību, un Mīlestība būs jūsu vidū kā Mīlestība;

Vassula, Es esmu tevi brīdinājis, ka daudzi tevi atstums,² tāpēc iemācies to pieņemt; arī Mani daudzi nicināja, viņu stūrgalvība lika Man raudāt!

(Jēzus sarunājās ar mani kā ar mazu bērnu. Viņš smaidīja, bet vienlaikus centās pārliecināt un parādīt man, cik smagi Viņam tas ir bijis.)

nāc, tu iemācīsies; Es tevi mīlu un tevi atbalstīšu, Es vēl daudziem likšu atgriezties pie Sevis; mēs? mums? izjūti Manu Klātbūtni, – tas Mani ļoti iepriecina;

Labi, Kungs! Es pateicos par Tavu atbalstu.

1988. gada 10. februāris

Vassula, uzklausi Mani un raksti;

Jā, Kungs.

Es esmu Vārds, Es esmu Alfa un Omega, Es esmu Dzīvības Dzēriens, Mīlestības Avots, kas visam esošajam dāvā tā esību; Es nācu virs zemes, dzīvodams cilvēka miesā, lai jūs atpestītu; meitiņ, Baznīcā valda tik liela neskaidrība attiecībā uz Maniem Vārdiem, ko Es pie Krusta veltīju Jānim un Manai Mātei; ļaujiet Man jums visiem atgādināt, ka pāri visam Es, Kungs, esmu kronējis Savu Māti par Debesu Karalieni;

Kungs...

jā, Vassula?

Kungs, Tu sacīji, ka esi Dievs, un tad nosauci Mariju par Savu Māti, tādējādi apstiprinot Viņas titulu ‘Dieva Māte’. Kungs, Tu pats to esi sacījis! Bet protestanti noliedz šo titulu.

meitiņ, Es tik ļoti priecājos, ka neesmu tevi mācījis veltīgi, Es priecājos, ka esi sapratusi Manus Darbus; pieliec visas pūles, lai turpinātu mācīties, lūdzies, lai tu saprastu vairāk; Vassula, ja tu to lūgsi, Es tev dāvāšu izpratni un skaidru uztveri; vēlreiz uzklausi Mani, – Es vēlos, lai Mani Vārdi kļūtu zināmi;

² 1987. gada 23. oktobra vēstījums.

Es, Dievs, izaugu Savas Mātes klēpī; radība, Viņa baroja tavu Dievu! Es, kas esmu Vārds, ēdu no Viņas, Es Viņu mīlu un cienu; Vassula, vēstījumu pašā sākumā Es tev devu Manu Krustā sišanas notikuma aprakstu, atceries, kad Es teicu:¹ „Ar ciešu skatienu Es palūkojos uz Savu Māti un starp Mūsu sirdīm aizsākās saruna;² Es tev dāvinu Savus mīļotos bērnus, lai tie kļūtu arī par Tavējiem, Tev ir jāklūst par viņu Māti;”

Kungs, es Tev piekrītu, bet brāļi protestanti iebilst, ka šie vārdi attiecās tikai uz Jāni. Jānis uzņēmās rūpes par Tavu māti, kura ar šo brīdi kļuva 'atraitne'. Viņi nepiekrīt arī tam, ka Marija ir 'Dieva Māte'.

Mana Vassula, Raksti nekad nemelo, Raksti saka: „Mana Kunga Māte”, Elizabete runāja šos vārdus Svētā Gara iedvesmā; raksti: „Tu esi svētīta starp sievietēm un svētīts ir Tavas miesas Auglis. Un no kurienes man tas, ka Mana Kunga Māte nāk pie Manis?”; vārdi, kurus Es teicu no Krusta, ir daudz dziļāki nekā daudzi no jums tos saprot;³ cieniet un godājiet Manu Māti, jo Viņa ir arī jūsu Svētā Māte;

Vassula, tagad atpūties Manā Sirdī, esi Man patīkama, atceroties Manu Klātbūtni; pagodini Mani, Mana Vassula;

Jā, Mans Dievs.

1988. gada 19. februāris

Tēvs?

Es esmu;

Tēvs, es Tev pateicos, ka atļauj man satikt tik daudzas dvēseles, pateicos, ka paver ceļu un vadi mani. Kungs, palīdzi viņiem sadzirdēt Tevi, lai daudzi varētu tikt dziedināti.

Vassula, atbalsties pret Mani, Mana Roka tavā rokā, tā mēs virzīsimies uz priekšu; ak, grēcīgais laikmet, cik tālu tu esi nonācis! tu esi noticējis, ka spēj dzīvot bez Manis; jūs esat atļāvuši Sātanam jūs ievilkāt tukšībā; patiesībā jūs esat neizsakāmi grēcīgi, samaitāti un akli; neļaujiet sev atpūsties, esiet nomodā, neguliet, jo laiks ir tuvu; pieaudziet Manā Svētajā Garā, tuvojieties Man palāvībā un atveriet jūsu sirdis, lai uzņemtu Mani; daudzi no jums lūdzas, bet jūsu lūgšanas Mani neaizsniedz; iemācieties lūgties, ļaujiet Man sajūst jūsu lūgšanas; daudzas lūgšanas ir izšlakstījušās uz zemes, nekad nerasniedzot Mani;

Tu domā, ka tie ir bijuši tikai tukši vārdi, kuri nenāk no sirds?

Jā, tikai tukši vārdi; Es jums esmu dāvājis Savu Vārdu, kas jūs māca, bet tagad dāvāju vēstījumus, lai atgādinātu par Saviem ceļiem; nāciet un mācieties; Es jūsu grēcīgumu aizstāšu ar mīlestību, pieņemiet Manus ceļus, tikumu ceļus; neuzticības pilnais laikmets, kāpēc tu esi aizmirsis Manus dievišķos Ceļus? atgriezies pie Manis, sava Pestītāja, Es tevi neesmu atstājis un, neskatoties uz Taviem grēkiem, Es tevi mīlu; Mana Sirds ir Mīlestības un Piedošanas bezdibenis;

1988. gada 20. februāris

Mīlestība ir tev līdzās, meitiņ, sastopies ar Mani Manu pārbaudījumu iesākumā; Mans laiks ir tuvu, Es ilgojos pēc tava upura, lūdzies, meditē, gavē;

¹ Skat. 1986. gada 11. septembra vēstījumu. (*Orģinālizdevuma izdevēja piezīme.*)

² Vārdos neizteikta, dziļa savstarpēja sapratne starp Jēzu un Sv.Mariju.

³ Jēzus to attiecina arī uz citiem vārdiem, piemēram: „Mans Dievs, Mans Dievs, kāpēc Tu Mani esi atstājis?”

Vassula, mācies no Freteriki, viņas ceļi ir Man patīkami; iemācies, kā pagodināt Manas Ciešanas, bet tad nāc un palūkojies uz savu Krustā sisto Pestītāju; iepriecini Mani ar meditācijām un gavēni, dzīvo Manās Brūcēs, atklāj savam laikmetam Manas Ciešanas, atklāj tam īsto Manas Krustā sišanas stundu, lai jūsu vidū beidzot valdītu miers;

(Pagājušajā gadā Kungs man bija norādījis, ka šī stunda saskan ar pareizticīgo kalendārā atzīmēto Ciešanu laiku.)

tagad jūs visi to zināt, un jūsu vidū lai valda Miers; Vassula, aicini Mani daudz biežāk; atceries par Manu Klātbūtni, tas Mani iepriecina; Es tevi mīlu;

Kungs, es Tevi mīlu.

(Rodas sala. Kungs man atļāva vēlreiz apmeklēt Rodas salu. Tie, kuri bija dzirdējuši par vēstījumiem, uzaicināja uz tikšanos arī citus. Cilvēki ieklausījās, saprata un slavēja Kungu par Viņā Žēlsirdību. Daudzi paši saņēma no Kunga vēstījumus. Katru dienu cilvēku kļuva arvien vairāk, tie atgriezās, slavēdami Dievu. Es visas dienas garumā satikos ar cilvēkiem, devu tiem vēstījumus, pieredzot daudzas atgriešanās un dziedināšanas. Tiem, kuri vēlējās, mēs piedāvājām apmeklēt apkārtnes baznīcas un kapelas, šajā svētceļojumā mēs pat izgājām ārpus pilsētas.

Tēvs Janni savā baznīcā visiem klātesošajiem sludināja par atklāsmēm. Tas notika 24. februārī, svētā Anarjiroi svētkos. Šīs pašas dienas pēcpusdienā es biju uzaicināta uz svētā Nikolaja baznīcu, kurā tēvs Vasilis man un visai grupai, kura sekoja vēstījumiem (tajā bija aptuveni divpadsmit laulāto pāru), atļāva sludināt par tiem savā draudzē. Viena no sievietēm izlasīja visiem vienu no vēstījumiem no 8. piezīmju burtnīcas. Lai Kungs palīdz viņiem turpināt aizsākto!)

1988. gada 24. februāris

Slava Kungam!

mīļotā, Es svētīju katru tavu soli;

Tēvs, es Tev pateicos! Lai ir slavēts Dievs, un lai Viņa svētais Vārds tiek pagodināts atkal!

Es palīdzēšu ikvienam no jums un Es atjaunošu Savu Namu; Savus bērnus Es atvedīšu atpakaļ pie Mīlestības, Es tiem mācīšu Savu tikumu ceļus, kurus viņi ir aizmirsuši; Es dāvāšu gaismu Saviem skolotājiem un klauvēšu pie katrām durvīm, dāvādams ticību, cerību un mīlestību, Es izgreznošu Savu dārzu, vai redzi?

Kungs, mūsu Dievs un Pestītāj, es Tev pateicos par Tavu Mīlestību un Žēlsirdību.

ziedīņ, tev priekšā vēl ir tāls ceļš; Es, Kungs, tevi vadīšu; apbruņojies ar labo gribu, nāc pie Manis un bieži nožēlo grēkus; pieņem Mani, lūdies, lai nāk Mana Valstība, un atļauj Man tevi lietot; esi nekas, lai Es varētu būt Viss;

Mani mīlotie, Es jūs visus svētīju;

1988. gada 26. februāris

gods lai ir Dievam, lai ir slavēts Kungs;

(Šos vārdus teica erceņģelis Miķelis, kad es lūdzu lūgšanu viņam.)

Vassula, tas esmu Es, Kungs; ak, laikmet! samaitātības laikmet, tā stunda ir klāt, tavas pestīšanas stunda ir pienākusi; Mana Baznīca atdzims, jo jūsu vidū iemājos Taisnība, Mīlestība un Miers; Mana Valstība ir pie pašām jūsu durvīm!

1988. gada 1. marts

Es esmu;

(Es redzēju Jēzu, kas stāvēja man līdzās.)

ikreiz, Mani redzot, uzsmaidi Man; ziediņ, paliec sava Pestītāja tuvumā; nāc, kopīgi lūgsim Tēvu:

„Tēvs, uzlūko tos, kuri ir Tavā tuvumā, mēs esam tikai grēcinieki. Tēvs, piedod man, jo es neesmu visu šo daudzo žēlastību cienīga. Es neesmu nekas, tāpēc neesmu arī neko nopelnījis. Savā neizmērojamajā Labestībā, ļauj šai niecībai paļauties uz Tevi. Mīļotais Tēvs, neskatoties uz savu samaitātību un niecību, es Tevi mīlu. Lai strādātu un ar Tavas žēlastības palīdzību piepildītu visu, kam jātiek piepildītam, man ir vajadzīgs Tavs Spēks. Āmen.”

ak, Vassula, tiecies pēc Maniem tikumiem, seko tiem, pieaudz tajos; Es, Kungs, tevi mīlu, neskatoties uz tavu niecību; katru brīdi paļaujies uz Mani un atļauj Man tevi vadīt aklā ticībā; dažkārt uz taviem pleciem Es novietošu Savu Krustu, Es un tu, tu un Es; Es atdusēšos tevī, bet tu – Manī; Es esmu Uzticamais un nekad tevi neatstāšu!

esi Man vēl vairāk patīkama, pilnībā veltot savu dvēseli Maniem Darbiem; tevi ir jātur savs solījums, savs uzticības solījums;

jā!

cik ļoti Es ilgojos sadzirdēt no tevis šos vārdus: „*Kungs, palīdzi man turēt savu solījumu, es nepaļaujos pati uz saviem spēkiem!*”

nebīsties, Es tev vienmēr to atgādināšu, jo zinu tavu bezgalīgo vājumu; tu esi trausla, bet Es iznīcināšu tavu bezspēku ar Savu Spēku; atceries par Manu Klātbūtni; mēs, mums – vienmēr, mūžīgi mūžam;

mīli, ceri un tici; Es, Kungs Jēzus Kristus, nekad tevi neatstāšu;

1988. gada 2. martā

(Es lūdzos trīs lūgšanas.)

slava Kungam; gods Dievam!

(Tas bija erceņģelis Miķelis.)

Jēzu?

Mīlestība ir šeit, pagodini Manu Vārdu, atdzīvini Manu Baznīcu, atjauno Manu Namu, izgrezno Manu Dārzu! atmet savus ļaunos darbus! Baznīca atdzīvosies, un Miers iemājos jūsu vidū;

Vassula, Es vēlos, lai tu būtu pilnīga ... esi nevainīga un tīra, Man patīk bērni viņu nevainības dēļ, viņos nav viltības, nāc, nāc un piedod tiem, kuri tevi neatzīst, lai viņu grēki būtu kā ūdeņi, kas ir aizplūst projām; ziediņ, Es izgreznošu tavu dvēseli, lai tā atbrūņo akmens cietās sirdis; dod, dod! dod viņiem, ļaunumu aizvieto ar mīlestību; esi Mans atspulgs!

Pēteri, ak, Mans Pēteri!¹ Manas Dvēseles mīļotais! ved Manu ganāmpulku pretim Vienotībai! Pēteri? tikai palūkojies uz Mani, mīļotais, uzlūko Manu Vaigu un pagodini Mani, Savu Kungu; patlaban Mīlestība sastopas ar Uzticību, bet Taisnība un Miers stāv pie tavām durvīm; Es steidzos palīgā ikvienam, kurš meklē savu patvērumu Manī; Es esmu tavs Patvērums; Pēteri, palūkojies sev apkārt, vai neredzi? vai neesi pamanījis? esmu noguris skatīties, kā Kaini slepkavo Manus Ābelus; Es esmu tiem devis ausis, bet tie atsakās klausīties, esmu devis tiem acis, bet tie negrib redzēt, viņu sirdis ir

¹ Pēteris simbolizē pašreizējo pāvestu. Kad vien Jēzus izrunā šo vārdu, es sajūtu Viņa Sirdi ļoti lielu maigumu un mīlestību.

nocietinātas, un tie meklē tikai savu labumu, nevis Manējo; ak, Pēteri, esmu tik ļoti noguris... pietrūkst Mīlestības... Pēteri, pagodini Mani! mīlotais, pagodini Mani;
(Jēzus uzrunāja Pēteri ar ļoti lielu mīlestību. Kungs izklausījās tik noguris un bēdīgs, tomēr, kad Viņš sarunājās ar Pēteri, man radās iespaids, ka Kungs zina, ka var uz viņu paļauties.)

1988. gada 3. marts

Vassula, izrotā Manu Baznīcu, ienāc Manā Īpašumā kailām kājām,¹ līdz nesot Manu Vēstījumu, neskaties ne pa labi, ne kreisi, ej kopā ar mani;
Baznīca atdzīvosies, un tu sapulcināsi viņus tava Tēva namā un svētīsi, un es atbrīvošu tos no ļaunā, un Es, Visaugstākais, būšu jūsu vidū, un jūs runāsi no Manas mutes; tuvojieties Savam Dievam jūs visi, kas ilgojaties pēc Manis, un ņemiet no Manu augļu pilnuma, nāciet visi, kas Mani mīlat un staigājat Manus Ceļus;
Nāciet un esiet paēduši, baudiet Manus augļus, un jūs vairs nebūsiets izsalkuši, nāciet visi izslāpušie, dzeriet no Manis, un jums vairs neslāps; kas seko Maniem tikumiem, tas nekad nekritīs kaunā, kurš dara tā, kā Es vēlos, tas pagodinās Mani;
Ak, Vassula, vai gan Es kādreiz varētu tevi pamest? Paklausies, Es izveidošu krāšņu Savu dārzu, Es aplaistīšu Savu augļudārzu, Es apūdeņošu Savas puķudobes un likšu atspīdēt kārtībai; katram vārdam jābūt Manis uzrakstītam, Es, Kungs, iepazīstināju tevi ar Saviem noslēpumiem Manis paša dēļ un Manai Slavai,
Mīlotais Tēvs, es mīlu Tevi bezgalīgi, no visas sirds!
Nāc, atceries, mēs, mums...

1988. gada 7. marts

(Es uzlūkoju visu šo vēstījumu kopumu. Pēkšņi mani satrieca šī darba apjoms un dziļais saturs. Es neko tādu nekad nebūtu varējusi paveikt viena, pie tam – tik īsā laikā. Es piedzīvoju ko līdzīgu iekšējam šokam, šķita, ka tagad visu izprotu daudz dziļāk. Tagad jutos ļoti saviļņota.) Jēzu, vai mēs patiešām esam strādājuši kopā?

Vassula, jā, mēs esam strādājuši kopā!² vai tagad Mani noskūpstīsi?

(Es piecelos un trīcēdama piegāju pie Turīnas līķauta attēla, un noskūpstīju Jēzu.)
vai redzi? vai redzi, kā tu jūties, ja Es kaut nedaudz paceļu plīvuru, kas aizsedz tavas acis? nāc, nekad nešaubies par Manas Apredzības Darbiem, tiem ir jākalpo Mana Nama atjaunošanai un Manu avju sapulcināšanai, tiem ir jāvēl dzē Manas puķudobes; nāc, Es, Kungs, tev vienmēr atgādināšu par Savu Klātbūtni;

Vassula, mēs, mums?

Ak, jā, Kungs, mēs, mums!

nāc;

1988. gada 8. marts

Pēteri, Es stāvu pie pašām tavām durvīm, pagodini Manu Miesu, Es apvienošu Savas avis, arī tās, kuras nav no šī ganāmpulka; Es saucu un viņas pazīs Sava Gana balsi; stundas steidzas ātri un Mana Atgriešanās ir pavisam tuvu; Mīlestība atgriezīsies jūsu vidū kā Mīlestība, un Mana Valstība nodibināsies gan Debesīs, gan virs zemes, jo Taisnība, Mīlestība un Miers izlīs no Debesīm pār tevi, radība!

¹ Tas nozīmē - pazemībā un gara nabadzībā.

² Es biju šokēta, trīcēju un raudāju.

Vassula, tā kā tu zini, cik ļoti esi atkarīga no Manis, sava Dieva, vai esi gatava lūgties vēl? Man patīk tavi vienkāršie vārdi, saki Man:

„Es Tevi mīlu, Kungs, es elpoju Tev, es smaidu Tev, es ceru uz Tevi, es ticu Tev, Tu esi mans Prieks, mans Lepnums, mans Miers.”

jā, pastāsti tiem par Mani, savu svēto Draugu, pastāsti par laiku, ko esi pavadījusi kopā ar Mani, kā Es vēlos, lai Mani bērni apzinātos Manu ciešo Klātbūtni, Es esmu viņiem līdzās vienmēr un visur; ja tikai viņi to aptvertu, tad noteikti retāk kristu, un mazāk grēkotu; pasaki Maniem bērniem, ka vēlos būt ar viņiem ļoti tuvās, personiskās attiecībās; nāc, Es tevi mīlu, mīli arī tu savu Skolotāju;

tu runāsi Manas Mutes vārdus, Mana ērkšķu kroņa vietā vainagojot Mani ar Mīlestību un Mieru; Es, Kungs, no Savas Debesu zāles izliešu pār Savu radību Vienotību, Mīlestību un Mieru; bērniņ, saņem no Sava Dieva Mieru; Vassula, Es esmu tevi vadījis, Es tevi esmu veidojis un tagad tev, cieši pieķeroties Man pie rokas, ir jāieiet Manā asiņojošā Miesā; seko Man un atceries, ka nedrīkst skatīties ne pa labi, ne pa kreisi; ej taisni, lai paveiktu savu uzdevumu;

nebīsties, Es izgreznošu tavu dvēseli un darīšu to spējīgu izklīdināt un atbrūņot Manus ienaidniekus; Es, Kungs, esmu jūsu visu vidū, Es stāvu pie pašām jūsu durvīm – Es Esmu! Man līdzī ir trīs vainagi – Miera Vainags, Mīlestības Vainags un Taisnības Vainags;

1988. gada 9. marts

Kungs, vai Tu esi dzirdējis, ka tēvs Vasilis ir mainījis savu viedokli un tagad apgalvo, ka šie vēstījumi ir no velna. Viņš saka, ka Tu uzrunā tikai nobriedušus kristiešus, nevis necienīgos.

Mans bērns, viņš ir vēl viens, kuram jāiemācās ticēt Manai bezgalīgajai Žēlsirdībai un neierobežotajai Bagātībai; uzraksti viņam Manu vēstījumu:

kādēļ tu mīdi kājām Manu ziediņu? vai neesmu tev devis acis un ausis, kuras spēj redzēt un dzirdēt, vai tu to neaptver? Es esmu Jēzus Kristus, Dieva mīļotais Dēls, tas esmu Es, kas aizkavēju lielo koku augšanu, bet palīdzu izaugt mazajiem; mīlot rūpējies par Maniem pašreizējiem Darbiem, tici Manas Apredzības Darbiem; esmu tev devis Savu bērnu, lai tevi apgaismotu ar Maniem darbiem; Es, Kungs, esmu bezgalīgā Bagātība; nebīsties, kā gan Es varētu noskatīties uz Savām izklīdinātajām avīm? Es esmu nācis tās sameklēt un pabarot, esmu nācis darīt krāšņu Savu Dārzu, esmu nācis apūdeņot šo tuksnesi; nemīdi kājām Manu ziediņu, nāc pie Manis un nožēlo savus grēkus, un neklausies Sātana balsī; Es jūs bezgalīgi mīlu, tāpēc esmu nācis jūs visus apvienot, radība! staigā vienu ceļu ar Mani, savu Dievu, neizgrūsti un neizspārdi ķieģeļus, kurus izmantoju Sava Nama atjaunošanai; šis Nams pašlaik ir drupās; nekad nešaubies, ka tas esmu Es, Kungs!

Vassula, ļaujies uz Mani, esi pie Manis, ļauj Mani rokai satvert tavējo; Es, Kungs, tevi mīlu; mēs, mums?

Jā, Kungs Jēzu!

tad nāc;

1988. gada 10. marts

Jēzu?

Es esmu; miers lai ir ar tevi; Vassula, vai piekrīti turpināt sadarboties ar Mani?

Es to vēlos, Kungs, ja Tu to vēlies.

maziņā, Es esmu Kungs; Es, Jēzus, esmu Tas, kurš tevi pabaro, un Es vēlos, lai tu būtu Mana dārza greznums; Es vēlos, lai tu atdzīvinātu Manu Baznīcu; seko Man, un Es darbošos tevī un caur tevi; remdē Manas slāpes;

altāri! Uzturi Manu Liesmu kvēlojošu, – tai ir jāsasilda ledainie vēji, kas iespiežas Manu bērnu sirdīs; ak, laikmet, tu esi kritis tikpat zemu kā Sodoma! tu piederi Kaina sugai! tikai retais ir līdzīgs Ābelam, jo tavs laikmets ir ļāvis sirdīm apaugt ar biezu čaulu; Mana radība, vai zini, kāpēc tā ir noticis? Tāpēc, ka jūsu vidū pietrūkst Mīlestības, jūs esat Mani aizmirsuši un neticat Maniem pašreizējiem Apredzības Darbiem;

jā, radība... pagājušas ir šķīstuma un nevainības dienas, kad svētība tika uzņemta ar prieku, bet Es tevi atdzīvināšu, samaitātības laikmet! Es ieliešu jūsu mirušajās sirdīs Dzīvības Sulu un tā jūs dziedinās! ak, cik ļoti Es jūs visus mīlu! raksti;

Jā, Kungs! (Dieva balss izklausījās skumja. Ja Viņš nebūtu bijis pati Žēlsirdība un Maigums, Viņš būtu varējis mūs visus vienkārši iznīcināt. Savas Bezgalīgās Žēlsirdības un Neierobežotās Mīlestības dēļ Viņš par mums ir apžēlojies, piedēvis un ir gatavs mūs dziedināt.)

patiesām, Es jūs mīlu, Es mīlu ikvienu no jums, neskatoties uz to, par ko esat kļuvuši; vai Es spētu jūs pamest? nekad!

1988. gada 11. marts

gods lai ir Dievam!

(Biju izlasījusi savas trīs lūgšanas, kad no Debesīm atskanēja šie vārdi „gods lai ir Dievam!” . Tā tie arī tika pierakstīti.)

Jēzu?

Es esmu; Es esmu tev blakus; mīlotā, lūdzies par Krievijas atgriešanos; Krieviju augšāmcels Mana dievišķā Roka; Svētuma spožumā Es novietošu pār to Savu roku, – tā sasildīs viņas auksto sirdi un to atdzīvinās, un Krievija no nāves stinguma un savas tumsības pasaules pacelsies Manā Miera un Gaismas Valstībā; ieraudzījusi sev blakus Pestītāju, tā uzgavilēs priekā! Es viņu pacelšu pie Sevis un Mana Mīlestības Liesma aizdedzinās viņas sirdi, šķīstīs to un iekvēlinās tajā sajūsmu par Mani, savu Dievu;

ak, Krievija, mana Krievija! Es, tavs Kungs, tevi tik ļoti mīlu,¹ mīlotā, Es tik ļoti raudāju, redzēdams tevi mirušu; Es izlēju tik daudz rūgtu un sāpīgu asaru pār tevi, mīlotā, kad Es tevi zaudēju, un visas Debesis sēroja par tevi; kāpēc, kāpēc gan tu, mīlotā Mana, Mani atraidīji, kāpēc tu caurdūri Manu Mīlestības un Maiguma pilno Sirdi; ...

(Jutu, ka man blakus ir Jaunava Marija.)

miers lai ir pār tevi, Mans bērns, Es esmu tava Svētā Māte; lūdzies par savu māsu, jo Kungs stāv tai līdzās un drīz Viņa dievišķā roka pieskarsies viņas aukstajai un mirušajai sirdij; ak, radība, Kungs atdzīvinās tavu tik Nemīlēto Māsu; meitiņ, esi nomodā, jo viņas godības laiks ir tuvu;

Petro!² Mans tik ļoti mīltais Petro?³ jā, Vassula; gadiem ilgi Es lūdzu, lai tu⁴ konsekrētu Krieviju; tagad Kungs un visi svētie mocekļi ir sadzirdējuši tavus lūgumus un saucienus;

¹ Dievs atkal runāja tā, kā neviens cilvēks nav spējīgs runāt, – Viņa balsi bija jaušama tik dziļa mīlestība...

² Pēkšņi Jaunava Marija vērsās pie Jāņa Pāvila II tā, it kā viņš būtu kopā ar mums. Izrunājot viņa vārdu, Marijas balss skanēja ļoti maigi, lai arī skumji. Varēja just, ka Viņa mīl pāvestu ar īpašu mīlestību.

³ Marija centās apvaldīt asaras, bet viņai tas neizdevās. Izteikusi šos vārdus, Dievmāte izplūda asarās un ilgi raudāja. Es sāku raudāt kopā ar viņu, jutu, ka mūsu Svētā Māte izjūt īpašu vajību pret ‘Petro’.

mīļotais, neviens no taviem upuriem nav bijis bezjēdzīgs, asaras nav tikušas izlietas veltīgi, – tās bija balzāms uz Jēzus ievainotās Sirds; Petro, slavē Kungu, Jēzus stāv pie tavām durvīm un klauvē; miers lai ir ar tevi, miers lai ir ar jums visiem; Es jūs visus mīlu;

1988. gada 13. marts

Kungs, paldies par visām no Tevis saņemtajām žēlastībām, par iespēju būt kopā ar Tevi tik īpašā veidā. Āmen.

Vassula, tu esi saņēmusi šīs žēlastības Manam Labumam un Slavai; atļauj Man tevi lietot, izproti savu uzdevumu; nāc, Es tev palīdzēšu; Vassula, Es vēlējos tevi iedvesmot, tāpēc tici Man: Es vēlējos iedvesmot manu *Johannes*¹, lai viņš lūgtu Baznīcai jaunus Vasarsvētkus, šī iedvesma nāk no Gudrības; jaunus Vasarsvētkus Es, Kungs, iedibināšu uz Saviem Pamatiem un vienošu jūs visus, un Viena Gana vadībā jūs sapulcināsi visu radību, un Es šeit virs zemes nodibināšu savu Valstību; Mans Nams valdīs Mierā un Mīlestībā, bet Mana radība piedzims no jauna un būs kā bērni – nevainīgi un bez viltības; tas būs Lielās Atgriešanās laiks, tā būs Atdzimšana, Gana aicinājums, Jauni Vasarsvētki, šie laiki atgādinās kristietības sākumus, kad tā vēl bija kā bērns – nevainīgs un bez pašlabuma meklēšanas; ak, radība, tikai pagaidi nedaudz un tu redzēsi; Vassula,

Jā, Kungs.

sajūti Mani, Es esmu tev blakus; vai arī tu tici kā bērns, nespējot Mani saskatīt ar savām miesas acīm?

Jā, Kungs, jo Tu pats mani esi iemācījis ieraudzīt tevi ar manas dvēseles acīm, sajust, sadzirdēt un vienkārši ticēt.

Kā Es tevi mīlu, redzot, kā tavas acis Mani meklē, jo zinu, ka tu esi patiess bērns – bezpalīdzīgs un niecīgs; Vassula, Man ir žēl, ka tev ir jādzīvo vilku vidū, tāpēc Es nekad no tevis neatstāšos; ļauj Man tevi vadīt līdz pat galam, labi?

Jēzu, vai Tu patiešām esi tur, kur es Tevi redzu?

jā, mīļotā, saņem Manu Mieru;

Kungs, vai mums, mēs?

jā, mēs, mums;

1988. gada 16. marts

Es esmu Kungs un neatkarīgi no tā, kas esi tu, Es likšu Savam Vārdam iesakņoties, tu esi nekas un daudzkārt neesi Man patīkama un Mani apvairo; neskaitāmas reizes tu Mani ievaino; Manās plaukstās ir grēcīgums, tava laikmeta portrets; lai gan tu esi tāda, kāda esi, Es tev esmu piedēvis un ielicis tevi Savā Svētajā Sirdī; meitiņ, Es esmu Dievs un Valdnieks, Visa Radītājs, cildenās un neizmērojamās Mīlestības Gars; vai apzinies, cik lielu labvēlību esmu tev parādījis? vai apzinies, ka esmu tevi izglābis no Melīgās Mēles? radība! veltī sevi Man; kādēļ tu atļauj savam prātam klaiņot apkārt, vai esi aizmirsusi par saitēm, kuras mūs vieno?²

Kungs, manā apkārtnē ir tik daudz kārdinājumu, un es esmu tik vāja.

Es vēlos, lai tu Mani uzlūkotu, nebaudies Manis! saki Man:

„Gods lai ir Dievam! Lai ir svētīts mūsu Kungs! Slavēts lai ir Kungs! Atļauj man iet Tev blakus. Āmen.”

⁴ Pāvests Jānis Pāvils II.

¹ Jēzus runā par pāvestu Jāni XXIII

² Mans prāts patiešām klaiņoja kaut kur apkārt.

(Es atkārtāju.)

Vassula, vai Es kādreiz varētu tevi pamest? Es esmu tev Uzticams, vai ne?

Jā, Tu patiešām esi, Kungs.

meitiņ, Es tevi mīlu par to, kas tu neesi; esmu tevi nosaucis par vēstnesi, un tu mirsi ar šo sūtību. Es vēlos, lai tu dzīvotu vienīgi Man; tava sabiedrība būšu Es, tikai Es, tavs Dievs; atļauj Man tevi pilnībā ieskaud Sevī, vai tu to vēlies?

Jā, es to vēlos un pat nešaubos par to.

Vassula, vai apzinies, ko tu Man saki?³

Jā, Kungs, es zinu.

tad esi pilnībā atkarīga no Manis; šodien Es vēlējos sastapties ar tevi tur, kur atrodi; Mana Griba atkal tevi piecels un piepildīs, lai tu spētu piepildīt Manu Vārdu; kopīgi ar Maniem kalpiem tu izcietīsi neskaitāmus pārbaudījumus, tomēr beigās Mūsu Sirdis¹ gūs virsroku; šodien tu esi Mana sekretāre, rīt kļūsi par Manu vēstnesi, un viņi būs tavi vadītāji un liecinieki;

Kungs, attiecībā uz to, ko tu par mani teici sākumā, – vai man patiešām nav nekādu cerību pilnveidoties?

nē, Mana Vassula, nezaudē cerību, viss, ko dari, nebūs veltīgi, Es tevi iemācīšu sasniegt pilnību; vai Es neesmu sacījis, ka gribu, lai tu būtu pilnīga?

Jā, Kungs, bet tas, kāda es esmu šodien, liek man domāt, ka priekšā vēl ir garš ceļš, lai sasniegtu to, kādu Tava Sirds vēlas mani redzēt...

vai Es neesmu tavs Skolotājs?

Jā, Kungs, bet neizskatās, ka Tev būtu laba skolniece.

tu esi vāja, bet Mans Spēks neļaus tev pakrist; Vassula, vai tu varētu atrast labāku garīgo Vadītāju par Mani? vai var būt vēl lielāka labvēlības izpausme kā šī?

Kungs, paldies par visu, ko man dod, jo īpaši tāpēc, ka neko neesmu pelnījusi.

Es, Vassula, zinu, ka tu nevēlies Mani apvainot ar nodomu, un Es aizmirstu tavus grēkus, tie ir kā ūdeņi, kuri ir aiztecējuši un izžuvuši; Es neatskatos atpakaļ, lai vēlreiz tev atgādinātu par taviem grēkiem; Es tev atļaušu sākt no jauna, mīlotā, Es tevi atjaunošu; sajūti Manu Mīlestību uz tevi, Es tevi pieņemu tādu, kāda esi; tavās rokās Es esmu ielicis Mīlestības un Miera Vainagus, šie abi Vainagi, kā arī Taisnības Vainags tev ir jāaiznes un jāupurē Manā Namā pie Mana mīlotā Pētera kājām;²

Kungs, aiznes mani uz turieni!

nāc, Es esmu tev līdzās; kopīgi Mēs atjaunosim Manu Namu; mēs, mums?

Jā, Kungs!

(Vēlāk:)

Vassula, lai tavs simbols būtu šis svētais vārds,

TICĪBA

bērnīška ticība;

1988. gada 17. marts

Vassula, ieklausies Manā balsī tā, kā tu tajā klausījies Mana aicinājuma sākumā; vēl pirms tu nāci šajā pasaulē, Es Savā kalpošanā esmu aicinājis ļoti daudzus, jā, tie bija tikumības un nevainības laiki, kad Mana svētība tika pieņemta ar pateicību; Es aicināju

³ Dievs vēlas, lai es pārdomāju savu apņemšanos un izdaru to apzinīgi.

¹ Jēzus un Marijas Sirdis.

² Jēzus patlaban runāja tēlaini.

grēcīgas dvēseles un tās nekad nešaubījās, ka tas patiešām esmu Es, Viņu Dievs un Pestītājs; nešaubījās arī apkārtējie, tas bija pavisam savādāk nekā tagad; Vassula, tavs laikmets ir miris; nosodot Manus Darbus, viņi šo zemi ir pārvērtuši tuksnesī, kurš izplešas arvien plašāks; Vassula, Es izlēju Savas Asinis, lai veldzētu jūsu sirdis un ļautu jums dzīvot Manā Gaismā;

ak, radība, vai tiešām Manas Asinis ir izlietas veltīgi? šis laikmets tev sacīs: „neklausies, aiztaisi savas ausis, jo balss, ko tu dzirdi, noteikti ir no velna”, un tie, kurus Es svētīju, dodams tiem redzējumus, tiek izsmieti, un pašu cilvēki viņiem laupa drosmi; Manā pašā Namā mītošie ir tik apņēmiņi un vienmēr gatavi Mani nosodīt; paši to negribot, cilvēku klātbūtnē tie nopeļ Mani, noliedzot Manis dotās dāvanas; laikos, kad Manas svētības tika labprāt pieņemtas, ja kāds dzirdēja Manu aicinājumu, viņam tika teikts: „atver savas ausis, dēls, ieklausies labi, jo tas patiešām var būt Kungs, kas tevi aicina”; lai Mana radība pārlasa Samuēla aicinājumu;¹ tas bija tikumības un nevainības laikmets, kad svētības tika saņemtas ar prieku;

Es vēlētos tev, radība, pateikt to pašu, ko agrāk: „mazticības laikmet!”, bet diemžēl, šodien varu sacīt vienīgi: „ak, neticības laikmet!”

meitiņ, Es esmu noguris, ļauj Man atpūsties tavā sirdī, bērns;

Ak, nāc, Kungs!

mēs, mums?

Jā, Kungs. (Jēzus šķita ļoti noskumis un pārguris.)

raksti;

Jā, Kungs;

(Dievs ir noskumis, jo daudzi Sātānu uzlūko ar lielāku interesi nekā Dievu. Svētā Terēze no Avilas raksta: „Man ir neizprotamas šīs bailes!” mēs sakām: „velns, velns!” tā vietā, lai sacītu: „Dievs! Dievs!” un liktu velnam drebēt.” Kādi jūs izsmies un ieteiks pārbaudīties pie ārsta, uzskatot, ka jums ir psihiskas novirzes. Būs arī tādi, kuri ļoti lepojas ar savām parapsiholoģijas zināšanām – viņu uztverē „Dieva aicinājums” ir novēcojis jēdziens. Tomēr Dieva acīs vislaunākā ir Liekulība; tā izvairās teikt patiesību, sniedzot uz jautājumiem diplomātiskas atbildes, kas nav ne „jā”, ne „nē”. Šādi cilvēki ir līdzīgi Pilātam, viņi mazgās savas rokas nevainībā. Vai jūs zināt, kas izraisa šādu attieksmi? Ticības trūkums.

1988. gada 18. marts

Manu ziedīņ, lai tavs simbols ir svētais vārds

TICĪBA;

šis patiesi ir samaitātības laikmets;

1988. gada 19. marts

Jēzu, es nāku pie Tevis.

Vassula, nepagursti rakstīt; šodien Es baroju Savas izbadējušās avis, bet rīt Es jūs apvienošu un mācīšu jums izprast Manus Noslēpumus; piepildi Mani ar prieku un iepazīstini ar Rožukroņa lūgšanu visus, kuri Mani mīl un liecina par Mani;

Tu vēlies teikt, ka šis lūgšanas veids ir jāizplata visu kristiešu vidū?

¹ 1 Sam 3, 8 - 9

jā, Mana mīlotā; jums ir jāgodā Mana Māte tā, kā Es pats Viņu godāju; tev ir jāparāda visiem Maniem lieciniekiem, kā lūgties Krustaceļa stacijas, pie tam – kā to darīt jūsu Kungam patīkamā veidā;

Kungs, vai tas ir jāparāda visiem kristiešiem?

jā, visiem, kas Mani mīl; Es, Kungs, nevēlos, lai Manā Baznīcā būtu jebkāda šķelšanās; Manis dēļ jums ir jāapvienojas un Manā Vārdā jāmīl Mani; seko Man un liecini par Mani – jums citam citu ir jāmīl tā, kā Es jūs mīlu; jūs apvienosieties un kļūsiat par vienu ganāmpulku ar vienu Ganu;² Es, kā jūs visi zināt, esmu izvēlējis Pēteri, esmu viņam devis autoritāti; kā jūs visi zināt, Es viņam esmu devis Debesu Valstības atslēgas un licis viņam pabarot Manas avis un jērus, rūpēties par tiem;³ šī autoritāte ir Manis dota, un Es nekad neesmu vēlējis, lai jūs sagrozītu Manu Gribu;

mīļotie, pulcējieties un vienojieties, no jauna stiprinot Manu Baznīcu, meklējiet Manī to, pēc kā Es ilgojos, meklējiet Manu labumu, nevis savējo; atrodiat veidus, kādos Es varētu tikt pagodināts; pagodiniet Mani, apvienojot radību, atdzīviniet Manu Miesu; Es mīlu katru no jums, atveriet savas ausis un sadzirdiet Manu saucienu no Krusta!

Vassula, vai atceries, kur ir tavas mājas? jā, Manā Vissvētākajā Sirdī, nāc, mīlotā, nāc, jo tur Es tevi gaidu, Es tevi bezgalīgi mīlu;

IXΘΥΣ

Es tevi mīlu, Kungs un Pestītāj! Lūdzu, iemāci man būt Tev tīkamai, lai es spētu būt kopā ar Tevi un Tu varētu mani lietot.

Es tevi mācu; esi pakļāvīga un meklē tikai Manu labumu; mēs, mums – visos laikos; Es tev un tu Man; tev blakus Esmu Es; Vassula, lūdzies par dvēseļu pestīšanu, Es esmu tevi radījis šim Vēstījumam;

Jēzu, paldies Tev!

1988. gada 23. marts

Jēzu?

Es esmu; Mīlestība uzvarēs, Es esmu Mīlestība; saņem Manu Mieru, nebīsties, tas esmu Es, Jēzus; vai nāksi? Es tevi gaidu, lai aizvestu uz vietu, kur esmu aizvedis arī citus, lai mīlētu Mani, mīlotā, Es tevi turp novedīšu; lūdzies, Mana Vassula, un apzinies Sātana lamatas, kurās Mana radība iekritīs, ja neatgriezīsies un nenožēlos grēkus;

Kungs, Tu bieži saki, ka mūs izmainīsi un, ka nāks Tava Valstība, bet es nesaprotu...

klausies un saproti, Es esmu jums devis izvēles brīvību; radība, Es, jūsu Kungs un Valdnieks, nāku pie jums, Es, Gaisma, nokāpu šajā necaurredzamajā tumsā ar Sirdi Savā plaukstā; Es nāku jūs atpestīt un izliet pār jums gaismu, Es nāku jūs nomazgāt no jūsu neskaitāmajiem grēkiem un pārkāpumiem pret Mani, Es nāku jūs aicināt atpakaļ pie Sevis, Es nāku, lai apvienotu Savu Baznīcu; Es, Kungs, nāku jums atgādināt, kam esmu uzticējies Autoritāti un Debesu Valstības atslēgas; Es nāku jums visiem iemācīt godāt Manu Māti, vēlos jūs iemācīt locīt ceļus Viņas priekšā, jo Es esmu Viņu kronējis par Debesu Karalieni;

radība! sargies no velna, jo viņš divkārtšo savus centienus ievilkt jūs slazdos, vienlaikus izlikdamies, ka viņa nav, tas ir vislabākais veids, lai darbotos, neizraisot citos bailes no viņa;

² Pāvestu.

³ Jņ 21, 17

ak, radība! viņš gatavo liela mēroga holokaustu pret jums, Es no Sava Krusta kliežu
skalā balsī! radība, atgriezies pie Manis!

neiekrītiēt viņa slazdos, noliedzot Mani! lūdzieties, lūdzieties par dvēseļu atgriešanos;
ikvienai dvēselei vajadzētu iemācīties tās lūgšanas, kuras Es esmu devis tev,¹ lai viņi tās
iemācās; Es mīlu jūs visus, Es mīlu ikvienu no jums;

meitiņ, nepagursti nākt pie Manis, nomesties ceļos un pierakstīt Manus vēstījumus; Es
esmu tavs Pestītājs, tavs Laulātais Draugs, Es dalos ar tevi it visā, nāc, mierini Mani, Es
esmu noguris;

*Nāc, Kungs! (Jēzus šķita noguris, Viņa platie pleci bija noslīguši uz leju, radot skumju
iespaidu. Arī es jūtos tāpat. Es vēlos būt Viņam patīkama un lūdzos katru dienu, lai
pāvests pieņemtu Kunga aicinājumu. Iespējams, ka Viņa Svētība saņems Jēzus vēstījumus
līdz 25. februārim.*

Vassula, vai atcerēsies Manu Klātbūtni?

Jā, Kungs Jēzu, es atcerēšos.

mēs, mums!

Jā, mēs, mums, uz mūžu mūžiem. (Jēzus šodien ir noguris un noskumis.)

miers tavai dvēselei; Vassula, esmu noguris no tā, ka nav mīlestības un vienkāršības;
kāda jēga ir rituāliem un Man pienestiem upuriem, ja viņu vidū nav mīlestības?

ziedīņ, vai ir vēl lielāks prieks kā redzēt Manus mācekļus basām kājām, kad viņi savās
rokās tur tikai zizli Manu jēru ganīšanai! Es mīlu vienkāršību, vienkāršība un nabadzība
Mani valdzina; Mani patiesie mācekļi staigāja kailām kājām, bet bija bagāti garā;

Vassula, esi drosmīga, Es esmu Krustā sists, Mani ir piesituši Krustā savējie, mēs
dalāmies Manā Krustā, Es un tu, tu un Es; Mīlestība cieš ...

1988. gada 24. marts

miers lai ir ar tevi;

(Runā Jaunava Marija.)

Es tevi mīlu; pagodini Dievu, lūdzies par dvēseļu pestīšanu, pagodini Viņu ar savu
paklausību un esot Viņa vēstnese; dvēsele, Dievs tevi mīl ļoti maigi, tādēļ nekad
nepagursti rakstīt, lūdz Viņu šādiem vārdiem:

„Visvarenais Dievs, iemāci Savai kalponei Savus Ceļus, iemāci man pazemību, pacietību
un mīlestību, vadi mani Savā Taisnīguma un Tikumu Ceļā. Es sevi atdošu Tev, upurējot
Tev savu gribu. Piedod manus grēkus, atjauno mani un dari mani cienīgu, lai Tu varētu
mani pilnībā lietot. Āmen.”

Vassula, satver Manu roku, Es vienmēr rūpēšos par tevi; Draudze atdzīvosies un beigās
Mūsu¹ Sirdis gūs virsroku; Es atklājos un parādos dvēselēm, lai tās iedrošinātu darīt
Dieva Darbus, tas ir aicinājums atgriezties pie Mums, tas ir brīdinājums; šogad Es
parādīšos ļoti daudziem; Es dāvāšu vīzijas un būs cilvēki, kas tās redzēs; lūdzies, lai
Svētā Baznīca atgriežas pie saviem pirmsākumiem, kad ikviens Dieva Darbs tika
pieņemts bez neticības, nicinājuma un šaubām; lūdzies, lai tiktu atjaunota svētās Baznīcas
ticība, lai, tāpat kā agrāk, Baznīca atkal ticētu Brīnumiem, parādībām un vīzijām, jo tas ir
viens no veidiem, kādā Dievs uz jums runā; lūdz par atjaunotni;

¹ Svētā Bernarda lūgšana „Memorare”, lūgšana erceņģelim Miķelim un paļāvības novenna Vissvētākajai
Jēzus Sirdij. Es šīs lūgšanas lūdzu katru dienu pirms vēstījumu saņemšanas. (sk. 1988. gada 8. jūnija
vēstījumu.)

¹ Marijas un Jēzus Sirdis.

Jaunava Marija, paldies Tev.²

Neraizējies, Es lūdzu dienu un nakti; šeit ir Jēzus;

Vassula,³ Es esmu; dvēsele, palūkojies uz Mani; Es viņos neatrodu svētumu;

(Jēzu, vai Tu runā par tiem, kuri noliedz Tavus šīsdienas Darbus?)

jā, nevienā; ikviens sauciens no Mana Krusta nozīmē, ka redzu kādu no Savējiem paveram ceļu Sātanam; Vassula, tu esi Mans īpašums, Mans priesteris,⁴ Es tevi mīlu;

Jēzu, kādēļ Tu mani sauc par priesteri, ja sievietēm priesterība nav atļauta?

dvēsele, Es esmu tevi svētdarījis, Es esmu tevi izvēlējis; saproti, ka Manas acis noraugās uz tavu dvēseli, bet Mana Sirds to izjūt; Es mīlu tavu dvēseli nevis tavu miesu, bet tava dvēsele mājā tavā miesā; pārbaudi un izproti Manus Vārdus,⁵ raugies uz to tāpat, kā Es, tavs Dievs, to redzu;

(Dievam vissvarīgākā ir dvēsele, kura pēc nāves nonāk Debesīs. Tajās nebūs ne vīrieša, ne sievietes, un visas dvēseles būs kā eņģeļi. Jēzus uzlūko dvēseli un nevis trauku, kas to satur, tieši tāpēc Viņš nešķiro Savus izredzētos pēc cilvēciskiem principiem.)

Es tevi mīlu; liec savus soļus Manējos; nāc, mēs, mums;

Jā, Kungs.

1988. gada 26. marts

Kungs, mans Dievs! Es vairs nespēju novērst savu skatienu no Tava dievišķā Vaiga. Manas acis noraugās uz Tevi bezgalīgā pielūgsmē, bet prāts nemitīgi ir vērsts uz Tavu Mīļoto Tēvu. Ikvienā mirklī, Debesīs un virs zemes, mans prāts ir saistīts Tevī un ar Tevi. Tev es dzīvoju un elpoju, Tu esi mans Prieks un Smaids. Es ticu, es pielūdzu, es ceru un bezgalīgi Tevi mīlu.

dvēsele, Es tevi mīlu, miers lai ir ar tevi, pielūdz Mani un esi svētīta, uzlūko Mani, savu Dievu un iepriecini Mani! Es tik ļoti esmu ilgojies pēc šīs stundas, Es tik ļoti esmu ilgojies pēc tava tuvuma!

Lai ir slavēts Tavs Vārds, Kungs!

Savas Svētās Sirds dziļumos Es esmu saglabājis tev īpašu vietu; tavas mājas ir Manā Vissvētākajā Sirdī, nāc! nāc pie Manis;

(Jēzus man vēlreiz dāvāja to pašu vīziju, ko biju redzējusi aptuveni desmit gadu vecumā. Sadzirdēju arī tos pašus vārdus: „nāc, nāc pie Manis”. Toreiz tā bija pirmā reize, kad Jēzus mani aicināja.)

Vassula, nāc, Es tevi mīlu; pieturies pie Manis, un Es tevi vadīšu; Tu esi Man piederējusi jau no iesākuma; meitiņ, vai tu Mani mīli?

Kungs, es Tevi neprātīgi mīlu.

tas, ka Mani mīli, pagodina Mani un šķīstī tevi; seko Manās pēdās, jo tās tevi aizvedīs turp, kur Es vēlos, lai tu būtu; lūgsimies:

„Svētais Gars, nonāc pār mums un mūs atjauno, piepildi mūsu dvēseli ar Savu Mīlestību, paliec mūsu izmocītajā dvēselē, dodams Savu Mieru. Apsedz mūs Saviem spārniem,

² Lūdzu Jaunavu Mariju lūgties par mums.

³ Es atpazīnu Jēzu, tomēr nebiju pilnībā pārliecināta.

⁴ 1 Pēt 2, 9

⁵ Dievs nevēlas, lai mēs pārprastu šos vārdus, jo, kā zināms, mūsu miesa ir Svētā Gara templis. Tomēr Dievs darbojas mūsu dvēselēs, Viņš izgrezno mūsu dvēseli, nevis miesu.

ne svētumu; viņu ir daudz un tie ir atstājuši postā Manu Namu; ja viņu rokas ir tukšas – ko lai Mani jēri ēd? kopš Manu Baznīcu viņi ir pārvērtuši tukšnesī, tiem vairs nav ko piedāvāt Maniem bērniem; Pēteri, lūdzies, un Es tevi pacelšu, lai tavas acis redzētu šo tukšnesi no augšienes; Es tevi ievēdīšu Savas Sirds Brūcē, Es tev ļaušu ieraudzīt šķēpa asmeni un, to redzot, tava sirds vaidēs bezgalīgās sāpēs; Pēteri, Es tevi apveltīšu ar vajadzīgo spēku un drosmi izraut to no Manas Sirds;

(Jēzus bija agonijā. Kad Viņš pateica vārdus: „esi Mans atspulgs”, es domāju, ka tās ir šīs dienas vēstījuma beigas. Tomēr pēc dažām minūtēm es sajutu to īpašo pamudinājumu, ko jūtu pirms vēstījuma saņemšanas. Šoreiz es arī sevī sāku izjust Dieva agoniju. Zināju, ka tas ir Viņš, ko es jūtu, tādēļ steigšus devos atpakaļ. Caur savām asarām es tikai ar grūtībām spēju saskatīt Jēzu, – Viņš cieta un Viņam bija sāpīgi runāt par šīm lietām.)

1988. gada 29. marts

Vassula, Manu Sirdi moka sāpes par dvēselēm, kuras staigā tumsībā un ir samaitātības pilnas; Es stāvu durvju ārpusē un klauvēju, bet tā atsakās atvērt, jo ikdienas raižu un rūpju dēļ vairs nav laika viņas Pestītājam, un šī dvēsele grimst arvien dziļāk savā tumsībā; lai gan esmu apveltījis dvēseli ar prāta un uztveres spējām, tā nespēj mainīties, kamēr nav atļāvusi Man ienākt; Es neko nepieprasu, Es tikai lūdzu nelielu atzinību un nedaudz mīlestības; Vassula, vai tu to saproti?

(Jēzus bija noskumis.)

dvēseles radišana sagādāja Man lielu prieku, bet kā gan dvēsele var to zināt, ja tā ir Mani izraidījusi? jā, Vassula, mīli Mani,¹ mana Vassula, tu Mani mierini; mīli Mani to vietā, kuri Mani nemīl;

(Šie vārdi attiecās uz kādu mūsu ģimenes locekli, kura vairākas dienas viesojās mūsu mājās. Viņa bija dzirdējusi par vēstījumiem un palūdza, vai nevarētu tajos ieskatīties. Sieviete izlasīja dažus 1987. gada oktobra vēstījumus un tad nolika tos malā un, nožāvājusies, noteica: „Kad aiziešu pensijā, parūpēšos gan par savu rožu dārzu, gan par garīgo dzīvi, bet tagad gan nē.” Viņa palūdza, vai varētu paskatīties, kā notiek vēstījumu saņemšana, tomēr es atteicu, saprotot, ka lūgums bija saistīts ar vēlmi apmierināt savu ziņkāri un paskatīties uz kaut ko pārdabisku. Ja Dievs kādu cilvēku uz to īpaši neaicina, es nekad neļauju piedalīties šajā procesā. Patiesībā līdz šim tas ir noticis tikai divas reizes – pirmā bija kāds īpašs gadījums, bet otro reizi tas notika katoļu harizmātiskajā centrā Dakā. Vēstījumu saņemšana ir svēts process, un ziņkāriba nedrīkst to profanēt.)

1988. gada 30. marts

(Šodien Sātans ar īpašu spēku centās mani pārliecināt, ka vēstījumiem nav nekādas vērtības, un man ir jāatmet gan rakstīšana, gan satikšanās ar Dievu. Izjutu spēcīgu vajadzību pēc stiprinājuma. Šķita, ka esmu novilkta dibenā, izjutu, cik liels spēks piemīt šaubām. Man arī palika bail, ka Dievam kādu dienu tas viss apņiks, un Viņš zaudēs pacietību.)

ziedīn, nebaidies no Manis, Es tevi nesāpināšu un nenoraidīšu; Es tevi neesmu pievilcis pie Sevis, lai tagad atgrūstu, dusmos vai būtu pret tevi ass; Es tevi esmu veidojis ar maigumu un mīlestību, esmu tevi vadījis mīlestībā, pabarojis tevi ar mīlestību, Es strādāju pie tevis saudzīgi, nebīsties no Manis; Es esmu Lēnprātīgs un Laipns, miers lai ir tavai dvēselei; Es tevi mīlu!

¹ Redzot Jēzu tik noskumušu, es sāku raudāt.

*Kungs, es Tev pateicos par Tavu pacietību, Es tev pateicos, ka steigies man palīgā!
Kungs, es Tevi svētīju!*

1988. gada 31. marts

Vassula, nekad nešaubies, ka tas esmu Es, Kungs; nebīsties, tas esmu Es, Jēzus;
(Man uznāca paniskas bailes, ka tas viss, iespējams, nav no Dieva, bet vienlaikus nesapratu, kā tas varētu būt bijis uzrakstīts. Esmu apjukusi...)

Vassula, tas esmu Es, Jēzus, kas atpestīja tevi un pacēla no mirušajiem; nāc, nebaidies...
Es vēlos paaugstināt Savu Baznīcu, tajā ir iefiltrējusies herēze, tā radot sajukumu Patiesības atziņā un šķelšanos jūsu vidū, novēršot jūs no Patiesības;

Mana Baznīcai ir vajadzīga atdzīvināšana; lūdzies par tiem priesteriem, bīskapiem un kardināliem, kuriem nav ar ko pabarot Manas avis; šis tukšums nāk no viņu atkrišanas, viņi ir pasīvi meklēt Manu labumu, bet ne savējo, viņi paši sevī ir radījuši tuksnesi, kuru tie apzinās; tuksnesis avis nevilina, tādēļ tās noklīst neceļos, neizpratnē par to, kur ir palicis gans, kuram būtu viņas jāsargā, jāmīl, jāpabaro un jādod pajumte;

kopš Laiku iesākuma Es pasaulei esmu atklājis daudzus brīnumus; mīļotā, tā kā pasaule neatzīst Manus dievišķos Darbus, novēršot visas cerības no tevis un tā attālinoties no Manis, tāpēc Manī vairojas dusmas pret šiem ganiem; tuvu ir laiks, kad Es tiem atklāšu Savu godību un tā atklāsies Zīmes veidā; šī Zīme būs grandioza, lai viņi varētu saprast savu kļūdu; šī zīme tiks dota tev, lai daudzi varētu ticēt; lūdzies, laiks ir tuvu; lūdzies par Miera un Mīlestības lielo Atgriešanos;

1988. gada 5. aprīlis

gods Dievam! vai esi gatava strādāt kopā ar Jēzu?

Jā, Marija! Māci man, lūdzu, paklausīt Viņam, pavairo manī ticību, cerību un mīlestību.

Es to darīšu; bērniņ, centies būt paklausīga, saņem Manu Mieru, Gudrība tevi mācīs; visu novēli Viņa gādībai, Viņš tevi nepievils; Jēzus ir šeit;

(Jēzus stāvēja kreisajā pusē un norādīja uz Savu pēdu, kas bija sasieta ar manējo.)

neizmirsti, ka šīs saites ir uz mūžiem; Es vienmēr esmu tev līdzās; nāc, lūdzies par dvēseļu pestīšanu; Es vēlētos, lai tu pārdomātu Manas Ciešanas, Es tiku piesists Krustā šajā nedēļā, nekad nešaubies;

Manas mirres, izgriezno Manu Baznīcu; neatļauj nevienam tev atņemt to dāvanu, ko esmu tev devis; Es rūpēšos, lai tavā lampā nekad netrūktu eļļas; Baznīcai tu esi vajadzīga, Mans Nams patlaban ir drupās;

Vassula! tev ir jāatjauno senie Manis liktie Pamati, no jauna jāuzceļ to sienas, jāatdzīvina Mana Svētņīca; Es esmu Kungs, un Manā Spēkā tu atjaunosi šīs senās drupas, izgrieznoši Manu seno Celtni, uzcelsi tās sienas, un Es no jauna visus mirušos aicināšu dzīvībā; Es piecelšu miroņus, iedvešot tajos jaunu dzīvību; tā būs Lielā Atgriešanās, Lielā Atgriešanās Dzīvībā, jo Mana zaigojošā rasa izgriezno visu radību! Es izpletīšu Savu Valstību, un visas Debesis priecāsies!

jūs esat atstājuši novārtā Manu Dārzu, tomēr Es, Kungs un šī dārza Saimnieks, jūs neprātīgi mīlu; Es nespēju noskatīties, kā ērkšķi un dzelkšņi nomāc Manus retos atlikušos ziedus; ir pienācis laiks iztīrīt Manu Dārzu un izraut ar saknēm visus ērkšķus un dzelkšņus, ļaujot Maniem pumpuriem uzziedēt, ietērpjot Manu dārzu savā rotā;

Taisnība uzvarēs; Es, Kungs, ļaušu viņiem samierināties ar Mani, tie, kas ir patiesi, atgriezīsies pie Manis, nožēlojot savus grēkus; jūs visi, kas meklējat Mani un ilgojaties iepazīt Manus Vienotības ceļus, nāciet, un jūs sadzirdēsiet Manu Krusta saucienu, Man ir vajadzīga Mīlestība, Mīlestība, Mīlestība; atveriet savas sirdis, un Es jūs patiesi dziedināšu un mierināšu, Mana radība;

Pēteri, Pēteri, sapulcini visas tautas un ievelc tās Manā Sirdī; Es saucu no Krusta: „Pēteri, pabaro visas Manas avis!” Es tev jautāju vēlreiz: „Pēteri, vai tu Mani mīli vairāk nekā šie?” ja tu Mani mīli vairāk nekā viņi, tad neļauj Kainiem tevi pārliecināt, esi nelokāms; viņi tev lūgs likumus, kuri var šķist taisnīgi, lai ļautu viņiem pret ikvienu dvēseli izturēties pēc savas patikas, tomēr tie ir cilvēku likumi, tādēļ neļaujies pievilties; atceries, kāds esmu Es, Kungs, – Es esmu Lēnprātīgs un Pazemīgs, esi Mans atspulgs;

ja viņi vēlas, lai Es nāktu pie tiem, tad kāpēc viņi nedzird Manu Balsi? Es stāvu pie durvīm un klauvēju – kādēļ viņi atsakās ieklausīties? ja tie ilgojas pēc Manis, bet Mani nedzird, tas ir tāpēc, ka viņu atkrišana no Manis ir sabiezējusi līdzīgi gļotām; Es esmu šeit un gaidu, kad tie atvērs savas sirdis, bet viņi atgrūž un apspiež Mani;

paceliet savas acis un jūs ieraudzīsiet savu Pestītāju, atzīstiet, ka Tas patiešām esmu Es! nemīdi ar kājām Manus Apredzības Darbus, jo tā jūs Manos bērnos sējat tikai nemieru, un neviens nesekos ne jums, ne jūsu tradīcijām; dāvāji Maniem bērniem Manu Mieru un nebrīnieties, ka Es no viņu vidus izvēlos visvājākos instrumentus, lai caur viņiem izpaustu Sevi; Es esmu Dievs un izvēlos, ko Es gribu; meitiņ, palaujies uz Mani, uzticies Man, mēs, mums?

Jā, Kungs.

nāc;

1988. gada 7. aprīlis

Jēzu?

Es esmu; Vassula, saņem Manu Mieru un saproti, ka Es neesmu kopā ar tevi veicis visu šo ceļu, tevi veidojot, lai tagad tevi atstātu; Es, Kungs, mīlu jūs visus, Es meklēju dvēseles, lai tās dziedinātu un atpestītu; ak, dvēsele,¹ jā, tas esmu Es, tavs Pestītājs, kas esmu nācis pie tevis, lai dziedinātu tevi, Mana mīlotā dvēsele; Es, Kungs, esmu nācis tavu durvju priekšā un klauvēju; ak, mīlotā dvēsele, Es esmu tevi atvedis pie Sevis un tagad tevi paēdinu²; nāc!

tuvojies Man, Es tevi izgreznošu un šķīstīšu tevi, Es dziedināšu visas tavas brūces, Es atjaunošu tevi, Mans bērns, Es esmu nācis pie tevis, Es esmu meklējis tavu dvēseli, nāc, un Es tevi mierināšu; nāc un atdusies Manī, dvēsele; nāc pie Manis un ēd Mani, nāc un dzer Mani, saklausi Sava Pestītāja balsi un tu dzīvosī; mīlotā dvēsele, Es tevi mīlu; tevis dēļ ir izlietas Manu Asiņu straumes, tavai pestīšanai;

dvēsele, nāc un patveries Manā apmetnī, – Es būšu tavs Patvērums; Es esmu Jēzus un Mans Vārds nozīmē ‘Pestītājs’;

(Šis vēstījums ir dots ikvienam, kas to lasa. Tā nav sagādīšanās, ja tu lasi Viņa Miera un Mīlestības vēstījumu. Viņš, Jēzus, ir tevi meklējis, nācis pie tevis un dāvājis tev šo vēstījumu, lai tu to izlasītu.)

¹ Ar šiem vārdiem Kungs vēršas pie ikviena, kurš pašreiz lasa šo vēstījumu.

² *Paēdināt* nozīmē vēstījumu lasīšanu un izpratni.

paplašini Manu Valstību, izplatot šos vēstījumus, kā tu jau to dari; Es pats likšu iesakņoties Saviem Darbiem un izplesties Savai Valstībai; neaizmirsti, ka Es vienmēr sasniedzu Savus mērķus; uzsmaidi Savam Pestītājam, svētī Mani;

(Es pagriežos un svētīju Jēzu.) Es Tevi svētīju, Jēzu Kristu, es Tevi svētīju.

arī Es tevi svētīju; šai vakarā esi vienota ar Mani; Mani brāļi bija Mani pametuši, bet viens no viņiem kļuvis par nodevēju; dalies Manās Ģetzemanes ciešanās, nepamet Mani; *Kungs, es Tevi nepametīšu.*

vienmēr paturi prātā Mani, mierini Mani, atceroties Mani, parādi, ka Mani nepametīsi, Vassula, dalies Manā agonijā, dalies Manā Kausā, esi ar Mani līdz galam, izdzīvo Manas Ciešanas un pagodini Mani! paliec Manā tuvumā;

Jēzu, Es to darīšu. (Es ieraudzīju Jēzu, kurš no jauna izdzīvoja agoniju.)

ak, Vassula! ienāc Manā Vissvētākajā Sirdī, ienāc tās dziļumos un tur tu atradīsi Mieru; Es, Kungs, esmu tev paglabājis īpašu vietu, tu piederi Man un Es – tev, Mīlestība tevi vadīs;

Kungs, Es esmu Tev atdevusi savu sirdi, vari ar mani rīkoties pēc Savas labpatikas.

tad uzticies Man, satver Manu roku, Es tevi nekad nepievilšu!

Kungs, vadi mani! Tu esi mans vadītājs un Dievs.

nāc un neaizmirsti Mani; svētī Beatrisi, Es, Kungs, viņu svētīju; mēs, mums?

Jā, Kungs, kopā uz mūžiem.

(Klusā ceturtdiena pirms Lieldienām.

Trešdien biju baznīcā. Priesteris ikvienu svētīja ar mirrēm, kas sajauktas ar eļļu. Ikviens varēja samērcēt šajā baznīcas svētītajā maisījumā arī kādu auduma gabalu un pēc tam paņemt to sev līdzi uz mājām.

Vēlāk atbrauca Beatrise, lai mēs kopīgi dotos uz baznīcu. Tā kā Jēzus bija teicis viņu svētīt, tad es arī to darīju, izmantojot no baznīcas atnesto eļļu un mirru maisījumu. Es viņu svētīju, uzvelkot nelielus krustiņus uz pieres, vaigiem, zoda un abām plaukstu pusēm. Priesteris baznīcā bija runājis par miesas un gara dziedināšanu un Jēzus man ļāva saprast, ka šie vārdi ir Viņa iedvesmoti.

Vēlāk, esot baznīcā, biju ļoti izklaidīga, jo dievkalpojums notika klasiskajā grieķu valodā, kuru saprotu ļoti slikti. Šādā situācijā trīs stundu garumā nebūt izklaidīgai bija ļoti grūti, bet Jēzus man palīdzēja. Tikko es atkal sāku domāt par kaut ko citu, Viņš man sacīja: „esi Manā tuvumā” vai arī – „turies Manā tuvumā”. Šķiet, ka Viņš to atkārtoja vismaz 10 reizi.)

1988. gada 8. aprīlis

(Klusā Piektdiena.)

Jēzu?

Es esmu; kāpēc tu šaubījies?¹ vienīgais, ko lūdzu no tevis, ir mīlestība; mīli Mani, un tas remdinās Manas slāpes! mīli Mani, un tas sadziedēs Manas Brūces! mīli Mani, un Mans

¹ Bībelē biju meklējusi Rakstu vietas, kuras Jēzus bija pieminējis 29. marta vēstījumā („Un Es izliešu Savu Garu pār visu cilvēci.”) Atradu šos vārdus Apustuļu darbos 2. nodaļā 17. pantā, bet zināju, ka tie ir arī kādā citā vietā, jo reiz Jēzus man bija rādījis šo vietu. Es palūdzu Jēzum, lai Viņš man to parāda vēlreiz, bet pēc kādā brīža, izmeklējusies visā Bībelē un nekur to neatradusi, es sapratu, ka vieglāku būtu atrast adatu siena kaudzē! Padomāju, ka Jēzus varbūt mani nedzird un vēlreiz izteicu savu lūgumu, šoreiz skaļāk: „Jēzu, varbūt Tu mani nedzirdi, iespējams man vajadzētu kliegt!” Vēl nebiju pabeigusi teikumu, kad pamanīju, ka esmu atvērusi ilgi meklēto lappusi. Uzreiz pēc tam atskanēja Viņa vārds: „Kāpēc tu šaubījies?”

Gars tevī uzgavilēs! mīli Mani, un tu iznīcināsi Manus ienaidniekus! Mans Gars ir pār tevī, Mans bērns; mēs, mums?

mēs, mums?

Jā, Kungs, jā, Jaunava Marija, mēs, mums, mūžīgi mūžam.

1988. gada 9. aprīlis

(Klusā sestdiena.)

Es tevi mīlu, un tu tagad esi vienota ar Mani; Es svētīju ikvienu tavu soli, Mans bērns, Es esmu tavas dzīves Avots, Es esmu Augšāmcelšanās;

Kungs, kaut arī šie vēstījumi ir iepriecinājuši daudzus ticīgos un palīdzējuši tiem atgriezties, man tomēr ir skumji, ka gandrīz neviens no trīsdesmit trīs Baznīcā kalpojošiem cilvēkiem, kuriem bijām aizsūtījuši šo vēstījumu kopijas, nav atbildējis. Saņēmām tikai divas atbildes. Vienā no tām sieviete rakstīja, ka neuzskata par vajadzīgu izteikt savu viedokli, savukārt otrs cilvēks paskaidroja, ka ir ļoti pārslogots un viņam nav laika iedziļināties. Kungs, es patiešām esmu noskumusi!

Vassula, lai tas tā ir! Vassula, atļauj Man darboties tā, kā Es to uzskatu par vajadzīgu; kādu dienu Es pats likšu iesakņoties Saviem Darbiem, kurus esmu tev devis; bērniņ, tavs vārds būs „Mīlestības upuris”. Es tevi nekad neatstāšu un nekad nepievilšu; līdz Laiku Beigām ikviens vārds tiks uzrakstīts tūkstošiem reižu;

mēs esam saistīti ar mūžīgām Saitēm, šīs Saites liecina par Mīlestības Derību starp mums, šīs Saites nes Manu Vārdu un pastāvēs Mūžam; Es, Kungs, mīlu ikvienu no jums, un Es nāku to dēļ, kuri meklē Patiesību, lai viņiem parādītu, kas ir Patiesība un ko Tā nozīmē; viņi ir aizmirsuši, ka Es esmu Patiesība, un Patiesība ir Mīlestība, bezgalīga Mīlestība, cildena un mūžīga Mīlestība; Mana Grāmata ir Mīlestības Grāmata; Mana līgava, nāc un mīli Mani, jo tava mīlestība Mani pagodina; bērniņ, izproti pareizi, kāpēc Es esmu vēlējis atklāties caur tevi: šī mīlestība, kuru tev esmu parādījis, nav iecerēta tikai tev, bet gan visiem;² visai Manai radībai! Es nāku, lai viņiem atgādinātu, cik ļoti Es viņus mīlu;

Mana Sirds asiņo un cieš, redzot, cik daudzas no Manām radībām paver ceļu Sātanam; esmu sāpīnāts redzot tik daudzus no Maniem priesteriem ejam pazušanas ceļu!

Es Esmu Vārds, Es esmu Svētais no Svētajiem, Mūžīgais Dievs, Emanuēls; Es esmu Pestītājs, kuru jūs caurdūrāt pirms daudziem gadiem un arī tagad nemitaties to darīt; nekas nav mainījies kopš Manām miesas dienām, kad pienaglots karājos Krustā; Mani turpina sist Krustā jūsu svētulība un augstprātība, jūsu atkrišana, stūrgalvība un nevēlēšanās dzirdēt; jūs vēl arvien paliekat letargiski attiecībā pret Manām Zīmēm, Maniem Brīnumiem, Maniem dievišķajiem Darbiem; šodien jūs Mani izsmejat tieši tāpat kā vakar; jūs smeجاتies par Mani, lai gan tieši jums Es esmu uzticējis tūkstošiem dvēseļu; jūs Mani atkal sitat Krustā, jūsu vienaldzība Mani saista pie šī Koka; ak, jūs, kuru sirdis vēl arvien ir izkaltušas un pārvērtušas granītā – vai jūs kādreiz atļausiet Man tās aizskart, mīkstināt un atvērt? vai pienāks diena, kad jūs vairs nesitīsiet Mani Krustā?¹

Mīlestības slāpēs Mana Mute ir izkaltusi sausāka par pergamentu, esmu noguris klausīties jūsu tukšajos vārdos, kurus izrunājat pie Mana altāra; jūs lūdzat, bet jūsu lūgšanas pagaist līdzīgi miglai, neaizsniedzot Mani; Es novēršu no jums Savas acis, jo zinu, kas ir apslēpts jūsu sirds dziļumos;

² Jēzus ļoti uzsvēra šo vārdu „visiem”.

¹ Jēzus runāja ļoti skumjā un lūdzošā balsī.

Es smoku! ... redzot, kā Mana sēkla tiek piepildīta ar mirušiem vārdiem un noskatoties, kā jūs bez bijības pret Mani, tik atklāti mīdāt Mūsu abu Sirdis, Man šķiet, ka Es noslāpšu!² tas ir tik acīmredzami! kā jūs varat sagaidīt uzticēšanos no Maniem jēriem!

ak, Vassula, Mana Sirds asiņo; ienāc Manā Sirdī un sajūti sava Dieva Brūces

J-Ē-Z-U-S!!!

Man sāp, jūtot Tevi šādā stāvoklī! Ak, mans Mīļotais Dievs! Ko viņi ir izdarījuši?... Ko viņi turpina darīt?

atklāj citiem Manus Mīlestības Darbus, atklāj tos visiem cilvēkiem, pat tiem, kuri uzskatīs tevi par ākstu, Manu bērniņ, arī viņi beigās ieraudzīs Manu Godību;

(Kungs zina, ka esmu satriekta, jo pret mani jau ir izturējušies kā pret ākstu, kā pret krāpnieci un apsēsto, kā pret antikristu un garīgi slimo. Esmu izjutusi pazemojumus, jo cilvēki, ja vēlas kādu ievainot, pat necenšas slēpt savas jūtas. Vai es vēl spēšu to paciest? Es esmu vāja, mana dvēsele ir nogurusi, maniem abiem lieciniekiem nav ne īstas autoritātes, ne varas, jo viņi piedzīvo to pašu, ko es, – viņus nicina, viņiem netic, viņus nomāc un ignorē, mēs visi dzeram no viena rūgtuma biķera, daloties tajā ar Jēzu.)

Vassula, Es eju tev pa priekšu, tas esmu Es, tavs Dievs, kas beigās tev parādīs visu Savu Godību; tevī Es esmu atradis vismazāko no Manām radībām; Es tevi esmu izvēlējis, lai visi redzētu, ka visa Vara nāks tieši no Manis un vienīgi no Manis... un nevis no jums! Vassula, Es esmu šī Dārza saimnieks un tikai Es apturu lielo koku augšanu, bet atļauju izaugt zemajiem; radība, Mans Vārds nāks pār jums kā zibens šautra! bēdas neuzticamajiem! Vassula, paturi Mani savā sirdī, saņem Mūsu Mieru;

1988. gada 11. aprīlis

Kungs, ja esmu niecība Tavās acīs, tad neatstum mani, apžēlojies un pabaro mani, kaut arī tās būtu tikai pēdējās drupatas no Tava galda, Kungs. Jaunava Marija, nenicini mani, esi žēlsirdīga un atļauj Kungam pamest man maizes drupatiņas. Lūdzu, uzturi mani dzīvu. Āmen.

Nāc! saņem Manu Maizi, Es tev to neatteikšu; Es tevi barošu pats no Savas Rokas; Vassula, Es izrotāšu tevi, iepriecini un slavē Mani;

Slava Tev, Kungs!

nāc, raksti: šoreiz Kains neīstenos savu plānu un netiks vaļā no sava brāļa, jo Es viņu aizkavēšu, Es viņu pārsteigšu, ienākdams viņa istabā kā zaglis;¹ Es atmaskošu viņa nodomus, atstādams Kainu kailu līdz brīdim, kad viņš nāks pie Manis grēku nožēlā; Vassula, lūdzies par šo stundu, jo tajā būs daudz aizbildināšanās, lūgumu un baiļu, – tā būs Taisnības stunda;

bērniņ, esi svētīta; Es, tavs Svētais Tēvs, tevi mīlu; tu esi pareizi sapratusi, - Es Esmu Vissvētākā Trīsvienība! raksti:

(Kad Jēzus sacīja: „Es, tavs Svētais Tēvs”, Es saskatīju tādu kā trīskāršu Jēzu. Tas man atgādināja tās nereālās gleznas, kurā tiek atainots viens cilvēks, bet vienlaikus viņi ir trīs – visi līdzīgi un viens no otra izrietoši.)

Es esmu Vissvētākā Trīsvienība, Es esmu Viss Vienā; Es tevi mīlu; nāc, bērns, Es tevi ievedīšu Manas Godības dziļākajos noslēpumos; turies pie Manas rokas, Es esmu tavs Radītājs; mēs, mums?

Jā, Kungs.

² Jaunavas Marijas un Jēzus Sirdis.

¹ Vai Jēzus tā rīkojas arī tagad?

1988. gada 12. aprīlis

(Kopš vakardienas manos vājuma brīžos Sātans guva pārsvaru, atstājot manu dvēseli satrauktu. Vienlaikus es sajutu, kā Jēzus dara ciešākas mūsu saites, – tās atgādināja pieklāvīgas virves. Tā kā šīs saites bija ciešākas, es spēju sajust visu Viņa roku. Mēs bijām kā Siāmas dvīņi. Jēzus bieži noliecās uz priekšu un noraizējies mani uzlūkoja. Es izjutu mierinājumu.)

Es esmu tavā tuvumā, Es tevi svētīju, mana Vassula, Es tevi mīlu; Manas acis no tevis neatstājas, jo īpaši vājuma brīžos, kad daru ciešākas mūsu saites; padomā, Vassula, Es tevi dziedināju, lai pasaule ieraudzītu, ka Es vēl arvien esmu jūsu vidū;

Vassula,² Es tevi dziedināju, lai lietotu tevi, un palaidu vaļā, Es tevi izmetu pasaulē kā Savu tīklu; meitiņ, atļauj Man tevi lietot šādā veidā; dažkārt Man patīk izmest Savu tīklu un izvilkēt kādu lomu; Vassula, meklē Manu labumu un tu izpratīsi; Es zinu, ka ir grūti dzīvot pasaulē, jo tu vairs nepiederī pasaulei, Es esmu tev atklājis savu izcelsmi, tavas saknes, Es esmu atklājis, kuram tu esi piederējusi jau no paša iesākuma, bet ļaunais bija tevi pievilis;

Vassula, tu piederēji Man, tu nāc no Manis, tu esi Manējā, tāpat kā Ābels bija Mana sēkla; pasaule tevi neatzīst par savējo, tāpēc cenšas tevi ievilkēt savos slazdos, tev nākas dzīvot grēka vidū, kurš mēģina tevi iznīcināt; pasaule tevi nicinās un izsmies; Es tev atklāju šīs lietas, lai tu jau iepriekš būtu sagatavota un spētu pastāvēt pārbaudījumos, Es esmu tev atklājis savu krustu, bet Es to nesu kopā ar tevi un tu neesi viena; Es esmu tavā tuvumā un Manī tu atradīsi atpūtu; meitiņ, esi drosmīga; kad pagursti, atspiedies pret Mani un Es tev dāvāšu atpūtu, Es tevi mierināšu;

nāc un uzsmaidi Man, neaizmirsti, ko Es tev esmu līdz šim mācījis, nekad nešaubies par Manu Klātbūtni, meitiņ, paplašini Manu Valstību; Es jūs visus mīlu;

IXΘΥΣ

Lai Kungs ir pagodināts un slavēts!

1988. gada 14. aprīlis

(Es, kā ierasts pirms vēstījuma saņemšanas, lūdzu trīs lūgšanas. Lūgumā Jēzum es atkal piemetināju: „Izvēlies manā vietā.”)

mīļotā meitiņ;

(Jaunava Marija.)

saņem Manu Mieru; lūdzu un tu to saņemsi;

Jaunava Marija, es atļauju Kungam paņemt no manas sirds to, ko Viņš vēlas.

ziediņ, Mēs esam ar tevi; atceries, ka esmu tev sacījis, – daudzu priekšā Es darīšu brīnumus; šīs atklāsmes aizdeg Mūsu bērnus sirdis mīlestībā; lūdzu, un tev tiks dots;

Kungs, es lūdzu no Tevis tikai to, kas varētu Tevi pagodināt! Izvēlies manā vietā. Āmen.

Vassula, ja tu atļauj Kungam brīvi rīkoties, tad zini, ka Viņš ir ļoti apmierināts ar tevi, un tev nekad nebūs labāka Vadītāja kā Viņš; Gudrība tevi mācīs, esi pakļāvīga un ieliec visu Viņa rokās, jo Kungam tas patīk; pilnībā paļaujies uz Dievu; Es tevi mīlu, esi svētīta;

Jaunava Marija, es Tevi svētīju.

mēs, mums?

Jā, mēs, mums.

² Jēzus balss kļuva skumjāka

1988. gada 18. aprīlis

¹ Es esmu, saņem Manu Mieru, dvēsele; pļauj to ražu, ko esmu tev devis; māci Manus bērnus, iemāci tiem nedumpoties pret Mani; māci tiem mīlēt citam citu, lūdzies par dvēseļu pestīšanu, lūdzies par pasaules Baznīcu ekumēnisko padomi, lūdzies par Lielo Atgriešanos; tavs laikmets ir miris, lūdzies par tā atdzimšanu, lūdzies par jaunu laikmetu, lūdzies, lai turpinātos tas, ko Mans mīļotais Johanness aizsāka Svētā Gara iedvesmā; Mana Baznīca būs viena, un tā ievedīs atpakaļ Manos apskāvienos daudzas dvēseles!

Visas Manas avis ir nomaldījušās, jo Sātans jūsu vidū ir izgāzis savas dusmas, jūs sašķēlis un izklīdējis, viņš jūsos ir ienesis sajukumu... Pēteri, ak, Pēteri, apzinies Laiku Beigas – vai tiešām lielākā daļa no jums neizprot Laika zīmes? Sātana tumšo spārnu pavēnī daudzi no jums ir novirzījušies no Patiesības!

Pēteri, satver Manu roku, un Es tevi vadīšu; sadzirdi Manu saucienu un sapulcini savus Austrumu brāļus Manā Baznīcā, aicini viņus nākt Manā priekšā, jo Es tik ļoti ilgojos pēc vienotības! Pēteri? Pēteris, ja vien tu Manī klausītos, Es zem Sava jumta sapulcināt visas tautas, Es tās svētdarītu un atjaunotu, līdzīgi lietum Es izlietu no Debesīm Savu Taisnības rasu un Mans Dārzs uzplauktu; Es no Savām klētīm piepildītu jūsu krājumus, Pēteri, uzklausī Manu balsi, Mana Valstība ir tavu durvju priekšā, tā ir jūsu vidū – kā jūs to neieraugāt?

Pēteri, tu zināji, ka ikviens nams, kas sašķelts savā starpā, ir nolemts iznīcībai; Mans Nams ir sašķelts, un šodien tas guļ drupās; mīļotais, pastāsti tiem par Manu Pestīšanas plānu; Pēteri, atbrīvo Manus bērnus;

miers lai ir ar jums visiem;

Jēzu, mans Dievs, vai Tu uzrunā pareizticīgo Baznīcas patriarhu? Vai Tu vēlies viņu?

jā, Es vēlos apvienot visas tautas no Austrumiem līdz Rietumiem, no Ziemeļiem līdz Dienvidiem; Es vēlos tās visas sapulcināt Manā Gaismā, Manu spārnu ēnā, Es tās visas vēlos apvienot vienā ganāmpulkā, Manā Gādībā un Viena Gana vadībā un drošā uzraudzībā;

meitiņ, Es tev apsolīju nekad tevi neatstāt un nākt pie tevis grūtību brīžos, ziedīņ, Es turu šo solījumu; Es mīlu ikvienu no jums un pacietīgi gaidu atveramies jūsu sirdis, Es gaidu, kad tās pieķersies Man; nenocietiniet savas sirdis kā dumpja dienās, atveries tās, jo Es stāvu jūsu durvju priekšā! Gudrība jūs mācīs, saņemiet Manu Mieru;

Gods Dievam! Kungs, esi slavēts, lai nāk Tava Valstība!

Vassula, Es tevi paēdināšu, saņem Manu Mieru; mēs, mums?

Mūžīgi

mūžam;

1988. gada 19. aprīlis

Tēvs, dari, ka mēs būtu vienoti vienā ticībā un vienā kristībā Tavā Svētajā Vārdā. Kaut mēs būtu viens Tevī kā Tu, Jēzu, esi viens ar Savu Tēvu. Pasargā mūs Savā Vārdā, kuru Tu mums esi devis. Āmen.

kāds Man būs prieks, kad redzēšu jūs pulcējamies pie Viena Altāra un kopīgi slavējot Mani, kad redzēšu jūs atzīstam savas kļūdas, nožēlojam savu dumpīgumu un pieminam Manu Mīlestību uz jums; kā Es priecāšos, redzot jūs mīlam citam citu! bērni, esiet pilnīgi!

¹ Es tikai padomāju par Jēzu.

1988. gada 20. aprīlis

Kungs, mana māsa lūdza, vai Tu nevarētu svētīt viņas krucifiksu tāpat, kā Tu biji svētījis manējo, to noskūpstot.

saņem Manu Mieru; Es tevi mīlu; Es vēlos, lai tu atpazītu Manu Klātbūtni pilnībā – atpazīsti Mani; jā, Es patiešām sēžu tev blakus; tagad, kad zini, kur esmu, pacel medaljonu un krucifiksu, kurus Janulla tev ir iedevusi, pie Manām lūpām; Es tos noskūpstīšu un svētīšu – nāc, Es jau gaidu; jā, Vassula, nešaubies¹, raksti; Es jums saku: ikviens, kurš vēlas saņemt svētību saviem medaljoniem un krucifiksiem, lai nāk pie Manis un nešaubās, Es, Kungs, to labprāt darīšu;

Kungs, palīdzi man to visu saprast!

Vassula, Es pats varu likt uzziedēt Manam Dārzam; patiešām, Es varu atjaunot Savu Baznīcu viens pats, jo Man pietiek pašam ar Sevi; Es esmu Visvarenaiss, un vienīgais, ko no jums sagaidu, ir mīlestība; mīliet Mani un atļaujiet Man dalīties ar jums it visā;

Kungs, es Tevi bezgalīgi mīlu!

ziedīn, vai tu vēl neesi sapratusi? vai neesi ievērojusi? nāc, Es tev pastāstīšu: kopš laika iesākumiem esmu atklājis Sevi dažādās vietās, dažādiem cilvēkiem dažādos laikmetos; Vassula, kā tas var būt, ka tavš laikmets vairs nespēj saskatīt Manas zīmes? vai Es kādreiz būtu teicis, ka reiz Manas zīmes un atklāsmes izbeigsies un to vairs nebūs?

tavs laikmets ir miris, tas ir iznīcinājis sevi pats ar savām rokām... Es esmu Kungu Kungs, Es esmu dzīvais Dievs, kādēļ jūs gribat, lai Es klusētu? kāpēc jūs vēlaties, lai Es būtu miris? Vassula, Es esmu tev jau rādījis un rādu joprojām, par ko ir pārvērtusies Mana radība; šo saišu dēļ, kas mūs vieno, tu esi vienmēr Man līdzās un Es tevi velku cauri tuksnesim, rādīdams bijušo un to, kas no bijušā ir atlicis; Es izgriežu ērkšķus, lai tie tevi nesadurtu; ja ērkšķi tev pieskartos, tie noteikti tevi savainotu, Manu bērniņ, tie tevi saplosītu lēveros; Es esmu ar tevi, atbrīvojot un iztīrot ceļu tavā priekšā, Es tevi bezgalīgi mīlu un nevēlos, lai tu sapītos ērkšķos, un tie tevi ievainotu līdz nāvei! Es zinu, ka pat tikai pieskaroties vien, tie izraisītu tevī agoniju, jo Es redzu to visu, Mana Vassula, Mana Sirds ir dziļi ievainota; tomēr, mīļotā, visi šie upuri nav veltīgi;

ak, dvēsele, cik ļoti Es tevi mīlu! kas Mani meklē, tas Mani ATRADĪS, klauvē un Es ATVĒRŠU, nāc, un Es tev atgādināšu par Savu Klātbūtni;

1988. gada 25. aprīlis

(Lūdzos ierastās trīs lūgšanas, beigās pievienojot „Gods lai ir Tēvam...”) Mans Dievs, vai tas patiešām esi Tu?

Es esmu, meitiņ, neskatoties uz tavu nespēju izprast Manas dāvanas, ko Es pār tevi izleju, Es tevi bezgalīgi mīlu; dzīvo Man un noliec Mani pirmajā vietā; Mans Nams ir drupās, Vassula, Es vēlos, lai tas tiktu atjaunots, un Es tev parādīšu, kā to izdarīt; Mīlestība ilgojas pēc mīlestības, sarunājies ar Mani tā, kā tagad, sajūti Mani savā tuvumā, Es esmu; nāc pie Manis brīvi, atver Man savu sirdi, izturies pret Mani kā pret savu Draugu un Tēvu, tomēr nekad neaizmirsti, ka esmu Svēts un esmu tavš Dievs; pasaki viņiem, ka vienkāršie un neveiklie vārdi, kurus izrunā viņu sirds, Man ir saldāki par pārgudrajiem vārdiem, kas nāk no viņu lūpām; neizturies pret Mani kā pret svešinieku; Es, Kungs, tevi svētīju;

¹ Es pacēlu katru lietiņu, un Jēzus katru no tām noskūpstīja un svētīja.

1988. gada 26. aprīlis

(Vakar mēs ar māsu pārrunājām, ko Dievs sagaida no manis, un sarunas karstumā man izspruka vārdi: „O, babas mou ipe na...”, kuri nozīmē „Abba (Tētis) man teica...” Es aptvēru, ka, runājot grieķiski, es Dievu saucu par tēti. Ieraugot māsas pārsteigto skatienu, es sākumā aizšāvu mutei priekšā roku, bet pēc tam paskaidroju, ka es, pati to neapzinoties, biju nosaukusi Dievu par tēti. Es tik bieži jutos ļoti tuva Viņam un tik daudzreiz es saku, ka man ir divas ģimenes – viena šeit virs zemes, bet otra, mana Svētā Ģimene, Debesīs.)

maziņā, paliec zem Mana apmetņa; Manā tuvumā tu vari paglābties no Sātana agresijas; viņš divkārtšo savas pūles, izliekot visa veida slazdus, viņš tev dzenas pakaļ, Manu bērniņ, pielietodams visas iespējamās viltības; viņu padara traku tas, kam jānotiek; meitiņ, Es tev to saku, Mans bērns, lai tu lūgtos divreiz vairāk;

Kungs, vai Tu vēlies, lai es gavētu? Vai tas palīdzētu?

vai tu gavēsi?

Ja Tu to vēlies...

Es to vēlos; nāc, Es tev palīdzēšu; Vassula, kad tu nosauci Mani vārdā „baba” (*grieķiski „tētis”*), Es šo vārdu saņēmu kā dārgakmeni; maziņā, vai tu zini, cik ļoti Mani pievelk patiesa vienkāršība? Es esmu nosaucis tevi par „baskājīti”, jo savā sirdī tu tāda arī esi; uzklausī Mani, Es tevi esmu radījis Savā Gaismā un iavedis Savā Debesu zālē, esmu darījis tevi līdzdalīgu Savā Mierā, Manā Krustā un Manā Mīlestībā; drīz Es tevi iavedīšu zemē, kurā tu izplatīsi Manu Valstību, un, laikam pienākot, Es tevi mācīšu un būšu tavs padomdevējs;

1988. gada 27. aprīlis

(Šajās dienās es nemitīgi piedzīvoju Sātana uzbrukumus. Viņš čukstēja man ausī, ka šai atklāsmei nav nākotnes, likdams aizmirst visus labos augļus, ko tā ir nesusi un nes joprojām. Sātans lika man zaudēt īstenības izjūtu un pašārvību, aizēnoja manu mīlestību uz Kungu, cenšoties mani pārlicināt par tās muļķīgumu. Viņš man rādīja pasauli un to, cik patiesa tā ir, pretnostatot garīgumu kā viltojumu un reālisma trūkumu. Viņš man lika piedzīvot agoniju un ienesa jucekli manās domās, tomēr Kungs jau iepriekš bija mani par to brīdinājis. Jo vairāk izplatās šī atklāsmē, jo spēcīgāki kļūst Sātana mēģinājumi to apturēt. Es atpazīstu viņa klātbūtni, tā iaved dvēseli nemierā un bezcerībā.)

Slavēts lai ir Kungs!

(to sacīja erceņģelis Miķelis, kad biju lūgusies viņa lūgšanu.)

gods Dievam!

(sacīja jaunava Marija pēc tam, kad lūdzos Viņas lūgšanu.)

Ziediņ, tici Man; lūdzies, Vassula, lūdzies, Mana Vassula, par pasauli, lai tā atvērtu savas acis un ausis, Taisnība gūs virsroku; izvirtusī radība! pat Sodomas grēki nešķītīs tik izvirtuši kā jūsējie, – tās grēki bija smagi, bet jūsējie ir pāršķēlušī mūžību! Garabandāle netiks apglabāta, tās žēlastības atdzims!

Jēzu, ak, Jēzu, es esmu tik priecīga, ka atkal varu būt vienā sirds ritmā ar Tevi!

nāc, Es, Jēzus, nekad neesmu tevi atstājis, pieņem šos pārbaudījumus, viss nāk no Manis; Vassula, Sātans tevi vajā, tāpēc neguli, jo gulēšana tevi iaved kārdinājumā un tu kļūsti viegli iegūstams Sātana laupījums, ja neapzinies briesmas; tāpēc esi nomodā, esi modra; kad tu apzinies, tu arī sajūti Manu Klātbūtni; neaizmirsti, ka vienmēr esmu ar tevi;

(Šajās dienās, kad piedzīvoju Sātana uzbrukumus, Jēzus dažkārt mani sapurināja, lai es pamostos.)

1988. gada 30. aprīlis

Jēzu?

Es esmu; Vassula, Es esmu Atklāsme; Vassula, kurā Es esmu iegravējis Savus Vārdus, saskaņojies ar Mani, lai Mani saprastu; radība, Es tevi neprātīgi mīlu, bet tu esi attālinājusies no Manis; nodevība ir ienākusi Manā Svētnīcā¹, aizsākot izklīdināšanu;

Vassula, mīlotā, centies apzināties Mani pilnībā;

(Vēlāk:) Jēzu?

Es esmu;

(Jēzus Klātbūtne patlaban ir ļoti dzīva. Tā vien šķiet, ka būtu iznākusi laukā no biezas miglas un tagad spēju Viņu izjust labāk nekā iepriekšējās dienās, kad Sātans mani sīta. Izjūtu Viņu tik spēcīgi, it kā Jēzus atkal dzīvotu šeit, virs zemes, vai arī tā, it kā es būtu pārcēlusies laikā, kad Viņš bija mūsu vidū Miesā. Viss ir tik dzīvs, un tas ir brīnišķīgi!)

Vassula, vienīgais, pēc kā ilgojos, ir Mīlestība; lai slavēts Dievs, Kurš šīs lietas atklāj bērniem, bet apslēpj gudrajiem un prātīgajiem;

(sakot šos vārdus, Jēzus skaistā seja pacēlās uz augšu. Jēzum ļoti patika, ka es necenšos to visu racionalizēt. Viņu iepriecina mūsu aklā un vientiesīgā, un dažkārt pat naivā ticība.)

Es esmu Alfa un Omega, Sākums un Noslēgums;

(es ļoti spēcīgi sajutu Viņa Klātbūtni. Dieva spēks lika vibrēt manai miesai, dvēselei un prātam, – tas ir grūti aprakstāms vārdos. Vienlaikus mani aptvēra Viņa Miers, un visu šo izjūtu kopums izraisīja manī brīnišķīgu pacilātību. Šķita, ka esmu iegremdēta Mīlestības jūrā, es jutos caurspīdīga un laimīga, tik laimīga, ka pār maniem vaigiem sāka ritēt laimes asaras.)

nekad nešaubies par Manu Klātbūtni; Vassula, tagad paliec pie Manis; lūdzies, Es tevi klausīšos;

(Jēzus domāja to stāvokli, kādā Viņš bija mani iavedis.)

Es dzirdēju ikvienu vārdu;

(Lūdzos „Tēvs mūsu”, bet ļoti lēnām, tā nāca no manas sirds, pie tam laimes izjūtas izraisītas asaras nemitējās ritēt pār maniem vaigiem.)

nāc; Es un tu, tu un Es, mēs esam kopā vienmēr un uz mūžiem; Es, Jēzus, mīlu tevi, dvēsele; mēs, mums;

(Vēlāk:)

Vassula, Es esmu laimīgs, ka esi Man blakus; ak Vassula, tik bieži Es esmu par tevi bažījies; Sātans tevi ienīst un ir nolēmis izjaukt Manus Plānus; briesmīgu dusmu pārņemts, viņš tevī izraisa visas šīs agonijas, viņš tev melo, tevi apsūdzēdams, ievedot bezcerībā; meitiņ, Es esmu jau iepriekš tevi brīdinājis par viņa uzbrukumiem; svētītā, nedod viņam ceļu, cieši piekļaujies Man, Es tev palīdzu pārvarēt visus kārdinājumus; Vassula, neaizmirsti, ka Sātans tev vieglāk tiek klāt, ja esi aizmigusi, tāpēc esi nomodā, vienmēr vērtīga un modra;

Lūdzoties, Kungs?

jā, lūgšanā, lūdzies, lūdzies, lūdzies;

¹ Mēs esam Viņa Svētnīca.

(Jēzus man lika saprast, ka lūgšanas, kas aizsniedz Viņu, atvaira Sātanu.)

1988. gada 1. maijs

Vassula, ieklausies Manā balsī un saskaņojies ar Mani, pievērs savas domas Manai neierobežotībai un pilnībai,¹ pacel savu prātu pie Manis; tavas mājas ir Manā Vissvētākajā Sirdī, Mans Svētais Gars ir tevi uzmodinājis; meitiņ, viss, ko tu uztvēri, ir pareizi;

(Kad Jēzus teica: Svētais Gars tevi atmodināja, es ieraudzīju balodi, kurš lidinājās pār vairākiem līķiem, kuru vidū gulēju arī es. Tad no Debesīm atmirdzēja gaismas stars, tas krita pār mani un mani uzcēla.)

Vassula, vai vēlies turpināt piedalīties Manos Darbos?

Jā, Kungs, ja Tu vēl arvien vēlies mani. Kungs, uzlūko manu nespēju un palīdzi man. Es Tev pateicos, ka esi bijis tik pacietīgs ar mani. Paldies, ka izlej pār mani tik daudzas nepelnītas dāvanas. Es Tevi mīlu, Kungs, līdz nāvei.

Es tevi mīlu un tevi svētīju, meitiņ; Mani Darbi apgaismos tos Manus apslēptos Darbus, kurus cilvēki ir sagrozījuši vai nozākājuši; Es tevi esmu augšāmcelis un dziedinājis, tāpēc esi un paliec maziņa, lai spētu ieiet dziļāk Manā Sirdī; mēs, mums?

Jā, Kungs, mēs un mums.

1988. gada 2. maijs

(Kungs man atkārtoti lūdza lūgties „Tēvs mūsu” Viņa Klātbūtnē un vienotībā. Es lūdzos ļoti lēnām, un likās, ka Viņš māja ar galvu, liekot man saprast, ka klausās. Kad mana lūgšana nāk no sirds, es jūtu, ka Kungs pievērs man savu Vaigu un skatās man sejā. Jēzus ļoti augstu vērtē sirds lūgšanu.)

Jā, Vassula, iepriecini Mani ar šādu lūgšanu, lūdzies ar mīlestību;

(Vēlos piebilst, ka lūgšanas laikā es nometos ceļos.)

saderinātā, kopā ar Savu Māti un Saviem eņģeļiem Es tevi sargāju no ļaunā; Mēs visi esam tev līdzās;

Es Tev pateicos, mans Kungs, par tevis sniegto aizsardzību no velna!

1988. gada 4. maijs

(Lūdzos svētā Rožukroņa daļu. Iespējams, ka nedaru visu tā, kā nākas, tomēr es cenšos. Pēc tam lūdzos tās trīs lūgšanas, kuras Kungs vēlas, lai mēs tās lūgtos. Esmu nolēmusi tās pierakstīt, lai ikviens tās zinātu.) Jēzu?

Es esmu; saņem Manu Mieru; tas esmu Es, Kungs, nebaidies;²

Kungs, ko gan vēl es varētu darīt? (Vēlējos iepriecināt Dievu.)

pielūdz Mani! mīli Mani! Medžugorjē Mans Svētais Krusts ir dzīvs un liesmo ugunīgās liesmās; esmu svētījis šo vietu, dāvājot tai Savas žēlastības caur Savu Māti – Manu dievišķo Darbu Derības Šķirstu;³

(Šajās pēdējās dienās Kungs man bija devis milzīga Krusta vīziju. Šis krusts atradās kalnā un to bija apņēmušas liesmas, tomēr šī uguns nededzināja Krustu, nē, tā plūda no tā, apņemot to krusta veidā. Mirdzoša, nebeidzama un neiznīcinoša uguns.)

¹ Tas bija aicinājums pārdomāt Viņa Visvarenību un Mūžīgumu.

² Bieži vien man ir bail, ka Jēzus vietā man varētu parādīties ļaunais gars, izliekoties par Jēzu. Tomēr ik reizes, kad viņš to ir centies darīt, es samērā ātri esmu atpazīnusi viņu. Tad Sātans metas prom.

³ Medžugorje ir neliels Bosnijas – Hercegovinas ciematņš, kurā kopš 1981. gada parādās Jaunava Marija.

uzklausī Mani; drīz vien Es neticīgajiem likšu krist ceļos šajā kalnā; Mans Svētais Krusts ir dzīvs un deg ar dzīvu Liesmu;¹

(Pavaicāju, ko šajā vīzijā nozīmē uguns, un Kungs atbildēja: DZĪVĪBU!)

Vassula, Laiks ir draudošs, tas ir ļoti draudošs;²

ak nāciet pie Manis, mīļotie!

nāciet pie Manis!³ Es esmu Ceļš, Patiesība un Dzīvība; nāciet pie Manis tagad, kamēr vēl ir laiks, kamēr zāle vēl ir zaļa un koki vēl ir ziedos, ak, nāciet! Es jūs ārkārtīgi mīlu!

neskatoties uz jūsu grēcīgumu un ļaunajiem darbiem, Es jūs vienmēr esmu mīlējis; radība, kāpēc tu tik labprātīgi meties pie Sātana kājām? atgriezies pie Manis, kamēr vēl dvesmo maigais pavasara vējš, un vēl tev ir laiks atgriezties;

ak, Vassula, laiks ir gandrīz galā,⁴ tas, kam jānotiek, ir ļoti, ļoti tuvu;

šis Vārds ir dzīvs; kā gan cilvēki varēja iedomāties, ka būtu spējīgi apglabāt Manu Vārdu?⁵ TICĪBA ir tikusi izkropļota tik ļoti, ka kļuvusi līdzīga atbaidošam, sakropļotam nezvēram⁶, – par tādu tie to ir pārvērtuši; viss, kas ir dzīvs un dievišķs, mūsdienās ir ticis tā izkropļots, lai izskatītos tik atbaidošs, ka visi izbailēs no tā bēgtu; kāpēc jūs vēlaties, lai jūsu Dievs kļūtu un būtu miris? Es esmu Dzīvs, un kā dzīvs Es arī rīkošos;

Baznīcas autoritātes tevi pastāvīgi noliegs un nepieņems, arī Mani nepieņēma farizeji, jo tie ticēja, ka viņiem pieder visa autoritāte un vara; tie bija aizmirsuši, ka viņi nespētu nenieka, ja vara un autoritāte nebūtu dota no augšienes; arī šodien šie Kaina bērni joprojām aizmirst, ka viņi nevarētu neko, ja vien Es tiem nebūtu devis varu un autoritāti; Es Esmu Autoritāte; Es biju un Es būšu visā mūžībā; tos, kuri noliedz Manus dievišķos Darbus,⁷ ir darījusi aklus viņu tukšība un uzpūtība, viņi ir aklie vadoņi, kas atkārto tās pašas kļūdas, tīri un nospodrināti no ārpuses, bet iekšpusē pilni ar samaitātību un miroņu kauliem!

Es vēlos, lai ap vidukli tu sev apsien jostu, kuru esmu tev devis, – tā liecinās par bērnišķīgu ticību, kas Mani tik ļoti iepriecina; patiešām, lai šī josta ir šādas ticības simbols; Es vēlos, lai tu būtu baskāje, lai tu būtu kā mūki, Es vēlos, lai tu ietērtos Vecajo Drānās;

kādas tās ir?

Manas Drānas ir vienkāršas;⁸

mīļotais Kungs, apkārtējie domās, ka mēs esam kāda jauna sekta!

Vassula, cik maz gan tu saproti! meitiņ, Es tevi apgaismošu un pateikšu, ko Es domāju, runājot par „Vecajo Drānām”; Es tevi mīlu par to uztveres spēju līmeni, kādu tu šodien aizsniedzi, nekad nešaubies par Manu Mīlestību; piemini Manu Klātbūtni;

Jā, Kungs! Es Tev pateicos, Kungs Jēzus!

1988. gada 7. maijs

Kungs?

¹ Padomāju, vai tā kādu dienu nekļūs par Medžugorjē apsolīto zīmi.

² Jēzus pēkšņi izkļiedza šos vārdus no Savas Sirds.

³ Jēzus, mūsu Pestītājs, lūdzās...

⁴ Jēzum vēl runājot, iekšējā vīzijā es ieraudzīju karstu, nāvējošu, saindētu un ļoti spēcīgu vēju, kas sāka pūst gan pār mums, gan dabā, atstādams aiz sevis vienīgi nāvi. Viss, kam tas pieskārs, nomira.

⁵ Sakot šos vārdus, Jēzū bija jaušams izbrīns.

⁶ Es ieraudzīju neglītu, mazu, melnu un kroplu dzīvnieku.

⁷ Gan šos vēstījumus, gan citus.

⁸ Jēzus runāja līdzībās, bet es to sapratu burtiski.

Es esmu; Saviem kalpiem Es vēlos pavaicāt: vai jūs vēl arvien esat gatavi strādāt Man? vai esat gatavi to darīt, neskatoties uz nākotnē iespējamiem pārbaudījumiem, ja jūs joprojām vēlaties to darīt, Mani norādījumi tiks pierakstīti, un jūs tiem varēsiet sekot;

(Vēlāk:) Jaunava Marija.

Vassula! kad vilku dusmības pilnie vārdi ievainos tavu dvēseli, Es tevi vienmēr mierināšu; remdē Mana Dēla slāpes, dzesē Viņa neremdināmās slāpes pēc Mīlestības; lūgsim Tēvu:

„Žēlsirdīgais Tēvs, es nāku pie Tevis pielūgsmē, es nokrītu pie Tavām kājām. Tu esi Tas, Kuram es ticu un uz Kuru es ceru. Es Tevi bezgalīgi mīlu. Āmen.”

(Es atkārtotu lūgšanu.) Paldies, Jaunava Marija, atļauj man paļauties uz Tevi.

mīļotā, Mans Dēls un Es nekad neesam tevi atstājuši, ieklausies Viņā;

Es, Jēzus, mīlu tavu dvēseli;

Kungs, es Tevi mīlu! Kungs, ko mēs darīsim? (Es domāju – kādi būs turpmākie norādījumi.)

Es paveikšu visu; Es esmu Vienīgā, Svētā un Šķīstā Baznīca, lūdzies par šo vienotību, lūdzies par visām dvēselēm, kuras noraida jūs, Manus iemīļotos;

Es tevi mīlu un ik brīdi esmu ar tevi;¹ nāc pie Manis, kad tavai sirdij uzbrūk plēsīgi vilki; klausies Manī, Vassula; Mana Valstība ir jūsu vidū;

Manas Sirds Pēteri, Manu avju Pēteri! Es viņam esmu devis svētu vārdu: „Manu avju Pēteris”, bet Kaini viņu ir nogrūduši no troņa un nozaguši kroni, ar ko Es biju viņu pagodinājis; Es, Kungs, viņu mīlu, jo viņš ir Manas Dvēseles iemīļotais un Es viņam šo nozagto kroni atdošu atpakaļ;

Es sagraušu neīstās karaļvalstis, kas ir padarījušas vecu Manu Miesu, kas peld pa straumi un kurām nav sakņu; Es anulēju šīs viltus valstības un Savā Gaismā kā lāpu pacelšu Savu patieso Valstību, un Pēterim Es atdošu atpakaļ viņa sēdekli un nosēdināšu viņu tronī; viņa rokās Es ielikšu dzelzs scepteri un došu viņam varu valdīt kā ganam pār savām avīm; Es sapulcināšu Savas izklīdinātās avis² un, kad būšu to izdarījis, Es apņemšu šo Ganāmpulku ar Savām Rokām un neviens! neviens! pat ne Sātans nespēs nolaupīt nevienu vienīgu jēriņu no Ganāmpulka; Es izklāšu pār viņiem Savu apmetni un došu patvērumu, un pasargāšu tos Savā siltumā; Es Pēterim atdošu atpakaļ to, ko biju viņam devis, dzīvodams virs šīs zemes miesā; nevienam cilvēkam neizdosies saraut Manas Gribas saites, jo tas, ko darāt pašlaik, ir jūsu griba, nevis Manējā;

Vassula, Es ienīstu anarhiju un sacelšanos pret Mani; Vassula! saderinātā! brāļi! Es, Kungs, svētīju katru jūsu soli;

Es, Kungs, kuru jūs meklējat, pēkšņi ienākšu Savā Templī, Es stāvu pie jūsu durvīm un klauvēju, vai jūs Mani ielaidīsiet? Sev līdzī Es nesu Pestīšanas Ieceri, Mans Ritulis ir uzrakstīts un sagatavots lietošanai; ir jāpiebilst, ka es no jauna izklāju Savu Miera un Mīlestības Pestīšanas Plānu, lai pagodinātu Pētera sēdekli tā, kā tam ir jātiek pagodinātam; Es nāku, lai atdotu Pēterim viņa Gana kroni; tuvojies, Pēteri ... tuvojies, Pēteri ... tuvojies savam Kungam;

Paldies Tev, Kungs!

nepagursti rakstīt; mēs, mums?

Jā, Kungs, mēs, mums.

¹ Jēzus balss ieskanējās ļoti maigi un intīmi.

² Vizijā ieraudzīju eņģeļus, kuri izklīdinātās avis veda atpakaļ ganāmpulkā.

1988. gada 10. maijs

Mans Kungs?

Es esmu; pilnībā paļaujies uz Mani; Es esmu tavš Miers; nāc, nepadodies kārdinājumam, mācies no Manis, atceries Manus ceļus un lūdzies, lūdzies, lūdzies; lai katrs vārds, kas nāk pār tavām lūpām, ir lūgšana, kas sasniedz Debesis, paceļoties līdzīgi vīrakam; esi nemitīgā saistībā ar Mani, pacel savu prātu pie Manis un domā vienīgi par Mani; viss, kas tev ir un kas ir labs, ir Mana dāvana, Es esmu tevi atdzīvinājis; pieraksti to;

(Jēzus, sēdēdams man blakus, uzlika Savu roku uz Mana pleca.)

Es tevi esmu veidojis, Es tevi apņēmu Savām Rokām; ziedīn, runā ar Mani, pēdējā laikā tu mazāk sarunājies ar Mani, Es dodu tev visu, Es dalos ar tevi Savos Darbos, tad izdari to pašu Man, savam Svētajam Ceļabiedram, savam Laulātajam Draugam, Es vēlos būt līdzdalīgs ikvienā tavā ikdienas solī!

Mana Vassula, kad tavas lūpas atveras, lai ko teiktu, lai tās izrunā tikai svētus vārdus, lai tās izsaka lūgšanas, lūdzies nemitīgi;

Kungs, kā lai to panāku, kā tas ir iespējams, Kungs?

Es tev pastāstīšu; ļauj tavai attieksmei, domām, ilgām, tavām pārdomām, apcerei, tavai kalpošanai un vajadzībām, – visam tam tapt par lūgšanu, tu esi Mans attēls, katrai tev dotajai iespējai ir jāatdzīvina tevī svētums, šo svētumu Es esmu devis katrai dvēselei, tomēr tās ir aizmirsušas, kā to lietot; Es atdzīvināšu šo žēlastību, kas dus apslēpta katrā no jums; Es mīlu svētumu;

Vai Tu, Kungs, Savā žēlastībā mani darīsi svētu?

Mana mīlotā, Es to darīšu, jo tās ir Manas ilgas ikvienai dvēselei; Es, Kungs, esmu tev izvēlējis šo ceļu, – tu pielūgsi Mani, Savu Dievu, klusumā;¹ Es un tu, nošķirta no pārējiem, dzīvo Man; iepriecini Manu radību; mīli Mani, ieraugi Mani Manā radībā, mīli Manu radību, Vassula;

(Jēzus uz brīdi pārtrauca un palūkojās uz mani. Viņš salika kopā Savas plaukostas, atspiezdams elkoņus pret ceļiem, Viņa svētā Seja lūkojās manī. Jēzus garo matu gaišās kastaņkrāsas cirtās atmirdzēja arī sarkanīgi toņi.)

Vassula?

Jā, Kungs.

dod Man savu sirdi, un Es to ielikšu Savas Vissvētākās Sirds dziļumos, ienāc Manā Svētajā Sirdī... ienāc... ienāc;

(Jēzus ar rādītājpirkstu norādīja uz Savu Sirdi.)

ak, nāc, Es tevi esmu aicinājis jau kopš pašas tavas dzimšanas! Es esmu tev sagatavojis vietu, Vassula! Vassula!

Kungs, es jau tev esmu atdevusi savu sirdi un savu dzīvi, viss pieder Tev!

ak, Vassula, centies un uztver Manu Gribu, ieklausies Manos sirdspukstos, ikviens sirdspuksts ir aicinājums Tev; kādēļ tu pretojies Man?

Kungs?

Es esmu;

Vai drīkstu ko iečukstēt Tev ausī?

Es klausos;

(Es dalījos ar Jēzu kādā jautājumā.)

ienāc Manā Svētajā Sirdī un atpūties Tajā;

¹ Dievs man bija dāvējis meditācijas žēlastību, bet es spēju pārdomāt Viņa Klātbūtni vienīgi klusumā.

(Uzdevu Jēzum vēl kādu jautājumu.)

Jā, lai notiek tā; Es tevi mīlu;

Kungs, es Tevi mīlu. (Vēlāk: Mani vienmēr ļoti apbēdina tas, ka ir kādi cilvēki, kas neatzīst Mariju par Dieva Māti. Es biju ļoti noskumusi un raudāju par Viņu. Vēlējos Viņu mierināt. Šajā brīdī man uzbruka Sātans: „Vassula, pietaupi savas asaras, man riebjas visi šie mocekļi, m... tāda...”

Sātan, atkāpies, aizej no manis! Kungs Jēzu?

Es esmu; dažkārt Es tev parādīšu cik ļoti velns nicina tevi un Manus svētos ceļus, kuru tev mācu; ja tu raudi aiz mīlestības uz Manu svēto Māti, tas velnu padara traku;

svētīgi tie, kas dzīvo Manā Namā un spēj atzīt savu svēto Māti par Dieva Māti un Debesu Karalieni; mīlotā, nāc, Es tevi svētīšu¹, Es svētīju tevi, Mana Vassula;

Jēzu, es Tevi svētīju. (Pieskāros Viņa svētajai Galvai.) Paldies, ka mani māci.

nāc un atceries!² dalīsimies! mēs, mums!

Jā, Kungs, mēs, mums.

1988. gada 12. maijs

Kungs?

Es esmu, nekad nešaubies, Vassula; viss nāk no Manis; raksti:

(Jēzus domāja manas „vibrāciju” sajūtas Viņa Klātbūtnē. Jēzus atkal man parādīja Savas Krustā sišanas ainas, kā ikviena Asins lāse tika izlieta uz zemes mūsu dēļ. Viņš man parādīja arī Savu Seju agonijā pie krusta – tā bija sasista, vienos zilumos, pārklāta sviedriem un asinīm. Mati bija saķepuši ar asinīm, un arī acis bija asiņu pilnas, kas bija satecējušas no Viņa caurdurtās pieres. Un tas viss manis dēļ, mūsu dēļ.)

altāri! uzturi savu liesmu Manas Baznīcas pilnveidei! nāc, esi kopā ar Mani, sajūti Manu Klātbūtni;

1988. gada 16. maijs

Jēzu?

Es esmu, nāc, paturi prātā Manas mācības, tās tev diktē tavs dievišķais Skolotājs; Vassula, nepilnu divu gadu laikā Es tev esmu iemācījis daudz Savu dievišķo Darbu, kuri cilvēkiem ir visai neizprotami; tu redzi, Mans bērns, ka šie dievišķie Darbi pārsniedz cilvēcisko sapratni, daudzas dvēseles neatsaucas Maniem Darbiem, jo reti kura vēlas mainīties;

Kungs, ko Tu domā ar vārdu ‘mainīties’?

Šīs dvēseles ir pārāk piesaistītas pasaulei, visam materiālajam, lai arī paši uzskata sevi par garīgiem;³ viņi tādi nav, jo ļaujjas uz to, ko redz viņu acis un pieskaras viņu fiziskais ķermenis, viņi spītīgi ir pieķērušies savai neauglīgajai dzīvei, un viņu sirds neatvērsies, ļaujot izlieties pār tiem Manai Dievišķībai;⁴ daudzas lietas traucē viņiem dzīvot Manā Gaismā, Es jau esmu teicis un atkal un atkal gribu atkārtot šos ļoti svarīgos vārdus: „Neviens, kas Dieva Valstību neuzņem kā bērns, nekad tajā neieies;”

¹ Jēzus piecēlās un, uzlikdams Savu roku man uz galvas, svētīja mani.

² Sakot ‘atceries’, Jēzus pacēla Savu pirkstu kā skolotājs.

³ Ja kāds sevi uzskata par garīgu, bet noliedz Dieva pārdabiskos Darbus, viņš nevar būt patiesi garīgs.

⁴ Pat priesteri sauc sevi par garīgiem, piemēram, Garabandāles un Medžugorjes bīskapi.

esi nevainīga un tīci ar bērnišķīgu ticību, tad Mana dievišķā Gaisma virzīs tevi uz pareizā ceļa, un tu kā zieds atvērsies pretim saulei un ļausi Manai gaismai ielīt sevī; Mans mīļotais bērns, saproti, ka Es vienmēr esmu ar tevi;¹ Es tevi bezgalīgi mīlu;

Jēzu, vai Tu turpināsi mūs mācīt?

tiks uzrakstīts viss, ko vēlos jums pateikt; Es vienmēr esmu tev blakus, tevi mīlot un tevi mācot, lai tie, kuriem ir ausis, sadzirdētu, ka tas esmu Es, Jēzus, jūsu Kungs, kas atklāju Sevi caur šo instrumentu; Es tevi nekad neesmu atstājis;

(Jēzus paskatījās uz mani.)

Vassula, Es tev iemācīšu, kā virzīties uz priekšu garīgajā ceļā;

1988. gada 16. maijs

Jēzu?

Es esmu; lūdzies par dvēselēm, kuras vēl nav sapratušas Bībeli un nepareizi izskaidro daudzas tās daļas; lūdzies par tiem, kuri atmet veselās Rakstu vietas, kas varētu jūs apskaidrot, un izskauž tik nozīmīgus faktorus, kas apgaismotu jūs; klausies un centies izprast:

„reiz kāds sējējs sagatavoja ļoti lielu lauku un izvēlējās sējai vislabāko sēklu, kurai vajadzēja nest vislabākos kviešus! pienākot pļaujas laikam, bija nogatavojušies bagātīga raža! saimnieka ienaidnieks izsūtīja kraukļu baru. Kraukļi laidelējās pāri rūpīgi koptajam laukam, kurā bija ieguldīts tik daudz mīlestības un upura; raža bija tik bagāta, ka tās būtu pieticis, lai pabarotu veselu zemi, neatstājot nevienu izsalkušu, bet ienaidnieka sūtītie kraukļi knābāja kviešus, aprijot un izpostot pēc iespējas vairāk; ja saimnieks nebūtu to pamanījis un laikus sūtījis kalpus padzīt kraukļus, tie būtu iznīcinājuši visu ražu;”

Kungs, vai Tu, lūdzu, varētu paskaidrot?

sējējs esmu Es, Kungs, bet raža ir Mans Vārds,² ienaidnieks ir Sātans, bet kraukļi ir dvēseles, kuras Sātans jau daudzu gadu laikā ir iedvesmojis iznīcināt svarīgas Mana Vārda daļas. Tomēr Es, Kungs Jēzus Kristus, atklāšu Pats sevi atkal un atkal, lai atgrieztu jums visu pazudušo, Es izgreznošu un izlabošu Savu Baznīcu;

radība, Es tevi mīlu; visa Mana Baznīca tiks atjaunota; viss, kas jums tiks atdots atpakaļ, izgreznos Baznīcu un darīs to pilnīgu, bet vispirms Es kronēšu Pēteri, Manu avju Pēteri, – es esmu devis viņam šo vārdu un viņš to paturēs;

Es ienākšu Savā Svētnīcā tieši tāpat, kā to izdarīju Savās miesas dienās un ar Savu godprātības jostu satriekšu visus krāpniekus, Es nākšu ar spēku un nogāzīšu visus naudas pielūdzējus; Es ienākšu 'Jeruzalemē', lai Jaunā Jeruzaleme sāktu ieraudzīt Gaismu; Es aizmēzīšu visus šķēršļus un atvēršu Ceļu, to, Mana Vassula, pazīs kā Manas Baznīcas Lielo Pārbaudījumu;

tad Es likšu Pētera rokās dzelzs scepteri, ar ko tas aizsargās Manas Avis; un tiem, kuri vēl arvien nesaprot, kāpēc viņiem ir vajadzīgs vadītājs, Es saku: „Vai jūs kādreiz esat redzējuši vai zinājuši kādu ganāmpulku, kuram nebūtu gana?”

Es esmu jūsu dievišķais Gans un līdz Savai Atnākšanai Es jūs esmu uzticējis Pēterim, Es viņam esmu uzticējis atbildību; kam gan visi šie dispuṭi un tukšie strīdi?

¹ Mums nevajadzētu būt pārlietu pārsteigtiem par pārdabiskiem notikumiem. Tās nav pasakas un izdomājumi.

² Bībele – Svētie Raksti.

visiem tiem, kuri vēl nepazīst Manus Vārdus, Es saku: tos var izlasīt Rakstos, Mana mācekļa Jāņa liecībā,³ tad Es apvienošu Savu Baznīcu un apņemšu jūs Savām Rokām kā vienu ganāmpulku; jo šodien jūs esat izveidojuši pārāk daudz kopienu un sašķēlušies tik dažādās grupās, izārdīdami Manu Miesu, un tā tam NAV JĀBŪT!² Es jūs visus apvienošu;

(Jēzus ar to domā katoļu, pareizticīgo un protestantu apvienošanu, bet ne tikai,- arī citas grupas un pat sektas. Kungs mūs visus aicina sapulcēties zem Pētera autoritātes, vai arī Pēteris nāks pie mums.)

Tad Es un Pēteris – mēs strādāsim kopā, Es viņam atklāšu to, kas apslēpts, atklāšu viņam daudzus Savus Noslēpumus, lai viņš tos spētu mācīt Maniem bērniem un viņa mācības gaismā jūs redzēsiet Jaunas Debesis un Jaunu Zemi; Es, Kungs, atjaunošu Savas Svētnīcas sienas; ak, Vassula! tur ir tik daudz kas jāsalabo! atļauj Man tevi lietot;

Jā, Kungs, tikai dāvā man vajadzīgo spēku! Āmen.

atļauj Manam pirkstam pieskarties tavai sirdij, lai uzturētu Mana altāra liesmu; Es, Dievs, tevi mīlu, neskatoties uz tavu absolūto niecīgumu, Es tev došu to spēku, kas vajadzīgs tavas sūtības piepildīšanai, šo misiju esmu paredzējis īpaši tev; nezaudē drosmi un esi pacietīga, drīz vien tu atgriezīsies Mājās pie Manis, pie Mums³, saņem Mūsu Mieru, lūdzies par gaidāmo atjaunotni Baznīcā; Es, Kungs, jūs visus mīlu; mēs, mums!

Jā, Kungs, mūžam.

nāc;

1988. gada 19. maijs

Kungs, iespējams, ka Baznīcas autoritātes neatsaucas šiem vēstījumiem tāpēc, ka tie aicina uz grēku nožēlu tāpat kā atklāsmes Lurdā un Fatimā. Viņi nejūt vajadzību iedziļināties šāda veida vēstījumos, tāpat viņi ir ļoti noslogoti ar darbu. Bet šie vēstījumi taču ir ne tikai atgādinājums, bet arī aicinājums uz apvienošanas, Krievijas atgriešanos un „Pētera” Sēdekli.

Vassula, Es esmu Vārds, Es esmu Mūžīgais Vārds un Mans Vārds ir Mūžīgā Dzīvība; ja Es nolemtu katru dienu ar visdažādāko instrumentu starpniecību atgādināt radībai par Savu Mīlestību un aicināt jūs uz atgriešanos, tad ne jau šai radībai, kas ir tikai pīšļi un putekļi, būtu tiesības pastumt malā kaut vienu no Manis teiktajiem vārdiem; Es, Kungs, pazīstu jūsu vajadzības un saku jums – Mana Žēlsirdība pār jums ir liela!³

Nāc, baudi Manu Klātbūtni;

Jā, Kungs.

1988. gada 24. maijs

Kungs!

Es esmu; nāciet pie Manis jūs visi, kam slāpst, nāciet! nāciet un dzeriet! Es jūs piepildīšu ar mūžības ūdeni no Manas nekad nežūstošās Akas;⁴ Vassula, neizturies pret Mani nevērību! Es esmu Uzticamais, esi Man blakus; mēs, mums?

³ Jņ 21, 15 - 17

² Jēzus bija ļoti noteikts.

³ Ar mums bija Jaunava Marija, Viņa atgādināja man par vīziju, kuru redzēju 10 gadu vecumā.

⁴ Kungs ļoti uzsvēra šo teikumu.

⁴ Jēzus apklusa un palūkojās uz mani.

Jā, Kungs, jā, Jaunava Marija. Kungs, es Tev pateicos, svētīts lai top Tavs Vārds! Slava Tev, Kungs!

1988. gada 25. maijs

(Šorīt biju ļoti aizņemta, tādēļ bija grūti atpazīt Kunga Klātbūtni un runāt ar Viņu. Vēlāk es apsēdos verandā papusdienot. Pēkšņi ar iekšējo skatienu es ieraudzīju Kungu, kurš sēdēja pie galda kopā ar mani un raudzījās, kā es ēdu. Viņš pavaicāja, vai man garšo, un es atbildēju, ka garšo un pateicos Viņam. Šiem vārdiem sekoja neliels klusuma mirklis, bet pēc tam Kungs jautāja, vai es vēlētos, lai Viņš svētītu šo mielastu. Es ar prieku piekritu. Jēzus svētīja manas pusdienas un palika ar mani, kamēr biju paēdusi. Es Viņam pateicos par ēdienu. Kungs vēlējās man atklāt, ka es pirms ēšanas varu Viņu lūgt svētīt ēdienu.)

Mīļotā, centies lūgt no Manis svētības; Es svētīšu tavu ēdienu;

Jā, Kungs, paldies, ka mani māci.

Vassula, Es tevi mīlu, Es būšu tavs dievišķais Skolotājs līdz galam;

Kungs Jēzu, paldies Tev. Es vērsos ar lūgšanu pie svētā Franciska, vai viņš to ir dzirdējis?

Debesīs ikviena lūgšana tiek uzklusīta, nekas netiek atstāts novārtā; viņš tevi ir dzirdējis, svētais Francisks ir tavā tuvumā; nāc, mēs, mums?

Jā, mans Dievs! Slava Tev, Kungs!

1988. gada 31. maijs

Jēzu?

Es esmu; Man patika, kā tu lūdzies svēto Rožukroni;

Paldies, Kungs un mana Svētā Māte, es jums pateicos, ka jūs mani mācāt. (Es lūdzos ierastās trīs lūgšanas, bet pēc tam arī visu Rožukroni.)

šajās dienās veltī laiku svētajam Rožukronim;

Jā, Kungs. - Kungs, es lasīju kādu garīgu grāmatu, tomēr tajā nekas nav minēts par Jaunavu Mariju vai Rožukroni.

Vassula, Es, Kungs, šīs mācības saucu par maldinošām lāpām, lūdzies par šīm sektām; Es, Kungs, nepieļaušu, lai Mana Miesa tiktu atdalīta no Manas Galvas; tās, meitiņ, ir valstības, kas ir līdzīgas pludiņiem, valstības, kurām nav sakņu, Es jau iepriekš esmu tev par tādām stāstījis; tagad esmu tev parādījis vienu no tām, un nav vajadzības stāstīt, kā jūtas Mana Vissvētākā Sirds; Vassula, meditē par Manu Vissvētāko Sirdi, Mana Sirds nekad tevi nepievilks, Es būšu tavs svētais Skolotājs līdz pat galam; nelaid vaļā Manu Roku; mēs, mums?

Jā, Kungs!

mēs, mums?

Jā, Jaunava Marija. Slava Dievam!

1988. gada 1. jūnijs

(Runājot ar kādu jaunu grieķieti par mūsu Debesu Tēvu, pār manām lūpām atkal nāca vārds 'O babas' – 'Tētis' grieķu valodā.)

Vassula, sauc Mani par 'Baba', Es ar mīlestību pieņemšu šo vārdu, šo uzrunas formu, Es esmu tavs Debesu Tēvs; mēs, mums?

Jā, Kungs, mūžam...

1988. gada 2. jūnijs

(Jau trešo dienu pēc kārtas lūdzos visu Rožukroni un trīs Kunga ieteiktās lūgšanas.)

Kungs?

Es esmu; Mana Vassula, kad esi neatlaidīga¹, velns top vājāks, un ļaunuma kļūst arvien mazāks; iemācies svēto Rožukroni, izgrezno Manu Baznīcu;

(Kungs vēlējās pateikt, ka protestantiem un pareizticīgajiem, un vēl citām Baznīcām, kuras nelūdzas šo lūgšanu, būtu tā jāiemācās. Rožukroņa lūgšana bagātina Baznīcu un attālina no tās ļauno garu, to satriecot. Baznīcā samazinātos gan herēzes, gan atkrišana, kas radušās neuzticības un nepaklausības dēļ.)

Kungs?

jā, Vassula, mīlestība augs, bet ļaunums ies mazumā, bet tiem, kuri uzskata, ka šie nav Mani vārdi,¹ Es atklāšu, cik nenozīmīgi ir viņu argumenti; viņu degsme nevirzās pa pareizo gultni, un viņi neliekas redzam Manu Taisnīgumu; šie cilvēki sludina viņu pašu idejas un būtu gatavi neatzīt Mani,² izbrīnā, ka Es varētu Sevis atklāšanai izvēlēties tik vāju un nabadzīgu instrumentu; viņi neatzīs, ka tu esi Manis sūtīta, un ir aizmirsusi, ko saka Raksti³: „Es ļauju Sevi atrast tiem, kas Mani nemeklē, un atklājos tiem, kas nelūdz Manu padomu”; tādēļ Es, Kungs, jums saku: atveriet savas sirdis, nevis savu prātu!

Manas Vissvētākās Sirds Vassula, tu dzirdēji, ko iečukstēju tavā ausī⁴; Es vēlos tev parādīt 1. un 2. vēstulē Timotejam visu, kas ir pravietots par jūsu laikmeta pēdējām dienām, – Mana radība ir deģenerējusies un kritusi zemāk par Sodomas iedzīvotājiem; Sātana sūtītā tumsība ir nākusi pār viņiem kā nāvi nesošs plīvurs, viņš ir sūtījis daudz viltus mācītāju un viltus praviešu, kuri uzstājas kā filosofi un māca dogmas, kuras nenāk no Manis, jūsu Kunga; Mani bērni, savas neziņas apmigloti, iekrīt Sātana izliktajos slazdos; Es vēlos, lai Rakstu vietas no vēstulēm Timotejam tiek lasītas publiski kā brīdinājums: 1.Tim 4: 1 – 16; 6: 20 – 21 un 2.Tim 2: 14 – 26, jo šie pravietojumi īpaši attiecas uz jūsu laiku; Rakstu vieta 2. vēstulē Timotejam 3:1 – 17 apraksta jūsu laikmeta stāvokli, kāds tas pašreiz ir, jo šis ir pēdējās dienas pirms Laiku beigām;

Visā nopietnībā Es prasīju no jums visiem, lai jūs divkārtotu savas lūgšanas par Manu atnākšanu; Mana Svētā Sirds ir atvērta ikvienai dvēselei, kas nožēlos grēkus un vēlas atgriezties pie Manis;

ziedīn, pirms vēstījumu pierakstīšanas vienmēr meklē Patiesības un Atpazīšanas Garu; Mīlestība tevi mīl un tevi vadīs; nāc, atpūties Manā Svētajā Sirdī, Es nekad tevi neatstāšu; mēs, mums?

Jā, Kungs, jā, mana Svētā Māte.

IXΘΥΣ

1988. gada 3. jūnijs

Mans Kungs?

¹ Pūloties darīt to, kas ir patīkams Jaunavai Marijai un Jēzum, lūdzoties svēto Rožukroni, lai paklausītu viņu gribai.

² Norādījums lūgties svēto Rožukroni.

³ Sludinot, ka vēstījumi nav Dieva iedvesmoti, jo tajos daudz kas nesakrīt ar viņu pārliecību.

⁴ Is 65: 1 - 2

⁵ Pirms divām nakts Jēzus iečukstēja man ausī, lai izlasu 1. un 2. vēstuli Timotejam.

Es esmu; Vassula, nekad nezaudē drosmi, atceries par Manu Mīlestību, ar kādu tevi mīlu, visudārgā dvēsele, Es tevi mīlu ar visām tavām vājībām, tu esi trausla, atļauj Manam Garam tevi vadīt, izzūdi Manī un Manā Spēkā; saplūsti ar Mani un ļauj visu izdarīt Man, lai viņi redzētu, ka tas viss patiesi ir Mans Darbs; tu nekas neesi, tāpēc arī paliec nekas un atstāj vietu, kur Manam Garam augt tevī, atļauj Man uzelpot tevī, ļauj Man priecāties tevī; atļauj Man šādā veidā tevi lietot, lai atpestītu jūs visus un apvienotu;

Jā, Kungs.

ziedin? šajās dienās Es tev mācu atšķirt patiesās atklāsmes un vīzijas no viltus atklāsmēm, vīzijām un mācībām; viss nepatiesais ir Sātana darbs, viņš sēj apjukuma sēklu, lai apkaunotu Patiesību; tā tas bija Peskarā;⁵ Sātans kviešu vidū sēj nezāles, radot jūsos apjukumu; būdams nikns par to, ka notiek Medžugorjē, viņš cenšas jūs samulsināt, mēģinot Maniem Darbiem uzlīmēt savas viltus etiķetes;

meitiņ, kad tu lasi atklāsmes, kas atklāti pauž atšķelšanos no Manas Baznīcas, kas noliedz Pēteri un jūsu Svēto Māti, tad zini, – tās nav no Manis, Kunga un jūsu Dieva; šīs atklāsmes iedvesmo ienaidnieks, kurš paslēpjas aiz Mana Tēla, lai sašķeltu jūs, cik vien tas ir iespējams; zini, ka Es, Kungs, nevēlos, ka Manas avis tiek izkaisītas, – Es vēlos, lai jūs apvienotos Pētera vadībā vienā Ganāmpulkā, Es vēlos jūs visus redzēt sapulcinātus kopā; Es atkārtēju to atkal, ka Es, Jēzus Kristus, jūsu Kungs un Pestītājs, esmu izvēlējis Pēteri, lai tas barotu un sargātu Manus jērus un avis līdz Manai Atnākšanai, šodien Pētera vietu ir ieņēmis Jānis Pāvils II, uzklausiet, ko Gars saka baznīcām;

Vassula, Sātans zina, ka viņa dienas ir skaitītas, tāpēc šodien sarkanais pūķis cenšas aizraut sev līdzī pēc iespējas vairāk dvēseļu; daudzos prātos, kuriem vajadzētu būt pilniem ar svētumu un garīgumu, viņš ir iedvesis dažādas novirzes, kuras novērš jūs no Patiesības un visa svētā; mīļotā, paskaties sev apkārt, gluži kā Sodomas un Gomoras laikos jums, bērniem, tiek piedāvātas visdažādākās izklaides, lai tās piepilda jūsu garu un vairs neatliek vietas ne svētumam, ne Man, jūsu Radītājam un Dievam;

Vassula, Es jūtos atstumts,¹ Es jūtos aizmirsts un nemīlēts; Es, kurš aiz Mīlestības uz jums nomira pie Krusta, Es, kurš esmu Mīlestības Gars, – redzi, kā pret Mani izturas! vai Es to būtu pelnījis?

Mans Dievs, es jūtos iekšēji saplosīta, kāpēc? Kungs, ak, Kungs, lūdzu, izdari brīnumu. Man nevajadzētu to lūgt, tomēr es Tevi mīlu un vairs negribu, ka Tu tiec sāpināts, Kungs.

Vassula, lūdzies, lūdzies, lūdzies par šo atgriešanos; Sātans intensificē savus uzbrukumus Manai radībai, lai jūs visus līdz ar sevi ierautu bezdibenī; ak, radība! tu esi tik vāja, tu esi tik šausmīgi vāja! ikviena atklāsmē, kas noliedz svēto Euharistiju, nodēvējot to par rituālu², vai arī neatzīst jūsu Svētās Mātes Nevainīgo Sirdi, tā nenāk no Manis; Es, Kungs, jūs bezgalīgi mīlu un vēlos jūs vēlreiz brīdināt no viltus praviešiem;

Es pateicos Tev, Kungs.

mīli Mani;

Kungs, es Tevi pielūdzu.

mēs, mums?

Jā, Kungs.

1988. gada 4. jūnijs

⁵ Tur tika sludinātas viltus atklāsmes.

¹ Kungs bija vairāk nekā noskumis, es pat nespēju atrast vārdu, lai to izteiktu.

² Daudzi, negodādami Dievu, dēvē to par tradīciju.

Kungs?

Es esmu un Es nekad tevi nepievilšu; turpmāk Es tev došu norādījumus par Manā Baznīcā valdošo apjukumu, pacenties dzirdēt Mani, esi Man patīkama, lūdzoties svēto Rožukroni; izjūti šīs lūgšanas noslēpumus, uzlūko tos ar Manas Mātes acīm; tavs laikmets, meitiņ, cenšas šiem noslēpumiem atrast racionālu izskaidrojumu, viņi vēl nav sapratuši, ka Es vēlos, lai viņi būtu kā bērni, nevainīgi, ar bērnišķīgu ticību;

Es pildīju Savu Baznīcu ar Bagātību un Slavu, lai tā spētu pabarot daudzas dvēseles, lai tā spētu dāvēt veselām tautām Manus Noslēpumus, kurus daudzi neuzskata par Noslēpumiem; Manai tautai šodien pietrūkst vienkāršības, pazemības un Ticības tīrības; tavs šīsdienas laikmets cenšas visu racionalizēt, pat Manus Noslēpumus!!³ kā viņi ir varējuši iedomāties, ka varētu atsegt Manus, viņu Dieva, noslēpumus! Viņi cenšas tos izskaidrot ar sava prāta palīdzību;

meitiņ, tie ir tie 'kraukļi', par kuriem tev stāstīju līdzībā par Sējēju un kraukļiem;¹ zaudējuši ticību, viņi pūlas izveidot paši savas teorijas, lai pieredzētu paši savu cilvēcisko gudrību, viņi cenšas izpatikt masu saziņas līdzekļiem, bet patiesībā tas viss notiek tikai tāpēc, ka ir zudusi ticība Man; Maniem noslēpumiem vajadzētu palikt neizmainītiem un tīriem; šie 'kraukļi' Manā Baznīcā ir ievazājuši KĻŪDAS, tie ir sagrozījuši Patiesību un Manu Vārdu, kurš līdzībā tiek tēlots kā bagātīga raža; Manam Vārdam un Maniem Noslēpumiem ir jāpaliek negrozāmiem;

patlaban Manu Baznīcu ir apņēmusi neziņa un sajukums, herēze ir ienākusi Manā Svētnīcā un likusi kļūdīties daudziem no Maniem priesteriem; Gars aicina un saka visām baznīcām: atspēkojiet melus, izlabojiet kļūdu, aiciniet uz paklausību, bet dariet to visu pacietīgi un ar vēlmi pamācīt;² laiks ir pienācis; neapmierināti ar veselīgo mācību, cilvēki ir izslāpuši pēc pēdējiem jaunumiem un izvēlas sev skolotājus paši pēc savas gaumes un izpratnes; tā vietā, lai ieklausītos Patiesībā, viņi pievēršas mītiem;³ saki Man, Vassula, vai Evaņģēliju var izjaukt un sadalīt?

Nē, Kungs, tas nav iespējams.

šo pēdējo piemēru var attiecināt arī uz Manu Miesu; arī Mana Miesa nedrīkst būt sadalīta, tomēr viņi to ir izdarījuši... Dumpis ir ienācis Manas Baznīcas pašā Sirdī – vispirms dažu priesteru, bīskapu un kardinālu dvēselēs, kuras Sātanam ir izdevies aptumšot, pārklājot ar saviem spārnieniem; viņi ir iekrituši slazdos, dumpis ir viņu vidū un tas plosa Manu Svēto Sirdi;

iesākumā, uzņēmuši sevī Sātana sēto dumpīguma sēklu, šie priesteri sāka perināt ļaunus nodomus un intrigas, bet tad, izveidojuši opozīciju, viņi nostājās pret Pētera pēcteci, pret Manis izvēlēto Manu avju Pēteri; pašreiz, kad dumpīguma sēkla ir pilnībā nobriedusi, tā ir devusi viņiem spēku atklāti atzīt savu sacelšanos, kas no jauna, ar indīgu bultu palīdzību, sašķēls Manu Baznīcu... viņi Mani ir nodevuši⁴... viņi, tieši tāpat kā Jūda Ģetzemanē, ir nodevuši Mīlestības pilno Sirdi... viņi Mani velk pa zemi, lai Es tiktu šausēti... viņi Mani šausa, ak, Vassula, cik ļoti Es ciešu...

³ Dievs šķita par to pārsteigts (par mūsu stulbumu).

¹ 1988. gada 16. maija vēstījums.

² 2.Tim 4: 2 – 3. (Jēzus lūdza atvērt Bībeli un pierakstīt šo Rakstu vietu.)

³ 2.Tim 4: 3 - 5

⁴ Vārdu „nodevuši” Jēzus izteica ar lielu rūgtumu.

Ak, Kungs, nē! (Iekšējā vīzijā es ieraudzīju Kungu, kurš piesiets pie staba, tika šauts. Ikviens sitiens, kas plosīja Viņa Miesu, lika Viņam nodrebēt, Viņš smaka un bija bez elpas, Jēzus Miesa atgādināja vienu lielu brūci.) Kungs, kad beidzot viņi to izbeigs!

viņi to nebeidz, viņi šausta Mani mežonīga un cietsirdīgi; viņus ir apreibinājušas Iedomība un Nepaklausība, jo šie cilvēki paklausa un ir uzticami vienīgi Maniem ienaidniekiem! viņi grauj Manus Pamatus, viņi izklienē Manas avis, viņi min Pēterim uz kājām, cenšoties viņu pagrūst malā un apklusināt...

Kains nekad nav sapratis Ābelu; ak, Ābel... Es tevi nekad nepametīšu, Tavs Dievs ir tev līdzās, Tavs Dievs nāk ar veselu enģeļu leģionu, lai tevi aizstāvētu un samītu Manus ienaidniekus, kas ir arī tavi ienaidnieki; Es gatavoju Savus enģeļus, un Kains tevi nesatrieks, jo viņam nāksies pacelt roku pret Mani, savu Dievu; Es, Kungs, viņu pārsteigšu;

Manu Baznīcu apvienos Mana Svētā Sirds un jūsu Svētās Mātes Bezvainīgā Sirds; tāpat kā ir vienotas Mūsu abu Sirdis, būs vienota arī Mana Baznīca; Mana Baznīca būs Viena;

1988. gada 7. jūnijs

Kungs?

Es esmu; Es tev esmu ļoti tuvu, bērns, ieklausies Manos sirdspukstos... Es Savus enģeļus ievedīšu Savas Sirds dziļumos, lai tur viņi redz un sajūt Manas Brūces, viņi sajūtīs Sava Dieva brūces un tad viņu balss pacelsies tādā skaļumā pret Maniem ienaidniekiem, ka tie nodrebēs un zemes pamati tiks satricināti, kad viņi ieraudzīs Manu saplosīto Sirdi, bet savās sirdīs viņi sajūtīs degsmes pilnu mīlestību pret Mani, savu Dievu; šie enģeļi, kurus ir audzinājusi tava Svētā Māte, ar mīlestību ir tikuši gatavoti Mūsu¹ Baznīcas aizstāvībai; šie enģeļi ir gatavi atmaksāt launumu ar mīlestību;

nāc, Manas Svētās Sirds Vassula, Es, Kungs, tevi mīlu, palūkojies Manī un atceries, ka Es nāku ar Sirdi savā plaukstā, dāvādams to visai cilvēcei;² Es tik ļoti mīlu jūs visus!

(Iekšējā vīzijā es ieraudzīju Sauli un tās iekšienē – Jaunavu Mariju, Sirdi un Krustu.)

Vassula, neaizmirsti lūgties svēto Rožukroni;

Nē, Jēzu, es neaizmirsīšu.

nāc; mēs, mums?

Jā, Kungs, – mēs, mums. Lai ir slavēts Kungs!

1988. gada 8. jūnijs

Es esmu, palīdzēšu tev saprast kāda izteiciena būtību, kuru minēju vienā no vēstījumiem dažas dienas iepriekš; kad Es sacīju, ka „sastopoties ar Pēteri, tu tērpsies vecajo drānās”, Es vēlējos pateikt, ka Evaņģēlijs ir nemainīgs, – tam ir jātiek sludinātam tā, kā Es to sludināju; tad Es piemētināju, ka „Manas drānas ir vienkāršas”, vēlēdamies pateikt, ka tev ir jāsaprot Evaņģēlijs kā bērnam, bērna ticībā;

Vassula, mūsdienās daudzi priesteri vairs netic Maniem Noslēpumiem, tāpēc nesludina Evaņģēliju tā, kā tam būtu jātiek sludinātam; viņi tikai vēlas izpatikt jūsu laikmetam un kultūrai; šie priesteri ir tērpušies „jaunās drānās”, un tas nav Mans ietērps; viņiem būtu jāzina cik ļoti tas Mani apbēdina, jo Manam Evaņģēlijam jātiek sludinātam nekļūdīgi, bet Maniem Noslēpumiem arvien jāpaliek Noslēpumiem;

¹ Jēzus Kristus un Jaunavas Marijas Baznīca.

² Es sapratu, ka Kungam patīk dalīties Savos Darbos ar daudziem no mums, un daudzus Viņš aicina ņemt līdzdalību Viņa dievišķajā Plānā.

Pateicos Tev, Kungs! Slava Dievam. Āmen.

1988. gada 9. jūnijs

Vassula, Es, Kungs, tevi mīlu par spīti tavai nabadzībai, tu esi nabadzīga garā, bet Es esmu sacījis, ka „svētīgi ir garā nabadzīgie, jo viņiem pieder Debesu Valstība”; ak, Vassula, tieši tā rīkojamies Es un jūsu Svētā Māte; Mūsu Sirdis izvēlas grēcīgas dvēseles, garā nabadzīgos, pašus mazākos no Manas radības, lai atklātu Savus Apredzības Darbus un izjauktu to nodomus, kas sevi uzskata par gudriem; Mans Gars vienmēr izvēlēšies tos, kurus jūs uzskatāt par nicināmiem un par neko, lai apkaunotu gudros; Vassula, esi neatlaidīga,³ Es tev vienmēr palīdzēšu; nāc, – mēs, mums?

Jā, Kungs, mēs, mums.

Mēs, mums?

Jā, Jaunava Marija, mēs, mums.

1988. gada 10. jūnijs

(Runā Jaunava Marija.)

Es uzvarēšu ar svētā Rožukroņa palīdzību; meitiņ, šis solis ir daudzu citu nākotnes notikumu aizsākums; Vassula, apzinies, ka Fatimā Es parādījos kā Rožukroņa Karaliene un arī pie tevis Es nāku kā Rožukroņa Karaliene; Vassula, Es tevi bezgalīgi mīlu; vai tu esi gatava lūgties Rožukroni katru dienu?

Jā, es vēlos būt paklausīga Tev un Jēzum.

paklausība... pasaki Maniem bērniem, ka paklausība uzvar ļoti daudz ļaunuma;

Baznīca atdzīvosies, Mēs ar Jēzu vienmēr esam darbojušies kopā, jo Mūsu Sirdis ir vienotas; Jēzus Vissvētākā Sirds sagatavoja Miera un Mīlestības vēstījumus, kuriem caur tevi bija jānāk pasaulē; Viņš izvēlējās visvājāko, vismazāko un grēcīgāko no cilvēces bērniem, bet par spīti tam Jēzus tevi bezgalīgi mīl, Viņš izvēlējās tevi, lai parādītu pasaulei Savu bezgalīgo Žēlsirdību, lai caur tevi atklātu Savu Mīlestību;

radība, nāc atpakaļ, atgriezies pie Mums! Laiks ir gandrīz galā! Saklausī Mūsu saucienu; bērni, nav vairs daudz laika atlicis, mīļotie, sadzirdiet Mūsu balsi, sadzirdiet Mūsu lūgumu, sadzirdiet Sirdis, kuras jūs mīl; ieklausieties Mūsu savainotajās Sirdīs, kuras nemitīgi raud pēc jums, atgriezieties pie Mums!

1988. gada 20. jūnijs

ziedīn, izlasi Manā Grāmatā šos vārdus un pieraksti tos, Mana Vassula: „Es, Kungs, vēlos turpināt Savas apceres, vai tu atļausi Man, savam Dievam, tevi lietot?”

Jā, Kungs, bet nekad, lūdzu, neaizmirsti par manu nespēju to darīt!

Es neaizmirsīšu; tagad ieklausies Manī un uzziedi; izplati sev apkārt saldu, vīrakam līdzīgu smaržu, ļauj tai plūst pāri robežām;¹ svētī Mani, savu Dievu par visiem Maniem Darbiem un sludini Mana Vārda varenību; sludini, cik brīnišķīgi var būt Mani dievišķie Darbi, visam, ko Es saku, nekavējoties piepildās; iemāci viņiem netiesāt un neteikt: ”kas ir šis? kāpēc ir tas?”, jo viss tiks iemācīts paredzētajā laikā; palīdzi viņiem saprast un pateikt, ka „viss, ko Kungs dara, ir labi”; pienākot laikam, ikviena vajadzība tiks piepildīta; viņi nedrīkst teikt: „šis ir sliktāks par to”, jo viss pierādīs savu vērtību savā laikā;

³ Pielikt visus spēkus, lūdzoties svēto Rožukroni.

¹ Šis pravietojums ir piepildījies. Kungs mani ir sūtījis sludināt Viņa Godību daudzām tautām.

tāpēc tagad Es jums saku, lai jūs priecājaties un slavējiet Mani, savu Dievu; Es jūs visus mīlu! esiet vienoti ar Mani, sajūtiēt Mani, atpazīstiet Manu Klātbūtni un sekojiet Man;”
Jā, Kungs!

1988. gada 21. jūnijs

Kungs?

Es esmu; lūdzies par atjaunotni Manā Baznīcā, lūdz par dvēselēm, kuras pretojas Pētera autoritātei, lūdzies par tiem, kuri cenšas viņu apklusināt; patlaban dienas ir skaitītas un Mana Dvēsele slīgst bēdās, Manu Svēto Sirdi pārpilda rūgtums un Mana Dvēsele ilgojas, lai viņi atzītu savu Kļūdu;

tie, kuri pretojas Pēterim, pretojas arī Manai Baznīcai un Manam Likumam, viņi pretojas Man, savam Dievam un Kungam; viņi nosoda Manu avju Pēteri, tā nosodīdami manu Likumu; Iedomība ir padarījusi viņus aklus un viņi tie vairs skaidri neredz, ka, nosodot Pēteri, viņi neseiko Likumam, bet gan kļūst par Mana Likuma nosodītājiem! uzklausi, ko Gars saka Baznīcai! mīļotais², atgriezies, nāc atpakaļ! Es, Kungs, esmu izvēlējis Pēteri, – Pēteri, kurš šodien nes Jāņa Pāvila II vārdu; Es saku tev, mīļotais, viņu ir izvēlējusies Mana Svētā Sirds, tāpēc nāc atpakaļ un samierinies Manis dēļ, mīļotais, Es, Kungs, tev piedošu tavus grēkus un tevi šķīstīšu;

ATGRIEZIETIES! atgriezieties visi pie Pētera, jo Es, jūsu Dievs, pats esmu viņu izvēlējis, Es viņam esmu devis mācekļa mēli un kopā ar Mani viņš spēj atbildēt vispārējam pagurumam, ak, radība! vai tiešām tevī nav palicis gudrības? radība, tu nenovērtē to Neizmērojamo Mīlestību, ar kādu Es tevi mīlu, bet, neskatoties uz to, Es vēl arvien atbildu ikvienam, kurš Mani piesauc, Es esmu ar jums, kad esat nelaimē, Es esmu jūsu Patvērums;

šodien Es, Kungs, pievienošu vēl vienu bausli; raksti: „noliecieties, noliecieties, lai spētu samierināties un apvienoties, pazemojieties, lai spētu būt vienoti;”

bērniņ,

Jā, Kungs...

Es tev dodu Savu Mieru, esi paklausīga un ļauj Man tevi lietot tā, kā Es to vēlos, uzticies Man, tu esi sava Tēva Rokās;

Kungs, es Tev vienkārši sekoju, un tas dāvā manai dvēselei mieru. Kopā ar Tevi es jūtos kā bērns kopā ar savu māti, – Es tev pilnībā uzticos un kā bērns es vēlos paklausīt Tev.

atceries Manu Klātbūtni, Es esmu ar tevi; mēs, mums?

mēs, mums?

Jā, Kungs, jā, Jaunava Marija.

1988. gada 29. jūnijs

Kungs?

Es esmu; ziediņ, šī Mīlestība ar kādu Es mīlu visu cilvēci, nekad nav tikusi izprasta pilnībā, un tādēļ Es ciešu! Es ciešu ļoti dziļas sāpes, visudārgākā dvēsele, dāvā Man atpūtu, dāvā Man atpūtu, mīlot Mani;

Kungs, ja vien Es kādā veidā spētu remdēt Tavas sāpes un dalīties tajās, tad atļauj man to; lieto mani, lieto ikvienu manu šūnu, iemāci man Tevi mīlēt bezgalīgi.

Es tevi mīlu, Manas Vissvētākās Sirds Vassula, un mēs dalāmies it visā; vai apzinies, ka tu dalies Manā Krustā un Manās Ciešanās, ak, Vassula! Manas Asinis straumēm izplūst

² Attiecas uz bīskapu Lefeburu.

no Manas Miesas, Manis paša bērni – priesteri, bīskapi un kardināli, sit Mani krustā, atkritēji ir Manas Svētnīcas sirdī; Mani vistuvākie draugi ir nodevuši Mani, daudzi Mani ir atstājuši, daudzi – šautījuši; vislabākie draugi ir caurdūruši Mani, Es ciešu un eju Savu otro Ciešanu ceļu;

Mans Kungs...

mīli Mani, mīli Mani un atļauj izrunāt tos pašus vārdus, ko tev ir teicis tavs sargeņģelis: „neviens cilvēks nekad nav tik ļoti mīlējis savu eņģeli kā tu”; maziņā, kaut kādu dienu Es varētu tev teikt: „šajā laikmetā neviens cilvēks nav Mani mīlējis tik ļoti kā tu”;

(Vēlāk:

Šodien bīskaps Lefebrs tiek ekskomunicēts. Visu dienu mans gars bija ļoti nomākts.)

1988. gada 3. jūlijs

Mans Kungs?

bērniņ, miers lai ir ar tevi; Mana Baznīca atdzims, bet pirms atdzimšanas tā piedzīvos vēl lielākas ciešanas,¹ tā atrodas savu Pārbaudījumu sākumā; nāc, palūkojies uz Manas Taisnības Kausu;

(Es ieraudzīju skaistu zelta kausu, izrotātu ar dārgakmeņiem. Tas bija pilns līdz malām, un pietiktu tikai nedaudz to sakustināt, lai tas pārplūstu.)

vai redzi, cik tas ir pilns? uzmanies, tas tūlīt var līt pār malām! tikai šoreiz Mana Taisnība plūdīs pāri, tā izlīs pār tevi, radība, un atklās sen pravietoto izslēgšanu no Baznīcas, jūs tiksiet iegremdēti tumsībā; Es atnākšu kā zaglis tad, kad jūs to negaidīsiet;

Es esmu jūs brīdinājis, esmu jums devis zīmes, lai jūs paliktu nomodā, bet jūs visu esat noraidījuši; lai arī kā Es cenšos jūs brīdināt, jūs atsakāties atzīt Laiku Beigas, jūsu neticība Man ir absolūta; Mani brīdinājumi jūs šķīstīs un atgriezīs, tie nāks no dziļas līdzecietības pret jums; vai! tev, Mana radība; vai! jums, neticīgie, kuru neticība kļūs arvien dziļāka, un kas arvien vairāk vērsīsies pret Mani, jūsu gars, neziņas pārņemts, tiks Tumsas ierauts kā straumē;¹

radība! Man tevis ir tik ļoti žēl, Es tik ļoti ciešu, redzot tevi pazudušu uz mūžiem; Mani bērni, kuros esmu dvesis Savu dvesmu, atdzemdinādams jūs dzīvībai, konsekredams jūs vēl pirms jūsu dzimšanas, atgriezieties pie Manis! Mana Sirds tiek saplosīta, noskatoties uz tik daudziem, kuri tiks ievilkti šajā pilnīgās tumsas un mūžīgā soda straumē!

radība, lai arī tavi grēki ir sarkani kā purpurs, Es tik ļoti ilgojos tev piedot; nāc, nāc pie Manis, atgriezies pie Manis, sava Tēva, un Es pieņemšu tevi un izturēšos pret tevi tūkstoškārt mīļāk nekā „pazudušā dēla” tēvs; atgriezies pie Manis, vēl pirms Mans Kauss plūst pāri malām un Mana Taisnība izlīst pār jums, pārklājot jūs ar neskaitāmām čulgām, apdedzinot gan jūs, gan ikvienu dzīvu lietu jums apkārt; jūs gribēsiet elpot, bet visapkārt būs tikai svelmains vējš, kurš jūs iekšēji dedzinās un darīs līdzīgus dzīvai lāpai;

radība, apzinies, cik nenovēršama ir šī stunda; pašreiz tu vēl redzi ziedošus kokus, bet rīt neviens no tiem nebūs palicis pāri, tu tiksī pārklāta ar Sātana dūmiem, nāvējošu plīvuru; ak, apzinieties, ka šīs nelaimes un postu ir izraisījuši jūsu pašu ļaunie darbi un atkrišana, jūsu sacelšanās pret Mani; tagad nožēlojiet grēkus un atgriezieties, kamēr vēl ir laiks; Es esmu gatavs jums piedot;

Vassula, atļauj Man tevi lietot;

Jā, Kungs! Lai viss notiek saskaņā ar Tavu gribu!

¹ Daudz lielākas, nekā tā piedzīvo patlaban.

¹ Izrunājot šos vārdus, Dievs piedzīvoja sāpes un ļoti cieta.

esi Man patīkama, paklausī Man, savam Kungam, Es tevi nekad neatstāšu; Mana Svētā Sirds nes tev Mieru;

1988. gada 11. jūlijs

(Man ir grūti būt vienatnē, lai rakstītu, apkārt ir pārāk daudz cilvēku.)

ak. meitiņ, Es, Kungs, tevi mīlu, nāc un upurē Man visu, kas tev ir, pat savu grēcīgumu, un Es to visu vērsīšu par labu, Es, Kungs, esmu Dievišķs, un ikviena Man upurēta lieta var tikt Manas Dievišķības pārvērsta; Es šķīstīju katru darbu, ar Savu Šķīstumu Es varu pārveidot visu; Vassula, biežāk esi vienatnē, nāc pie Manis kaut uz pavisam īsu brītiņu;

(Vēlāk es vaicāju Jēzum, kādiem būt jābūt pirmajiem soļiem ceļā uz vienotību starp Romas katoļiem un pareizticīgajiem.)

Es dodu tev Savu Mieru;

Es tev upurēju savu gribu.

esi klusa un ieklausies; upurē Man savu gribu un ļauj Manai Vissvētākajai Sirdij palēkties priekā; iepriecini savu Dievu, atmodini Manu prieku, iepriecini Manu liesmojošo Sirdi; upurē Man savu gribu, – tu to upurē savam Tēvam, kurš tevi ir radījis; nāc, Es tev atbildēšu: taviem brāļiem² būs jāsaprot un jātic, ka tas esmu Es, Kungs, kas ilgojas jūs apvienot; taviem brāļiem būs jānotic, ka Es lietoju tevi kā Savu piezīmju grāmatiņu, lai pierakstītu Savas vēlmes, un viņiem visiem ir jāvēlas nokāpt no tiem augstajiem sēdekļiem, kurus viņi paši sev ir radījuši;

Mana pirmā Baznīca bija Šķīsta, Pazemīga un Mīlestības pilna; pašreizējā Baznīca vairāk atgādina troņu kolekciju; viņiem visiem būs jānokāpj no šiem augstajiem sēdekļiem, lai sekotu jaunajam Manis dotajam bauslim; Es mīlu Savus bērnus, bet šie Kaini viņus ir izdzēruši, Mans Nams ir padarīts par tuksnesi, kurā tagad aug tikai ērkšķi un dzelkšņi; Vassula, laiks ir pavisam tuvu, Mana atgriešanās ir drīza, Mīlestība nāks atpakaļ kā Mīlestība; Mīlestība tevi mīl;

necenties izprast, kāpēc Savu vēstījumu pierakstīšanai Es esmu izvēlējies tevi, zini tikai to, ka tieku īpaši pagodināts, izvēloties niecību; jo mazāka esi Tu, jo lielāks esmu Es, jo zemāka tu esi, jo vairāk Man ir jānoliecas, lai aizsniegtu tevi; esi pilnībā nekas, un ļauj Manam Garam elpot tevī, zemojies, lai apkārtējie varētu ieraudzīt vienīgi Mani; dvēsele, parādi Man pateicību, pakļaujoties un bieži upurējot savu gribu, tu pakļaujies Mīlestībai; mēs, mums?

Jā, mūžīgi mūžam.

1988. gada 14. jūlijs

(Kad biju Rodas salā, Jēzus svētīdams noskūpstīja daudzus krucifiksus un medaljonus.)

Miers lai ir ar tevi, Mans bērns; pateicies Man un, sastopoties ar Mani, pasmaidī; Vassula, viņi Mani nav ielaiduši tālāk par ārdurvīm... aizmirstot Mani un atgriežoties pie saviem sīkajiem pienākumiem, saproti?

mostieties! pie jūsu durvīm Esmu Es, Es stāvu kā ubags, redziet, jūsu Valdnieks lūdzas jūs kā ubags; Es lūdzos jūsu mīlestību, esiet labi, esiet pilnīgi, mīliet cits citu, biežāk nožēlojiet grēkus, bieži lūdzaties, un ne tikai par savu labumu, nāciet pie Manis tāpēc, ka Mani mīlat!

Es, Kungs, jūs mīlu; šo mīlestību jūs sapratīsiet, tikai nokļuvuši Debesīs; apskaujiet Mani tāpat kā Es, Kungs apskauju jūs; negrēkojiet vairs... Es pazīstu jūsu vājības, nepilnības,

² Romas katoļiem un pareizticīgajiem.

Es pazīstu jūsu dvēseles; nāciet pie Manis, nāciet un visu veltījiet Man, Es jūs izgreznošu; Vassula, pasaki viņiem, ka viņi iepazīs Mani labāk, ja pilnībā atvērs Man savas sirdis un atļaus tajās ienākt, tad Es būšu viņu vidū un klausīšos viņos;

Kungs, vai tas ir tad, kad mēs visi satiekamies?

jā; mēs, mums?

*Jā, Kungs.*¹

Vassula, Mans bērns,

Jā, Jaunava Marija...

iepriecini Mani un kopā ar pārējiem Maniem bērniem nāc pie Manis²; Es svētīšu katru no jums, Es jūs mīlu;

Es Tevi svētīju.

atgādinu viņiem, ka Es, Kungs, vēl arvien viņus aicinu, Es vēlos, lai viņi nāk un tuvojas Man, kādēļ gan vajadzētu bēguļot no Mīlestības? Es vienmēr esmu aiz Sava Tabernākula un pacietīgi gaidu, lai kāds atnāktu pie Manis ... ak, vai! Es vēl arvien tikai gaidu...

sargieties no Sātana, kurš vienmēr atrod visdažādākos aizbaidinājumus, liekot jums noticēt, ka tie ir pieņemami un nopietni, viņš pasniedz tos kā tik saprātīgus, lai tikai jūs nenāktu pie Manis;

Es mīlu ikvienu no jums, dari viņiem zināmu, ka Es tevi nemīlu vairāk kā mīlu viņus, tieši to kādiem no viņiem būtu pilnībā jāizprot, ja viņi lasa Manus Mīlestības un Miera vēstījumus, tad viņi arī sapratīs; Es, Kungs, mīlu visus vienādi, Es to atkārtoju tiem, kuri to vēl nav sapratuši, tāpēc, nāciet pie Manis, apmeklējiet Mani, nāciet un dzeriet no Manis, un jums slāps arvien vairāk pēc Manis; nāciet un ēdiet no Manis, un jūs vēl vairāk ilgosieties pēc Manis; atveriet savas sirdis un pieņemiet Mani, neļaujiet Man palikt durvju ārpusē! ieaiciniet Mani savās sirdīs, Es zinu visas jūsu vajadzības, Es zinu jūsu vājības, jūsu dvēselei vajag Manis un tikai caur Mani jūs ieiesiet Paradīzē; kādēļ jūs atļaujat Manam ienaidniekam sagūstīt savu dvēseli viņa izliktajos tīklos?

atgriezieties pie Manis, sastopieties ar Mani, mācieties, lasot Manu Svēto Vārdu; laiks, ko pavadāt lasot Mani, nebūs veltīgs, jūs taču varat atdot savam Pestītājam vienu stundu no savas dienas?

mīliet cits citu, turiet mieru savā starpā; piedodiet tieši tāpat, kā Es esmu piedēvis jūsu grēkus; ļaunumam atmaksājiet ar mīlestību, esiet labi! esiet pilnīgi! nāciet, Mīlestība jūs mīl un Mīlestība nekad jūs neatstās, Mīlestība jums palīdzēs un vadīs jūs līdz galam;

Svētdiena, Marinas svētki.

Vassula, Mana Nevainīgā Sirds vienmēr ir prieka pilna, sastopoties ar Maniem bērniem mazajā Cambikas kapelā; Es, jūsu svētā Māte, mīlu ikvienu no jums; nāciet, mēs, mums?

Jā, Jaunava Marija, mēs, mums. (Rodieši man bija iedevuši krucifiksus un medaļonus, vēlēdamies, lai Jēzus tos noskūpstā.) Kungs?

Es esmu;

Kungs, vai Tu vēlies noskūpstīt šos priekšmetus un tos svētīt?

pacel tos pie Manām lūpām, tie visi tiks svētīti;

(Es visu pacēlu pie Kunga lūpām.)

1988. gada 25. jūlijs

¹ Jēzus nebija īpaši apmierināts ar Rodas iedzīvotāju attieksmi.

² Cambikas kapela atrodas pašā kraujas virsotnē un no tās paveras skats uz Vidusjūru. Tā ir pazīstama ar savu Dievmātes brīnumdarītājas ikonu. Īpaši pazīstama tā ir laulātiem pāriem, kuri ir lūguši bērnu.

Jēzu...

Es esmu; iemāci Maniem bērniem lūgt lūgšanas, kuras esmu tev devis;

Kungs, vai Tu runā par tām trijām lūgšanām?

tieši tā; mīlotā, veltī sevi pilnībā Man, meklē Manu labumu un pagodini Mani;

Kungs, ar Tavu palīdzību.

esi atkarīga no Mani, Es tevi vadīšu līdz galam, un paredzētajā laikā viss tiks piepildīts; Manus Darbus var salīdzināt ar Vīnakoku, tāpat kā šis koks, arī Mani Darbi uzplauks un, pienākot ražas laikam, nesīs augļus; Manis dēļ paciet grūtības, ar kurām sastopies, un ļaujies uz Mani, savu Dievu; nezaudē pašāvēību; tavš laikmets ir tuksnesis, neļauj šim sausumam tevi iespaidot, Mans bērns; tev ir jāuzticas Man, vai Es neesmu piecēlis tevi no mirušajiem?

Es esmu Gaisma un Dzīvība, atļauj Man dažkārt tevi pārbaudīt, atļauj Man tevi vadīt aklā ticībā, atļauj Man pārbaudīt tavu mīlestību uz Mani, atļauj Man paplašināt šo mīlestību; esi Manas Gaismas bērns, kurš dzīvo Manā Gaismā; Es esmu pasaules Gaisma, kas tevi izgrezno; paliec Man uzticīga;

1988. gada 25. jūlijs

Mans laiks ir tuvu, un Es atnāksu pie tevis negaidīti kā zaglis; Jeruzaleme, Es tevi iepriekš nebrīdināšu! tu esi nodevusi Mani, savu Kungu, un tavas sirds pašā vidū ir iesakņojies ļaunums, jā, Jeruzaleme, tevī guļ Šķēpa uzgalis, nodevība un ķecerība ir iesūkusies tevī;

kā gan tu esi spējusi noticēt, ka Es varētu nepamanīt tavu grēcīgumu! Es nāku pie tevis negaidot, Es nāku, lai tevi gāztu, tagad Es stāvu pie pašām durvīm un kā zibens Es nonāksu pār tevi un iznīcināšu tevi; tu esi devusi priekšroku Mana pretnieka spēkam un nevis Manai Žēlastībai; tu esi izvēlējusies grēcīgumu, atbalstījusies uz Melnā nezvēra tā vietā, lai izvēlētos Mani, Gaismu; Es nāksu un pats ar Savu Roku apgāzīšu tavus sēdekļus, gāzdamš visus ļauna darītājus, kuri bloķē Ceļu, kas ved pie Patiesības;

Jeruzaleme, šis ir tikai tavu pārbaudījumu sākums, Es tevi šķīstīšu un attīrīšu Savā Ugunī, Es iznīdēšu tava ļaunuma saknes, sadedzinot tās un visas mācības, kas padara dzeltenīgi vecu Manu Miesu, jūs vairs negribat savu ganu¹; Iedomības, Nepaklausības un Nekārtības apdullināti, – vai tiešām jūs domājat izdzīvot? jūs esat mērdējuši badā Manus jērus, dzīvojot Nepaklausībā un meklējami savu labumu, nevis Manējo;

Jeruzaleme! tu Man sagādā tik daudz sāpju; Es vienmēr esmu ilgojies jūs visus apvienot un sapulcināt tavus bērnus, kā vista sapulcina cālēnus zem saviem spārniem, tos pasargājot, bet jūs negribējāt... noraugoties uz visām netaisnībām Manā Namā, no Manām un tavas Svētās Mātes acīm nemitīgi ir plūdušas asins asaru straumes; Es jūs esmu mīlējis ar mūžīgu Mīlestību, bet Manis paša draugi ir Mani nodevuši un ievainojuši... Mana Žēlsirdība ir liela, un Es vēlos jums pilnībā piedot; Es vairs neraudzīšos uz Savām Brūcēm, Es vēlos aizmirst jūsu grēkus;

Vassula, viņi Mani ir nemitīgi šaustījuši, tomēr, noraugoties uz šīm asajām sāpēm, Es vēlos viņiem piedot un aizmirst... nāc, bērns, paliec Manā Svētajā Sirdī; Mīlestība ir izslāpusi pēc mīlestības;

(Jēzus lūpas bija izkaltušas kā pergaments.)

tagad atpūties, Es esmu ar tevi; lūdzies par dvēselēm, kuras Mani atgrūž, atvieglo Manas sāpes ar savu mīlestību; iepriecini savu Dievu, savu Tēti; nāc, mēs, mums?

¹ Pāvests Jānis Pāvils II.

Jā, Abba! (Es atkal jutos ļoti aizkustināta un izjutu lielu žēlumu pret mūsu Tēti, kura Mīlestība tiek noraidīta.)

Vassula, žēlo savus brāļus, izjūti žēlumu pret viņu kritieniem un aklumu, un lūdzies par viņiem;

1988. gada 26. jūlijs

Kungs?

Mana Baznīca ir tikusi nežēlīgi ievainota... un drīz vien Tās pamati tiks satricināti; pirms tam tiks ar saknēm izrauti visi, kuri ir cirtuši tai Brūces, kuri Manā Miesā ir apvienojušies ar nolūku darīt tai ļaunu;

šis ir tikai Viņas pārbaudījumu sākums; Jeruzalemes sienas sagrūs, pārvēršoties putekļu saujā, lai Mana Jaunā Jeruzaleme varētu tikt uzcelta; Es, Kungs, pats viņu uzcelšu no jauna, Es atjaunošu tās sienas, Es to izgreznošu, lai jūs visi varētu patverties zem viņas jaunā jumta, Jaunajām Debesīm un Jaunās Zemes un Mīlestības atgriezīsies virs zemes kā Mīlestība, tā dzīvos jūsu vidū; Es būšu jūsu Dievs, un jūs visi dzīvosiet mierā zem Mana Vārda, jūsu garu piepildīs svētums un šķīstība;

jā, Vassula, Es nonāksu no augšienes kā zibens un pilnībā to atjaunošu; pārbaudījumu būs daudz, jo viņi ir izpostījuši Manu Namu, viņi to ir izlaupījuši; vai tu saproti, Vassula, ja nama saimnieks būtu uzticējies namu saviem kalpiem, stingri pieteikdams uzturēt namu kārtībā un uzmanīties no laupītājiem, bet tie savā vienaldzībā un nevērībā nebūtu ievērojuši viņa norādījumus, tad atgriezdamies saimnieks atrastu savus kalpus guļam, savu namu izlaupītu, visu vērtīgo – aiznestu; ja šie kalpi nebūs paklausījuši, bet sacēlušies pret saimnieka pavēlēm, tad, saimniekam atgriežoties, viņi tiks sodīti ar vislielāko bardzību;

atgriezdamies Es ieraudzīšu Savu Namu izpostītu, un tajā trūks daudzu Pamata sastāvdaļu; Manas avis būs izklīdētas un nomērdētas badā; ak Vassula, Man tik daudz kas ir jāsalabo! Manis stādīto liliju un rožu vietā aug vienīgi ērkšķi, tie vienu pēc otra ir nomākuši Manus ziedus; izauguši ar Sātana palīdzību, tie ar saviem valgiem cenšas apvīties ap Manu Ziedu;¹ ar katru dienu tie nonāk arvien tuvāk viņam, uzmācoties ar saviem indes pilnajiem dzeloņiem, šie ērkšķi viņu nožņaus; Pēteris ir iemānīts slazdos un stāv bezpalīdzīgs viņu vidū;

Vassula?

Jā, Svētā Māte.

tici; viss notiekošais liek Mana Dēla Miesai noasiņot vēl vairāk; Pētera gals ir tuvu; pietrūkst Mīlestības;

1988. gada 27. jūlijs

Kungs?

Es esmu; esi Man patīkama un atpazīsti Manu Klātbūtni, Es esmu klātesošs, Es klausos, Es esmu jūsu vidū, centies;

Es cenšos...

Pieliec pūles, seko Maniem norādījumiem un ieslēdz Mani savā sirdī;

Jā, Kungs.

visu, ko dari, dari to Man un vienīgi Man; nāc, Es tev dažkārt atgādināšu par savu Klātbūtni, nešaubies – pat ne uz mirkli ne; padziļini izpratni par darbu, ko esmu tev devis;

¹ Pāvests Jānis Pāvils II.

strādā pazemīgi, pilnībā paļaujoties uz Mani; kļūsti pēc iespējas mazāka, lai tikai Es būtu redzams, ļauj Manam Garam dvest tavā niecīgumā, iepriecini Mani šādā veidā, viss, ko esmu tev devis, ir Mans; atraujies pavisam no šīs pasaules, lai izjustu Mani un pilnībā piederētu Man; Es, Kungs, esmu tavš Skolotājs, un Mani Vārdi izriet no Gudrības; mēs, mums? kopā ar tavu svēto Ģimeni;
Jā, Kungs, jā Svētā Māte.

1988. gada 29. jūlijs

mīļotie! ļaujiet jūsu vidū uzplaukt mīlestībai un sajūtiēt Manu Klātbūtni; sajūtiēt to dziļo Mīlestību, kas Man ir uz jums visiem, un ticiet šai Mīlestībai; Es esmu Mīlestības Avots, Mans Gars ir pār jums, nāciet... Es vēlos, lai jūs kļūtu šķīsti, svēti, pazemīgi un žēlsirdīgi; ļaujiet Man izplest šo mīlestību, kas jums ir uz Mani, līdz tā kļūst neierobežota; atļaujiet Man, jūsu Kungam, izliet jūsu sirdīs Manu pāriplūstošo Mīlestību un pārņemt ar to visu jūsu būtību, lai, plūstot pāri malām, šī cildenā, dievišķā Mīlestība piepilda šo pasauli, pagodinot Manu Baznīcu; atļaujiet sev pasmelt šajā bezgalīgajā Mīlestībā un piepildiet tajā savas sirdis;

mīļotie brāļi, viss, ko sagaidu no jums, ir mīlestība, uzticība un šķīstība; maziņie, pienākot pārbaudījumu laikam, nezaudējiet drosmi, Es jūs nekad neatstāšu; Es esmu jūsu Gans un esmu jūs apslēpis zem Sava apmetņa, kopā ar Mani jūs ēdīsiet un kopā ar Mani jūs nekad nebūsiet izslāpuši;

izturieties cits pret citu, kā Es izturos pret jums, mīliet cits citu, kā Es jūs mīlu, esiet cits pret citu atsaucīgi, kā Es vienmēr atsaucos uz jūsu lūgšanām; ēdiet no Manis un nepieņemiet Sātana augļus, tie ir neuzticība, skaudība, vienotības trūkums, neķītrība; esiet kā viens! esiet pilnīgi! ļaujiet Manam Namam atmirdzēt šķīstībā, ļaujiet Manai Taisnības rasai nonākt pār jums, izklienot smagos negaisa mākoņus; atļaujiet Manai Gaismai pāršķelt satumsušās debesis, neatstājot vietu tumsībai un ļaunumam; esiet kā ziedi, kas pavēršas pret sauli, atļaujiet Maniem siltajiem stariem atdzīvināt jūsu svētumu, šķīstību, vienotību un mīlestību; vienmēr sekojiet Manam Mīlestības bauslim mīlēt citam citu, kā Es, Kungs, jūs mīlu;

Es, Kungs Jēzus Kristus, jūs bezgalīgi mīlu un Es nākšu drīz, Es svētīju ikvienu no jums;
IXΘΥΣ

1988. gada 2. augusts

Es, Kungs, esmu bezgalīgi žēlīgs un Manai Žēlsirdībai nav līdzīgas; Mana Žēlsirdība ir neizdibināma un neizmērojama; radība! Jūsu grēki ir melni kā ogles, – ja Mana Žēlsirdība nebūtu bezgalīga, Mana Taisnība jau sen būtu jūs iznīcinājusi; patlaban Es stāvu pie jūsu durvīm, bet Es ienākšu kā zaglis, tāpēc ņemiet vērā Manas Zīmes, esiet gatavi; Vassula, lūdzies par tiem, kuri vēl arvien Man pretojas, par tiem, kuri Mani apvaino un apēno pasauli, nosodīdami Manas avis, kas staigā pa pareizo ceļu; atbrīvo viņus, atbrīvo viņus, atvedot pie Manis; ak Vassula! mazais jēriņ, paliec Manā tuvumā, dzīvo paslēpusies zem Mana Apmetņa, paslēpusies Manā Sirdī; Pestīšana nāks no Manis, atļauj Man tevi lietot,
Jā, Kungs.

meitiņ, neaizmirsti Manu Klātbūtni; mēs, mums, mūžīgi mūžam;
(Jaunava Marija:) mēs, mums, mēs kopā;

1988. gada 4. augusts

Roma. Publiskās audienes laikā pie pāvesta man izdevās kādu no vēstījumiem novietot zem pāvesta drēbju jostas. Šis mirklis tika iemūžināts arī fotogrāfijā. Jēzus šai laikā stāvēja man blakus. Es redzēju, ka visu dienu Viņa seju rotāja plašs smaids.

Jēzu?

ziedīn, Es esmu; necenties izprast Manus Ceļus,¹ esi vienkārša, pieņem visu, kas nāk no Manis; Es, Kungs, esmu tevi ievēdis Savā Namā, Es esmu tevi aizvedis uz satikšanos ar Manu mīloto kalpu Jāni Pāvilu II; manas sirds iemīļotā, tu paklausīji Man, tu Man uzticējies, tu palāvēs uz Mani, priecājies, dvēsele! Jo Es, tavs Kungs, sajūtu prieku! Vienkāršība Mani valdzina visvairāk, bet paklausība tieši aizskar Manu Svēto Sirdi, jo tā ir Ierocis cīņai pret ļauno garu;

Kungs, vai tas bija pareizi, ka novietoju vēstuli pie pāvesta jostas?

tu Man paklausīji, – lai tas ir piemērs arī visiem pārējiem; lai arī cik smaga šī situācija tev šķiet, uzticies Man un paklausī; redzot, ka tu Man paklausī un dari Manu Gribu, Es vienmēr tev palīdzēšu; necenties saprast, kāpēc esmu lūdzis tev to darīt Manā labā, vienkārši atceries, ka tas esmu Es, Kungs, kurš vienos jūs visus zem Sava Vārda un Manā Spēkā tiks piepildītas visas Manas vēlmes;

ļauj Manam pirkstam palikt uz tevis, Mans bērns, ļauj Man tevi lietot šādā veidā, ļauj Man atstāt Savu plīvuru pār tevi, kas pasargātu tevi no ļaunā un no pārlietas sajūsmas par visām žēlastībām, kuras izleju pār tevi; Es, tavs Dievs, tevi mīlu un nekad tevi nepameišu, pat viskritiskākajās situācijās; Mīlestība tevi iedvesmos, Gudrība mīl dzīvību, Gudrības vārds ir Svētums, un tā tiek dota visiem tiem, kuri Man paklausa; ikviens padoms ir nācis no Gudrības; palaujies uz Mani un sēj Svētuma sēklas;¹ miers lai ir ar tevi; nāc, atceries Manu Svēto Klātbūtni; uzsmaidi Man;

(Tai pašā dienā, tikai vēlāk:) Kungs?

Es esmu, esi svētīta; raugies, lai tava lampa deg, jo cīņa vēl nav galā; Es vēlos, lai visi tie, kas atzīst Mani par savu Ganu, izplata Manu Vārdu, lai tas varētu sasniegt Pētera ausis, un lai viņi iepriecina Mani, pūloties vairāk nekā jebkad iepriekš, jo cīņa nav galā; Es tevi vadīju, lai tu tuvotos Pēterim pazemībā; Es būšu Vienīgais un Absolūtais, kurš spēs atdzīvināt Savu Baznīcu; Es paveikšu pilnīgi visu; ļauj Manam Vārdam būt tai lāpai, kas tevi vada Manis izvēlētajā ceļā; ļauj Man apgaismot tavu ceļu, un tu nepaklupsi; Es vadīšu tavus soļus un svētīšu ikvienu no tiem, nāc;

(Es atnesu dažādus svētus priekšmetus, lai Jēzus tos svētītu.)

saderinātā, Es esmu pilnībā klātesošs, saņem Manu Mieru, saproti, ka Es vienmēr esmu gatavs svētīt un noskūpstīt katru lietu, kuru tu Man atnes; pacel tās pie Manām lūpām;

1988. gada 5. augusts

Mans Dievs?

Es Esmu; Vassula, Es vēlos tev ļoti skaidri pateikt, saproti, ka šis nav laiks gulēšanai, – tu piedalies savas Mātes vadītajā Cīņā; Es esmu tevi nozīmējis par Savu vēstnesi, tāpēc cīnies šo labo cīņu, uzvari ļaunumu ar mīlestību, apzinies Sātana lamatas, sargies no nepatiesības, esi nomodā pati par sevi; tu esi pieņēmusi Manus vēstījumus tāds, kādi tie patiesībā ir, izproti to pilnību, dzīvo Man, Es vēlos dalīties Savos Darbos; pieliec visas

¹ Tas man atgādināja Dieva prasību Ābrahamam upurēt viņa vienīgo dēlu.

¹ Te domāta Gudrība.

pūles, lai pabeigtu savu misiju, pagodinot Mani; tavas pūles nav veltīgas; meditāciju laikā Es tev dāvāšu žēlastību sajūst Manas Brūces;

1988. gada 6. augusts

Vassula,² nekad nezaudē drosmi, Es esmu tev līdzās; ieej Jēzus Brūcēs, ienāc Manā sāpju pilnajā Sirdī un sajūti Manas ciešanas, sajūti, kā Es raudu;

Es nāku pie daudziem,³ un rādu viņiem Manu Sirdi; Es dāvāju zīmes, liekot Saviem attēliem raudāt; Es parādos visdažādākajās vietās, bet Manu bērnu sirdis ir pārklājuši bieža garoza, neticības slānis; viņi izsmej ticīgos, Dieva Vārds viņiem neko nenožīmē, Dieva aicinājumi netiek ņemti vērā, un tie pievērš maz vērības Mūsu brīdinājumiem; neviens nevēlas ieklausīties atklāsmēs, kuras izrunājusi Dieva Mute; tava laikmeta ticība ir iztukšojusies, to ir aizslaucījusi neiecietība, izvirtība, nežēlība un kaunpilna uzvedība; Mana Bezvainīgā Sirds ir sāpju pilna, Mana roka vairs nespēj noturēt Dieva roku, lai tā nekristu pār jums;

Baznīcai ir jātop atdzīvinātai, tās šķīstīšanās laiks ir gandrīz galā; Svētais Gars nāks pār jums, dāvādams cerību, mīlestību un ticību, Viņš atjaunos jūsu ticību un pabaros dvēseli, un tas taps zināms kā Lielā Atgriešanās, kā Mūžīgā Strauta izviršana, kā Ziedu uzplaukšana; Baznīcas šķīstīšanās sagatavos jūs sastapties ar Jaunām Debesīm un Jaunu Zemi, Tā sagatavos jūs sastapties ar jūsu Dievu; izprotiet to dziļo Mīlestību, kāda Man ir uz ikvienu no jums; mēs, mums?

Jā, mēs, mums.

nāc;

(Dievmāte mūs aizveda uz svētā Silvestra baznīcu. Tajā viņa mums vēlējās parādīt pašreizējo Baznīcas stāvokli, savu ievainojumu dēļ tā ir gandrīz mirusi, bet Jēzum pieeļoties, atdzīvosies arī Baznīca.)

1988. gada 7. augusts

Es vēlos, lai tu Mani sajustu, lai tu sajustu to, pēc kā ilgojas Mana Sirds, lai tu sajustu Manas slāpes pēc mīlestības, Manu vēlmi pasargāt tevi Savā tuvumā; Es ilgojos, lai tu sajustu Manu greizsirdīgo mīlestību uz visu cilvēci; atsakies no savām ambīcijām, lai tev nepaliktu nevienas, Manā Klātbūtnē tās ir liekas; Es esmu Tas, Kurš tevi baro, ļauj Maniem Darbiem būt pilnībā Manējiem, un pieņem to veidu, kādā Es tevi vadu; ienāc Manā Svētajā Sirdī; Es tevi svētīju;

1988. gada 8. augusts

mīļotā, Es vēlos tev atgādināt, ka esmu tavš Gans, kurš tevi ir meklējis un beidzot atradis; tu gulēji mirusi citu mirušo vidū, Es esmu Augšāmcelšanās, un vienīgi caur Mani tu atrādīsi dzīvību, Mūžīgo Dzīvību; bet atgrieždamies Gans atklās, ka Viņa jēri ir izklīdināti un daudzi mirst badā, bet Ganāmpulkam ir uzbrukuši Viņa paša draugi; Manas avis, neaprūpētas un badā nomērdētas, guļ mirušas, bet šie gani, kuri bija atbildīgi par Manu Ganāmpulku, ir bijuši nepaklausīgi un neuzticami, un Es viņus aizvāksu, lai nepieļautu vēl dziļāku postu; šos notikumus dēvēs par Baznīcas lielo Pārbaudījumu; nāc, tu mācies, Mīlestība tevi mīl;

² Runāja Jaunava Marija.

³ Marija vēlējās pateikt, ka Viņa parādās daudziem.

1988. gada 9. augusts

Jēzu?

Es esmu, mīlotā dvēsele, Es tik ļoti tevi mīlu; Baznīca atdzīvosies caur Mani, atļauj Man atklāties caur tevi; tu esi Manas mirres, izlej savu smaržu pār Mani, Savu Kungu; Es tev esmu rādījis Savu Svēto Sirdi, Es esmu nācis pie tevis, dvēsele, lai mācītu tev Savus Ceļus un vestu tevi pie Patiesības; tava paaudze meklē Patiesību, un Patiesība ir Mīlestība, bet mīlestības viņos pietrūkst; Mans Vārds¹ viņiem neko nenožīmē, vairs neko, lai arī Mana Žēlsirdība pār tiem, kuri Mani apgāna, ir liela;

Mana radība ir pametusi Manus ceļus un atļāvusi sevi vadīt aklajiem ceļa rādītājiem; viņi ir sadumpojušies pret Manu Likumu un māca svešus likumus, radība! ja vien jūs spētu aptvert, cik ļoti esat pietuvojušies Krišanai! rūpējieties cits par citu² tā vietā, lai cits citu vajātu; iemācieties Manus Ceļus, Gudrības Ceļus, lai ikviena darbība vai doma būtu pārklāta ar Mīlestību;

ziedīn, Es esmu tavš uzticamais Sargs, tāpēc uzticies Man, Es tevi sargāju Savā Gaismā, Es tevi padzirdu ar Savu sulu; uzticies Man, savam Dievam, jo esmu tev piešķīris īpašu labvēlību; Es vienmēr būšu tavā tuvumā, lai tevi izgreznotu; Es esmu Vienmēr Uzticamais;

nāc, mēs, mums; Es vienota ar Mani;

Mans Dievs, es Tev pateicos! (Es atskārtu Dieva skaistumu un tik ļoti priecājos, ka varu būt Viņa apņemta.)

1988. gada 9. augusts

(Jaunava Marija.)

cīņa nav beigusies; ja vien tu zinātu, cik daudz dvēseļu katru dienu pazūd ellē! viņu skaits ir satraucošs...

(Es pavaicāju, kas ir šie cilvēki.)

sākot no kardināliem¹ un beidzot ar ...bērniem; tavš laikmets ir degradējies; tam patiešām ir bijis jāklūst par Mūsu pretinieka valdīšanas laiku, pašlaik viņa vara izpaužas visā tās pilnībā; ak, Vassula... Dievs skaita dienas, kad varēs izliet Savu rasu, kas jūs atkal pārvērtīs Jaunā un Bagātīgā Dārzā; šie būs Jaunie Vasarsvētki, tagad nāciet, visi lokiet ceļus un lūdziet Kungu par šo Godības pilno Notikumu; lūdziet par Viņa Atnākšanu, lūdziet, lai Mīlestība atgriežas;

Es, Vassula, esmu Rožukroņa Karaliene;

Svētā Māte, kāpēc Tu vienmēr atklāj sevi tieši šajā veidā? Vai Tavā vēstījumā ir ietverta īpaša zīme?

jā, viss, ko Es sacīju Fatimā, piepildīsies vēl pirms šī laikmeta beigām; tagad nāc, atpūties Manā Bezvainīgajā Sirdī un Jēzus Vissvētākajā Sirdī; iepriecini Viņu ar savu kalpošanu, kā tu jau to dari un izlabo to kļūdas, kuri Mūs nemīl; mēs, mums?

Jā, mūžīgi.

1988. gada 15. augusts

¹ Viņa Vārds ir MĪLESTĪBA.

² Šie vārdi attiecas uz Baznīcas pārstāvjiem.

¹ Jutu, ka Marija vilcinās turpināt teikumu, un izjutu Viņa sāpes...

Es, Kungs, tevi svētīju; Mana Vissvētākā Sirds, sāpju pilna, smagi strādā; ērkšķiem sadurts, Es meklēju atpūtu un mierinājumu tajos, kuri Mani mīl un Mani meklē; Es vērsos pie Savām mazajām dvēselēm un tās sasniedzu, jo viņu mazumā Es rodu Sev atpūtu, Es rodu Sev mierinājumu;

Jēzu, sajūtot Tevī šīs sāpes, paliek tik smagi...

lūdzies par tām dvēselēm, kurām ir vajadzīga pestīšana, lūdz Mani, jo Mans Vārds ir „Tas, Kurš glābj”; stundas aizlido, ir pienākušas atmaksas dienas, ir pienācis laiks sodam; šī laikmeta netaisnība ir tik liela un atkrišana tik smaga, ka Mūsu Sirdis ir caurdurtas no visām pusēm, to ir izdarījušas cilvēku netaisnība un drausmīgie pret Mums vērstie apvainojumi;

Es jūs lūdzu, atgriezties pie Manis un pievērsties Man, un Es jums pieдошу! tverieties cieši pie Mīlestības, un Es jūs aplaistīšu ar Savām svētībām; savstarpējās attiecībās esiet taisnīgi un laipni cits pret citu, mīliet cits citu, kļūstiet par Manas Gaismas bērniem; izprotiet, kādēļ ar jums ir notikušas tik daudzas nelaimes, – tās ir izraisījis jūsu dvēselēs uzkrātais ļaunums; atgriezties pie Manis un ļaujiet Manām Asinīm jūs šķīstīt;

(Vēlāk:)

Mani bērni, Es esmu jūsu Svētā Māte, atgriezties pie Dieva; Es jūs lūdzu atgriezties pie Viņa, un Viņš jums piedos, Viņa Žēlsirdība nolaižas pār jums līdzīgi rasai; radība, līdzīgi ziedam tu atvērsies un uzņemsī sevi Viņa Gaismu; Es jūs aicinu, Es jūs iedrošinu, bet cik daudzi no jums pazīst Mūsu Aicinājumus? cik daudz ir to, kuri tiem tic? Mana Sirds ar sāpēm atzīst, ka tādu ir tikai neliela saujīņa; šīs paaudzes sirds ir pārvērtusies granītā, racionālisms tos ir padarījis aklus, un viņi ir aizmirsuši Dieva ceļus, viņi ir aizmirsuši Dieva brīnumus; viņi ir aizmirsuši, ka Dievs ir Visvarens un Žēlsirdības pilns, un vēl nekad Viņa radība nav kritusi tik zemu, pat ne Sodomas un Gomoras dienās ne; jūsu vienaldzība ir caururbusi Mūžību, un jūsu ticības trūkums jūs notiesā; jūs nerimstoši un nežēlīgi vajājat Manas Parādīšanās un tos, kurus Dievs ir svētījis, dodams Savus vēstījumus, un tas kļūs par vienu no jūsu krišanas iemesliem;

Es, jūsu Svētā Māte un jūsu Pestītāja Māte, jūs lūdzu: nožēlojiet grēkus un mainieties, atgriezties pie Mums un dzīvojiet svēti Dieva acu priekšā, esiet gatavi sastapties ar Viņu, lai jūsu rokas būtu labu darbu pilnas un šķīstas;

(Pēc baznīcas apmeklējuma man nācās nokāpt pa garām kāpnēm. Lai arī apkārt nebija manāms neviens zieds, tikai cements, es jutos tā, it kā staigātu pa rožu dārzu.)

(Vēlāk:)

Es tevi aplaistīju ar Savu smaržu, Es vēlējos, lai tu sajustu Manu Klātbūtni; Es devu tev šo dāvanu, lai atgādinātu, cik mīla tu Mums esi, bērniņ; Es esmu tava Svētā Māte un esmu laimīga, ka tu atkal esi Mūsu tuvumā; mīlotā, Es svētīju tevi un visu tavu ģimeni;

Svētā Māte, es tev pateicos par visu. Es tevi svētīju.

Ziediņ,

Jā, Jēzu.

tu drīkstī saukt savu Svēto Māti par Māmiņu; kopš šī brīža esi ar Viņu tikpat tuvās attiecībās kā ar Mani; mēs, mums, neaizmirsti Manis mācīto;

Jā, Kungs.

Es, Kungs, svētīju ikvienu no jums;

IXΘΥΣ

1988. gada 16. augusts

Kungs?

Es esmu; nekad nešaubies, Tas esmu Es, Jēzus Kristus; Es esmu tevi saucis no Sava Krusta, Es saucu tevi Savā Agonijā, jo vēlējos Tev atklāt, kāds Es, Savas Baznīcas Galva, izskatos mūsdienās; Mans Tēls¹, miris un guļošs Savas Mātes rokās, simboliski parāda jums to, kā jūsu atkrišana ir nodevusi Manu Baznīcu;

redzi, meitiņ, esmu tev parādījis pašreizējās Baznīcas patieso stāvokli, tu esi sajutusi Manas Mātes sāpes un esi redzējusi Viņas rokās Manu mirušo Ķermeni, nodotu, saplosītu, šaustītu, caurdurtu un piesistu krustā, un tieši tāda šodien ir Mana Baznīca; Mana Māte to apraud ar asiņainām asarām, tāpat kā viņa apraudāja Manu Miesu Golgātā, tomēr pavisam drīz Baznīca tiks atjaunota, pārveidota un augšāmcelta, tāpat kā Es, Kungs, esmu piedzīvojis Augšāmcelšanos! Baznīca vairs neatradīsies šai nožēlojamajā stāvoklī, Mani ienaidnieki ir iznīcinājuši Manu Templi, bet ar Savu Spēku no Augšienes un Savu žēlastību Es, Kungs, to atjaunošu trijās dienās;

Es jums apsolu, ka Mana Baznīca atdzīvosies un Es būšu To atjaunojis un pārveidojis tāpat kā Es tiku pārveidots; Es no jauna uzcelšu Savu Namu un Taisnīgums būs Manas Baznīcas vidukļa josta, un Uzticība – tās gurnu apsējs;² Šķīstība būs Viņas Lāpa, lai tos, kas ir apgānījuši Manu Vārdu, vestu Savā Gaismā un šķīstītu, jo Es, kungu Kungs, Es, Jērs, dzīvošu Viņā, un Viņai piederošie pieņems Baznīcu tāpat, kā Manējie pieņēma Mani pēc Augšāmcelšanās, un tad, tāpat kā māte mierina savu bērnu, Es mierināšu jūs vēl vairāk, ar lielu mīlestību Es jūs ieslēgšu Savos Apskāvienos;

mīļotie bērni, Es jums gatavoju Jaunas Debesis un Jaunu Zemi, kurā dzīvot; šo zemi piepildīs Dzīvības Koka augļi, kuri saucas Miers, Svētums un Mīlestība; tā kā šī koka sakne³ ir Mīlestība, jūs uzlūkosiet Manu Vaigu, tiksiet piepildīti ar Manu Svēto Garu kā pirmo Vasarsvētku laikā, Mans Gars jūs piepildīs ar Mīlestību... Es izrotāšu Savu Dārzu, Es apūdeņošu Savas puķudobes, un Manas Taisnības rasa nonāks pār jums, Mani mīļotie, bet Mana Gaisma stiprinās jūsu stumbrus, liekot atspīdēt disciplīnai;

meitiņ, esi drosmīga, arī jūs, mīļotie, nezaudējiet drosmi! Es zinu, cik smagi ir dzīvot tuksnesī, bet drīz vien šim Laikam pienāks Gals, un Es drīz atnākšu, lai jūs šķīstītu; patiesi, Es, Kungs, jums saku: Es jūs satveršu negaidīti, kad Mana Gaisma nāks pār jums, Manas Debesis satricinās zemi, un visi, kuri Mani mīl, lieks ceļus Manā priekšā, Mani pagodinot; daudzi atcerēsies par Mani un atgriezīsies pie Manis, to visu sauks par Baznīcas Lielo Atgriešanos;

taču, Man par lielu žēlumu, būs arī ietiepīgas dvēseles, kuras ir zaimojušas Manu Svēto Vārdu un kas cīnās Mana pretinieka pusē; šīs dvēseles Mani atgrūdis vēl vairāk; pienākot šim laikam, Sātans tās aizslaucīs, aizraujot sev līdzī Mūžīgajā Ugunī;

Vassula, sajūti Manu Svēto Sirdi... Es neizsakāmi ciešu, nav vārdu, lai tev to izteiktu, jo Es Esmu Mīlestības un Žēlsirdības Dievs, bet vienlaikus arī Taisnības Dievs un Man ir jābūt jūsu Tiesnesim, kad Mana radība saceļas pret Mani; Mana Dvēsele ir savainota un Manas Asinis straumēm izplūst laukā no Manas Miesas; Es mīlu jūs visus! tomēr jūs Mani esat ievainojuši; Es esmu jūsu Svētais, bet jūs esat Mani caurduruši; Es esmu jūsu Pestītājs, kurš šodien sauc no Sava Krusta: nāciet atpakaļ pie Manis! atgriezieties pie

¹ Statuja ar Mariju un Jēzu pēc krustāsišanas, kas atrodas svētā Silvestra baznīcā Romā.

² Isaja 11:5

³ Lauva no Jūdas cilts un Dāvida Sakne minēti Atkl 5:5. Izpratne par šiem vārdiem man tika dota vēlāk – 1988. gada 1. septembra vēstījumā.

Manis! nāciet un esiet svēti, tāpat kā Es esmu Svēts! nāc, bērns, Es esmu ar tevi; Man paturi Mani savā sirdī un dod Man atpūtu, esi vienota ar Mani;

Jā, mans Kungs, es Tevi pielūdzu!

pielūdz Mani, dāvā Man atdusu, jo esmu tik noguris...

Kungs, – mēs, mums?

Jā, mēs, mums, mūžīgi,

Āmen.

1988. gada 16. augusts

(Jaunava Marija.)

Vassula, esi vistuvākā sadraudzībā ar Mani, dēvē Mani par Māmiņu, saņem Manu Mieru, Es mīlu tevi;

Arī es Tevi mīlu, iemāci man mīlēt Tevi vairāk!

Vassula, Es esmu iavedis tevi Savā Vissvētākajā Sirdī;

Kungs, paldies par žēlastību Tevi sajūst, sastapt un redzēt!

šī ir Mana dāvana tev, tomēr nekad neaizmirsti, ka esmu tevi apveltījis ar šo dāvanu Savam Labumam un Godībai; noglāsti Mani ar savu mīlestību, iesmaržo Mani ar savu mīlestību, mierini Mani, pagodini Mani, Savu Kungu, ar savu mīlestību; pacel savu prātu pie Manis un vienīgi pie Manis, Es Esmu Viens un Vienīgais, Kurš ir nozīmīgs, Es Esmu Viss, Es Esmu Mūžīgais, Alfa un Omega; Es Esmu Tas, Kurš glābj, Es Esmu Tavs Radītājs, Es esmu Vissvētākais, Es Esmu Mīlestības Gars, tāpēc nāc pie Manis, jo Es zinu tavu trauslumu, nāc pie Manis un mīli Mani, Es vienmēr tev atgādināšu, ka Es Esmu tavs Dievs;

nav svarīgi, cik vāja un samaitāta tu esi, jo Mans Spēks tevi atbalstīs, mīlotā dvēsele, atceries vēl ko, atceries, ka Man neviens nav vajadzīgs, Man pietiek pašam ar Sevi, lai pabeigtu Savus Darbus, tomēr Man sagādā prieku tajos dalīties ar Savu radību; palūkojies uz Mani un priecājies par gūto labvēlību! daudzi ir ilgojušies redzēt, ko tu redzi un nekad nav to redzējuši, dzirdēt, ko tu dzirdi, un nekad nav to dzirdējuši, daudzi ir vēlējušies sajūst to, ko sajūti tu, bet nav sajutuši, tāpēc priecājies, dvēsele! līksmojies! aplāj Mani ar slavēšanu, vainago Mani ar Mīlestības vītņēm, iesmaržo Mani ar vīraka smaržu un izpušķo Mani ar saviem bērnišķiem Mīlestības vārdiem; svētī Mani, savu Kungu, un pielūdz Mani, mīlotā;

tu vienmēr saņemsi Manu Maizi, un nekā tev netrūks, Es pabarošu tavu dvēseli, Es esmu Tavs Pestītājs un apsoli, ka vienmēr, līdz beigām, būšu pie tevis šajā īpašajā veidā;

Godrība dāvā Savas iespējas ne tikai taisnajiem, bet arī netaisnajiem; nāc...

1988. gada 17. augusts

Mans Kungs?

Es esmu; Es esmu tavs Pestītājs, tāpēc uzticies Man; esmu nācis, lai caur tevi dāvātu visas pasaules Miera un Mīlestības vēstījumus, lai parādītu Savai Radībai Manu Vissvētāko Sirdi un to, cik ļoti Es mīlu jūs;

ak, Vassula! Mana Žēlsirdība ir liela pār ikvienu no jums! jūsu šķīstīšanās laiks ir tuvu pienācis; viss, ko Es darīšu, ir aiz mīlestības, un šķīstīšana jūs izglābs no elles vārtiem; Es nonāksu pie jums kā Zibens un atjaunošu jūs ar Savu Uguni; Mans Mīlestības Gars, ievēdot Mīlestībā, jūs atpestīs un pārveidos Mīlestības Liesmā; Es likšu Savam Garam izlīst no Debesīm un šķīstīt jūsu aptraipītās dvēseles, līdz tās top svētas, bez traipa un

vainas; kā uguns šķīstī zeltu, tā Es jūs šķīstīšu Savā Ugunī; jūs zināsi Pestīšanas Laiku, un, kad Mans Mīlestības Gars nonāks, jūs ieraudzīsiet Jaunās Debesis un Jauno Zemi, par kurām esmu jums pravietojis;

Mans bērns, Mana Uguns un Mīlestība, Mana Žēlsirdība un Taisnība tiks uzdīgt Manām sēklām¹ un atvērties kā jaunām lilijām, kas veras pretim saulei, meklē Manu Gaismu un ilgojas pēc Manas Rasas; Es no Savām Debesīm izliešu Savu Gaismu jūsu greznumam un Savu Rasu – jūsu barībai un atveldzei, lai ieraudzītu jauno Mīlestības laikmetu;

Savā Spēkā Es aizmēzīšu visu netaisnību, izvīrtību un ļaunumu, Es nonākšu pār jums kā spēcīga, visu attīroša straume, kas nomazgās visu jūsu ļaunumu un nostādīs jūs taisnus kā tīra zelta kolonnas; ar Savas dedzīgās Mīlestības straumēm Es aizskalošu visu viltu un krāpšanu; kā pīšļus aizskalo dažas lietas lāses, tāpat Manas Cildenās Mīlestības Gars aizskalos grēkus, kuri ir aptraipījuši jūsu dvēseles;

Es, jūsu Pestītājs, atjaunošu jūs, Savu radību, un uzdāvināšu jums Savu Dāvanu; Mana Dāvana nonāks no Debesīm,² Mirdzoša Jaunā Jeruzaleme, Atjaunotā Baznīca, Šķīsta un Svētā; jo Es, kas biju, kas esmu un kas nāks, dzīvošu Viņas vidū, pašā Tās dvēselē; ikviens no jums Viņu sajūtīs, sataustāmu un dzīvu, jo Viņā pukstēs Mana Svētā Sirds;

Es, Kungu Kungs, esmu kā uz uguns,³ Mana Vissvētākā Sirds liesmo, tā dedzīgi ilgojas pārņemt ikvienu no jums, ievest ikvienu Manas Mīlestības degošajā Krāsnī un atstāt jūs kvēlošus, pilnīgā aizgrābtībā un mīlestības ekstāzē pret Mani, Savu Mīļoto Dievu! Patiešām, ikvienu no jums Es pārveidošu par dzīvu altāri, uz kura degs Mana Liesma; ak, radība! kad Mana Uguns aizdedzinās jūsu sirdis, jūs beidzot sauksiet uz Mani: „Tu vienīgais esi Labs, vienīgi Tu esi Taisnīgs, Tu patiesi esi Jērs, Tu esi mūsu Debesu Tēvs, kā gan mēs varējām būt tik akli! Ak, Svēto Svētais, esi mūsos, dzīvo mūsos, nāc, ak, Pestītāj!”

Es nekavēšos atsaukties jūsu saucienam, Es nonākšu pār jums tik ātri kā zibens un iemājošu jūsu vidū un jūs, mīļotie, atzīsiet, ka jau no Iesākuma jūs bijāt Manējie un Mana sēkla;

Es mājōšu jūsu vidū un valdīšu pār jums ar mūžīgu mīlestību, Es būšu jūsu Dievs, bet jūs būsiat Mans īpašums; mīlotā dvēsele, izturies pret Mani kā pret savu Karali, vainago Mani ar Savu mīlestību;

mēs, mums, nāc;

IXΘΥΣ

1988. gada 18. augusts

(Biju aizgājusi uz klosteri. Tur sastapu cilvēkus, kuri piedzīvoja ļoti dziļas bailes, jo jutās tā, it kā viņus vajātu ļaunais gars. Lūdzu Kungam, lai Viņš tiem palīdzētu.) Kungs?

Es esmu; meitiņ, atbrīvošanu var saņemt ikviena dvēsele, bet tikai tad, ja šī dvēsele atveras un to patiešām vēlas; Es esmu devis šo brīvību ikvienai dvēselei, un viņas griba pieder vienīgi viņai; ja dvēsele ir cieta un nelokāma, ja tā nevēlas atvērties Man, – kā gan lai Es ieeju tās sirdī? Es esmu Kungs un Dievs, bet ikvienam no jums Es esmu dāvājis jūsu brīvību un brīvo gribu; ja jūs ticat un upurējat Man savu gribu, pakļaujoties Man, Es

¹ Kunga sēklas esam mēs.

² Kungs man parādīja intelektuālu vīziju, kurā es ieraudzīju miljoniem no Debesīm nākošu eņģeļu, kuri savās rokās, kā uz paplātes, turēja jauno pilsētu. No Debesīm nonāca Jaunā, Svētītā Baznīca.

³ Kungā patiešām bija jaušama nepacietība, Viņš bija kā uz degošām oglēm.

ienākšu jūsu sirdīs un jūs dziedināšu; Es neienākšu jūsos ar spēku un varu; Es stāvu pie viņu durvīm un gaidu, kad viņi tās atvērs un aicinās Mani iekšā;

1988. gada 19. augusts

Es tikai vēlos Tev pateikt, cik ļoti Tevi mīlu, un vēlos Tev, Kungs, pateikties par visu, ko Tu esi darījis un turpini darīt manā labā. Es nekad, nekad nespēšu Tev atmaksāt par visām saņemtajām žēlastībām. Kungs?

Es esmu; ziedīn, palaujies uz Mani, Es apveltīšu ar Savām žēlastībām pat visgrēcīgākās dvēseles, Es esmu Žēlsirdības bezdibenis, bet Man par žēlumu, daudzi no jums Mani ir aizmirsuši, kāds Es patiesībā esmu; Es neesmu izredzēto Dievs, Es esmu Taisnīgais; un Es dodu pat visļauņākajiem no jums;

piepildi Manu Svēto Sirdi ar prieku! sniedz Man savu mīlestību pat tad, ja dažreiz šī mīlestība ir atturīga, Es to pieņemšu, sniedz Man to, un Savas dievišķības spēkā Es darīšu to pilnīgu; nāc pie Manis tā kā tagad – nemeklējot personisko labumu un dāvājot Man savu mīlestību; negaidi, kad kļūsi pilnīga, lai sniegtu Man savu mīlestību, negaidi, kad būsi svēta, nāc pie Manis tāda kāda esi, ar visiem saviem trūkumiem, un Es Savā Šķīstībā pārveidošu tavu mīlestību šķīstā mīlestībā; tās atspulgs atmirdzēs pār tevi no augšienes un Es, mazā dvēselīt, darīšu daļu it visu, ko tu Man dāvā, tāpēc nāc pie Manis tāda kāda esi, dāvā Man savu mīlestību, daudzos šīs mīlestības ļoti pietrūkst!

dvēsele! ja vien tu zinātu, cik ļoti daudzas dvēseles pašreiz cieš šķīstītavā... atbrīvo tās no šķīstītavas, lai viņas spētu nākt pie Manis; tās ir izslāpušas pēc Manas Klātienes, tomēr nespēj Man tuvoties to traipu dēļ, kuri pārklāj viņu dvēseles; atbrīvo tās ar savām lūgšanām un upuriem, atbrīvo tās, mīlot Mani un pielūdzot Mani, atbrīvo tās, sasaistot sevi ar Mani un Manu Krustu, atbrīvo tās ar mīlestības darbiem, atbrīvo tās, daloties Manās ciešanās; Vassula, šīs dvēseles ilgojas pēc Manis, tās ilgojas no jauna būt vienotas ar Mani uz mūžiem, tomēr, lai nonāktu Manā Klātbūtnē, tām ir jātiek šķīstītām;

Kungs, Tu sacīji: „...no jauna būt vienotas ar Mani...” Vai pēc savas nāves tās kādu laiku ir bijušas kopā ar Tevi?

Es atbrīvoju viņu dvēseles no ķermeņa un tikai īsu mirkli parādīju tām Savu Svēto Vaigu; šai pašā mirklī viņu acis ieraudzīja Mani dievišķajā Šķīstībā un Manā Gaismā, viņi vaigu vaigā skatīja Patiesību un saprata, cik ļoti grēks ir aptraipījis viņu dvēseles, un, neskatoties uz savām dedzīgajām ilgām iekrist Manos apskāvienos¹ un sekot Man, viņi saprot, ka tas nav iespējams, pirms dvēsele tiek šķīstīta; sāpju pārņemti, tie atkāpjas un sagatavojas saņemt šķīstīšanu; tas viņus neizsakāmi sāpina un dedzina, jo viņi nevar redzēt Mani, Mana prombūtne viņus dedzina, vislielākās Šķīstītavas mokas izraisa atšķirtība no Manis; atkarībā no grēkiem, šīm dvēselēm nākas piedzīvot arī citas ciešanas, ejot cauri ugunij;

radība, kas esi ceļā uz Debesīm, sagatavo savu dvēseli un negaidi, kamēr tevi pārklās nāves ēna; sargā savu dvēseli tīru, bez traipa, ēd no Manas Miesas un dzer Manas Asinis, cik vien bieži tas ir iespējams; bieži nožēlo grēkus un esi gatava savai pēdējai stundai; gavē, - gavēnis tev palīdz, ieklausies Manā Balsī un sagatavo savu dvēseli tikt ar Mani tā, it kā šī tikšanās būtu jau šodien; negaidi, jo gaidīšana aizmidzina, gaidīšana atstāj tavus lukturus iztukšotus, bez eļļas; esi gatava sastapties ar savu Pestītāju;

Es jūs visus neprātīgi mīlu; apzinieties, ka Savas Bezgalīgās Žēlsirdības dēļ Es vēlos sagatavot jūs visus;

¹ Šis teikums pierāda, ka šķēršļi atrodas mūsos, nevis Dievā.

IXΘΥΣ

(Nedaudz vēlāk sarunā iesaistījās Jaunava Marija.) Māmiņ?

saņem Manu Mieru; Es esmu tava Māmiņa; jā, Vassula;¹ Manas Asaras un lūgumi Tēvam izglāba tavu bērnu; mīli Tēvu, jo Viņš ir Vislīdzjūtīgākais;

Ko lai saku? Pateikt paldies ir par maz, lai ko es teiktu vai darītu, tas būtu nepietiekoši.!

Mans bērns, nododies Viņam, bieži Viņam pakļaujies, tas ārkārtīgi iepriecina Dievu; esi droša, jo tu esi Viņas Rokās; Es tev došu Savu Mieru; pagodini Dievu ar savu paklausību; *Es Tevi svētīju, Māt.*

Es svētīju tevi un visu tavu ģimeni;

(Šai pašā pēcpusdienā. Mans saviļņojums bija pārgājis.)

Vassula, vēlos tev pateikt, ka drīz vien piepildīsies daudzi no Maniem Fatimas pravietojumiem; Es esmu pilna žēlastības un Es vēlos šīs žēlastības izliet pār Saviem bērniem, sākot ar šo gadu; laiks ir tuvu un tāpēc, ka tā vairs nav atlicis daudz, Es, jūsu Svētā Māte, būšu jums tuvāk nekā jebkad; pār daudziem no jums Es izliešu Savas Žēlastības, izgreznošu jūs un vilkšu jūs pie Jēzus, kurš ārkārtīgi cieš;

ak meitiņ ... katreiz, kad dvēsele atgriežas pie Mums, no Mūsu Sirdīm tiek izrauts dzelonis! ikreiz, kādam iesaucoties: „Es Jūs mīlu!”, šī dzeloņa vietā izaug zieds; miers lai ir ar tevi, meitiņ;

Mēs, mums.

Jā, mēs, mums;

1988. gada 20. augusts

Jēzu?

Es esmu; mīļotā, šajās dienās, uzbrūkot Manis dotajām atklāsmēm un parādībām, Sātans pievilī daudzus; ja Es nebūtu tevi atbrīvojis, tu vēl arvien būtu viņa nagos; tici, tici Manai Žēlsirdībai, tici Maniem Darbiem; palūkojies uz sevi tagad un atceries, kāda biji agrāk, vai tas nebiju Es, kas nācu, lai tevi izglābtu? Es esmu Gaisma, Es esmu atpestījis tevi no tumsības varas;

Vassula, Sātans ir izmisumā, viņš cenšas radīt jūsu vidū apjukumu un sarīdīt jūs citu pret citu; saproti, kā viņš darbojas; viņš cenšas jūs visus samusināt; Sātans zina, kā atklāsmes Mani Darbi izglābj daudzas dvēseles, tādēļ cīnās pret tiem un mēģina izjaukt Manas leceres; Es vienmēr būšu tev līdzās, lasi Apustuļu darbu 2. nodaļu; Mans Gars no Augšienes ir ticis dots daudziem, bet, kā vienmēr, daudzi, nespējot izskaidrot Gara noslēpumus, vienkārši To izsmēja;

Es esmu daudzkārt atkārtojis, ka izliešu Savu Garu pār visu cilvēci un jūs pravietosiet, jaunekļi redzēs redzējumus,¹ bet vecajie redzēs sapņus, Es izliešu Savu Garu pat pār mazākajiem jūsu vidū,² Es rādīšu brīnumus augšā Debesīs un zīmes lejā virs zemes! radība, vai tu patiesi esi izpratusi šo pravietojumu?

¹ Jaunava Marija man pateica kaut ko, kas saistīts ar manu vecāko dēlu. Viņa man lika saprast, ka dēls ir pārvarējis slimību, pateicoties Viņas aizlūgumiem pie Debesu Tēva. Tas notika pirms trīspadsmit gadiem, un šī atklāsmē mani ļoti saviļņoja.

¹ Parasti mūsdienās vīzijas ir bērniem, kā tas bija Fatimā, Garabandālē un Medžugorjē.

² To varētu attiecināt uz mani, kas neesmu nekas.

Es lūdzu visā nopietnībā Maniem skolotājiem, kuri netic Manas Gudrības darbiem, ielūkoties sakāmvārdu apslēptajā jēgā un visu Vecajo gudrībā. Es viņus aicinu piepildīties ar Saprātnes Garu, kurš tiem palīdzēs izprast Mana Vārda dziženumu;

sargies no Sātana slazdiem un valgiem; Es jau iepriekš esmu tevi brīdinājis par viņa viltībām; Mans bērns, Es, Kungs, tevi bezgalīgi mīlu un nevēlos redzēt tevi pazudušu;

bet Kungs, ir arī viltus parādības un pat atklāsmes!

jā, ir, tomēr ļoti drīz Es noraušu plīvuru un viss nepatiesais nāks gaismā; kurš tēvs gadu pēc gada noskatīsies, kā viņa bērns virzās pa nepareizo ceļu, necenzdamies viņu brīdināt par draudošajām briesmām? kurš tēvs noskatīsies, kā viņa bērns tiek apkrāpts, neko nesakot? vai viņš nebrīdinās bērnu un neatklās viņam patiesību? vai Es, Mīlestība un Žēlsirdība, klusēšu un atstāšu jūs neaizsargātus šais briesmās, nesteigdamies jums palīgā un neatklādam patiesību? centieties saprast...³

Kungs, paldies Tev par Tavu neizmērojamo pacietību ar ikvienu no mums. Tava Žēlsirdība patiešām ir Neizmērojama.

ak, Vassula! ja vien viņi izprastu Manu Žēlsirdību! nāc pie Manis;

(Es izjutu, ka Viņš vēlētos, lai es būtu Viņam blakus un atbalstītos pret Viņu.)

Es vēlos, lai tu atbalstītos pret Mani, Es ilgojos, lai visa Mana radība atbalstītos pret Mani;

1988. gada 25. augusts

Kungs?

Es esmu; Vassula, lūdzies, lai Mīlestība atgrieztos, lūdzies par Baznīcas atjaunotni, lūdzies par tās Atdzimšanu; Baznīcas pašreizējais remdenums pārvērtīsies mīlestības liesmā, bet tās apātija – dedzībā un slāpēs Mani pazīt un Man sekot, tās neuzticība pārtaps uzticībā, bet sausums – zāļainās ganībās, tīrā strūklakā, kas remdē Manu jēru slāpes un sniedz viņiem mierinājumu; Baznīca kļūs par Manu avju Patvērumu, tās siltumā, ko Es kādreiz esmu Tai dāvājis, viņi atradīs Mīlestību un Mieru, viņi atgriezīsies;

tāpēc lūdzies par Manas Baznīcas atjaunotni, lūdzies, lai Evaņģēlijs tiktu pilnībā saprasts, lai tās Rakstu daļas, kuras ir tikušas 'izcirstas', tiktu atgrieztas atpakaļ; Mans bērns, lūdzies, lai Baznīca būtu vienota un ietērptos Savās Vecajo drānās; lūdzies par visiem Mana Vārda aplamajiem skaidrojumiem, kas jums tagad doti, jo nepareizi skaidrojumi jums ir kā saindēta barība; Mans Ēdiens ir tīrs un nebojāts; lūdzies, lai Mani priesteri pilnībā izprastu Manus Ceļus, un to Ceļu, kas patiesībā esmu Es, viņi vēl nav Mani pilnībā sapratuši, lūdzies, lai viņi varētu tikt apgaismoti;

Manu bērniņ, lūdzies par Manu Godību, lūdzies, lai beidzot Mans Svētais Vārds tiktu atkal slavēts un būtu pagodināts visās tautās;

Jēzu, Tevis teiktais man šķiet tik tāls un neaizsniedzams, un Tava Atnākšana liekas vēl tālāka!

meitiņ, saņem Manu Mieru, dedzīgi ilgojies uzņemt Mani; Es saku tev ar vislielāko nopietnību: stundas aizskrien ātri, tās izplēn kā ēnas, un tu jau tagad redzi pirmās Manas Atgriešanās zīmes; jau tagad var sajust pirmās dzemdību sāpes, bet Mana radība savā neprātā tās izsmej, noraida Manas pirmās zīmes un atsakās ticēt, ka dzemdību sāpes jau ir sākušās!

Tad nu veltī sevi Man, Manu bērniņ, un ēd no Manis, bet Es parūpēšos, lai tev nekā nepietrūktu; neskaties ne pa labi, ne pa kreisi, nāc taisni pie Manis, Es esmu Kungs un

³ Dievs runāja kā ļoti pacietīgs tēvs.

vienmēr palikšu tavs Skolotājs un garīgais Vadītājs; tu mācies no Gudrības, tu mācies no Manis, jo tas esmu Es, kam pieder Gudrības atslēgas; Es Viņu apslēpju prātīgo acīm, Es Savu Gudrību dāvāju tikai bērniem; vienīgi patiesiem bērniem Es atļauju iekļūt Viņā un ar To sastapties;

Paldies Tev, Mans Jēzu.

1988. gada 26. augusts

(Biju uzaicināta tikties ar dažiem musulmaņu ekstrēmistiem un diviem no viņu imamiem, un šeihi. Uz tikšanos biju aizgājusi kopā ar savu draugu teologu. Viņu patiesais nodoms bija mani nosodīt un slepeni izdzīt no manis ļauno garu. Redzot, ka ļaunā gara manī nav, viņi zaudēja pacietību, kļuva ļoti agresīvi, it īpaši pēc tam, kad saņēmu viņiem vēltītu vēstījumu – mīlestības vēsti. Mans pilnīgais miers viņus sadusmoja vēl vairāk, tie mani apsūdzēja par meli un krāpnieci. Viņi sacīja, ka Tu, Mans Kungs, neesī mīlestības Dievs. Pēc šī paziņojuma mēs abi ar draugu mierīgi piecēlāmies un devāmies projām. Ja mēs nebūtu Šveicē, viņi noteikti būtu mūs nogalinājuši.) Kungs?

Vassula, pirmajā vietā ir Mīlestība; Es esmu Mīlestības Dievs, vai atceries, kā Es tev mācīju, ka Mīlestība ir Sakne? esmu tev devis piemēru par labo koku, kas nes labus augļus, tas ir Pilnīgais Koks, jo tā sakne ir Mīlestība, tā zari ir visi tikumi un tie visi ir labi; ja tā Sakne nebūtu Mīlestība, šim kokam nebūtu ne tikumu, ne augļu; kad tu redzi neauglīgu koku vai tādu, kam augļi sapuvuši, tad zini, Mans bērns, ka tā sakne ir izaugusi no visnekrietnākā pastāvošā ļaunuma;

patiesi Es tev saku: visu tikumu Sakne saucas MĪLESTĪBA; Es esmu Mīlestība, Es esmu Sakne, kas tevi pabaro un izgrezno; nāc un paliec Manī, un tu dzīvosī mūžīgi!

1988. gada 29. augusts

Jēzu?

Es esmu; Miers lai ir ar tevi; apdomā, cik lielu žēlastību tu esi saņēmusi, ka esmu tevi pacēlis pie Sevis; Mana Vassula, Saviem skolotājiem Es vēlos atgādināt, ka esmu lēnprātīgs un lēnīgs, esmu pāriplūstošā Mīlestība, Es esmu pilns maiguma un mācu ar mīlestību; Es esmu tevi mācījis ar mīlestību, esmu tevi audzinājis ar Mīlestību, pakļāvību un pacietību; bieži vien esmu tev vaicājis, vai vēlies turpināt savu līdzdalību Manā Darbā; Es, Kungs, esmu ņēmis vērā Tavu brīvību, Es nekad neesmu centies tevi piespiest, nekad neesmu bijis pret tevi skarbs; Es tevi baroju ar mīlestību un tik daudz maiguma; esmu mācījis Savus mācekļus sekot Maniem mācīšanas ceļiem un izplatīt šo mācīšanas metodi tālāk; Es tiem mācīju vest Manus jērus pie Manis ar laipnību un mīlestību;

kā tas var būt, ka šodien Mans mācīšanas veids ir aizmirsts? kā Manā Namā ir varējis iemārot tāds sausums un sastingums un izzust viss dievišķais? Mans Nams šodien ir neauglīgs, to ir novājinājuši cilvēciski likumi, cilvēciskais domāšanas veids;¹ Mans Nams ir iztukšots un pamests, to pārvalda likumi, kas zaudējuši patieso izpratni par brīvību;

Mana Vassula, Manu dūjiņ, tu esi brīva, jo esi ar Mani; Es esmu tavs Valdnieks un vadu tevi tikai brīvībā, Es nekad neesmu tevi centies piespiest kalpot Man, nekad neesmu centies tev uzspiest Savus Darbus; Es darbojos pavisam savādāk nekā tie, kuriem ir uzticēta atbildība par citiem; Es, tavs Kungs un Valdnieks, vienmēr esmu tev tuvojies ar vārdiem: „atļauj Man...”

Manam Namam ir jāmainās, tam ir jāatceras Mani Ceļi; Es Esmu Mīlestība;

¹ It īpaši tas attiecas uz kardināliem un bīskapiem, kuri noliedz pāvesta autoritāti.

1988. gada 5. septembris

(Kopš agra rīta Kungs mani uzrunāja, teikdams, ka drīz vien vairāki vietējie priesteri mani atstums.)

Kungs, vai tiešām priesteri atkal mani nepieņems? Kungs?

Es esmu, nebīsties; drīz vien viss nāks gaismā un visi tie, kuri atteicās ticēt Manam vēstījumam, atgrūžot arī tevi, lūgs, lai Tēvs ir viņiem piedod;

Vassula, ja viņi būtu bijuši „akli”, Es tos dziedinātu, bet viņi saka, ka „redz”... viņi ir cēlušies no tiem aklajiem ceļa rādītājiem, kas dzīvoja Manas zemes dzīves laikā, Mans bērns, ja viņi būtu dzīvojuši tai laikā, viņi noteikti būtu starp tiem, kuri Mani piesita krustā, viņi nomētātu ar akmeņiem praviešus un apklusinātu viņus; kāda atšķirība ir starp tiem laikiem un tagadni? viņi saka, ka tic Man, bet noraida to, kas nāk no Gara; tu nāc no Manis ar Manu Vēsti, bet kā rakstu mācītāji un farizeji viņi prasa pierādījumus, pārliecinošus pierādījumus;

sagatavo sevi, Mans bērns, gatavo savu muguru pletnes cirtieniem; Es, Kungs, tiem atļāvu šaustīt Manu muguru, tāpēc tu arī ļauj viņiem to darīt; ja viņi atsakās ieklausīties, tad ļauj viņiem atkārtot viņu kļūdas; Es, Kungs, tiku atstumts un visbeidzot arī pienaglots pie koka, tāpēc esi pakļāvīga un dalies ar Mani Krustā; šodien ir kā vakardienā, viņi smalki pārbauda visus Manis sūtītos, viņi tos vajā vai atgrūž; nemitīgi turpina līt Manu vēstnešu asinis, sākot ar Ābela asinīm līdz pat šai paaudzei!

kā Es toreiz brīdināju rakstu mācītājus un farizejus, tā šodien vēlos brīdināt tos, kuri vajā Manus vēstnešus, nosoda Manu Vārdu un izsmej Svēto Garu, Es viņiem vēlreiz saku: „jūs paši liecināt pret sevi, neviens no jums nav mainījies, jūsu darbi ir palikuši tādi paši, jūsu domāšanas veids runā pret jums;

aklie ceļa rādītāji! Jūs sludināt garīgumu, bet neņemat vērā Gara darbus! aklie ceļa rādītāji! jūs barojat Manas avis ar Manu Miesu, bet nedodat tiem dzert Manas Asinis!² vai esat aizmirsuši Manus norādījumus?

Mana Vassula, Es tev ļaušu sajūst Manus ērkšķus, Es ļaušu tev izjust, kādā veidā Manu priesteru sirdīs valda racionālisms, Es tevi, atbrūnotu, nostādīšu viņu priekšā; Es tevi baroju ar Savu Maizi, esi pilnībā vienota ar Mani, sajūti Manus ērkšķus, lai tie ir arī tavi ērkšķi, ļauj katrai naglai caururbt tavu sirdi, tāpat kā tās caururba Manu Miesu; Es esmu tevi brīdinājis, esi gatava saņemt pletnes cirtienus, tomēr neaizmirsti, ka arī Mana Mugura ir pavērsta pret viņiem un viss, ko viņi dara tev, viņi dara arī Man; mēs, mums?

Jā, Kungs.

(Pēc trim stundām saņēmu ziņu, ka viens no priesteriem, kuram uzticējos un domāju, ka viņš tic Dieva vēstījumiem, ir mani „nodevis”. Viņš vispār nebija tiem ticējis, bet tikai izlikās, ka tic. Viņš pateica, ka Dievs Sevi neatklāj šādā veidā un ne šādiem cilvēkiem. Mani tas ļoti sāpināja, jo biju domājusi, ka viņš mani saprot un ir draugs... Es zaudēju „draugu”. To man izstāstīja kāds no mūsu kopīgajiem paziņām.)

1988. gada 6. septembris

Kungs?

Es esmu; Es tevi biju brīdinājis par šo nodevību;

² Pasvītrotais teksts tika izteikts dusmās un kliedzot.

nāc, paļaujies uz Mani; lai top zināms, cik maznozīmīgi ir visi šie argumenti, kurus izmanto tie, kas vēlas noliegt Manus vēstījumus; šo cilvēku degsme virzās nepareizā gultnē, viņi nespēj ieraudzīt Manu Taisnīgumu, bet pasludina paši savas domas;

Raksti saka: „Cik jauki ir to soļi, kas nes Labo Vēsti”, bet par tiem, kurus pārsteidz Mani kritēriji, pēc kādiem izvēlos Savus vēstnešus, Es saku: „Mani ir atraduši tie, kas Mani nemeklēja un Es esmu atklājies tiem, kas neprasīja Man padomu”;

Tomēr šim priesterim bija taisnība, – es tiešām neesmu īstais cilvēks, kuram vajadzētu saņemt šādu dāvanu. Es neesmu tai derīga. Mana draudzene Beatrise viņam pavaicāja, ko tādā gadījumā viņš domā par Mariju Magdalēnu? Priesteris atbildējis, ka Marija Magdalēna vēlāk atgriezās. Vai tas nozīmētu, ka es vēl neesmu atgriezusies?

esi Mierā! Es tevi esmu ielicis Savā Svētajā Sirdī;

Ja viņš būtu dzīvojis pirms 2000 gadiem, tad noteikti būtu piedalījies manis kā grēcinieces nomētāšanā ar akmeņiem!

Es to nepieļautu, Es teiktu to pašu, ko teicu toreiz: „ja kāds ir bez grēka, tas lai pirmais met akmeni”; atveriet savas sirdis, nevis savus prātus!

Vassula, paļaujies uz Mani, savu Pestītāju, lūdzies par tiem, kuru sirdis ir aizvērtas, lūdzies par tiem, kuri aiztaisa savas ausis;

Jā, Kungs.

sagatavojies piedzīvot arī pārējās Manas ciešanas; vai atceries cik liels bija tavš krusts, kuru tev rādīju?

Jā, Kungs.

Bet tu un es, mēs dalīsimies tajā; viss nebūs veltīgi, Es tev palīdzēšu piepildīt tavu misiju un tad... tad tu lidosi pie Manis, jā!¹

nāc, Es esmu Klātesošs; mēs, mums?

Jā, Kungs.

1988. gada 6. septembris

Mans Kungs?

Es esmu; skaties Man acīs un neskaties ne pa labi, ne pa kreisi, bet gan uz Mani, savu Kungu, Es esmu Ceļš, Patiesība un Mūžīgā Dzīvība; neaizmirsti, ar kādu mīlestību esmu tev mācījis Savu Vārdu; un viss, ko tu zini, tu zini, ka tas ir no Manis;

Visa Mana Valstība ir brīnumu pilna, Es esmu Alfa un Omega, mīli Mani... izturies pret Mani kā pret Karali, dāvājot Man ikvienu savas mīlestības lāsi; esmu tevi radījis, lai tu mīlētu mani, tādēļ visu mīlestību, kas ir tevī, veltī vienīgi Man;² Es zinu, cik vāja un nožēlojama tu esi bez Manis, bet zinu arī to, ka Manās rokās ir patiess bērns, kuraniecīgumā Mans Svētais Gars var brīvi elpot; atļauj Manam Garam tevi mīcīt kā mālu un veidot; viss, ko tu mācies, nāk no Gudrības un Es esmu Gudrība;

1988. gada 7. septembris

Lai ir slavēts Kungs, lai ir svētīts mūsu Dievs! Gods Dievam! Tēvs, es Tevi mīlu līdz nāvei! Kungs?

Es esmu; Mans bērns, klausies, vai esi gatava turpināt kalpot Man, savam Kungam?

Ja Tu mani vēlies tādu, kāda es esmu ...

¹ Jēzus izskatījās laimīgs.

² Iemācoties mīlēt Dievu, mēs iemācāmies mīlēt arī citu.

Es vēlos tevi, jo tavš neizsakāmais vājums Mani pievelk; nāc un piepildies no Manis; dzīva un dziedināta! un tu esi redzējusi Patiesības seju, Es esmu tevi dziedinājis, Es esmu tev dāvājis atgriešanos, esmu tevi pacēlis un ļāvis tev iemānot Savā Svētajā Sirdī; Es esmu tevi svētījis un to, ko esmu uzsācis tevī, Es arī pabeigšu; tu paliksi Manos pagalmos un saņemsi barību vienīgi no Manis; Es esmu aizplīvurojis tavu skatienu, lai pasargātu tevi no ļaunā, Es negribētu, lai tu paaugstinātos Manis doto žēlastību dēļ; Es tev esmu dāvājis Savu Svēto Sirdi, lai tā kļūtu par tavām mājām; iegremdējies tās dzīlēs, paslēpies tur un nekad nenāc ārā no Tās; Es, Tavs Pestītājs, tur tevi paslēpšu līdz pat galam;

Kungs, es Tev pateicos.

1988. gada 9. septembris

Kungs, es uzticos Tev, jo visu, ko es zinu, esmu iemācījusies vienīgi no Tevis. Neskatoties uz šo pārliecību, daudzi Baznīcas cilvēki mani izsmej un atsakās ticēt, ka vēstījumi ir Tavi. Viņi atstumj Tavus Darbus, bērniem dotās vīzijas, atklāsmes un parādības, mīdot tās kājām. Tie vēlas, lai Tu klusētu! Mans Dievs, lūdzu, nepaliec malā, steidzies mums palīdzēt, Kungs, mūsu Pestītāj! Kungs?

Es esmu; Vassula, Mans padoms tiem, kuri tevi apspiež: „ja vien jūs atkal netopat kā bērni, jūs neieiesiet Manā Valtībā”; Mans bērns, nāks laiks, kad ikviena vīzija tiks atzīta par patiesu; Es esmu teicis, ka Manā Baznīcā nebūs bezjēdzīgu vīziju vai melīgu pravietojumu, un drīz vien šie vārdi īstenosies; tā kā esmu pasludinājis, Es to piepildīšu tavas dzīves laikā;

paldies Tev, Kungs!

mēs, mums?

Mūžīgi. Amen.

1988. gada 10. septembris

gods lai ir Dievam, gods lai ir Dievam!

Erceņģeli Miķeli, vai tas esi tu?

Vassula, es tev saku, šī atklāsmē nāk no Visaugstākā Mutes; esi pārliecināta par Viņa Žēlsirdību;

Paldies Tev, svētais Miķeli! (to izteicu, lūdzoties lūgšanu erceņģelim Miķelim, lai cīnītos pret ļaunumu. Vēlāk:) Kungs?

Es esmu;

Nesen iznākusī filma „Jēzus pēdējais kārdinājums” ir skandaloza! Kas vēl sekos?

svētīgi tie, kuri nemeklēs iespēju aiziet uz kino, lai to noskatītos!

(Pēc šiem vārdiem Jēzus vairs neko neteica, palikdams klusu.)

1988. gada 12. septembris

Mans Kungs!

Es esmu, uzticies Man;¹ Es vienmēr esmu ar tevi; ne visām dvēselēm ir tikusi dota šī žēlastība, kuru tu, saskaņā ar Manu Gribu, esi saņēmusi; cik ilgi tu vēl šaubīsies? tici... aizej no tiem, kuri cenšas tevi saplosīt, jo viņu sirdis ir aizvērtas un viņi dzīvo tumsībā; kādēļ sekot aklajam, kurš aizmaldās arvien tālāk tuksnesī? Es esmu Viens un Vienīgais, kam tev ir jāseko, tādēļ atver savas ausis, jo tu spēj sadzirdēt; pūlies sadzirdēt un saprast, izjūti Manu Klātbūtni; kādēļ tu novērsies, ieraugot Mani? pievērs Man savu skatienu,

¹ Es teicu Jēzum, ka cilvēkiem, kuri dzīvoja ar Viņu kopā virs zemes, tā bija liela žēlastība.

cieši palūkojies uz Mani, jā, bērns!¹ vai redzi? tu vari, ja vien tu centies; saderinātā! esi Man patīkama, pārdomā visu, ko es tev esmu devis, un pagodini Mani;

Kungs, es esmu tik vāja!

lūdzies par savu vājumu, un Es nepalikšu malā; Es tevi pacelšu, Mana mīlotā, ēd Manu Miesu; pieraksti:

(Jēzus man ļauj uzrakstīt, ka šie vārdi „ēd Manu Miesu” man atgādināja iepriekšējās nakts sapni. Es sapņoju, ka noņemu no aptuveni 20 cm gara krucifiksa Jēzus Miesu un to visu apēdu.)

Es tev devu šo redzējumu; tev ir jāēd Mana Miesa, Es to tev esmu dāvājis; dzer Manas Asinis, Es vēlos, lai tu dzertu arī Manas Asinis;

Vassula, vai gribi zināt, kādēļ tu dažkārt šaubies? tādēļ, ka tu, Mana roze, dzīvo tuksnesī, bet roze tuksnesī izdzīvot nespēj; tā spēj izdzīvot vienīgi tad, ja tai pievērš īpašu uzmanību un rūpējas par to; tās apkārtnē atstāj ietekmi uz viņu; Es esmu Tas, Kurš rūpējas par tevi, Es nekad nenovēršu no tevis Savas Acis, jo baidos, ka svelmainais vējš varētu tevi sadedzināt; Es nemitīgi nolūkojos uz tevi, padzenu tavus ienaidniekus, neļaujot tiem tevi samīdīt; Es pārliecinātos, lai tev nekā nepietrūktu; Es nogriežu liekos zarus, ja nepieciešams, un dodu augsnei mēslojumu;

Manas Dvēseles saderinātā, Es tikai vēlējos tev atgādināt, lai tu nezaudētu drosmi un cerību, jo Es, Kungs, esmu tavs Sargs un Es tevi nekad neatstāšu vienu šajā tuksnesī, tāpēc uzticies Man un neļauj tuksnesim tevi iebaidīt; saņem Manu Mieru; tā kā tu to vēlies, tad Es palīdzēšu tev pieaugt ticībā uz Mani; ēd no Manis; mēs, mums?

mūžīgi

mūžam;

Māmiņ, mēs, mums?

jā, mēs, mums; vienmēr paliec Jēzus tuvumā;

jā, Māmiņ, es to ļoti vēlos!

nāc;

1988. gada 14. septembris

(Šodien ir Svētā Krusta paaugstināšanas svētki.) Jēzu?

Es esmu; ieklausies Manā balsī, jo Es saucu šai tuksnesī un paaugstināšu ikvienu, kurš Manī klausās, un nomazgāšu viņu grēkus, tie tiks aizskaloti un aizmirsti kā tekošs ūdens; bēdas tiem, kuri aizvērs savas ausis! ak, vai! jūsu vidū būs daudzi, kas kļūdās, bet tomēr neklausās Manī, kas esmu Ceļš, bet jūs Mani esat atstājuši, jūs jau tik sen esat padevušies Kļūdai un tikai elpojuši Sātana dūmus; Mans Vārds jums tagad neko neizsaka, jūs esat līdzīgi zemes ēnām, tomēr savā grēcīgumā un, piepalīdzot Sātanam, jūs esat novērsuši no Patiesības; jūs esat aizēnojuši Mani ar evolūciju;

Es jūs daudzkārt esmu brīdinājis, Es esmu pravietojis par šiem laikiem, Savā bezgalīgajā Žēlsirdībā esmu dāvājis jums zīmes, bet jūs esat aizvēruši acis, lai neredzētu Manu Žēlsirdību! aklie ceļveži! jūs pazīstat Manu Vārdu un kalpojat Man, jūs atzīstat Laiku Beigas un zināt, ka tās ir tuvu, bet tīras glābības dēļ jūs tikai noskatāties no malas uz žēlastībām, ko Es izleju pār jums, labāk dodot priekšroku savai reputācijai! centieties vēlreiz ielūkoties Manu sakāmvārdu noslēpumos un tos saprast; patiesi Es jums saku: pazemīgi lūdziet, lai pār jums nonāk Mans sapratnes Gars, kas jums dotu dziļāku Zināšanu izpratni;

¹ Kad Dievs izrunāja vārdu „bērns”, es sajutu Viņa Klātbūtni un mana sirds no prieka palēcās.

dienas ir skaitītas un jūsu dvēseles arī, tādēļ esiet gatavi; noņemiet no savām acīm ienaidnieka pārklāto plīvuru; kamēr jūsos būs iedomība, tikmēr nezudīs arī vainas apziņa; zemojieties un atzīstat Manus Ceļus, atbildiet Mani Balsij, kura agonijas mokās sauc šajā tuksnesī;¹ nāc, Mans bērns, palaujies uz Mani; kopā... kopā, mēs dalāties Manā agonijā; *Jā, Mans Kungs, es vēlos būt tajā līdzdalīga!*
mēs, mums,
mūžīgi.

1988. gada 15. septembris

Kungs?

Es esmu;

Kādēļ tik daudzi Baznīcas kalpotāji nenovērtē Tavas Žēlsirdības zīmes, kuras Tu mūsdienās atklāj? Kungs, vai zini, ko viņi saka? Viņi uzskata, ka tā nav īstā ticība, citiem vārdiem: „mēs taču esam piedzīvojuši atgriešanos bez zīmēm, tāpat mēs arī varam bez tām iztikt, tāpēc, Dievs, nedod mums vairs tādas! Mūs neinteresē tik ārkārtējas lietas.”

Viņiem vajadzētu mesties uz vaiga pie zemes un saukt uz Tevi: „Slava Dievam! Slavēts lai ir Kungs! Esi slavēts par Tavu bezgalīgo Žēlsirdību! Tu patiešām piepildi Rakstus!” Kāda tad var būt viņu īstā ticība, ja viņi noraida Svēto Garu! Viņi iebilst, ka Tu, Jēzu, sacīji apustulim Tomam: „Svētīgi tie, kas neredz, bet tic...”, bet vai tie ir aizmirsuši, ka ir teikts: „Neapslāpējiet Svēto Garu un neniciniet praviešu dāvanas”. Un „Gars pūš, kur Viņam labpatīk...” Man šķiet, kad šie cilvēki strīdas, viņi neizprot, ka tikai strīdas ar Tevi, mans Kungs!

Mans bērns, sauc skaļā balsī visām tautām, klieudz! lai ikviens izdzirdētu: „Šeit ir jūsu Dievs! mūsu Dievs ir ar mums, Viņš mūs nekad nav atstājis, Viņš ir nācis kā Gans, kurš pabaro Savu ganāmpulku un nes jērus Savās rokās, jo Viņa Valstība ir tuvu;” Es pabarošu savu ganāmpulciņu un lielā mīlestībā sapulcināšu viņus visus un nesīšu Savās rokās;

Viņi neņem vērā Tavas zīmes, viņi dzird par tām, bet atmet tās pa vienai vien. Tā vien šķiet, ka viņi vēlas Tev pateikt, lai Tu vairs nedod nekādas zīmes.

Nevienam nav jādod Man padoms, Man nav vajadzīgs neviens no šie padomdevējiem, jo viņu gudrība Mani apkauno; vai tiešām Es nezinu, kas jūs esat un kā vislabāk jūs pabarot? bet – ak, vai! ir palicis tikai pavisam neliels atlikums, kas labprāt pieņem Manu Garu; vai tiešām viņi nav sapratuši, ka viņu pretestības gars ir licis tiem Mani pamest? Un, pazaudējot Mani, viņi ir pazaudējuši iespēju ieraudzīt Patiesību;

vai māls var pateikt podniekam: „ko tu veido?”; pazemīgi pieņemiet Gara dāvanas, atzīstot Manus Darbus un To noslēpumus; jūsu dienās Es esmu vēlējis pavairot Savas zīmes, tādēļ pieņemiet ar prieku visu, ko saņemat no Gara, līksmojieties un uzņemiet Mani, un tā vietā, lai pagrieztu Man muguru, esiet laimīgi, uzlūkojiet Mani un atzīstiet, ka tas patiešām esmu Es! neapslāpējiet Manu Garu, bet pieņemiet Mani ar prieku! bēdas jums, kas slāpējiet Garu, bēdas jums, aklie ceļa rādītāji, kas esat piepūtušies aiz lepnības, - jūs Manu svēto Baznīcu esat pārvērtuši tuksnesī! ielūkojieties paši sevī un meklējiet Patiesību, pārlicinieties, vai jūs stāvat patiesā ticībā!

altāri! Es, Kungs uzturēšu tavu liesmu degošu līdz pat galam; Mani Darbi vēl nav galā; tagad nāc, mēs, mums?

Mūžīgi, Āmen.

¹ Pateicis šos vārdus, Jēzus arī man ļāva piedzīvot Viņa agoniju. Jēzus ciešanas ir neizmērojamas ...

1988. gada 18. septembris

*Mans Dievs?*¹

Es esmu; mīli Mani un nebaidies no Manis, bīsties vienīgi tad, ja tu sacelies pret Mani; ikviena mīlestības lāse tiek izmantota, lai atbrīvotu dvēseles no šķīstītavas; mīlot Mani, tavas mīlestības dedzība apdzēs viņu liesmas² un atbrīvo tās no agonijas, un tad Es, Kungs, beidzot varu viņas pieņemt pie sevis, tādēļ mīli Mani, ilgojies pēc Manis, pielūdz Mani, atbrīvo šīs dvēseles vienu pēc otras; cilvēcei ir jāsaprot, ka mīlestība uzsūc sevī Debesu Spēkus, tā ir Atslēga uz brīvību un dzīvību; vai tagad saproti, kāpēc Sātans tevi ienīst? Mana Vassula, atbalsties pret Mani, viss nav veltīgi; mēs, mums?

Mūžīgi mūžam.

1988. gada 24. septembris

Mans Dievs?

Es esmu; atceries, ka Es esmu Gars un visā, kas ir Manī, Es dalos ar tavu garu; tu un Es - mēs esam viens, mēs esam savienoti Mīlestības vienībā, viens ar otru sasaistīti Mīlestībā, Es, tavs Dievs, un tu, Mana maziņa, Es, tavs Radītājs, un tu, Mana radība; tiem, kuru sirdis ir apcietinātas, Es vēlos atgādāt, ka Mana Sirds svētdara, dari tiem zināmu, ka Es aicinu arī cilvēkus, kuriem nav vārda, tikumu un nekādu nopelnu; Es pārveidoju tos, kuru sirdis ir cietas kā akmens, un paceļu tos no nekuriens; Es negaidīti ierodos mirušo vidū un spēju tos visus uzcelt, Vassula, palūkojies pati uz sevi, tev nebija neviena nopelna, un tikai Savas lielās Žēlsirdības dēļ Es tevi piecēlu; tagad tu saproti, ko nozīmē Patiesa Dzīve Dievā: Es Esmu Dzīvība;

Mans bērns, pagodini Mani, nekad nesacelies pret Mani, paturi prātā Manus norādījumus; *Kungs?*

Es esmu;

Mani nomāc kāda situācija. Tā kā esmu šķīrusies un precējusies otro reizi, tad kāds cilvēks man pateica, ka atrodos nemitīgā grēkā, un šī iemesla dēļ arī atklāsmes nekādā gadījumā nav no Tevis, Mans Dievs.

Lai šis cilvēks bez grēka ierodas pie Manis! Lai viņš iznāk priekšā un parāda savu vaigu Man;

Jā, Mans Dievs, palīdzi man, es bieži vien nezinu, kā atbildēt šiem cilvēkiem uz tāda veida apgalvojumiem.

nesaki neko, bet ātri nāc pie Manis; tavs Tēvs rūpējas par tevi; mēs, mums, bērniņ?

Mūžīgi mūžam, Āmen.

Gudrība mīl bērnus;

1988. gada 25. septembris

Mans Dievs, es iedevu L. izlasīt dažus vēstījumus, bet viņam tie šķita ļoti mulsinoši. Viņš sacīja, ka šī Mīlestība, ar kādu Tu mīli mani, Savu radību, un mana mīlestība uz Tevi, Manu Dievu, liek viņam justies neērti un ir šokējoša. Kungs?

Es esmu, Es esmu Dievs un Es esmu Mīlestība; ja kāds šos vēstījumus uzskata par kaunpilniem, tas notiesā Mani, bet, tiesājot Mani, viņš nosoda arī pats sevi;

¹ Mīlu Dievu tik ļoti, ka šeit, virs zemes, jūtos kā atraitne.

² Šo Jēzus vārdu laikā es vīzijā redzēju kādas dvēseles roku. Tā bija uzliesmojusi, bet, kamēr Jēzus runāja, liesmas apdzisa.

miesīgs cilvēks ar savām prāta spējām nav spējīgs izprast Garu un iedziļināties Gudrībā; cilvēkam ir jāatver sava sirds Garam, jāatļauj Tam ienākt un satikties ar viņa garu, tad Mans Gars pabaros šī cilvēka garu un Gudrība viņu apgaismos, un viņš ieraudzīs, kas ir Gars, un kā Gars darbojas, ko Gars jūt; Es esmu Dievs, Es esmu Mīlestības Avots, kas jūs visus ir radījis Savā Bezgalīgajā Mīlestībā, lai jūs Mani mīlētu;
Slavēts lai ir mūsu Kungs!

1988. gada 26. septembris

Mans Dievs?

Es esmu, Mana Vassula, izturies pret Mani kā pret Karali, ved dvēseles pie Manis; tās, kuras vēlēšies Manī klausīties, Es pacelšu un ievedīšu Savā Svētajā Sirdī; mīļotā...

Jā, Svētā Māte?

Jā, ieklausies Manī; Es jūsu vidū izleju Savu smaržu,¹ apzinies, ka Mēs mājojam jūsu vidū, ieklausieties savās sirdīs, – Mēs tik ļoti jūs mīlam! bērniņi, Es esmu jūsu Māte, atļaujiet Manam Dēlam jūs vadīt un dziedināt, ļaujiet Viņam jūs šķīstīt; atļaujiet Jēzum jūs dziedināt, saņemiet šo žēlastību, ko Mans Dēls jums dāvā, izprotiet, kāpēc Viņš meklē ikvienu dvēseli; Jēzus mīl jūs bezgalīgi!

Es, visas cilvēces Māte un jūsu Pestītāja Māte, esmu jūsu tuvumā, bērni, un vienmēr gatava jums palīdzēt, nāciet! atveriet Mums savas sirdis, Mēs esam jūsu svētā Ģimene, saņemiet Mūsu Mieru; Jēzus un Es – mēs jūs visus svētījam;

Svētā Māte, Dieva Māte, es Tevi svētīju!

1988. gada 27. septembris

Jēzu?

Es esmu; seko padomiem, kurus saņēmi no Manis un atļauj Man runāt, paliec baskājīte, esi nekas, bet pazīsti Manis nolīdzināto Taku, Tā ir taisna, tādēļ nelūkojies ne pa labi, ne pa kreisi; Es esmu tevi ievedis Savos Noslēpumos, Es tevi esmu izraudzījis par Savu piezīmju blociņu, Es tevi, basām kājām, esmu ievedis Savā Namā, lai tu tur sastaptos ar Pēteri;

Mani Mīlestības un Miera vēstījumi atbruņos Manus ienaidniekus, tikai pagaidi un tu to redzēsi, Mani Darbi vēl nav galā; šodien Mans Nams ir drupās, bet ļaunākais vēl tikai tuvojas; Manā Miesā mājojošie Kaini, kas ir kā dzeloņi Manā Galvā, lepnības pilni, viņi centīsies noslepkavot Manus Ābelus – tos, kuri izprot Manu Garu un no visas sirds Mani mīl; bet patiesi Es jums saku: viņu uzpūtība pārvērtīsies sērās, un Mana Uguns sadedzinās šos neuzticamos kalpus, jo kas gan viņiem ir, ko Man upurēt? viņi samīda Manu Garu, viņus vada viņu pašu vēlmes un svētulība, viņu neuzticība ved tos maldos un neceļos, un viņi vairs nespēj skaidri redzēt;

Vassula, pieraksti to jautājumu, kas ir tavā sirdī, jo tāds ir daudzos no jums;

Kungs, vai patiešām nav vairs labu kalpu? tādu, kuri ir patiesi, un kas Tevi patiešām no visas sirds mīl?

tādu ir pavisam maz palicis, kuri patiešām Mani mīl, un tikai saujiņa, kas izprot Manu Garu, šīs dvēseles remdē Manas Brūces, Mana Vissvētākā Sirds ir viņu Mājas;

Kungs, un kā ar lajiem?

¹ Daudzi no tiem, kuri tic un seko šiem vēstījumiem, ir sajutuši gan rožu, gan vīraka smaržu.

arī viņu vidū ir palicis ļoti maz tādu, kas vēl arvien tic Man un Maniem Apredzības Darbiem, bet lielākā daļa ir atstājuši Mani, savu Dievu; Manas Vissvētākās Sirds dziļumos ir iedūries šķēpa asmens, kurš liek Man noasiņot; šodien Es tev saku, ka tas ir viens no Manu ciešanu iemesliem; Es, Kungs, nākšu pār viņiem kā pārsteigums, Es pēkšņi, nevienam negaidot, ieiešu Savā Templī, šīs dienas ir skaitītas, Es nonākšu pār kā zibens, lai šķīstītu Jeruzalemi, tā pārvērtīsies putekļu sauējā un aizraus sev līdzī visus, kuri nav Mani mīlējuši, Es būšu tās Tiesnesis un tiesāšu to bargi;

bet visus Man uzticamos, kuri ir pakļāvušies Manam Svētajam Vārdam, Es, Kungs, pacelšu un ievēdīšu Manā jaunajā Jeruzalemē; viņiem nav jābīstas, jo viņi ir sekojuši Maniem norādījumiem un Manam Likumam; lai arī viņi tika apspiesti un Mani ienaidnieki ir apslāpējuši viņu saucienus pēc Manis, Es tomēr tos dzirdēju; Manas acis nekad nav novērsušās no Maniem svētajiem, no tiem, kas Manis bīstas, kas slavējuši Mani, bijuši uzticami Manam Vārdam, daloties ar visu, ko Es biju viņiem devis, un iepriecinājuši Mani ar labiem darbiem;

mīļotā radība, tu dzīvo Laiku Beigās, Es esmu jūs brīdinājis, ka šajos laikos būs cilvēki, kuri tikai pavīpsnās par reliģiju, kuri apslāpēs pravieša Garu, izsmies vizionārus, tā lai viņi varētu sekot paši savām melīgajām doktrīnām, kas viņus ievēd ļaunumā; viņu mākslas, pārvērstas perversos izgudrojumos, aizved viņus maldos; tie mīl ļaunumu un nespēj saglabāt tīras savas domas; līdzīgi Neprātei viņi ir ierauti pagāniskās ceremonijās un melnajās misēs, tie pielūdz Sātānu vai arī dzīvo grēcīgu dzīvi; viņu neziņa pati par sevi liek tiesai nonākt pār viņu dzīvēm, – tie ir aizvēruši savas ausis un atsakās ieraudzīt Patiesību, atzīstot Mani par savu Dievu; viņu grēki viņus pašus ir ierāvuši izvirtībā un viņu dvēseles – galīgā samaitātībā;

ir teikts, ka tavos laikos tikai neliels atlikums Manu kalpu paliks Man uzticīgi, sludinādami Evaņģēliju tā, kā tam būtu jātiek sludinātam; daudzi iekritīs racionālistmā, nododot Mani ar savu neuzticību, šis racionālisms padarīs Manu Baznīcu par tukšnesi, novedot To līdz sabrukšanai, un odzes iemitināsies Tās drupu kaudzēs;

tiem, kuri apgāna Manu Vārdu un kas sēž uz šīs zemes slavas troņiem, remdējot savu naudas kāri un rūpējoties tikai par savu labumu, ne Manējo, Es saucu tukšnesī, ko jūs paši esat radījuši, lai jūs nāktu pie Manis un nožēlojiet savus grēkus, pirms pienākusi šķīstīšanās diena, Es, Kungs, jūs brīdinu: neapslāpējiet Manu Patiesības Garu, kurš runā caur šo vārģo instrumentu; Es nopietni aicinu Savu Baznīcu atcerēties tos apstākļus, kādos Mani mācekļi un Es strādājām, un kur mēs nolikām galvu, lai atpūstos, – mums nebija nevienas pils!... nevienas! Pilis piederēja karaļiem, nevis Man vai Maniem mācekļiem!

Kungs, tie uz kuriem attiecas šī vēsts, un kas atpazīs sevi, negribēs to dzirdēt. Tas varētu kļūt par vēl vienu iemeslu noklusēt vēstījumu.

taisnība, dažiem no tiem nepatiks dzirdēt Manus vārdus, jo viņi smacē gan Mani, gan Manu Namu; Es un Mans Nams smokam viņu tukšajā slavas kārē un nepatiesajās liecībās; Man nav ko elpot, tie ir aizvēruši visus Mana Nama logus un Mana Gaisma nespēj iespieties, nedz Mans Gars spēj izvēdināt sasmakušo gaisu; šīs dvēseles ir kā garšu zaudējusi sāls, kā gaismu necaurīdīgs stikls, kas neļauj viņos iespieties Manai Gaismai, kas neļauj Manam Svētumam viņus šķīstīt;

šais dienās Sātans izgaro nāvējošu miglu, kas iesūcas gan pa atslēgas caurumiem, gan pa durvju spraugām, tādēļ Es lūdzu, lai jūs divkārtējot savas lūgšanas un upurus; tiem, kuri Mani mīl, ir ļoti nopietni jālabo pārējo kļūdas; šogad Sātans savās trakajās dūsmās ir

divkāršojis savus darbus pret Manu Baznīcu; šajā, Marijai veltītajā, gadā viņš vēlas atšķelt kādu daļu no Manas Baznīcas; Es jau esmu tev pravietojis par šo šķelšanos, tā visa vidū tev vajadzēja nokāpt Manā Namā;

tagad satver Manu Roku un nāc kopā ar Mani; dali ar Mani Manu Krustu, Vassula, Mani Darbi vēl nav pabeigti; esi Mierā, Es, Kungs, dāvāju tev Savu Mieru; bērniņ, atceries, smaidi Manā Klātbūtnē, nekad, nekad neaizmirsti par Manu Klātbūtni; lūdz Kyrie eleison (Kungs, apžēlojies!), iepriecini Mani, Es esmu tev dāvājis tik daudz!

Jā, mans Kungs! Tu patiešām esi mani bagātīgi apdāvinājis! Svētumu Svētums, es Tevi mīlu! Tu man esi devis tik daudz, ka es vēlos sludināt par šīm lietām visiem un visos laikos, tomēr to daudzums ir nesaskaitāms. Tu esi atvēris manas ausis, lai es spētu tevi sadzirdēt, Tu esi piecēlis mani no mirušajiem!

Kungs, lai Tava mīlestība un uzticība nemitīgi mani sargā. Visu, ko esi darījis man, dari, arī maniem brāļiem, ļauj arī viņiem būt līdzdalīgiem Tavā žēlastībā, Kungs!

Manu bērniņ, Es aicinu ikvienu no jums, Es meklēju ikvienu no jums; atļaujiet Man ienākt jūsu sirdīs un Es dziedināšu katru no jums; nāc un tagad atpūties; Es vienmēr esmu ar tevi, nekad to neaizmirsti!

1988. gada 29. septembris

Svēto erceņģeļu Miķeļa, Gabriēla un Rafaēla svētki.

lai ir slavēts Visaugstais, jo Viņš ir tevi piecēlis no mirušajiem; esi vienmēr modra un sargies no Sātana; Kunga priekšā pārdomā par sevi; lūdz manu aizbildnību;

Lūgšanu svētajam Miķelim, eksorcismu?

jā; ja vien Dieva radība zinātu, kā šī lūgšana apkaro ļaunumu, viņi to lūgtos katru dienu; esi vienmēr gatava Kunga Vārdam; Mūžīgais tevi mīl, slavē Viņu!

Paldies Tev, erceņģeli Miķeli, par Tavu aizsardzību un cīņu pret ļauno mūsu labad. Mans Kungs?

Es esmu; atceries, ka tu dzīvo tuksnesī; Vassula, atzīsties Man savos grēkos un nožēlo tos, Es klausos,¹ Es tev pilnībā piedodu; Es tev piedodu grēkus, kuri aptraipīja tavu dvēseli, saņem Manu Mieru, Es vēlos to uzsvērt visai Savai radībai;

Es jums esmu devis Savu Likumu, Es to esmu devis, lai jūs visi tam paklausītu; Es Savā Baznīcā esmu jums devis mācītājus, lai tie jūs vadītu un mācītu, cik svarīgi ir pieņemt Mani svētajā Komūnijā; saņemiet Manu Miesu un Asinis, Manas Asinis nav izlietas straumēm bezjēdzīgi, Manas Asinis tika izlietas, lai jūs Tās dzertu; Maniem kalpiem nevajadzētu jums liegt Manas Asinis, jo Tās ir izlijušas jūsu pestīšanai; jums ir jādzer arī Manas Asinis; nāciet un dzeriet Mani, un jums slāps vēl vairāk, paklausiet vārdiem, kurus izteicu Savu Pēdējo Vakariņu laikā; pirms nākat pie Manis, pārliecinieties, kā jūs Mani pieņemsiet, pārbaudiet sevi, pārdomājiet sevi, pilnībā pagodiniet Mani, bieži nožēlojot un izsūdzot grēkus; Mani mīļotie, izsūdzot savus grēkus cilvēkam, jūs izsūdzat tos Man, tas esmu Es, kam jūs atzīstaties; neizturieties pret Derības Asinīm tā, it kā tās nebūtu Svētas; Atceries Manu Svēto Klātbūtni; mēs, mums;

Jā.

mēs, mums;

Jā, Svētā Māte.

Vassula...

Ercēņģeli Miķeli?

¹ Es izsūdzēju Dievam savus grēkus.

jā, tas esmu es; es vēlējos, lai tu piemiņi man un Gabriēlam un Rafaēlam veltīto svētku dienu, lūdzoties jauno eksorcisma lūgšanu; iespied un izplati šīs lūgšanas, jo tavam laikmetam ir izmisīga vajadzība pēc tām; es paklausu Visaugstākā gribai, lai ir slavēts Dievs!

lai ir slavēts Dievs, svētīts lai ir mūsu Kungs!

Mans bērns, tas esmu Es, Kungs; lūdzoties šīs lūgšanas, vienmēr esi modra! Es, Kungs, tevi mīlu, jo tu klausies Manī; nekad nešaubies, Es pabarošu tavu dvēseli, nāc, esi pilnībā vienota ar Mani; mēs, mums,

mūžīgi...

mūžam.

Āmen.

mēs, mums,

mūžīgi

mūžam, Āmen;

(Jaunava Marija, es Tevi svētīju.)

1988. gada 30. septembris

(Slava Dievam par kāda masona un arī Jehovas liecinieka pilnīgu atgriešanos! Lai ir slavēts Dievs par visām atgriešanās reizēm gan agrāk, gan tagad.) Kaut cilvēki atgrieztos pie Tevis masveidā! Kungs?

JĒZUS¹

Es esmu; tavs upuris Mani iepriecina; Es esmu tavs Gans un Es nāku, lai sapulcinātu un aizsargātu Savus jērus; pabaro Manus jērus, izplati Manus vēstījumus; nāc, tu un Es, Es un tu, Mīlestības vienotībā;

1988. gada 5. oktobris

Mans Kungs?

Es esmu; tas esmu Es, Kungs, kas mīl jūs visus ar mūžīgu mīlestību, Es vienmēr esmu klātesošs jūsu vidū;

jau no pašiem iesākumiem, kad Mani bērni sadumpojās pret Mani, Es vienmēr esmu izmantojis kādu ļoti vāju instrumentu, lai viņus brīdinātu un atgrieztu atpakaļ pie Manis; Es, Dievs, vienmēr esmu darbojies tādā pašā veidā, Es esmu nācis kā cirtnis, kas saskalda klintis; Es sadrupināju cieto garozu, kas bija pārklājusi Manas radības sirdis; Es vienmēr esmu steidzies palīgā Savai radībai, kad vien tas ir bijis vajadzīgs, kā arī tad, kad vien viņi bija krituši tik zemu, ka nonākuši līdz pat Sātana vārtiem;

Mana Vassula, cauri visam Savam Miera un Mīlestības Vēstījumam Es aicinu, Es kliecēju, Es smagā agonijā saucu skaļi uz ikvienu no jums: atgriezties pie Manis un nožēlojiet grēkus; Es saucu tuksnesī, bet Mana Balss izklausās kā tukšumā skanoša atbalss... ja vien jūs uzklausītu Mani un atvērtu savas sirdis, lai Es jūs dziedinātu!

Es nonāku šai Lielajā Tuksnesī, lai atrastu tajā vēl dažus atlikušos ziedus, bet atduros vienīgi pret klintīm... ar lielām cerībām Es pagriežos, bet atrodu vienīgi ērkšķus un dzelkšķus, kuri cenšas sadurt Mani un tos nedaudzos, ka vēl Mani mīl; Es meklēju mīlestību, bet sastopos ar naidu, Es tiecos pēc mierinājuma, bet nerodu to, Es slāpstu pēc līdzjūtības, bet tās vietā ir vienīgi izsmiekls! šīs paaudzes vidū Es neatrodu mīlestību, Es

¹ Es pati ar savām asinīm kā mazu upuri uzrakstīju vārdu „Jēzus” un blakus uzzīmēju sirdi.

neatrodu ticību, ne arī cerību², jo šī paaudze vairs nepielūdz Mani, savu Dievu; Manas bailes ir pārvērtušās īstenībā! ak, neticības laikmets! laikmets, kurā vispār nav ticības, nav cerības, nav mīlestības! jūs esat pārtraukuši Mani pielūgt, un Mans Svētais Vārds jums neko nenožīmē! jā, Mans Svētais Vārds jūsu acīs ir zaudējis savu nozīmi... ja jūs būtu staigājuši Manus ceļus un klausījušies Manos saucienos, šī tuksneša nebūtu bijis; Es lūdzu, lai tie, kuri Mani mīl, lūdzas par saviem brāļiem, kuriem Es esmu vienaldzīgs; neatkārtojiet savu priekšteču kļūdas, kuras tie ir izdarījuši Sacelšanās dienā, Kārdinājuma dienā tuksnesī;

Manas senās zāļainās ganības ir pamestas un neauglīgas, bet Manu mazo ganāmpulciņu ir izgaiņājuši pašu gani... kādēļ Mani tā izaicina, kādēļ? tās paaudzes, kuras Mani ir atgrūdušas, ir saņēmušas arī sodu; tomēr tā kā jūs nepārtraucat melot paši sev, tad arī jūsu prāts ir samaitāts; vai iedomājaties, ka esat labāki par farizejiem, kuri sacīja: „ja vien mēs būtu dzīvojuši tajos laikos, mēs nebūtu piedalījušies viņu ļaunajos darbos un mūs būtu glābusi mūsu ticība!” šodien Es jums šodien saku: jūsu attieksme pret Mani īpaši neatšķiras no tām dienām, kad dzīvoju miesā jūsu vidū; daudzi no jums nosoda Manus Vēstījumus¹, pirms esat ar tiem iepazinušies!!

meitiņ, Es atnācu pie viņiem tuksnesī, lai pateiktu, ka esmu gaidāmais Mesija, kuru viņi bija gaidījuši, bet tie Man neticēja, atraidīja Mani un vajāja, piesitot Krustā; šodien Mans Svētais Gars aizsniedz jūs jūsu tumsībā, bet jums neizdodas aizsniegt Viņa Darbus jūsu nepaklausības un grēka viltības dēļ, kas jūsos uzkrājušies;

jūsu laikmeta tuksnesīgums ir pārsniedzis jebkādu citu, tādēļ, kad Mans Gars nonāk, lai apgaismotu, cilvēki ir pārsteigti, bet vienlaikus tas viņus garlaiko un kaitina; šī letargiskā miegainība aiz sevis atstāj tuksnesi pēc tuksneša un klinti pēc klints; kā Es smoku, noskatoties, kā Manus atlikušos ziedus samīda ar kājām šie dumpīgie ļaudis! Vassula, Mana roka vēl nav nākusi pār tiem tikai Manas neizmērojamās Žēlsirdības un jūsu Svētās Mātes lūgšanu dēļ; Es, kas esmu arī Taisnības Dievs, būtu tos sitis jau sen atpakaļ, jo šī paaudze savā vidū ir radījusi jaunu Sodomu un Gomoru;

viņi pat ir noticējuši, ka posts, kas tagad nāk pār viņiem, ir Manis sūtīts; tie nekad nav sapratuši, ka ļaunums pievelk Ļaunumu, un ka viņi pašreiz saņem sevis pašu sakrāto algu; Es vēlētos, lai visi, kuri Mani mīl, lūgtos, lūgtos un lūgtos, lai šī Sacelšanās beigtos; Es vēlos iedrošināt Savus draugus iet uz priekšu un turpināt viņiem sagatavotos labos darbus;² Es svētīju visus, kuri sēj Miera un Mīlestības graudus; paļaujieties uz Mani visa ceļa garumā līdz pat galam un lūdziet, lai Svētais Saprātnes Gars apgaismo ikvienu no jums; cik gan vēl ilgi viņi nesapratīs Rakstus un cik vēl ilgi noraidīs Manus Noslēpumus? sameklējiet Sakāmvārdos Manus augļus un izprotiet tos; ja jūs nesaprotiet, tad lūdziet, lai Mans Svētais Gars nonāk pār jums un dod izpratni; daudzi no Maniem Noslēpumiem vēl guļ apslēpti, tie ir atklāti tikai Manās Gudrības grāmatās;³

Es jums apsolu, ka Mīlestība atgriezīsies kā Mīlestība un dzīvos jūsu vidū; Es atjaunošu Savu Namu, Es likšu jūsu vidū nolaisties Jaunajai Jeruzalemei – Vienotības un Uzticamības pilsētai, jo uzvarēs Taisnība; nāciet, draugi, un novāciet Manu ražu, novāciet ražu, kuru Es slepenībā esmu sagatavojis; sakopojiet Manus Darbus un izplatiet tos, tie

² Tā mēs attiecamies ne vien pret Dievu, bet arī cits pret citu.

¹ Mūsdienu atklāsmes, parādības, zīmes.

² Kungs uzrunā ‘jaunos mācekļus’, kuri palīdz šīs atklāsmes tulkošanā, pavairošanā un izplatīšanā.

³ Šajā brīdī no jauna sajutos kā atraitne un izsaucos: „Nāc, Kungs!” Es ļoti ilgojos pēc Viņa.

atsvaidzinās tuksneša vējus, veldzēs izkaltošo zemi un Tuksnesī atnesīs atpakaļ dzīvību;
lūdzies, Mana Vassula, par Manu Atnākšanu;

Jā, ak, Dievs! NĀC! NĀC! pie mums, ak, Kungs, atgriezies pie mums!

Es nākšu ļoti drīz, Mana Atnākšana ir tuvu; pasaki arī citiem, lai tie lūdzas par Manu Atgriešanos; Es, Kungs Jēzus Kristus, jūsu Pestītājs, atjaunošu visu izpostīto un to, kam vēl jātiek izpostītam; neaizmirstiet Lielo Pārbaudījumu, kuram ir jāiziet cauri Manai Baznīcai, pirms Es To pilnībā atjaunošu ...

Tad nu, Manu bērniņ, ļauj Man tevi izmantot par Savu piezīmju blociņu, dalies Manā Miera un Mīlestības Krustā ar Mani savu Kungu; mēs, mums, uz mūžiem...

Jā, Kungs!

mēs, mums?

Jā, Svētā Māte, uz mūžiem .

1988. gada 5. oktobris

Vēstījums tika adresēts kādai grupai, ar kuru man bija tikšanās.

Mana pāriplūstošā Mīlestība meklēs ikvienu no jums; Es neesmu tālu, mēs kopīgi ēdam pie viena galda, mēs darām kopīgas lietas... izjūti Manu Klātbūtni, atgriezieties pie Manis, un arī Es atgriezīšos pie jums;¹ daudzi sajūtīs Manu Klātbūtni, lai tiktu iedrošināti; ikviens, kas Mani meklē, Mani atradīs; atļaujiet Manam Garam pieaugt jūsos; bērni, satveriet Manu roku un esiet gatavi Man sekot;

Es, Jēzus, jums dodu Savu Mieru; Mieru, kura šajā pasaulē tik ļoti pietrūkst; Es nekad neesmu jūs atstājis, vai Es neesmu teicis, ka būšu ar jums vienmēr, līdz pat pasaules galam? ticiet Manai Svētajai Klātbūtnei, ticiet Manai Klātbūtnei pašreizējā mirklī, jo šo Atklāsme nāk no Manas Mutes; Es mīlu ikvienu no jums, Es svētīju katru no jums; nāciet...

1988. gada 10. oktobris

Jēzu?

Es esmu;

Kungs, esi svētīts!

meitiņ, Es tevi mīlu par tavu ticību, ko tu man dāvā; neraizējies, atbalsties pret Mani un ieklausies Manā Sirdī; šī Sirds meklē ikvienu no jums un mīl jūs visus, bet kuru tik daudzi nosoda; meitiņ, bieži lūdz, lai Es tev dotu Savu Spēku un Es vienmēr tev došu Savu spēku; lūdz kopā ar mani lūgšanu par Manu Atgriešanos:

„Nāc, Kungs, un atgriezies pie mums! Uzklauti mūsu sāpju pilnos saucienus šajā tuksnesī! sajūti mūsu slāpes un apžēlojies par mums, atgriezies pie mums, nāc un izdzēs visu ļaunumu, aizvietodams to ar Mīlestību. Āmen.”

uz šo lūgšanu Es tev atbildēju, ka Es, Mīlestība, atgriezīšos pie jums kā Mīlestība; Mani mīļotie, esiet pacietīgi, vēl tikai pavisam īss brīdis, un Es atgriezīšos pie jums; esiet nomodā un modri, jo Mana atgriešanās būs negaidīta; tāpēc esiet gatavi, nožēlojiet grēkus un uzlūkojiet Mani, savu Dievu, ar tīrām sirdīm, un šīs zemes ēnas jūs nebiedēs, jūs nešausminās arī tumsības stunda! šai nāvīgā klusuma stundā jūs neizjutīsiet ne bailes, ne postu; tāpēc ieklausieties Manī, ieklausieties Manos vārdos un tie būs jūsu mierinājums tai brīdī, kad pār visu Manu radību nolaidīsies tumsības stunda;

¹ Mal 3:7

patiesi Es jums saku: šī stunda ir tuvu; Es esmu Mīlestība un pievilkšu pie Sevis visus, kuri Mani mīl, un Es mazināšu viņu bailes; Es viņus pārklāšu ar Mīlestību, mierināšu tos Savā Sirdī, un Manī viņi radīs sev patvērumu;

bēdas tiem, kuri nav gatavi un nekad nav Mani mīlējuši! tie mirs sava ļaunuma dēļ, viņu grēku smagums tos nosmacēs putekļos! Jo ar otrā pūķa palīdzību viņi ir apgānījuši Manu Svēto Vārdu; tas ir pūķis, kas valkā melnu apmetni, pūķis, kas ir nostājies pret Gaismu; ak, radība! ak, radība ar jēgu zaudējušo prātu!² cik ļoti Man ir jūsu žēl; dāvājiēt Man kaut vienu laipnības pilnu skatienu, un Es jūs atbrīvošu;

kopš jūsu dzimšanas Es brīža zināju, ka esat bezdievīgi, tomēr esmu vēlējies aizmirst un pārrunāt šīs lietas ar jums; jūsu nabas saite vēl arvien ir piesaistīta Man; ja atzīsiet, ka esat tikuši maldināti, un apņemsieties negrēkot, Es, Mīlestība, steigšos jums palīgā; Mana piedošana ir neapšaubāma, tāpēc vairāk neizaiciniet Mani, atgriezieties pie Manis un Es jums došu Savu Mieru;

nāc, meitiņ... Es tevi svētīju, jo tu esi atļāvusi Man lietot tavu roku; Es tevi tik ļoti mīlu! meitiņ, tu esi Mans iepriecinājums, tāpēc vienmēr aicini Mani, un noglāsti Mani ar savu mīlestību, iepriecini Mani arī turpmāk; mazini Manas sāpes, ar savu mīlestību apdzēs Manas dusmas; ziediņ, tava niecīguma dēļ Es atļauju tev mājot Manos pagalmos, tādēļ paliec niecība; saņem Manu Mieru; mēs, mums?

Jā, Kungs.

Mana Klātbūtne ir svēta;

1988. gada 11. oktobris

miers lai ir ar tevi;

Gods Dievam!

jau kopš šīs atklāsmes paša sākuma esmu tev sacījis, ka Mana Baznīca ir drupās un odzes tajās ir izveidojušas savu midzeni; ak, Vassula!¹ Es tik ļoti ciešu... Man būs jānāk un jāizgaiņā šīs čūskas, kas ložņā ap Vissvētāko no Maniem Sakramentiem, Man atkal nāksies viņas visas izmest ārā no Manas Baznīcas; bērniņ, ir briesmīgi un ļoti smagi dzīvot postoša tuksneša vidū, tomēr Es esmu tuvu visiem, kuri Mani mīl un ar mīlestību pielūdz Manu Svēto Vārdu;

visiem, kuri mīda ar kājām Manus dievišķos Darbus, Es gribu atgādināt, ka esmu nebeidzamā Bagātība; ikreiz, redzot, ka Mana radība ir sadumpojusies pret Mani, esmu sūtījis vēstnešus, kas nes Manu Vārdu; jo Dumpīgums zemes, kurās jūs dzīvojat, pārvērš tuksnešos; lai arī dumpojās arī jūsu priekšteči, tomēr viņu šaubas nekad nebija tik smagas kā jūsējās; viņi nešaubījās, ka spēju runāt caur Manis izvēlētajiem eņģeļiem un dot jums Savus Vēstījumus;

šodien, Mans bērns, Manas Baznīcas kalpi apliecina savu ticību Man, tomēr atsakās ticēt Maniem dievišķajiem Darbiem, kurus Es jums piedāvāju, un kas nāk no Svētā Gara! viņu neaugsība viņus notiesā, un Tiesas dienā viņi saņems bargu sodu! šiem cilvēkiem vajadzētu vēlreiz atgriezties pie Rakstiem, un izlasīt, kā darbojas Mans Gars un kā Es svētīju dāvanas, kuras dodu Saviem izredzētajiem; visas šīs dāvanas ir Manis dotas;²

Manu bērniņ, mēs kopīgi pārstaigājam šo tuksnesi, nāves apdvesto tuksnesi, kuru ir izveidojis racionālisms, ticības un mīlestības trūkums, izlaidīga dzīve, sevis attaisnošana,

² Dievs izskatījās ļoti noskumis, gandrīz svārstīgs, domājot par to, ka Viņam ir jāsoda.

¹ Šie vārdi izskanēja kā skaļš kliedziens, pilns ciešanu un sāpju.

² Jēzus man lika atzīmēt, ka tas ir lasāms 1. Kor 12: 1 – 11.

iedomība un aizvainojums pret visu, kas nāk no Svētā Gara; viņu pašu ietiepība un nevēlēšanās klausīties viņus nosoda, jo ikviens, kurš noraida Svētā Gara darbus, atstumj arī Mani, jo Svētais Gars un Es esam Viens! ...

šie cilvēki veicina tuksneša tālāku izplatīšanos un dara visu, lai nekas tajā neaugtu; ieraugot ziedu, tie vai nu to nomīda un salauž, vai arī neliekas par to zinīs un nekad neaplaista, lai tas nokalstu, un no tā varētu pēc iespējas ātrāk atbrīvoties... Mans Taisnības Kauss līst pāri malām, un tie jau sajūt nākam pār sevi pirmās Manas Taisnības lāses; vienīgais, ko lūdzu no viņiem, it īpaši tiem, kuri Man kalpo, bet nepieņem Svētā Gara darbus, ir: lūdzieties, lūdzieties, lūdzieties, lai tiktu apgaismoti un stiprināti ticībā;

nāc, Mans bērns; vienmēr iepriecini Mani, atceroties Manu svēto Klātbūtni;

Kungs, mēs, mums.

Es tevi mīlu; jā, mēs, mums;

mēs, mums,

Jā, Svētā Māte.

1988. gada 13. oktobris

Mans Dievs?

Es esmu; Es esmu tevi mīlējis jau no mūžības un jau kopš mūžības esmu ilgojies pēc tavas mīlestības; Es esmu Mīlestības Gars; lai tava dvēsele vienmēr ir atvērta Manai Mīlestībai un šī Mīlestība atspoguļojas tevī; esi kā spogulis, kura priekšā stāvu Es; Es vēlos, lai tevī atmirdzētu Mana Mīlestība; Mana Vassula, Es neesmu skarbs Dievs, Es esmu Laipns un mīlu pat tos, kuri Mani nicina; ziediņ Manu, kopš tu sāc apzināties, cik ļoti tevi mīlu, vai tu arī spēji apzināties, cik ļoti Mīlestība cieš no mīlestības trūkuma?

Jā, Kungs, es to sāku saprast.

tad nāc pie Manis un mierini Mani; neatņem to Man, tu spēji Mani mierināt; esi svētīta;

1988. gada 14. oktobris

Kungs, es Tev lūdzu Tavu spēku. Man ir vajag vairāk ticības, lai Tevi vairāk mīlētu un mīlētu tā, kā Tu gribi. Lai piepildītu sūtību, kuru Tu man esi uzticējis, un arvien no jauna pagodinātu Tavu Vārdu, man ir vajadzīga neatlaidība un cerība!

Es tev visu to dāvāšu, tomēr ne tikai Sava Goda un labuma dēļ, bet arī tādēļ, ka vēlos, lai tava dvēsele sasniegtu augstāku pilnības pakāpi; Es, Kungs, tevi mīlu; neaizmirsti, cik ļoti dēmons tevi ienīst tieši šī mūsu kopīgā darba dēļ; tu pagodini Mani ar savu mīlestību un tu pagodini Mani, vedot pie Manis dvēseles; tu, kuru viņš reiz nosauca par „tārpu”¹, tagad pagodini Mani un apvairo viņu; jo mazāka un niecīgāka tu esi, jo vairāk aizkaitināts viņš kļūst; neaizmirsti cik viņš ir uzpūtīgs un cik tukšs!

Jā, mans Kungs.

Es tevi mīlu un Es tevi vienmēr aizstāvēšu; vienmēr nāc pie Manis, un Es nekad neatteikšos tev dāvēt Savu Mieru; Mīlestība tevi mīl;

Lai ir slavēts mūsu Kungs!

1988. gada 15. oktobris

Kungs?

¹ Sk. 07. 03. 1987.

Es esmu; kopš mūžības Es nekad vēl neesmu sastapis tik lielu vājumu kā tavējais, tas ir pārsteidzošs...² bērniņ, tev vajag Manis, tavs vājums pievelk Mani, Neierobežoto Spēku, tavs vājums savaldzina mani; vājums Mani ir pievilcis vienmēr līdzīgi magnētam; Ieklausies Manos sirdspukstos, Es esmu Jēzus, un Mana Svētā Sirds ir tavas Mājas; meitiņ, ikviens Manas Sirds puksts ir mīlestības dziesma tev; Es esmu sarāvis važas, kas tevi saistīja ar šo pasauli, tādēļ tagad paliec nepiesaistīta tai, kā Es to esmu vēlējies jau kopš mūžības; Es vēlos, lai ikviena dvēsele būtu nepiesaistīta pasaulei; apzinies, ka to spēju paveikt tikai Es, tavs Pestītājs, Es jau tevi esmu izglābis no grēka važām, un tieši tādēļ dēmoni ir tik ļoti agresīvi pret tevi, un šonedēļ tu izjuti viņu tuvu klātbūtni; veltī sevi Man, jo sevis atdošana un uzticība ļoti iepriecina Manu Svēto Sirdi, Tā ir izslāpusi pēc mīlestības un uzticības;

nāc un uzkāp pie Mums šai alā,³ un tur piesauc Mūsu Vārdu;

Jā, Jēzu, jā, Svētā Māte.

Manas Vissvētākās Sirds Vassula, jūties Manis mīlēta, sajūti arī savas Svētās Mātes mīlestību, atļauj Man vēl tikai īsu mirkli tevi lietot; mēs, mums;

Jā, Kungs. Kungs?

Es esmu;

Kungs, savā mīlestībā uz Tevi es tik ļoti dedzīgi vēlos sajūt Tavu Klātbūtni, tik ļoti ilgojos, lai Tu vienmēr būtu ar mani! Es arvien vairāk slāpstu pēc Tevis un domāju par Tevi gan dienu, gan nakti, es dzīvoju Tev. Dažkārt es tik ļoti vēlos Tevi ieraudzīt savām acīm! Vai šīs ilgās līdzinās tām, ko piedzīvo dvēseles šķīstītavā, kur tās nav kopā ar Tevi? viņi ir daudz tuvāk tam, ko sajūt; viņu izjūtas ir daudz dziļākas un skaidrākas;

Tas noteikti ir briesmīgi!

jā, viņi ļoti cieš; ja virs šīs zemes tie nekad nav ilgojušies pēc Manis, tad iemācās ilgoties pēc Manis šķīstītavā, tajā viņi neredz Manu Vaigu, bet deg šajās ilgās;

Jā, mans Kungs. Es Tev pateicos, mans Kungs.

1988. gada 18. oktobris

Kungs?

Es esmu Kungs;

Mans Dievs?

Es esmu;

Vai Tu, lūdzu, varētu svētīt reliģiskus priekšmetus, kurus man iedevuši draugi?

pacel tos pie Manām lūpām, Es svētīšu visu, kam ir jātiek svētītam;¹

Kungs, daži no tiem ir ielikti maisiņā, vai tie var tikt svētīti arī caur šo maisiņu?

Man patīk tava vientiesība, Es esmu Visvarenais, tādēļ ņem tos tādus, kādi tie ir; Es paņemu tavu mazo ticību un lieku to Savā Vissvētākajā Sirdī, Mana Sirds to spēcinās un padarīs stipru; tagad nāc un atpūties;

Jā, mans Kungs, es Tev pateicos!

1988. gada 19. oktobris

lai ir slavēts Dievs; *(tā bija atbilde uz lūgšanu erceņģelim Miķelim.)*

² Kungs to sacīja milzīgā šaubu viļņa dēļ, kas bija mani pārņēmis. Kur ir trīs punkti (...), es biju atstājusi Dievu bez valodas.

³ Kāda alā, kas atrodas virs Longebornas erema.

¹ Kungs lika saprast, ka jo vienu no medaļoniem Viņš nesvētīs, jo tas nebija reliģisks priekšmets.

lai ir slavēts mūsu Kungs; (*atbilde uz lūgšanu Jaunavai Marijai.*)

Es tev dodu Savu Mieru, nāc; (*atbilde uz lūgšanu, kas veltīta Vissvētākajai Sirdij.*)

Es, Kungs, vēlos viņiem pateikt šādus vārdus:² Es svētīju ikvienu no viņiem un visus, kuri palīdz izplatīt Manus Vēstījumu, it īpaši tos, kuri tam ziedo savu brīvo laiku;

Mani aicinājumi nebūs veltīgi; mīliet cits citu, kā Es jūs esmu mīlējis un izplatiet vēstījumus pat to vidū, kuri jūs izsmies; lūdzieties, pēc apgaismības, izturieties cits pret citu kā līdzīgs pret līdzīgu; mīļotie, Es esmu visos Laikos Klātesošs; Es, Jēzus, mīlu jūs visus ar mūžīgu mīlestību;

nāc pie Manis, Vassula, un parādi tiem Manu Svēto Sirdi; Es, Kungs, viņiem iemācīšu iet ceļu kopā ar Mani un parādīšu, ko nozīmē Patiesa Dzīve Dievā; Es tiem palīdzēšu saprast, ka viņi visi ir Mana sēkla un pieder Man;

Es tiem parādīšu, kā Sātans viņus visus ir piekrāpis, Es parādīšu, kāds viņš ir nodevējs; Es vēlos atkal un atkal atkārtot, ka Sātans eksistē, viņš ir Ļaunais un viņš jau no paša sākuma ir jūs krāpis, tomēr beigās viņš tiks uzvarēts un sagrauts; lūdzieties, Mani mīļotie, Es klausīšos, lūdzieties un runāji ar Mani, Es esmu klātesošs, Es esmu jūsu svētais Draugs, Es vienmēr esmu jūsu vidū; ticiet Manas Klātbūtnes Noslēpumam; Mana Mīlestība uz jums ir mūžīga, un tās dziļumus un pilnību jūs sapratīsiet vienīgi Debesīs; izjūti Manu Klātbūtni... izjūti Manu Klātbūtni... Es svētīju ikvienu no jums;

1988. gada 23. oktobris

Mans bērns, vai apzinies, cik lielu labvēlību esi saņēmusi?

Vassula, pagodini Mani, ilgojoties pēc Manis,¹ esi izslāpusi pēc Manis kā zieds pēc ūdens... tu jau esi tuvāk Man,² Es dedzīgi ilgojos pēc šīs dienas; ieraugi Mani ar savu prātu, ieraugi Mani ar savu sirdi un dvēseli, Es esmu Tevi apveltījis ar dāvanu Mani atpazīt, izmanto to; ieraugi Mani un uzsmaidi Man; uzsmaidi Man ar mīlestību, labo to kļūdas, kuri Man nekad neuzsmaida, bet nāc pie Manis tikai meklēt savu labumu; mēs, mums?

Jā, Kungs, – mēs, mums.

1988. gada 24. oktobris

Mans Kungs un mans Dievs?

Es Esmu; Es dāvāju tev Savu Mieru, bērniņ; Es tevi mīlu; meitiņ, ar savām lūgšanām ved pie manis visas dvēseles, lūdz par viņu atpestīšanu; iepriecini Manu Svēto Sirdi, piedodot tiem, kuri tevi atstumj; nekad nevaino viņus, nekad neapsūdzi, jo Es esmu Tiesnesis un Es pats viņus tiesāšu Tiesas dienā, tāpēc tev, Mans bērns, ir viņiem jāpiedod, ļaunumu atmaksā ar mīlestību; atbalsties pret Mani un atpūties, meklē mierinājumu Manā Svētajā Sirdī, tās dziļumos saņem Manus glāstus; nāc; mēs mums?

Jā, mans Kungs.

Es vēlos, lai tu izteiktu šos vārdus; neaizmirsti Mani! atceries Manu Klātbūtni; vai tu zini, cik ļoti Es ilgojos, lai Tu pārdomātu Manu Klātbūtni? arī Mana Klātbūtne ir ļoti liels Noslēpums, par kuru daudzi no jums esat aizmirsuši; pārdomāji Manu Klātbūtni; bērni, kurus Es mīlu ar mūžīgu mīlestību, ieprieciniet Mani, atceroties, ka arī pašreizējā mirklī

² Tas attiecas uz nelielo lūgšanu grupu, kuru veidojām.

¹ Pagodināt Dievu mēs varam, arī ilgojoties pēc Viņa. Ja nebūsiat iemācījušies ilgoties pēc Viņa šeit virs zemes, tad jums būs jāpārcēlās ilgoties pēc Viņa šķīstītāvē. Tā ir šķīstīšanās caur ilgām.

² Ar katru dienu saīsinās manas dzīves laiks virs šīs zemes.

esmu klātesošs; vingrinieties lietot šos vārdus: mēs, mums; Tu un es; es un Tu; mums; ieaiciniet Mani savos nodarbībās, sarunās un domās; godājiēt Manu Klātbūtni, nekad neaizmirstot, ka Es esmu Svētais; atceroties Mani, jūs mazāk grēkosiet, jo apzināsities, ka Es Esmu ar jums; Es, Jēzus Kristus, nācarietis, svētīju ikvienu no jums;
IXΘΥΣ

1988. gada 25. oktobris

Mans Kungs?

Es esmu; meitiņ, priecājiēs! kopš mūžiēbas Es esmu tevi mīlējis ar mīlēstību, ko tu nekad nespēsi izprast! Es tevi mīlu ar īpašu mīlēstību, kas sagatavota Maniem izredzētajiem; esmu tevi radījis, lai tu iepriecinātu Manu Dvēseli un piepildītu Manu Sirdi ar savu mīlēstību; Es esmu tevi radījis, lai tu nomierinātu Manas dusmas un ar savām asarām remdētu Manas Brūces; Es esmu tevi radījis, lai nogurumā tevī rastu Sev atpūtu, un, visu aizmirsts, sastaptu tevī sarunu biedru; Es tevi neprātīgi mīlu! mīlotā, Es tevi esmu izvēlējiēs, lai atklātu Savas Vissvētākās Sirds ilgas, esmu tevi izvēlējiēs, lai dalītos visā, kas Man ir;

esi Manas Gaismas bērns; Es tevi mīlu tik ļoti, kā tevi nemīl neviens, un Es tevi svētīju tā, kā tevi nesvētī neviens; Mana dedzīgā un greizsirdīgā mīlēstība aizdedzinās tavu mazo sirsniņu, pārvēršot to liesmojošā lāpā, lai tu, savukārt, varētu aizdegt tev apkārt esošās sirdis, lai tās mīlētu Mani; esi Mans altāris, kas kvēlo Manā Mīlēstībā, izplati šo liesmu un atdzīvini akmeņus, pat viņus darot par dedzīgiem Maniem sekotājiem; neuzlūko ne cilvēka ādas krāsu, ne viņa ticības pārliecību, jūs visi esat radīti pēc Mana Tēla, un Mans Upuris ir ticis upurēts par visām tautām; esiet vienoti Manā Svētajā Vārdā; radība, Es tevi neprātīgi mīlu! radība, atdzīvojiēs! tici Manai Klātbūtnei jūsu vidū; atļaujiet Man ienākt jūsu sirdīs, lai Es varētu jūs visus dziedināt;
IXΘΥΣ

ziediņ, ilgojiēs pēc Manis, respektē Manu Likumu un iepriecini Mani; liec Mani pirmajā vietā, augstāk par visām lietām; nicini visu pasaulīgo; ir jānotiek ļoti radikālām pārmaiņām, lai aizstātu visu pasaulē nodarīto ļaunumu; Vassula, gandari par citiem, Es tevi nekad neatstāšu; Mana mācība ir vedusi tevi pie Manis; Es un tu, tu un Es, mēs esam saistīti uz mūžiem; saņem Manu Mieru; nāc;

1988. gada 31. oktobris

Rodas salā iekāpu autobusā, lai brauktu uz pilsētu. Palūdzu kontrolierim biļeti, un viņš man to iedeva. Jēzus sēdēja man blakus, es pagriezos pret viņu un sāku ķiķināt: „Kontrolieris pat nezināja, ka man vajadzētu pirkt divas biļetes!” Jēzus pārsteigts pagriezās pret mani:

ko tu runā? vai tad mēs neesam viens? nāc;

1988. gada 2. novembris

Vassula, saņem Manu Mieru; nāc, Es priecājos, ka, neskatoties uz vietu, kurā esmu tevi nolīcis, tu centies Mani izprast; mīlotā, ar savu mīlēstību remdē Manas sāpes; tici Savam Dievam ar bērnišķīgu ticību, iepriecini Mani ar to, un esi pilnībā atkarīga no Manis;

Kungs, es to darīšu, jo pie kā gan man vērsties, ja ne pie Tevis, sava Tēva. Man esi tikai Tu!

Mana sēkliņa, esi Mana ieprieca, esi Mans prieks, Es esmu tavs Abba; Manu sēkliņ, uzplauksti un uzziedi, un ļauj saviem augļiem pabarot daudzus; Savas ieceres Es esmu radījis vēl ilgi pirms tavas dzimšanas, jo Man pieder Visa Vara, Man pieder arī iniciatīva; cilvēki diezgan vienkārši aizmirst, ka Mana Baznīca vienmēr tiek vadīta no augšienes un nevis no apakšas, tiem ir tieksme piemirst, ka visa vara nāk no Debesīm;

Patiesi Es jums saku: neviena cilvēciska vara vai zemes valstība, kura ir iespraukusies Manā Baznīcā, nepastāvēs; Es to sašķaidīšu un pārvērtīšu putekļos; jūs jau no iesākuma to zinājāt, tomēr neklausījāties un nepaklausījāt Man, jūs Mani izstūmāt aiz durvīm, bet Es atvērsu visas jūsu durvis un arī logus, lai Mans Gars varētu brīvi elpot Manā Īpašumā; neviens nespēs aizšķērsot Manis atvērtos ceļus; Es tiem vēlreiz atgādināšu, ka Es esmu Alfa un Omega, Es esmu svētumu Svētums, Es esmu Vissvētākā Trīsvienība – Viss Vienā; Es esmu Autoritāte, Es drīz būšu ar jums; visus, kuri Mani mīl, Es ievedīšu Savā Sirdī, Mana Sirds būs viņu jaunās Mājas;

Es nāku no Augšienes un no Augšienes nolaidīšies arī jūsu jaunās Mājas, – tā būs Mana dāvana, un Mans jaunais Svētais Vārds no jauna tiks atdāvināts jums, Mani mīlotie; nāciet un slavējiet Mani, nāciet un cildiniet Mani, nāciet un samierinieties ar Mani un Es atdarīšu Sava Nama durvis un uzņemšu jūs tajā kā Savējos;

nāc pie Manis;¹ jā, bet Es esmu Kungs, kurš tagad tevi mīl; esi svētīta Manu bērniņ; mēs, mums?

Jā, Kungs.

mēs, mums;

Jā, Svētā Māte.

1988. gada 8. novembris

(Šodien es izjutu Jēzus Krustu. Es jutu Viņa skumjas, tās atspoguļojās pat Viņa attēla sejā.)

Mana mīlotā, Es esmu; ņem Manu Krustu un atvieglo Manas nastas, tavs Kristus ir tik noguris, Es atļāvos uz tavas sirds atstāt dažas Manas Asins lāses, lai remdētu Savas ciešanas; Sātans ir cieši nolēmis tev laupīt drosmi, bet Es viņam neļaušu tev pieskarties; kas ir aizsākts ar Manu svētību, tas arī tiks pabeigts, tā pagodinot Mani;

šodien tu pierakstīsi vēstījumu savā rokrakstā;¹ Es vēlos, lai tie, kuri vēl nav sapratuši, ka esmu tevi piepildījis ar Savām žēlastībām, spētu ticēt, ka esmu Tev dāvājis arī žēlastību sadzirdēt Manu Balsi; šodien ļauj Man tev diktēt vēstījumu, ieklausies Manī un raksti;

Vassula, dienas ir skaitītas; šīs ir jūsu šķīstīšanas dienas; Es esmu uzklauzījis to lūgšanas, kuri ir lūgušies par Manas Baznīcas Atjaunotni; Es, Kungs, jums apsolu, ka atjaunošu Savu Baznīcu, Es aizslaucīšu visus traipus, ko ir radījusi nešķīstība tās iekšienē, un uzcelšu To no jauna; tomēr, mīlotie, Es bīstos jums teikt, cik daudz Tai vēl ir jācieš, līdz pienāks Tā Diena; pirms Es To pilnībā atjaunošu, Baznīcai būs jāiet cauri viņas Sirds Lielajam Pārbaudījumam; šai dienai ir jānāk, lai piepildītos Raksti;

šajās sāpju dienās Es mierināšu visus, kuri Mani mīl; Es vienmēr būšu ļoti tuvu jūsu sirdīm, Es atļaušu jums Mani sajust; Es sūtīšu eņģeļu un svēto leģionu, lai jūs visus

¹ Šajā brīdī es atcerējos, ka arī mans sargeņģelis Daniels iesākumā kontaktējās ar mani tādā pat veidā, diktējot vēstījumus.

¹ Vēstījuma sekojošā daļa ir rakstīta ar pašas Vassulas roku.

mierinātu, tāpēc esiet drosmīgi, mīļotie, esiet drosmīgi! pašreiz Es ciešu un jūs, kas Mani mīlat, to jūtat, jūs izjūtat Manas Brūces un sāpju pilno Svēto Sirdi, jūs, Mana radība, jūtat, kā Es jūs cieši uzlūkoju; visiem, kuri vēl atrodas tumsībā, Es saku, Manas acis ir asins asaru pilnas, jā, kā gan vēl Es varētu justies, redzot, kā lielākā daļa no jums ieslīd Sātana izliktajos tīklos? bet tie, kuri nevēlas klausīties, lai turpina grēkot, jo Es jau esmu tos brīdinājis vairākus gadus pēc kārtas, Es tos esmu aicinājis uz atgriešanos, bet viņi nav pievērsuši vērību nevienam Manam brīdinājumam; Es esmu tik noguris, viņu aklums un stūrgalvība ir Mani ļoti nogurdinājuši; dumpīgums ir izplatījies kā migla, kas iespiedusies pat Manā Namā, diktējot Pēterim, ko darīt; lai arī Pēteris ir viņu vadītājs, tomēr tie neklausās viņā un aizmuguriski viņu ir nolādējuši un krāpuši; tie viņā neklausās un pastumj Pēteri malā; jā, viņš to visu apzinās, tomēr viņam ir pārāk daudz pretinieku, pārāk daudz nodevēju; Mans Nams ir kļuvis par dumpinieku Namu, tajā ir ļoti maz tādu, kuri Mani atzīst un godina;

Es, Kungs, nonāksu pār jums šķīstīšanās dienā, Es nāksu līdz ar visiem eņģeļiem un svētajiem, aizmēzdam projām ikvienu ļaunumu; no Ziemeļiem līdz Dienvidiem, no Austrumiem līdz Rietumiem nonāks Mana Uguns! pagaidiet un jūs redzēsiet...

Jēzu?

bērnī, tu pareizi dari, ka vienīgi klausies; Vassula, Es tev diktēju šo vēstījumu, lai pārliecinātu tos, kuri domā, ka tavas rokas tiek virzītas automātiski, bet tu Mani nemaz nedzirdi; daži no viņiem vispār netic, ka Es, Kungs, tevi iedvesmoju; tagad mēs turpināsim to ierasto ceļu, kas Man patīk, Mana Vassula; saņem Manu Mieru un esi nomodā;

Kungs, lūdzu, dziedini K. ... Ja Tu būtu cieši man līdzās redzamā veidā, Es paņemtu Tavu roku, aizvestu Tevi pie viņas. Tava Sirds nebūtu spējusi pretoties, un Tu noteikti viņu dziedinātu.

Manu bērnī, K. tev netic un vienmēr atgrūž visu, ko tu viņai saki; ja viņa atteiktos Man atvērt savu sirdi, kā gan Es spētu tajā ieiet un to mierināt?

Es tomēr zinu, ka pat tad, ja viņa Tev netic, Tu spēj viņu dziedināt.

tādā gadījumā, Vassula, lūdzies par viņu, Es viņu mīlu, turpini lūgties; Es tev atgādināšu par Savu Svēto Klātbūtni, Es un tu, Mīlestības vienotībā; mēs, mums;

Jā, Kungs, mēs, mums.

1988. gada 10. novembris

gods Dievam; (*Erceņģelis Miķelis.*)

gods Dievam; (*Jaunava Marija. Šos vārdus saņēmu pēc lūgšanas Viņiem.*)

Mans Dievs?

Es esmu, ar ilgošanos Es gaidīju šo mirkli;

(*Gan Jēzus, gan es ļoti vēlējamies satikties šādā veidā.*)

dzirdi Mani, Mana Vassula, nāc un pieskaries Manai Vissvētākajai Sirdij, sajūti Tās Brūces; Manu Sirdi plosa sāpes un tā ir neizsakāmi ievainota; dvēseles Mani nedzird, simtiem dvēseļu iekrīt Sātana tīklos...

(*Vēlāk:*)

maziņā, Es tevi neatstāšu un tevi nepameišu, klausies un raksti;

pēc Lielā Pārbaudījuma, kas būs jāpiedzīvo Mani Baznīcai, debesīs parādīsies milzīga Zīme, un tie, kuri Mani mīl, priecāsies un slavēs Mani, bet visi tie, kuri ir apgānījuši Manu Svēto Vārdu, iegrimis vēl dziļākā tumsībā un pilnīgā neziņā; Mana Zīme būs par

svētību tiem, kuri ir turējuši Manus baušļus, jo viņi ir turējuši Manu Vārdu, tā pagodinot un slavējot Mani;

viņi bija un ir Manas Baznīcas zelta pīlāri, Tās Miesas stiprais pamats un veselīgā struktūra; Manas Baznīcas iekšienē tie ir kā šķīstījošs vīraks, un Es, Kungs, šīs dvēseles celšu godā, Es tās uz mūžīgiem laikiem ievedīšu Savā Jaunajā Jeruzalemē; Savu Jauno Mājokli tie saņems no augšienes, jo no augšienes tiem tiks dots Mans Jaunais Vārds; viņi un Es no jauna būsims viens vesels; jūs, Mana tauta, kas nesīsiet Manu Jauno Vārdu, vairs netiksiet dēvēti par bezdievīgu tautu, bet Es atdošu jums atpakaļ Savu Vārdu;

kad Mana Diena nāks, Es izmēzīšu visu ļaunumu un aizvēršu tā priekšā durvis; Es, Mīlestības Kungs, likšu šai Jaunajā Zemē uzdīgt Mīlestības sēklām; Es atvēršu zemi un pat no klintīm Es likšu izplūst strautiem, patiešām, Es likšu uzziedēt Savam Dārzam; jūsu dēļ Es ļaušu pār jums nonākt Saviem svētajiem eņģeļiem un jūs pabarot, Es likšu Saviem svētajiem kļūt par jūsu padomdevējiem un mācīt jums Manu Svēto Vārdu, kā draugi viņi jūs vadīs; Mīlestība valdīs ikvienā sirdī, un Tikumu nēsās kā kroni visa Manas Jaunās Zemes tauta; Es jau sen esmu jums apsoltījis šo Jauno Zemi un esmu uzticīgs Savam Apsolījumam, drīz vien tas piepildīsies; tomēr vispirms Es nāksu, lai jūs šķīstītu, jūs tiksiet šķīstīti kā zelts ugunī, un šī Uguns iznīcinās ikvienu nešķīstību; Man būs jārikojas šādā veidā, lai izmēztu no zemes ikvienu nešķīstību, kas kā garoza ir pārklājusi zemi;

patiesi Es jums saku: viss bijušais un viss esošais jau ir bijis jums pasludināts, un ikviens vārds ir ierakstīts Manā Rullī; Rullim ir jātiek atritinātam, izlasītam un apēstam; Es, Kungs, esmu šķīstījis šo Rulli Savās Asinīs, tāpēc apēdiet To; lasiet Mani...

lūdzies, radība, lai Gudrība var nonākt pār tevi un tevi pabarot, lai Tā tev atklāj Manās Gudrības grāmatās vēl apslēptās patiesības un noslēpumus; lūdzies, lai saņemtu izšķiršanas dāvanu, bieži nožēlo grēkus un Es vienmēr tev piedošu;

meitiņ, saņem Manu Mieru, Es tevi mīlu, jo tu atļauj Man izmantot savu rociņu; Savu šīsdienas vēstījumu Es noslēgšu ar vārdiem: „lai tie, kuriem ir ausis, dzird”; nāc, Es tevi svētīju; mēs, mums?

mūžīgi mūžam, Kungs. Slavēts esi Tu, Kungs. Āmen.

1988. gada 14. novembris

(Šodien uzlūkoju tēva Pio fotogrāfiju. Pēc Jēzus vārdiem viņš ir izcils svētais. Bildītes apakšdaļā ir pielīmēts viņa drēbju gabaliņš tumši brūnā krāsā – tā ir neliela daļa no kapucīnu mūka habita. Zinu, ka šo nelielo relikviju esmu saņēmusi tāpēc, ka viņš vēlējās, lai man tā būtu. Tā kā tēvs Pio ir izcils svētais, tad lūdzu viņam izlabot manī visu to, kas ir visļaunākais. Ņemot vērā, ka manī ir arī daudz ļaunuma, lūdzu, lai viņš mani atbrīvotu vismaz no divām šāda veida problēmām. Es ierosināju, lai viņš palīdz izdzēst no manis jebkādu iedomību un stiprināt manu ticību Kungam.) Kungs?

Es esmu; Es tevi iedvesmoju lūgt tēva Pio aizbildniecību; nāc, šodien tev jāpieraksta Mans vēstījums, nedzirdot Manu Balsi, Es vadīšu tikai tavu roku;

(Jēzus aizvēra manas ausis.)

„bieži nožēlo grēkus un visas savas vainas pienes Man, lai Es tās varētu piedot; nāc pie Manis tāda, kāda esi, un Es tevi darišu pilnīgu; pagodini Mani ar savu mīlestību un arvien slavē Mani; Es esmu Kungs;”

(Šie vārdi tika pierakstīti tā, kā Kungs to vēlējās.)

Mana mīlotā, kuru esmu svētdarījis, satver Manu roku un iesim kopā; Es tevi mācīšu ar Gudrību;

(Pēkšņi es ļoti dzīvi izjutu Kunga Klātbūtni.)

Vassula, vai zini, cik ļoti Mani iepriecina tava pilnīgā ticība?¹

(Jēzus bija ļoti laimīgs un es arī...)

atpazīt Mani, tas Man ļoti patīk; nāc; mēs, mums?

Jā, mēs, mums.

1988. gada 15. novembris

(Šodien uz saviem pleciem izjutu Jēzus Krustu, sajutu Viņa sāpēm pildīto Sirdi... Viņš tik ļoti cieš par pasauli, kura Viņu noraida.) Kungs?

Es esmu; sajūti Manu Krustu; atļauj Man atpūsties tevī, Mans Gaismas bērns, Es esmu tik noguris, paliec Manā tuvumā, jo Manā postā Man ir vajadzīgs mierinājums; Mana Vassula, ieklausies Manī un raksti;

radība, Mana sēkla! Es esmu tavs Svētais, bet tu Mani noliedz; Es tevi esmu mīlējis kopš pašas Mūžības, bet tu esi Mani nonicinājusi; Es tevi esmu atbrīvojis no nāves, bet tu vēl arvien turpini Man uzbrukt; Es ik dienas pabaroju tevi ar Savu Maizi un pildu ar Savu Vīnu, bet tu savā ļaunumā Mani apvaino; Es esmu izslāpis pēc Mīlestības, bet tu Mani pamet vienu Manās slāpēs; redzot tevi nogurušu, Es vienmēr tevi aicinu atpūsties Manā Svētajā Sirdī, bet tu, redzēdama, ka Mani spēki ir izsīkuši, tu Mani atstum; Es tev atveru Savu Sirdi, rādot, cik ļoti tā ir tikusi ievainota, bet tu savā grēcīgumā turpini tai kaitēt un caurdur To atkal un atkal no jauna; Es atveru Savas rokas, lai tevi pieņemtu, apskautu, bet tu pagriez Man muguru; maiguma pilns Es atveru Savu Svēto Sirdi, lai tevi sasildītu, bet, kad atnāku pie tevis, tu Manā priekšā aizver savas durvis, atstādama Mani ārpusē, aukstumā;

Es saucu uz tevi kā ubags, kas pastiepj tev pretim roku, lai tevi pieceltu un dziedinātu, bet tu tā vietā Mani neņem vērā un atstum; Manas un Manas Mātes acis ir pagurušas ciešanās, Manu Miesu ir izmocījušas tās Brūces, tās Mani ir pārvērtušas līdz nepazīšanai; vienīgais, ko no jums vēlos, ir Mīlestība un Miers, bet tu atsakies ieklausīties Manos lūgumos... vispirms Es nācu pie savējiem, bet arī viņi Mani atgrūda, nicināja un vajāja; jūs Mani vajājāt, uzskatot par ākstu, jūs Mani esat nodevuši¹... šī nodevība ir likusi Man izraudāt pēdējās asaras, jūsu ļaunprātība ir pāršķēlusi Mūžību, liekot pat dēmoniem ar izbrīnu nolūkoties jūsu ļaunumā;

ak, Vassula... esmu nācis Savā līdzjūtībā un lielajā Žēlsirdībā; esmu vēlējies jūs brīdināt un izglābt no Nāves; Es tevi esmu sūtījis pie Savējiem, bet tie ir apslāpējuši Manu Balsi, baidīdamies, ka Gaismā varētu nākt viņu vaina; tā kā viņi slāpē Manu Balsi un nepieņem Manu Patiesības Garu, Es likšu svešiniekiem atklāt viņu grēkus; Mana Balss uz jūsu namu jumtiem skanēs kā bazūne²...

Mani ir pieņēmuši svešinieki, kuri agrāk Mani nepazina; Es klauvēju pie viņu durvīm, un tie ielaida Mani savos namos; neskatoties uz savu nabadzību, tie dalījās ar Mani savā maltītē; savas nabadzības dēļ tie Mani nemeklēja, bet tomēr atrada; Es tiem parādīju Savu labāko draugu cirstās Brūces un tie locīja savus ceļus Manu Brūču priekšā; šo Brūču dziļums tos satrieca, mežonīgā nežēlība, ar kādu tikusi mocīta Mana Miesa, lika viņu sirdīm izkust kā vaskam; Manu bērniņ, neraudi...

¹ Ticība tam, ka Kungs ir klātesošs pašreizējā mirklī.

² Jēzus balss bija rūgtuma pilna.

² Sekoja klusuma brīdis, tad Jēzus skumji turpināja.

Manā Balsī runās svešinieki un, dzirdot Atbalsi, zini, ka tā ir nākusi no Manis; Mani cels augstā godā svešinieki, kuri Mani nekad nav meklējuši, Mani pagodinās tie, kuri Mani nekad nav pazinuši; Es kļūšu viņu Skolotājs un mācīšu viņus, Es izdzēsīšu viņu vainas, Es ar tiem apspriedīšos, un viņi Mani sapratīs; viņi būs tie, kas dziedinās Manas Brūces; Es esmu Gans un Es sapulcināšu Savus jērus, kuras ir situši un izklīdinājuši algotie gani³; ak, Vassula, viss teiktais piepildīsies pavisam drīz; nāc, atdusies Manī un atļauj Man atdusēties tevī; saistīti mīlestībā, dalīsimies it visā;

Jā, mans Kungs;

mēs, mums;

uz mūžiem. Āmen.

1988. gada 16. novembris

(Kopš vakardienas piedzīvoju nežēlīgus Sātana uzbrukumus, par kuriem Jēzus mani jau iepriekš bija brīdinājis. Ļaunais gars labi pazīst manas vājās vietas un vienmēr aizskar tieši tās. Visvājākā vieta ir mana nedrošība attiecībā uz šo atklāsmi. Šī nedrošība visvairāk ir saistīta ar mani pašu, neesmu ne eņģelim līdzīga, ne svēta, es pieļauju rupjas kļūdas un patiešām neko nezinu. Un Jēzus atklāsmēm nepievieno nekādas ārkārtējas, pārdabiskas zīmes, kā tas bijis citu atklāsmju gadījumā. Sātans tikai vairo manas šaubas un, mani mocīdams, vājina manu tā jau vājo pārliecību.)

Vassula, tas esmu Es, Kungs; ik reizes, kad šaubies, Es piedzīvoju ļoti lielas skumjas un Mana Sirds sāp; vai esi gatava turpināt līdzdalību Manā Darbā?⁴

Pasaki „Gods lai ir Dievam” un „Lai ir slavēts mūsu Kungs”.

gods lai ir Dievam! lai ir slavēts mūsu Kungs!

Vassula!¹... Vassula, Manu bēmiņ, neļauj Sātanam tevi pievilt; viņš karo pret tevi, cenšoties iedvest dažādas domas, viņš uzbrūk Manam Plānam; un ikreiz, kad tavas kājas sper soli uz priekšu, viņš plosās mežonīgās dūsmās, maziņā, Es esmu tev līdzās, lai tevi brīdinātu;

Vassula, šīs atklāsmes zīmju daudzums ir šoreiz ierobežots, jo tieku pagodināts tieši caur to veidu, kādā tiek saņemti vēstījumi; esmu tev paskaidrojis, kāpēc vēlos, lai šajās atklāsmēs pati galvenā būtu Ticība, nevis pārdabiskās zīmes lielā skaitā; Es vēlos, lai valdītu vienkāršība; esmu jau teicis, ka vienīgā zīme esi tu un tevis nestie augļi, kuri ir saistīti galvenokārt ar cilvēku atgriešanos; Es zinu, ka jūsu laikmetam pietrūkst ticības, tāpēc tevi vajās, bet, vai arī Es neesmu ticis vajāts? Man neticēja, neskatoties uz Maniem Augļiem;

Vassula, Es tev esmu devis daudzas žēlastības, kaut arī tu nevienu no tām neesi pelnījusi; Man ir kalpi, kas būtu tās pelnījuši daudz vairāk nekā tu, bet Es viņiem nedodu tik daudz žēlastību; Es tevi netiesāju, Es tikai atgādinu; vienīgais, ko sagaidu no tevis, ir mīlestība; mīli Mani, savu Dievu ar visu savu dvēseli un visu savu prātu, jo esmu tevi radījis, lai tu Mani mīlētu ar īpašu mīlestību, dziļu un neizmērojamu;

Es atvēru Savus Debesu Vārtus un atļāvu tev ienākt Pagalmos, kuros mājā vienīgi izredzētie; Es viņiem atklāju Savu Pestīšanas plānu, kuru slepus biju sagatavojis Savā bezgalīgajā Žēlsirdībā; par šo Plānu Es viņiem pavēstīju Sava Nama Pagalmā, Es tiem

³ Šis vēstījums attiecas uz pazudušajām dvēselēm, uz tiem, kuri noliedz Dievu, dvēselēm, kuru sirdis ir aizvērtas, un priesteriem, kuri noliedz Dieva darbus mūsdienās.

⁴ Mani bija pārņēmušas šaubas.

¹ Jēzus runāja ļoti maigi, un es izkusu.

pastāstīju, ka raudzījos uz tevi un esmu izvēlējis mazāko no radībām, visvājāko un grēcīgāko, lai parādītu Savu neizmērojamo Žēlsirdību un Autoritāti; Es nokāpu pie tevis, lai meklētu tevi starp mirušajiem un pieceltu, paceldams pie Sevis, jo tāda bija Mana Griba;

tad, uzklājis tev galdu, Es pats ar Savu Roku ieliku Savu barību tavā mutē; Es, tavs Dievs, tevi tik ļoti mīlu! Es, Dievs, mīlu tevi līdz greizsirdībai! tad Es tevi svaidīju ar Savu eļļu un darīju tevi par Savējo, Es salaulājos ar tevi un kļuva par tavu Kungu, Es tevi pārklāju ar žēlastībām un rotāju ar Saviem dārgakmeņiem, vai neesmu tev devis Savu Krustu, naglas un ērkšķu vainagu? ko gan vērtīgāku Laulātais Draugs var uzdāvināt Savai iemīļotajai?

Es, Mīlestības Gars, esmu tevi iemācījis mīlēt Mani un pieaugt šai mīlestībā; Es tevi esmu parādījis Saviem eņģeļiem, esmu dalījies ar tevi visā, kas Man pieder;

tu dzīvo Manā Namā, tu dzīvo Manā Svētajā Sirdī, esmu tevi svētījis ar Savu roku, svaidījis Savā Žēlastībā; centies izprast, kādēļ Sātans tevi tik ļoti vajā; viņš dzenas pakal Manam Plānam, lai to iznīcinātu, ja vien tu zinātu, cik smaga cīņa norisinās tev apkārt! pat zeme sajūt šīs cīņas radīto satricinājumu, tāpēc sargies no viņa un neļauj viņam tevi pievilt!

Vai varu ko darīt, ja Tu man nepalīdzi! Lūdzu, neatļauj to! Lūdzu, padzen viņu prom!

ja vien tu zinātu, cik ļoti Es tevi sargāju... nāc un paskaties...

(Es ieraudzīju sevi stāvam, bet sev apkārt aplī eņģeļus. Viņi bija sadevušies rokās un nelaida nevienu manā tuvumā.)

Sātanam nav atļauts pat pielikt tev pirkstu,² to Es tev apsolu; savukārt Es tevi nekad nepametīšu, nedz atstāšu novārtā, kopā ar Mani tev nekā nepietrūks; esmu tev dāvājis Savu Mieru un parādījis Savu īpašo Mīlestību, kāda Man ir pret mazajām dvēselēm; Es tev esmu atklājis Savu Svēto Sirdi; tu, Mana Vassula, esi radīta, lai Mani bezgalīgi mīlētu un iepriecinātu Manu Dvēseli, lai vienmēr ilgtos pēc Manis un Man paklausītu, Mani iepriecinādama; tu esi radīta, lai remdētu Manas dusmas, lai mierinātu Mani un dāvātu man atdusu, tu esi, lai pielūgtu Manu Vārdu; tu esi radīta, lai cerētu uz Mani, lai pilnībā un akli Man ticētu, – tie ir Manas Sirds pamatprincipi;

pagodini Mani, esot Mans atspulgs un pieņemot visu, ko esmu tev devis; ziediņ, dzīvo tikai Manam Labumam un Manam Godam, vienmēr pieņem ar prieku visu, ko Es tev dodu;

Jā, mans Kungs, es cenšos.

Es esmu arvien klātesošs; ja Es nebūtu nācis tevi izglābt, vai tu tagad ilgtos pēc Manis un vienīgi pēc Manis?

nē, Kungs!

Es tev esmu mācījis, ko nozīmē Patiesa Dzīve Manī; lūdzies bieži, katru dienu lūdzies Rožukroni, jo šīs nelielās važas būs tās važas, kurās Sātans tiks sasaistīts un uzvarēts! Es tev dāvāju Savu Mieru, nekad nešaubies; mēs, mums?

Mūžīgi mūžam, Āmen.

(Man šķiet, ka Rakstos minētās važas, kurām ir jāsasaista Sātans (Atkl. 20: 2), patiešām ir Rožukroņa lūgšana. Man šķiet, ka visai cilvēcei, visiem pasaules iedzīvotājiem vajadzētu lūgt Rožukroni. Tai dienā šī Rožukroņa „važiņa” uzvarēs un satrieks Sātanu.)

1988. gada 21. novembris

² Izraisot kādu slimību vai nāvi.

Gods Dievam! Lai ir slavēts Kungs! Mans Kungs?

Es esmu; pacenties sajūst, kā jūtas Mana Vissvētākā Sirds;

Jēzus Svētā Sirds ir vislaipnākā, siltākā un piedodošākā no visām sirdīm, kā gan es spētu Tev pretoties!

(vēstījums mūsu tikšanās reizei:)

Es esmu Mīlestība, Es esmu Augstākais Mīlestības Avots, tāpēc nepretojieties Man, nāciet pie Manis, ienirstiet Manī, jo Es esmu Maiguma un Miera Okeāns, smeliet visi no Manas Vissvētākajās Sirds, lai piepildītu jūsu sirdis; Es jūs izdaiļošu, Es jūs darīšu pilnīgus, nāciet un ēdiet no Manis, un jūs dzīvosiet mūžīgi¹, jo Es esmu Dzīvā Maize, Es esmu Dzīvības Maize!²

mīļotie, nešaubieties par Manas Apredzības Aicinājumiem, jo Es vēl aizvien esmu jūsu vidū, Es esmu klātesošs jūsu sapulcēs, sajūtiēt Manu Klātbūtni; Es esmu Augstais Priesteris, kas runā jūsu sirdīs un iedrošina jūs visus tuvoties Man; Es vienmēr ļoti cenšos pievilkt jūs Sev klāt, ak, Es tik ļoti ilgojos turēt jūs Savās rokās, apskaut jūs visus ar vislielāko Maigumu! kā Es ilgojos, lai jūs Man tuvotos un kļūtu Man pavisam tuvi! Es esmu jūsu Augstais Priesteris, bet arī Svētais, Es esmu jūsu Brālis, Draugs un Laulātais Draugs, Es esmu jūsu Radītājs, un jūs visi esat Mana sēkla ...

Vassula, Es vienmēr esmu piedalījies šajās sapulcēs un turpināšu to darīt; tevis sacītais nāks no Manis, tavi vārdi nāks no Manas Mutes; vai neesmu sacījis, ka apūdeņošu Savu augļu dārzu un aplaistīšu Savas dobes? Es izklāšos pār jums kā rīta migla, un nolīšu pār jums kā Mīlestības un Miera Rasa, tāpēc nepretojieties Man; radība, Es vēlos tevi darīt krāšņāku! svētīgi tie, kuri atvērs Man savas sirdis un ļaus sevī ieplūst Miera un Mīlestības Rasai; svētīgi tie, kuri Mani mīl un ir Man uzticīgi, jo Es tos pievilksu vēl tuvāk Sev un pārklāšu ar Savu Mīlestību;

jūs esat radīti pēc Mana Tēla un jūs esat aicināti tajā dzīvot, par šo Tēlu daudzi no jums ir piemirsuši, bet Es, Augstais Priesteris, atgādināšu par Savu Dievišķību un Svētumu; Es jums atgādināšu, ka Es esmu Svētais;

Jēzu?

Es esmu, Es jums visiem atgādināšu, ka esmu Svēts, lai jūs dzīvotu svēti; Es esmu Mīlestība un Savā Bezgalīgajā Mīlestībā Es dodu jums brīdinājumus un zīmes visās pasaules malās; vai Es neesmu teicis, ka Aizstāvis, Svētais Gars, ko Tēvs sūtīs Manā Vārdā, iemācīs jums visas lietas un atgādinās jums visu, ko Es jums esmu sacījis?

Jaunava Marija:

ziedīņ, saņem Manu Mieru, esi uzmanīga un paklausīga, un tev nebūs no nekā jābaidās; ak, Vassula, Jēzus tevi bezgalīgi mīl un rūpējas par tevi; jūs abi dalāties Viņa Krustā, un Jēzus nekad tevi neatstās;

jā, Es esmu, nāc un atpūties, jo esmu ar tevi; mēs, mums?

1988. gada 21. novembris

Jēzu?

(vēstījums mūsu tikšanās reizei:)

Es esmu; Es esmu jūsu Krustā sistais Kungs; Manas Dvēseles bērni, Manas Sirds iemīļotie, Mīlestība cieš neiedomājami;

¹ Jņ. 6: 51

² Jņ. 6: 35

saprotiet jel, kā Es jūtos, – savējo pamests, aizmirsts un nodots; Es arī šodien esmu piekalts Krustā, un šīs ir Manas otrās Ciešanas; zeme ir tik izkaltusi kā vēl nekad, un jūs, mīļotie, ciešat no sekām, jūs esat upuri; jūsu vidū ir daudzi, kuri tek turēti badā, bet citi tiek nemitīgi Ļaunuma pievilkti; Man tik ļoti ir jūsu žēl! Mana Svētā Sirds asiņo, raugoties uz to visu no Mana Krusta, Manas Acis ir piepildījušas Asins Asaras;

Es jums visiem došu tik daudz zīmju, tomēr retais tās ievēro; nāciet pie Manis savās lūgšanās, Es esmu Klātesošs un Es jūs uzklausu! Nāciet Sava Pestītāja skaujās, atdodiet Man savas kļūdas, un Es jūs šķīstīšu un dziedināšu; Es jūs dievišķošu, jo Es esmu Dievišķs, Es darīšu jūs pilnīgus! nāciet pie Manis tādi, kādi esat, nebaidieties no Manis, jo Es esmu mīlošs Dievs, Žēlsirdības un Žēluma pilns pret grēciniekiem! lūdzieties un sarunājieties ar Mani, nešaubieties! ar ilgošanos Es jūs gaidu...

Mana Mīlestība uz jums ir tik Milzīga, tādēļ Es, svētumu Svētums, Mūžīgais un Radības Valdnieks, noliecos, lai varētu jums pieskarties un dziedinātu jūsu vājības; Es esmu jūsu vidū vienmēr un līdz galam...

svētīgi ir tie, kuri izplata Manu Miera un Mīlestības vēsti! svētīgi ir tie, kuri nāk pie Manis, lai Mani mierinātu; esiet Viens ar Mani, palieciet vienmēr Manā Mīlestībā;

visumīļotie bērni, Es esmu jūsu Svētā Māte, Es esmu visas cilvēces Māte; Mani mīļotie, Jēzus cieš daudz vairāk, nekā ir iespējams izteikt cilvēciskos vārdos, Viņš pašreiz piedzīvo Savas otrās Ciešanas! sajūti, kā cieš Mūsu abu Sirdis ...

patlaban norisinās nopietna cīņa; Sātans nežēlīgi uzbrūk, un erceņģelis Miķelis un citi Dieva eņģeļi cīnās pret viņu; zeme sajūt šīs cīņas atbalsis; mīļotie, Man ir vajadzīgas jūsu lūgšanas, nekad nepagurstiet lūgties... lūdzieties, Mani mīļotie, un esiet kā gaismas eņģeļi šajā tumsībā; lūdzieties par dvēseļu pestīšanu, lūdzieties, mīļotie, par dvēseļu atgriešanos, Es rēķinos ar ikvienu no jums ...

lūdzu, saprotiet, kā jūtas māte, redzot savus bērnus ejam tieši mūžīgajā ugunī, kā viņa jūtas, redzēdama dažus no saviem mīļotajiem iekrītam šajā ugunī...

pārdomājiet sevī šos vārdus, un jūs Mani sapratīsiet labāk; Es noslēgšu Savu vēstījumu, dodot jums svētību Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā;

nāciet un mieriniet Jēzu...

Mans Kungs?

Es esmu; Es vienmēr ļoti priecājos, kad redzu, kā tu ļoti centies Man patikt, kad Rožukroņa lūgšanas laikā centies iztēloties Noslēpumus; svētais bērns, iemāci arī citiem lūgties Rožukroni lēnāk, jo atkārtot vārdus tikai ar lūpām ir bezjēdzīgi; ikvienai lūgšanai ir jānāk no sirds, jums ir jāizjūt teiktais, tādēļ veltiet laiku, lai pārdomātu ikvienu Noslēpumu;

Es Tev pateicos, mans Kungs.

1988. gada 3. decembris

(Šīs vēstījums attiecas uz 16. decembrī paredzēto tikšanos.)

Mans Kungs... Es Tevi mīlu un ilgojos būt ar Tevi kopā, Es tev pateicos par šo žēlastību, par dāvanu būt ar Tevi un sajūst Tevi tik tuvu... Es tev pateicos, ka mani māci un pacel mani pie Sevis! Gods Dievam, lai ir slavēts mūsu Kungs! Lai ir svētīts mūsu Kungs. Kungs?

Es esmu; skar Manu Svēto Sirdi ar savu bērnišķīgo ticību; necenties saprast, kādēļ esmu tevi izvēlējis un pacēlis pie Sevis, pieņem to bez liekiem jautājumiem, vienkārši pieņem, ko esmu tev devis; ak, Mans bērniņ! gadiem ilgi Es esmu gaidījis tevi aiz durvīm!

Kungs, piedod man.

Es tev esmu piedēvis; Es tev nepārmetu, jo tas pieder pagātnēi, Es tikai vēlos tev atklāt to prieku, ko izjūt Mana Svētā Sirds, jo tagad es atkal esmu ar tevi kopā, Es esmu tevi veidojis, lai tu spētu Mani pieņemt, tāpēc iepriecini Manu Svēto Sirdi un pieņem Manus bērnus; pieņemot viņus, tu pieņem Mani, Es viņus aizvedu līdz pat tavu durvju sliekšnim... upurē savu laiku, viņiem ir nepieciešams Miers un iedrošinājums; iedrošini viņus tuvoties Man ļoti personiski, intīmi, tomēr nekad neaizmirstot, ka Es esmu Svēts;

Kungs, vai Tu vēlies, lai notiktu šīs satikšanās?

tā ir Mana Griba; pieturies pie Manis un ļauj Man tev vadīt, atdod sevi Manās rokās, Es, Jēzus, eju tev pa priekšu;

Kungs, vai šo tikšanos laikā mums vajadzētu lasīt arī vēstījumus, vai nē?

mīļotie, jūs Mani pagodināt;

paldies, mans Kungs!

nekad neaizmirsti, ka Es tevi vadu, paļaujies uz Mani; tie, kuri Mani mīl, iemācīsies arī pieaugt Manā Mīlestībā, bet, pieauguši tajā, tie atvedīs pie Manis arī citus; Mana Svētā Sirds deg Mīlestības Liesmās un tik ļoti ilgojas ievest jūs visus Tās dziļumos; Es slāpstu pēc Mīlestības; vienīgais, ko Es vēlos no jums, ir mīlestība, jo Mīlestība ir Tikumu koka sakne;

nāciet jūs visi, kas vēl neesat samierinājušies ar Mani, nāciet, nāciet un samierināsimies, un jūs saņemsiet Manu Mieru;¹ nāciet un dalīsimies Manā Mīlestībā; nāciet jūs visi, kas vēl neesat izpratuši Mani, samierinieties ar Mani, nāciet, samierinieties ar Mīlestību; Es, jūsu Kungs Jēzus Kristus, vēlos, lai jūs kļūtu par Maniem Gaismas bērniem, jā, kļūstiet par Miera un Mīlestības mācekļiem, kas Mani pagodina;

Ak, Kungs! dažus no tiem vajās tāpat, kā tas ir bijis arī citos laikos?

Es zinu, Mans bērns, dažus no tiem vajās tie, kuru sirdis vēl arvien ir aizvērtas un kuri spriež tikai ar savu prātu, bet ne sirdi; tomēr Savā Žēlastībā Es daudzus no viņiem ievēdīšu Manā Svētajā Sirdī; mazie ziediņi, esiet drosmīgi, Es esmu jums līdzās un Manas Acis noraugās jūsos, tāpēc nebaidieties; Es esmu ilgojies izplatīt Miera un Mīlestības vēstījumus no Ziemeļiem līdz Dienvidiem un no Rietumiem līdz Austrumiem, tāpēc ticiet Man, Es slepenībā esmu sagatavojis šos vēstījumus jūsu laikmetam;

vēstījumos Es aicinu Savas Baznīcas apvienoties, jo kā Es un Tēvs esam Viens, tā arī Manai Baznīcai ir jābūt Vienai, vienotai tai jātiek sapulcinātai vienā Ganāmpulkā; par jūsu sargu Es esmu izvēlējis Pēteri un viņam ir jāpasargā jūs Patiesībā līdz Manas Atgriešanās dienai; bet cilvēki nav Man paklausījuši un ir sašķēlušies, pasludinādami paši savus likumus;

patiesi Es jums saku: neklausieties tajos, kas nostājas pret Pēteri, Manu avju Pēteri, kurš tagad ir Jānis Pāvils II ... jo viņš ir Mans izredzētais, Manas Dvēseles iemīļotais; neklausieties tajos, kas viņu nopulgo, jo šie cilvēki ir tikuši maldināti;

mīļotie, kad pavisam nesen jūs piedzīvojāt šķelšanos, no Manis tika izplēsts gabals; viņi pat neapzinājās, ka izplēš gabalu no Manas Miesas, ak, Mani mīļotie... vai patiešām Es būtu to pelnījis? ... kādēļ jūs plosāt Manu Sirdi? ... kādēļ plosāt sava Dieva Sirdi? ... kādēļ

¹ Jņ. 14: 27

piepildāt Manas acis ar Asins Asarām?¹ Es jūs lūdzu, Es lūdzu kā ubags, kuru ir izkropļojuši viņa paša draugi, - atgriezieties pie Pētera un esiet vienoti, tāpat kā Es un Tēvs, mēs esam Viens; Es uzrunāju arī visus tos, kuri noraida Manu Svēto Māti², - atveriet savas ausis un ieklausieties, Mana Māte ir Debesu Karaliene, Viņas Vārds ir Dieva Māte;

Es vainoju tos, kuri nekad nav zinājuši, Es cenšos jūs visus atvest atpakaļ Patiesībā; Es arī aicinu uz šīs pasaules atgriešanos, bet tiem, kuri ir aizmirsuši par Manu Visvarenību, Es vēlos atgādināt, lai tie nesalīdzinātu Mani ar sevi;³ Es visiem jums atgādinu, ka jūs dzīvojat Laiku Beigās, tādēļ Es pasaulei dodu arvien vairāk zīmju... Rakstiem jātiek piepildītiem...

Es esmu Miers un Mīlestība, Es, jūsu Kungs Jēzus, vienmēr esmu pilns Žēlsirdības; patiešām, Mana Žēlsirdība ir neizmērojama; ticiet Manai Žēlsirdībai, tomēr nekad neaizmirstiet, ka esmu arī Taisnības Dievs;

Mana šķīstīšana, kuru Es sūtīšu virs zemes, nāks no Manas Mīlestības; nepārprotiet un neizskaidrojiet to kā Dieva sodu, jo Es jūs nesodu; mīlestības dēļ Es jūs brīdinu kā tēvs brīdina savu bērnu un cenšas aprunāties ar viņu un vest atpakaļ pie veselā saprāta; arī Es cenšos jūs vest pie atziņas un parādīt, ka daži no jums ir nomaldījušies un kļūdās, Es vēlos atklāt, kā grēki var aizsegt Manu Gaismu;

esmu nācis jūs uzmodināt, jo daudzi no jums vēl saldi dus; Es nāku pie jums Savā Bezgalīgajā Žēlsirdībā, lai atdzīvinātu mirušos; Savas Bezgalīgās Mīlestības dēļ, ar kādu jūs mīlu, Es nāku jūs aicināt nožēlot grēkus, mainīties un būt svētiem, dzīvojiet svētumā, jo Es esmu Svēts;

Es jums dodu Savu Mieru, lai jūs dzīvotu Mierā un spētu šo Mieru sniegt arī saviem brāļiem;

tagad nāciet un šī gada noslēguma lūgšanā pārdomājiet par sevi; nāciet un mīliet cits citu tāpat, kā Es, Kungs jūs mīlu;

Es svētīju ikvienu no jums;

IXΘΥΣ

1988. gada 7. decembris

(Vēstījums grupai.) Jaunava Marija:

Mana Vassula, saņem Manu mieru;

Mīļotie bērni, Es jūs svētīju, Es esmu jūsu Svētā Māte, kas cieš tāpat kā jūs; nezaudējiet drosmi sausuma dēļ, kas ir sācis izplatīties, Es esmu jums blakus; es iedrošināšu jūs izplatīt Jēzus Miera un Mīlestības Vēstījumu;

Redziet, Jēzus atklāj Savu Vēstījumu caur šo vājo instrumentu, Viņa veidoto trauslo ziedu; bet daudzi kalpotāji atteiksies ticēt, neliekas, ka viņi saprastu Dieva neierobežoto Bagātību! Daudzi no viņiem neticētu, pat, ja redzētu, ka grēcinieki tic un atgriežas! Šie grēcinieki nonāks Debesu Valstībā ātrāk nekā šie kalpotāji;

Nebaidieties, Mani mīļotie, Es, jūsu Svētā Māte, redz visu, kas notiek, Es vienmēr jūs iedrošināšu, vienmēr mierināšu, vienmēr ticiet Jēzum un paļaujieties uz Viņu;

¹ Manā priekšā parādījās ciešanu izmocīts Jēzus. Viņa acis pildīja asinis, bet tām apkārt bija sakaltusi, asiņaina krevele.

² Tas attiecas uz protestantiem.

³ Tas attiecas uz tiem, kuri cenšas Dieva Darbus izskaidrot racionāli.

Vassula, Manu bērniņ, laimīga tu esi, ja cilvēki tevi lamā un vajā, un runā par tevi visa veida ķengas un melus Jēzus dēļ, līksmojies un priecājies, jo tava alga būs liela Debesīs, tāpat viņi ir vajājuši arī praviešus pirms tevis, Manu bērniņ,⁴ ir daudz kalpotāju, kas tic tagadējām Dieva dotajām zīmēm un atklāsmēm, bet, baidoties no vajāšanām, viņi apslēpj savas izjūtas, šiem kalpotājiem ir jālūdzas, jālūdzas, jālūdzas, lūdzot Jēzus Svēto Sirdi pēc iedrošinājuma, un Jēzus dos viņiem drosmi;
Es noslēgšu Savu Vēstījumu, tevi svētījot Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā;

1988. gada 7. decembris

Vēstījums grupai:

Vassula, pieraksti šo vēstījumu, Es to vēlos dot visiem tiem, kuri bija pie mums atnākuši; ak, Mans bērns, ļauj tiem izjust Manas Svēto Sirdi! Manas Piecas brūces ir plaši atvērtas visiem un ikviens var nākt, lai dalītos Manās sāpēs! mīļotie, tas esmu Es, Jēzus, Jēzus, jūsu Pestītājs; Es sevi atklāju caur šo vājo instrumentu, lai dotu jums visiem un visām tautām Mīlestības un Miera svēto Vēstījumu; Es, kas esmu Visaugstākais un valdu pār visu, esmu noliecies līdz pat jums, Mani ziediņi, lai varētu jūs aizsniegt; Savas Bezgalīgās Mīlestības un Žēlsirdības dēļ Es nāku jums piedāvāt Savu Mieru un Mīlestību;

Es esmu šīs pasaules Gaisma un Es nāku, lai apgaismotu šo tumšo pasauli, kurā jūs dzīvojat; ziediņi, jums ir vajadzīga Mana Gaisma, tieši tāpat kā ikvienam ziedam ir vajadzīga gaisma un saules stari, jums ir vajadzīgi Manas Mīlestības stari, lai dzīvotu Mīlestībai un mīlestībā, jo tāda ir Manas Žēlastības bagātība; radība, Es tevi neprātīgi mīlu! turpini lūgties, nožēlot grēkus un darīt mīlestības darbus, tas ir kā balzāms uz Manām Brūcēm; Es tevi mīlu un tās mīlestības dēļ, kas man ir pret tevi, šai tuksnesī, par kādu ir pārvērties tavš laikmets, Es redzēšu uzdīgštam jaunas sēklas, Mīlestības un Miera sēklas;

Es nākšu starp mirušajiem un atdzīvināšu tos, darīdams par uzticamiem kalpiem, kuri pagodina Manu Svēto Vārdu un slavē Mani; ziediņi, dienas, par kurām esmu pravietojis jau iepriekš, ir tik tuvu, – Jaunā Zeme un Mīlestības Laikmets nolaidīsies jūsu vidū no augšienes; tas viss notiks, lai piepildītos Raksti;

Manas Gaismas mīļotie bērni, esiet vienoti un esiet vienmēr Manā Tuvumā, esiet ar Mani un lūdzieties par saviem pazudušajiem brāļiem, lūdzieties par visu to priesteru dvēselēm, kuras ar savu neticību Manām Zīmēm ir ievaino Manu Svēto Sirdi; izplatiet visapkārt Manu Mīlestības un Miera vēstījumu, pasludiniet to visām tautām; pagodiniet Mani, daloties šajā Ražā¹, kura ir ienākusies, Tā pabaros daudzus;

Manas un Manas Svētās Mātes acis noraugās jūsos; Mēs dodam jums Savu Mieru, saņemiet to un dalieties tajā ar citiem; Es jūs visus svētīju;

IXΘΥΣ

1988. gada 16. decembris

Kungs?

Es esmu; pieraksti Manu vēstījumu šīsdienas sapulcei;

⁴ Mat. 5 : 11-12

¹ Domāti vēstījumi.

Es Saviem ziedīņiem vēlos lūgt, lai tie iemācītos lūgties; kad jūs lūdzaties, tad lūdzieties ar sirdi, jo Man ir vajadzīgas lūgšanas, kas izplūst no jūsu sirds, un ne no jūsu lūpām; nelūdzieties ātri, pārdomājiet sevī un lūdzieties lēnāk, raugoties uz Mani; Es esmu Klātesošs, ļaujiet savām lūgšanām sasniegt Mani; mācieties lūgties nemitīgi; tas nenožīmē, ka jums būtu jāpavada nebeidzamas stundas uz ceļiem; nē, vienkārši, atceroties par Manu Klātbūtni, jūs jau būsit nemitīgā lūgšanā; jūsu prāts būs pievērst Man un viss, ko jūs domājat, darāt vai sakāt, būs veltīts Man; Man ir vajadzīga dievbijība un uzticība, mīliet Mani bez mēra un ilgojieties pēc Manis; Es esmu jūsu Pestītājs un Mierinātājs, tādēļ bez šaubīšanās nāciet pie Manis; Es mierināšu ikvienu no jums, Es jums dāvāšu cerību, nesamaziniet savas lūgšanas un upurus, bet, pastāvot nemitīgā lūgšanā, vairojiet tos; Es, Kungs, pabeigšu Savu vēstījumu, dāvājot jums ceļavārdus nākamajam, 1989. gadam: „dzīvojiet svēti un ļaunumu atmaksājiet ar mīlestību; mīliet cits citu, kā Es jūs mīlu;” Es esmu Miers un Mīlestība, un Es svētīju ikvienu no jums;

1988. gada 17. decembris

Mans Kungs? (Tas bija pēc tikšanās.)

Es esmu;

Es biju pārsteigta, ka tik daudzi atnāca uz tikšanos! Tur bija vairāk nekā 130 cilvēku!

Vassula, Es jau iepriekš esmu tev sacījis: pilns, jūsu būs daudz;

Kungs, Tu noteikti ievēroji, ka attiecībā uz programmu izraisījās daži strīdi...

kā gan Es būtu varējis to nepamanīt!¹ Vassula, pretinieki vienmēr būs, bet Es nevienam nelāšu tevi mīdīt kājām; nepiesaisties un esi atkarīga vienīgi no Manis; kopš šī brīža Es pats organizēšu jūsu tikšanās un došu jums Savu sapulču programmu; Es tev teikšu, kas būtu jāsaka; tikšanās programma jums tiks dota no augšienes, Es esmu Gudrība, un to jūs saņemsiet no Gudrības;

raksti: pirmkārt, jums ir jāsvētī vieta, kurā notiek Manas Sapulces, jūs jau to darījāt, lūdzoties lūgšanu erceņģelim Miķelim;

uzsāciet tikšanos ar vārdiem: „Miers lai ir ar jums”;

neizmirsti pateikt Maniem mazajiem ziedīņiem, ka tas esmu Es, Kungs, kas dod viņiem Mieru, un ka šie vārdi nāk no Manas Mutes;

tad jūs kopīgi piesauksiet Svēto Garu; jūs visi kopā lūgsieties lūgšanu erceņģelim Miķelim, kura ir tik neizsakāmi vajadzīga jūsu laikmetam;

Es vienmēr jums norādīšu kādu vietu no Bībeles, kura jums ir jāizlasa, tāpat kā Es to jau darīju jūsu pēdējā tikšanās reizē, liekot jums lasīt no Joēla 3: 28. – 32.; tāpat Es arī ik reizes norādīšu kādu Rakstu vietu un Es vēlos, lai tu viņiem to nolasītu priekšā;

pēc tam izskaidro viņiem, kādēļ Es esmu izvēlējis tieši šo fragmentu; pēc tam ir jāseko lasījumam no Miera un Mīlestības vēstījumiem;

Kā lai zinu, kuru daļu viņiem lasīt?

neraizējies; vai Es neesmu tavš Padomdevējs un Vadītājs?

Jā, mans Kungs.

kad būsi izlasījusi, vari pavaicāt, vai kādam ir kādi jautājumi; šis ir laiks brīvai sarunai; Es tevi iedvesmošu, maziņā;

pēc tam Es vēlētos, lai tu nolasītu vēstījums, kas attiecas tieši uz šo grupu;

¹ Jēzus nebija visai apmierināts, Viņš pat bija vīlies dažos no šiem cilvēkiem.

iepriecini Mani, dāvājot šiem cilvēkiem mīlestību; iepriecini Mani, noslēdzot tikšanos ar Rožukroņa lūgšanu;

Ja kāds vēlas ar mani runāt, vai man viņš būtu jāpieņem?

jā, mīlotā, runā ar viņiem;

pateicos Tev, Mans Kungs Jēzu.

1920. gada 20. decembris

Kungs?

Es esmu!

Ak, mans Dievs!¹

Vassula, apskauj Manu Krustu! dalies tajā ar Mani, jo Mans Krusts tevi ievedīs Manā Valstībā; mājā Manā Svētajā Sirdī, ieslēdi tās dzīlēs un tu atradīsi Mieru; bērniņ, lūdzies par saviem brāļiem, kuri Mani ir atstājuši, par tiem, kuri ir šīs pasaules bagātību sagūstīti, lūdzies par tām pazudušajām dvēselēm, kurais baidās no Mana Krusta... lūdzies, Manu bērniņ, par Baznīcas apvienošanos un vienību, ikvienam priesterim ir jāsaprot, ka Es, Kungs, vēlos, lai Mana Baznīca būtu vienota; neviena šķelšanās nenāk no Manis, bet gan no Mana pretinieka; Manai Valstībai ir jābūt Vienai un Svētai;

Kungs?

Es esmu;

Kungs, daži no grieķu pareizticīgo priesteriem, izlasījuši dažas vēstījumu lappuses, bija pilnībā pret domu par apvienošanos. Tas, ka būtu jāvienojas ap pāvestu, izraisa viņos pretreakciju un viņiem šķiet, ka vēstījumi ir no velna.

Kāda grieķu pareizticīgo sieviete, izlasījusi vēstījumus, ar labvēlīgu attieksmi bija aizgājusi uz katoļu baznīcu. Kad viņas bīkstsēvs to padzirdēja, viņš atklāsmes pasludināja par Sātana iedvesmotām un izslēdza viņu no Baznīcas! Viņš nevēlējās dzirdēt neko par vienotību! Neskatoties uz to, daudzi grieķu pareizticīgie laji, lasot vēstījumus, saprot tos un zina, ka Tu ilgojies pēc vienotības, bet viņu priesteros tas izraisa ļoti lielas dusmas!

bērniņ, vai tu domā, ka Es to visu nezinu? Manas domas nav viņu domas un Mani ceļi nav viņu ceļi; viņi apgrūtina Mani ar saviem grēkiem un vairs skaidri neredz... Vienotība nonāks no augšienes, pašreiz jūs visi esat sašķēlušies un nedzīvojat saskaņā ar Manu dievišķo Attēlu, jūs nepaklausāt Manam Likumam; jūsu nesaskaņas un šķelšanās ir lipīgas un turpina izplatīties, jūsu nevienprātībai nekad nebūs gala; ja vien Es pats tam visam nepielikšu punktu, sašķeltību nebūs iespējams pārvarēt;

kā gan tu iedomājies, ka jūs varētu apvienoties, ja jūsu vidū tik ļoti pietrūkst mīlestības? daudzi no jums ir tik stīvi un nelokāmi kā dzelzs stabi! tomēr Es noliekšu jūs visus, Es jūs apvienošu! Es šo tuksnesi pārvērtīšu ezerā, bet izkaltsajā zemē izvirdīs avoti; tad Es jūs visus, mani mīļotie, ievedīšu šajā Jaunajā Zemē un Mana Valstība nodibināsies gan uz zemes, gan Debesīs; patiešām, nāks Mana Valstība! cik ļoti Es patlaban ilgojos pēc šī jaunā laikmeta! jūsu visi dzīvosiet pilnīgā vienotībā zem Mana Svētā Vārda, bet Es, Dzīvības Avots, atjaunošu jūs visus, darot par svētu tautu; pār jums no augšienes atmirdzēs Mans dievišķais Tēls un jūs sapratīsiet, ka Es, svētumu Svētums, atkal esmu jūs atjaunojis;

Rakstiem ir jāpiepildās; Gudrība negaidīs, tā apstrādās Manu tautu līdzīgi arājam un sējējam; Gudrība pārveidos izkaltsu zemi laukos, Es to apstrādāšu, pārvērsdams par Miera un Mīlestības zemi; Es esmu šīs pasaules Gaisma un nākšu pie jums ikreiz, kad redzēšu jūs atkal iegrimstam tumsībā;

¹ Jēzus atbildēja „Es esmu” ar ļoti lielu degsmi un Mīlestību.

Kungs, daži no Baznīcas kalpotājiem uzskata, ka Tu nevari atklāties šādā veidā, caur mani, un viņi atsakās ieklausīties vēstījumos vai arī tiem ticēt. Viņi saka, ka Tu, Jēzu, jau esi atnesis mums visu Patiesību, un mums nav vajadzīgs nekas cits kā vienīgi Bībele. Šiem cilvēkiem šķiet, ka visi šie vēstījumi ir nepatiesi.

Es jums sacīju, ka Aizstāvis, Svētais Gars, kuru Tēvs sūtīs Manā Vārdā, iemācīs jums visu un atgādinās visu, ko esmu jums teicis; Es jums nepiedāvāju nekādu jaunu mācību, Es tikai atgādinu jums Patiesību, bet noklīdušos cenšos ievest atpakaļ pilnīgajā Patiesībā; Es, Kungs, turpināšu jūs modināt, sūtot Atgādinājumus un Savu Svēto Garu; Aizstāvis vienmēr būs jūsu vidū, lai atgādinātu Manu Vārdu, tāpēc neesiet pārsteigti, ja Svētais Gars jūs uzrunā; tiem, kuri jums atgādina Manu Vārdu, ir tikusi dota žēlastība jūs atgriezt un neļaut aizmirst par Maniem Ceļiem;

nāc, ziediņ, un uzsmaidi Man, kad Mani ieraugi;

Ak, Kungs! Svētais lai top tavs vārds! Paldies Tev par visām pamācībām!

bērniņ, Gudrība tevi mācīs; mēs, mums?

Mūžīgi mūžam!

1988. gada 21. decembris

Kungs, tevi noteikti noskumdināja tie, kuri, pārprotot Tavu Mīlestību šajos vēstījumos, nosauca to par sentimentālu! (Kādas pāris reizes biju dzirdējusi šādas piezīmes.)

Es esmu; Mana Mīlestība šajā laikmetā netiek ne novērtēta, ne saprasta; bērniņ, tu zini, cik ļoti Es mīlu Savus bērnus,¹ Es tos mīlu neprātīgi! tomēr šī laikmeta grēki ir tik smagi un lieli, ka tas vairs nepazīst Mani, savu Dievu! vai viņi ir aizmirsuši to izpirkšanas maksu, kādu Es par tiem esmu samaksājis; Es tiku pazemots, mocīts spīdzināts, Es labprātīgi piekritu vissāpīgākajai nāvei, un tikai mīlestības dēļ; kā gan lai Es atkal un atkal, miljoniem reižu lai neatkārtotu, cik ļoti Es jūs mīlu? Es atkārtāju šos vārdus, jo cenšos palīdzēt jums saprast šīs Mīlestības lielumu un dziļumu; Es atkārtāšos tik ilgi, kamēr Mans Vārds neiespiedīsies jūsu sirdīs, pat tagad Es esmu gatavs vēlreiz atkārtot Savas Ciešanas;

Ak, radība! tu Mani tik ļoti sāpini! Es tevi bezgalīgi mīlu, centies izprast šo Mīlestību;

1988. gada 24. decembris

Jēzu?

mīļotā, Es esmu;

Šodien ir Tavas Dzimšanas svētku priekšvakars. Kungs, es tik ļoti priecājos! Tu esi mans Iemīļotais, Tu esi svētumu Svētums, Kungs, esi slavēts! Kungs, ļauj man izkust Tavā Svētumā un parādi, kā dzīvot svēti. Mūžīgais, liec man izzust Tavā Šķīstībā un šķīstī mani. Mīļotais, šķīstī mūs, Savus bērnus, un sapulcini visus vienā Ganāmpulkā, ļauj mums Tevi slavēt un godināt viena Tabernākula priekšā.

Ļauj nonākt pār mums Savam Svētajam Patiesības Garam un atklāt mums Patiesību, ļauj Tavai Gaismai mūs vadīt šajā tumsībā un iaved mūs Patiesībā. Sapulcini mūs zem viena gana līdz Tavas Atgriešanās dienai! NĀC, Kungs!

Ak, mīļotā dvēsele, Es jūs visus sapulcināšu vienā Ganāmpulkā, jūs tiksiet pasargāti Manās Rokās, jūs mājosit Manā Svētajā Sirdī; Mīlestība atgriezīsies jūsu vidū kā Mīlestība; mīļotie, lūdzieties par Manu Atgriešanos; Es esmu Mīlestība un Visaugstākais Dzīvības Avots, tādēļ nāciet pie Manis, Sava Pestītāja, nāciet...

¹ To sakot, Jēzus pagriezās un uzlūkoja mani.

Jā, Kungs.

1988. gada 26. decembris

Jēzu, tikai šodien patiešām sapratu, ka cilvēks var lūgt no Tevis svētības. Es ar to domāju, ka es pati varu lūgt Tevi, lai Tu mani svētī. Agrāk es domāju, ka Tavas svētības var lūgt tikai citiem, bet ne sev.

Es jau agrāk esmu tev sacījis, ka tu esi grēcīga... Vassula, Es esmu tevi svētījis miljoniem reižu, vai tu neesi to pamanījusi? pat tad, ja nekad neesi to Man lūgusi, Es tevi esmu svētījis; tava nezināšana nemitīgi traucē Man darboties, bet tava bezpalīdzība liek Man ar pieaugošu degsmi steigties pie tevis un pievilkt tevi pie Savas Sirds; Es mīlu bērnus; atļauj Man būt tavam Valdniekam un Tam, Kurš tevi vada; esi pilnībā atkarīga no Manas Vadības, šādi rīkojoties, pilnībā atdodot sevi Manās rokās, tu patiešām izpildi Manu Gribu;

1988. gada 27. decembris

Jēzu?

Es esmu! vienīgais, ko sagaidu no tevis, ir mīlestība; pagodini Mani, izplatot Manus vēstījumus; sapulču laikā parādi Manu Mīlestību, Vassula, neskaties Man pār plecu,¹ lai redzētu nākamās lietas, bet pieņem to, ko tev dāvā šī diena;

Kungs, vai kaut ko plānot ir nepareizi?

Es esmu teicis, lai tu neraizējies par rītdienu, neraizējies, uzticies Man; Es vēlos, lai tu saprastu, ka, atstājot sevī vietu Man, kur Es varu elpot, Tu atļauj Man darīt Savu Darbu; Es vēlos, lai kādu dienu tu pilnībā saprastu, ka viss, kas tev ir, nāk no Manis un ir Mans Darbs, un ne tavējais, bez Manis tu nespētu pat piemiegt acis, tāpēc atdod sevi Manās rokās; neļauj subjektivitātei tevi pievilt un maldināt; Es tevi mīlu un nevēlos noskatīties tavā kritienā;

ilgojies pēc Manis un ne pēc viena cita; pieņem visu, kas tev ir un visu, ko Es tev dodu; neklausies ļaužu valodās, uzticies Man, jo šis ir Mans Darbs; subjektivitāte vienmēr tevi maldinās; ļauj lietām ritēt savu gaitu, tas ir veids, kā Es strādāju, „nebīdi” lietas un notikumus, jo ar savu „bīdīšanu” tu arī Mani nostum malā; esi nekas un paliec par neko, ļauj visam atnākt no Manis;

Kungs, kā lai atšķiru subjektivitāti un iedvesmas? Tas nav viegli.

mīļotā, pirms tu gribi spert nākamo soli, nāc pie Manis un vaicā Man padomu, lūdz Svēto Garu pēc Padoma; dari to pirms ikviena soļa, ikvienas lietas, ko vēlies aizsākt, – nāc vispirms pie Manis, Es tevi vadīšu, nekad, nekad neplāno pati;

Vassula, lūdz pēc atpazīšanas spējas, nesteidzies, Savas ieceres Es radīju vēl ilgi pirms tavas dzimšanas; meitiņ, Es esmu tevi pilnvarojis pasludināt un nodot pasaulei Manus vēstījumus, bet atceries, ka neprasu, lai tu viņus pārliecinātu; lai tie, kuriem ir ausis, dzird; atceries, ziediņ, visas Manas pamācības; mēs, mums?

IXΘΥΣ

Jā, mans Kungs.

1988. gada 28. decembris

(Vēstījums lūgšanu grupai.)

¹ Raizējoties par nākamo tikšanās reizi.

Es esmu Kungs; Mani ziediņi, palieciet Mierā, jo Es, jūsu Kungs, esmu Miers; Mana mīlotā radība, cik ļoti Es jūs visus mīlu! jūs esat Man ļoti dārgi; Es jūs esmu nodēvējis par ziediem, tāpēc audziet, audziet Manā dievišķajā Gaismā, lūdzieties par saviem brāļiem, kuri vēl nav ieraudzījuši Manu Gaismu, lūdzieties par viņu atgriešanos;

ziediņi! Es vēlos jūs atveldzēt, patiesi! Mans avotiņš pāraugs upē, bet upe pārvērtīsies Miera un Mīlestības okeānā; Es esmu sacījis, ka sūtīšu Savu Gaismu tuvu un tālu, un „izliešu pār visu zemi pravietisku mācību, kas būs par mantojumu visām nākamajām paaudzēm;”¹ Es esmu jūsu Mierinātājs un mīlu jūs vairāk par visiem; ziediņi, Es zinu, ka jūs dzīvojat tumsas laikā, un šī tumsība atnes vienīgi postu, ciešanas un sausumu; ir teikts, ka šajos laikos daudzi zaudēs izpratni par dievišķo un dzīvos paši pēc savām iegribām, nespēdami atšķirt labu no ļauna;

ziediņi, kad dvēsele piepildās ar materiālismu un pieķeras tam, ko tai piedāvā pasaule, tad viņa ļauj sevī ienākt Tumsībai, un tur vairs nav vietas Svētumam, Mans Gars nespēj tajā pieaugt, ne Patiesība, ne Mana Gaisma vairs nerod tur sev vietu; dvēsele dzīvo tumsībā;

tieši tāpēc vairumam jaunākās paaudzes pietrūkst garīguma, un tie atsakās ieklausīties Manā Vārdā un atzīt Mani par Dievu; atmetuši dievišķo Patiesību, tie padodas iznīcinošām kaislībām un materiālisma varai; Mani ziediņi, Es zinu, cik daudzi jūsu vidū cieš, redzēdami kādu no tuviniekiem staigājot tumsībā un atrodoties nepārtrauktā dziļā miegā! tomēr Es jums saku: Es, Kungs, stāvu pie viņu durvīm un Es klauvēšu, kamēr viņi Mani sadzirdēs; Es nekad nepaguršu klauvēt un Es nekad viņus nepametīšu! Es jūs visus mīlu ar mūžīgu Mīlestību, kuru tik ļoti pārprot!

ar visām savām problēmām un jautājumiem nāciet pie Manis, atdodiet tās Man un atpūties, nāciet un atbalstieties pret Mani, Es esmu jūsu Mierinātājs un Es jūs mierināšu, dāvādams Savu Mieru; nāciet pie sava maiguma pilnā Pestītāja un Es dziedināšu jūsu brūces; nekad nepagurstiet Mani piesaukt un lūgt; Es vienmēr esmu ar jums; Es jūs mīlu un svētīju ikvienu no jums, Es svētīju visu jūsu ģimeni;

(Nedaudz vēlāk, mūsu Svētā Māte:)

bērniņi, tuvojieties Jēzum, Viņš no Sava Krusta aicina ikvienu no jums; ieprieciniet Viņu, mīlot cits citu, tāpat kā Viņš jūs mīl, jo viss Likums ir ietverts vienā bauslī: „Mīli savu tuvāko kā sevi pašu.”²

Viņa Sirdī meklējiet Mīlestību un Mieru, uzņemiet to sevī un izplatiet sev apkārt, izplatiet visā pasaulē Viņa dievišķās Mīlestības smaržu, piepildiet savu dvēseli ar prieku, ko Mans Dēls jums dāvā;

maziņie, lūdzieties, lūdzieties un sarunājieties ar Dievu, esiet nemītīgās attiecībās ar savu Debesu Tēvu; lūdzieties ar degsmi, ļaujiet savām lūgšanām aizsniegt Viņu, lūdzieties ar mīlestību, ļaujiet Kungam sajust jūsu lūgšanas;

ai, bērniņi, Es tik ļoti jūs mīlu! Es vienmēr esmu ar jums, Es pašreiz esmu ar jums un būšu ar jums arī tad, kad jūs no šejienes aiziesiet, Es būšu ar jums, kad pārkāpsiet savas mājas sliekšni; Mēs vienmēr esam klātesoši un mūžam būsim;

Es jūs visus svētīju Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā; mēs, mums;

(Šajā tikšanās reizē Kungs man lika lasīt vēstules Galatiešiem 5. un 6. nodaļu.)

¹ Ekl 24: 31 - 46

² Gal 5: 14 - 15

